

श्रीः

अयम्

अप्पयदीक्षितविरचितः

कुवलयानंदः

वैद्यनाथकृतचंद्रिकाव्याख्यासमेतः

खांडेकरोपाभिधवासुदेवात्मजेन

काशीनाथेन

मुंबय्यां

नगदीश्वराख्यमुद्रणालये मुद्रापितः ।

शकाब्दाः १८०७

संवत् १९४१

अथालंकाराणामनुक्रमः ।

(तत्रादौशतमलंकाराः)

श्लोकः	पृष्ठांकः	क्रमांकः	पृष्ठांकः
उपमा.....	 ३	३२ आक्षेपः.....	 १०२
अनन्वयः.....	 १०	३३ विरोधाभासः.....	 १०४
उपमेयोपमा.....	 ११	३४ विभावना.....	 १०५
प्रतीपं.....	 १२	३५ विशेषोक्तिः.....	 १०८
रूपकं.....	 १६	३६ असंभवः.....	 १०८
परिणामः.....	 २१	३७ असंगतिः.....	 १०९
उल्लेखः.....	 २३	३८ विषमं.....	 १११
स्मृतिः.....	 २५	३९ समं.....	 ११६
भ्रांतिः.....	 २५	४० विचित्रं.....	 ११९
संदेहः.....	 २५	४१ अधिकं.....	 १२०
अपन्हुतिः.....	 २६	४२ अल्पं.....	 १२१
उत्प्रेक्षा.....	 ३३	४३ अन्योन्यं.....	 १२१
अतिशयोक्तिः.....	 ४१	४४ विशेषः.....	 १२२
तुल्ययोगिता.....	 ४९	४५ व्याघातः.....	 १२३
दीपकं.....	 ५२	४६ कारणमाला.....	 १२४
आवृत्तिदीपकं.....	 ५४	४७ एकावली.....	 १२५
प्रतिवस्तूपमा.....	 ५५	४८ मालादीपकं.....	 १२५
दृष्टान्तः.....	 ५८	४९ सारः.....	 १२६
निदर्शना.....	 ५९	५० यथासंख्यं.....	 १२७
व्यतिरेकः.....	 ६५	५१ पर्यायः.....	 १२७
सहोक्तिः.....	 ६७	५२ परिवृत्तिः.....	 १२९
विनोक्तिः.....	 ६७	५३ परिसंख्या.....	 १२९
समासोक्तिः.....	 ६८	५४ विकल्पः.....	 १२९
परिकरः.....	 ७४	५५ समुच्चयः.....	 १३०
परिकरांकुरः.....	 ७८	५६ कारकदीपकं.....	 १३१
श्लेषः.....	 ७८	५७ समाधिः.....	 १३१
अप्रस्तुतप्रशंसा.....	 ८३	५८ प्रत्यनीकं.....	 १३२
प्रस्तुतांकुरः.....	 ८९	५९ काव्यार्थापत्तिः.....	 १३३
पर्यायोक्तं.....	 ९३	६० काव्यलिङ्गं.....	 १३४
व्याजस्तुतिः.....	 ९७	६१ अर्थातरन्यासः.....	 १३८
व्याजनिंदा.....	 १००	६२ विकस्वरः.....	 १४१

क्रमांकः

पृष्ठांकः

क्रमांकः

पृष्ठांकः

६३ प्रौढोक्तिः	
६४ संभावना	
६५ मिथ्याध्यवसितिः	
६६ ललितं....	
६७ प्रहर्षणं....	
६८ विषादनं	
६९ उच्छासः	
७० अवज्ञा....	
७१ अनुज्ञा....	
७२ लेशः....	
७३ मुद्रा....	
७४ रत्नावली	
७५ तद्गुणः....	
७६ पूर्वरूपं....	
७७ अतद्गुणः	
७८ अनुगुणः	
७९ मीलितं....	
८० सामान्यं	
८१ उन्मीलितं	
८२ विशेषः....	
८३ उत्तरं....	
८४ सूक्ष्मं....	
८५ पिहितं....	
८६ व्याजोक्तिः	
८७ गूढोक्तिः	
८८ विवृतोक्तिः	
८९ युक्तिः....	
९० लोकोक्तिः	
९१ छेकोक्तिः	
९२ वक्रोक्तिः	

.... १४३
.... १४३
.... १४३
.... १४४
.... १४८
.... १४९
.... १४९
.... १५१
.... १५२
.... १५२
.... १५५
.... १५५
.... १५७
.... १५७
.... १५८
.... १५९
.... १६०
.... १६०
.... १६१
.... १६३
.... १६४
.... १६४
.... १६४
.... १६५
.... १६६
.... १६७
.... १६९
.... १७०
.... १७०
.... १७१

९३ स्वभावोक्तिः		 १५
९४ भाविकं		 १५
९५ उदात्तं		 १५
९६ अत्युक्तिः		 १५
९७ निरुक्तिः		 १५
९८ प्रतिषेधः		 १५
९९ विधिः		 १५
१०० हेतुः		 १५

अथ पंचदशलंकाराः

१ रसवान्		 १५
२ प्रेयः		 १५
३ ऊर्जस्वित्		 १५
४ समाहितं		 १५
५ भावोदयः		 १८
६ भावसंधिः		 १८
७ भावशबलता		 १८
८ प्रत्यक्षं		 १८
९ अनुमानं		 १८
१० उपमानं		 १८
११ शब्दः		 १८
१२ अर्थापात्तिः		 १८
१३ अनुपलब्धिः		 १८
१४ संभवः		 १८
१५ ऐतिह्यं		 १८

अथान्ये पंच संकराः

१ संकरालंकारेषु संमृष्टचलंकारः	 १८
२ अंगांगिभावसंकरः	 १८
३ समप्राधान्यसंकरः	 १८
४ संदेहसंकरः	 १९
५ एकवाचकानुप्रवेशसंकरः	 १९

॥ श्रीः ॥

श्रीपरमेश्वरोजयति ।

अमरीकबरीभारभ्रमरीमुखरीकृतम् ॥ दू
रीकरोतुदुरितंगौरीचरणपंकजम् ॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः । अनुचिंखमहालक्ष्मींहरिलोचनचंद्रिकां । कुर्वेकुवलयानंदसदलं
कारचंद्रिकां ॥ १ ॥ चिकीर्षिताविघ्नसिद्धयइष्टदेवतांस्तैति । अमरीति । अत्रचरणमेवपंक
जमितिमयूरव्यंसकादिसमासाश्रयणात्परिणामालंकारः । चरणेआरोप्यमाणस्यपंक
जस्यारोपविषयचरणात्मतापरिणतिविनादुरितदूरीकरणक्रियार्थत्वासंभवात्परिणा
मःक्रियार्थश्चेद्विषयीविषयात्मनेति'तल्लक्षणात् । नचपंकजमिवचरणमितिपूर्वपदार्थप्रधा
नउपमितसमासएवास्त्वितिशङ्क्यं । अमरीणांकबरीभारस्यकेशपाशस्यसंबंधिनीसौगं
ध्यलोभात्तसंसृष्टायाभ्रमरीतयामुखरीकृतमिति विशेषणस्यानुगुण्याभावात्तस्यपंकजग
तत्वेनैवप्रसिद्धेरिति । एतद्विशेषणावगतेनचपादपतनेनाभिव्यज्यमानागौरीविषयासु
रांगनागतारतिःकविगतांतांपुष्पातीतिप्रेयोऽलंकारोपिबोध्यः ॥ १ ॥

परस्परतपःसंपत्फलायितपरस्परौ ॥ प्रपं
चमातापितरौप्राञ्चौजायापतीस्तुमः ॥ २ ॥

परस्परेति । प्राञ्चौपुरातनौजायापतीअर्थादुमामहेश्वरौस्तुमः । किंभूतौ प्रपंचस्यजी
ववर्गस्यमातापितृरूपौनिरुपाधिकृपाश्रयत्वाद्धितोपदेष्टृत्वाच्च । तद्वत्परस्परसंबंधिन्या
स्तपःसंपत्तेःफलवदाचरितंपरस्परस्वरूपंययोस्तौ । अत्रपरशब्दस्यक्रियाविनिमयविव
क्षायांकर्मव्यतिहारेसर्वनाम्नोद्वेवाच्येइतिवार्तिकेनद्विर्भावेअसमासवद्भावेपूर्वपदस्थस्य
सुपःसुर्वक्तव्यइत्यनेनसुपःस्वादेशेचपरस्परशब्दव्युत्पत्तेःपार्वतीतपःसमृद्धिफलायितः
परमेश्वरःपरमेश्वरतपःसंपत्फलायिताचपार्वतीत्यर्थोलभ्यते । तपःसंपत्तेश्चफलंनिरतिश
यानंदइति तदुपमयापरस्परंपरमप्रेमास्पदत्वलक्षणः शृंगारोव्यज्यमानःसौभाग्यातिश
यव्यंजनमुखेनशिवयोर्भावप्रकर्षेपर्यवस्यतीतिसहृदयैराकलनीयं । मातापितरावितिरू
पकाभ्यामुक्तोपमयोःसंसृष्टिः । परस्परंचोपमयोःफलायितेस्तेकवाचकानुप्रवेशलक्षणः
संकरइतिदिक् ॥ २ ॥

उद्धाट्ययोगकलयाहृदयाब्जकोशंधन्यैश्चिरादपि
यथारुचिगृह्यमाणः ॥ यःप्रस्फुरत्यविरतंपरिपू
र्णरूपःश्रेयःसमेदिशतुशाश्वतिकंमुकुंदः ॥ ३ ॥

संप्रतिप्रतिपिपादयिषितानामलंकाराणांव्युत्पत्तेःस्ततोऽपुरुषार्थतयाफलत्वायोगा
त्तसारसास्वादौपयिकत्वेनफलत्वंप्रेक्षावतांप्रकृतग्रंथप्रवृत्तयेसूचयितुंशृंगाररसाधिदैव
तंश्रीकृष्णंप्रतिरसास्वादानंदंप्रार्थयते । उद्धाट्येति । समुकुंदोभेमहंशश्वद्भवंशाश्वतिकंभ
ग्रावरणतयासदाप्रकाशमानंश्रेयोविगलितवेद्यांतरमानंदं'रसौवैसइतिश्रुतेः'रसपदाभि
धेयंदिशतुददात्वित्यर्थः । यथाश्रुतेमुक्तिप्रार्थनायाःप्रकृतेऽसंगत्यापत्तेः सकःयोधन्यैर्महा
महिमपुण्यशालिभिर्नारदादिमुनिभिर्योगकलयायोगकौशलेनहृदयाब्जस्यउरसोमध्य
वर्त्तितोहृदयपुंडरीकस्यकोशंमुकुलंअधोमुखतयाविद्यमानं उद्धाट्यरेचकप्राणायामेनो
र्ध्वमुखंकृत्वाचिराद्बहुकालंयथारुचियथेच्छंगृह्यमाणोपिरामकृष्णाद्यभिमतमूर्तिध्यान
गोचरीक्रियमाणोपिपरितः पूर्णरूपमस्यतथाभूतोऽपरिच्छिन्नब्रह्मरूपोऽविरतंनिरंत
रंमुक्तिदशायांप्रस्फुरतिप्रकाशतइतिविरोधालंकारः । औपासनिकरूपस्यकल्पितत्वेन
चतत्परिहारः । अथत्रायोगिभिरप्यर्चिसस्वरूपइतिमाहात्म्यातिशयवर्णनं । अत्रयोगि
गतभगवद्विषयकरतिभावस्यकविगतंतंप्रसंगतयाप्रेयोऽलंकारः ॥ ३ ॥

अलंकारेषुबालानामवगाहनसिद्धये ॥ ललि

तःक्रियतेतेषालक्ष्यलक्षणसंग्रहः ॥ ४ ॥

चिकीर्षितस्यग्रंथस्यप्रयोजनाभिधेयेप्रदर्शयति । अलंकारेष्विति । एतच्चोभय
न्वयि । अलंकारेषुअर्थालंकारेषूपमादिषुविषयेबालानामव्युत्पन्नानांतेष्ववगाहनस्य
व्युत्पत्तेःसिद्धयइत्यर्थः । तेषांयेलक्ष्यलक्षणेतयोःसंग्रहइतिनित्यसापेक्षत्वात्समासः । ल
क्ष्यंउदाहरणम् । अलंकारत्वंच रसादिभिन्नव्यंग्यभिन्नत्वेसतिशब्दार्थान्यतरनिष्ठाया
विषयितासंबंधावच्छिन्नाचमत्कृतिजनकतावच्छेदकतातदवच्छेदकत्वं । अनुप्रासादि
विशिष्टशब्दज्ञानादुपमादिविशिष्टार्थज्ञानाच्च चमत्कारोदयात्तेषुलक्षणसमन्वयः । श
ब्दार्थयोर्ज्ञाननिष्ठचमत्कृतिजनकतायांविषयितयावच्छेदकत्वेनतद्विशेषणीभूतानुप्रा
सोपमादेस्तन्निष्ठावच्छेदतावच्छेदकत्वात् । रसवदाद्यलंकारसंग्रहायव्यंग्योपमादिवा
रणायचभेदद्वयगर्भसंसृतोपादानम् ॥ ४ ॥

येषांचंद्रालोकेदृश्यंतेलक्ष्यलक्षणश्लोकाः ॥ प्रा

यस्तएवतेषामितरेषांत्वभिनवाविरच्यंते ॥ ५ ॥

परकीयग्रंथापहारशंकांनिरासायाह येषामिति । येषामलंकाराणांचंद्रालोकेचंद्रालो

काख्यग्रंथे तएवेखनंतरंलिख्यंतइतिशेषः । तत्रस्थितानामपिकेषांचिदलेखनात्प्रायइ
त्युक्तं । यथाऽनंतरंश्लोकस्योत्तरार्धं । तत्रैवंदृश्यते‘हृदयेखेलतोरुच्चैस्तन्वंगीस्तनयोरिवे
ति’ स्वयंखन्यदेवविरचितमिति । एवंचतदीयत्वेनकथनादाशंकानिरासः ॥ ५ ॥

उपमायत्रसादृश्यलक्ष्मीरुल्लसतिद्वयोः ॥ हं
सीवरुणतेकीर्तिःस्वर्गगामवगाहते ॥ ६ ॥

यत्रोपमानोपमेययोः सहृदयहृदयाल्हादकत्वेनचारुसादृश्य
मुद्भूततयोरुल्लसतिव्यंग्यमर्यादांविनास्पष्टंप्रकाशतेतत्रोपमालं
कारः । हंसीवेत्युदाहरणम् । इयंचपूर्णोपमेत्युच्यते । हंसीकी
र्तिः स्वर्गगावगाहनमिवशब्दश्चेत्येतेषामुपमानोपमेयसाधारण
धर्मोपमावाचकानांचतुर्णामप्युपादानात् । यथावा। “गुणदोषौ
बुधोगृह्णन्निंदुक्षेडाविवेश्वरः । शिरसाश्लाघतेपूर्वपरंकंठेनियच्छ
ति ॥” अत्रयद्यप्युपमानोपमेययोनैकःसाधारणोधर्मः । उपमा
नेईश्वरेचंद्रगरलयोर्ग्रहणमुपादानंतयोर्मध्येपूर्वस्यचंद्रस्यशिरसा
श्लाघनंवहनंतउत्तरस्यगरलस्यकंठेनियमनंसंस्थापनंउपमेयेबुधे
गुणदोषयोर्ग्रहणंज्ञानंतयोर्मध्येपूर्वस्यगुणस्यशिरसाश्लाघनंशि
रःकंपेनाभिनंदनं उत्तरस्यदोषस्यकंठेनियमनंकंठादुपरिवाचा
ऽनुद्धाटनमितिभेदात् । तथापिचंद्रगरलयोर्गुणदोषयोश्चबिं
बप्रतिबिंबभावेनाभेदादुपादानज्ञानादीनांगृह्णन्नित्येकशब्दोपा
दानेनाभेदाध्यवसायाच्चसाधारणधर्मतेतिपूर्वस्माद्विशेषः । व
स्तुतोभिन्नयोरप्युपमानोपमेयधर्मयोःपरस्परसादृश्यादभिन्न
योःपृथुगुपादानंबिंबप्रतिबिंबभावइत्यालंकारिकसमयः ॥ ६ ॥

संप्रसर्थालंकारेषु निरूपणीयेषुबहूनालंकारघटकतयासुप्रसिद्धतयाचप्रथममुपमालं
कारंलक्षयति उपमेति । अयंचलक्ष्यनिर्देशः । शेषंलक्षणं । सादृश्यलक्ष्मीश्चमत्कृतिज
नकतातद्विशिष्टसादृश्यमितियावत् । धर्मधर्मिणोरभेदोपचाराल्लक्षणंव्याचष्टे यत्रेति ।
यत्रकाव्येवृत्तित्वंसम्प्रत्यर्थः । तच्चशक्तिलक्षणान्यतरसहकारेणबोधकत्वसंबंधेन । उपमा।
नमधिकगुणंचंद्रादि । उपमेयंवर्ण्यमानंकामिनीवदनादि । सहृदयःकाव्यभावनापरिपक्व
बुद्धिः । व्यंग्यस्यमर्यादाप्रतीतिनियमरूपाययासाव्यंजनेत्यर्थः । अत्रचोपमानोपमेययो

रितिस्वरूपकथनं न तु लक्षणांतर्गतं व्यावर्तनीयाभावादात्माश्रयापादकत्वाच्च । उपमान
लोपमेयत्वरूपमाघटितत्वात् । एतच्चाग्रेव्यक्तीभविष्यति । इत्थंचालंकारत्वे सतिसादृ
श्यमुपमालंकारलक्षणं बोध्यम् । एवमग्रेप्यधिकारप्राप्तमलंकारत्वविशेषणं बोध्यं । हंसी
त्यादि । अत्र तावदिवार्थे सादृश्ये निरूपितत्वं संसर्गेण हंस्यादेरन्वयः । सादृश्यस्य प्रयोजकत्वं
संसर्गेण स्वर्गगावगाहनाश्रयत्वरूपे साधारणधर्मे तस्य च स्वरूपसंबन्धेन कीर्तौ सादृश्यस्य
निपातार्थतया नामार्थप्रतिसाक्षात्संबन्धेन विशेष्यत्वे विशेषणत्वे च बाधकाभावात् । तथा
च हंसी निरूपितसादृश्यप्रयोजकस्वर्गगाकर्मकावगाहनाश्रयत्वघटीकीर्तिरिति बोधः ।
न चैवं स्वर्गगावगाहनमिव शब्दश्चेत्याद्यग्रिमग्रंथे धात्वर्थस्य समानधर्मत्वोक्तिर्विरुद्धेति वा
च्यं । तदाश्रयत्वस्य समानधर्मत्वे तस्य तथात्वस्यौचिखायात्त्वेन विरोधाभावात् । तथा स
तितत्रैव कुतो न सादृश्यान्वय इति चेन्न । धात्वर्थनिष्ठविशेष्यतानिरूपितप्रकारतासंसर्गे
ण शाब्दबोधे विशेष्यतया विभक्त्यर्थोपस्थिते हेतुत्वात् । न च निपातार्थभिन्नवृत्तित्वेन प्र
कारताविशेषणीयेति वाच्यं । घटो न पश्यतीत्यादौ घटाद्यन्विताभावस्य कर्मतासंसर्गेण द
र्शनेऽन्वयापत्तेः । यदि तु धात्वर्थे पितात्पर्यवशात्सादृश्यान्वयो नु भवसिद्धस्तदा धात्वर्थनि
ष्ठविशेष्यतानिरूपितप्रकारतासंबन्धेन नान्वयबुद्धिप्रतिनञ्जन्योपस्थितेः प्रतिबंधकत्वं
मात्रं परिकल्प्य घटो न पश्यतीत्यादौ पूर्वोक्तान्वयबोधो निराकरणीय इति दिक् । एवमरविं
दमिव सुंदरं वदनमिसादावरविंदादिनिरूपितसादृश्यप्रयोजकतासंसर्गेण सुंदरपदार्थै
कदेशेऽपि सुंदरत्वेऽनुभवबलादन्वयस्तद्विशिष्टस्य चाभेदे न मुखादौ । इत्थंचारविंदनिरूपि
तसादृश्यप्रयोजकसौंदर्यवदभिन्नवदनमित्यन्वयबोधः । अरविंदसुंदरमितिसमासे त्वर
विंदपदे नारविंदनिरूपितसादृश्यप्रयोजकं लक्ष्यते । तच्चाभेदे न पदार्थैकदेशेऽपि सौंदर्येऽन्वेति ।
एवंचारविंदनिरूपितसादृश्यप्रयोजकाभिन्नसौंदर्यवदभिन्नवदनमित्यन्वयबोधः । एकदे
शान्वयायोगादरविंदपदमेवलक्षणया सर्वार्थबोधकं सुंदरपदं तु तात्पर्यग्राहकमित्येके । अर
विंदमिव वदनमित्यत्रारविंदनिरूपितसादृश्यवद्वदनमिति बोधः । सादृश्यस्य निपातार्थत
याभेदे न नामार्थान्वये बाधकाभावात् । अरविंदमिव भातीत्यत्र भातेर्ज्ञानार्थकत्वेऽरविंद
पदस्यारविंदनिरूपितसादृश्यप्रकारकज्ञानविषयलक्षणात्स्य चाभेदे न मुखादावन्वयः ।
शेषतात्पर्यग्राहकं । पूर्वोक्तदिशा वा सादृश्यस्यैव प्रकारितासंसर्गेण धात्वर्थेऽन्वयः । अत्रैव
सौंदर्येणेति धर्मोपादाने तृतीयार्थस्य प्रयोज्यत्वस्य सादृश्ये न्वयात्सौंदर्यप्रयोज्यारविंदनि
रूपितसादृश्यप्रकारकज्ञानविषय इति बोधः । आद्यकल्पे त्वरविंदपदमेव सर्वार्थबोधकमि
तरतात्पर्यग्राहकमिति ध्येयं । इयंच सादृश्यस्य पदार्थांतरत्वमते शाब्दबोधरीतिरुपदाक्षि
ता । तस्य समानधर्मरूपत्वे तु चंद्रइव मुखमिसादौ चंद्रवृत्तिधर्मवन्मुखमिति बोधः । अत्रैवा
ल्हादकमितिसमानधर्मोपादाने इवार्थस्य धर्मस्याल्हादकत्वे पदार्थैकदेशेऽन्वयः । तदस

हिष्णुतायांतुचंद्रनिष्ठाह्लादकत्ववतिआल्हादकपदस्यलक्षणा । चंद्रादिपदंतात्पर्यग्राहकं । चंद्रसदृशमित्यत्राप्येकदेशेसादृश्येचंद्रान्वयः ससंबंधिकत्वात् । सदृशपदंवाचं द्रसादृश्यविशिष्टेलाक्षणिकं । अत्रैवालहादकत्वेनेत्युक्तावभेदस्तृतीयार्थस्तस्यचसदृशपदार्थैकदेशोधर्मेऽन्वयः । तथाचालहादकत्वाभिन्नचंद्रवृत्तिधर्मवदभिन्नमुखमितिबोधः । सदृशपदमेववासर्वार्थबोधकमितरतात्पर्यग्राहकमित्येवंविधान्वयसरणिश्रेणयस्तत्रतत्रशब्दव्युत्पत्तिनिपुणैरनुसंधेया । इत्यलंप्रसक्तानुप्रसक्तपरिचितनेन । पूर्णोपमेवीत्यनंतरमालंकारिकैरितिपूरणीयं । तत्त्वंच विशेषतउपात्तशब्दशक्तिप्रतिपादितोपमानोपमेयकत्वेसतिविशेषतःशब्दोपात्तसमानधर्मकत्वेचसतिविशेषतःस्वनिरूढशब्दगम्यत्वम् । स्वपदमुपमापरम् । उपमानलुप्तायामपिलक्षणयोपमानप्रतिपत्तेस्तद्वारणायशक्तीति । उपमेयलुप्तायांस्मरवधूयंतीत्यादावात्मनउपमेयस्याध्याहृतेनात्मानमितिशब्देनबोधनादुपात्तेतिशब्दविशेषणम् । एवमपितन्वीक्षनेनात्रोपमेयस्यकाव्यस्यसदृशनदृश्यतइत्येवंविधायामुपमानायामुपमानस्यचसदृशपदोपात्तत्वाद्विशेषतइतिउपमेयोपमानतावच्छेदकरूपेणेत्यर्थः । धर्मलुप्तायामप्युपमावाचकेनसामान्यतोधर्मस्थोपात्तत्वाद्विशेषतइतिउपमाप्रयोजकतावच्छेदकरूपेणेत्यर्थः । वाचकलुप्तायामपिलक्षणयोपमानादिपदेनोपमावगमात्तद्वारणायविशेषतःस्वनिरूढेतिउपमायांचनिरूढाववद्वायथाशब्दाइत्याद्यभियुक्तोक्तिसंगृहीताइवादयः । अत्रनिपातरूपस्येवादेरूपसर्गवद्द्योतकत्वमेव । कथमन्यथा 'शरैरुसैरिवोदीच्यानुद्धरिष्यन्रसानिवे'त्यादावुत्सादिपदोत्तरतृतीयादिसंगतिः । उत्सादेरुद्धरणक्रियांप्रत्यकरणत्वात्तइवार्थसादृश्यान्वयित्वेनकरणीभूतशरविशेषणत्वाभावाच्चद्योतकत्वेतूत्सादिपदस्योत्ससदृशपरतयोत्ससदृशैःशरैरितिशरविशेषणत्वेनतृतीयादिसंगतिरितिवैयाकरणमतंतुनादरणीयम् । उपास्यतेगुरुरित्यादौधात्वार्थसनक्रियायाअकर्मकतयाकर्मलकारानुपपत्तिरूपबाधकस्योपसर्गवाचकतायामिवेवादिवाचकतायामभावेनदृष्टांतवैषम्यस्यस्फुटत्वात् । विशेषणविशेष्ययोःसमानविभक्तिकतायां 'विशेष्येणसहैकार्थभवेद्यत्रविशेषणम् । तत्रालिंगादयःप्रायोविशेष्यस्थाविशेषणे' इत्यनुशासनस्येवोपमानोपमेययोरपितस्यालिंगसंख्याविभेदेप्युपमानोपमेयता । 'विभक्तिःपुनरेकैवउपमानोपमेययोः । इत्यनुशासनस्यसत्त्वेनोपमानपदोत्तरतृतीयादेःसाधुत्वार्थतयोपपत्तेश्च । तस्माद्वाचकत्वमेवेवादीनां । युक्तंचैतत् । अन्यथासकलालंकारिकसमतस्येवशब्दप्रयोगेश्चौतीत्वस्यदत्तजलांजलित्वापत्तेः । रूढिप्रयोजनयोरन्यतरस्याभावेनचंद्रादिपदेनचंद्रसदृशलक्षणायांनिषिद्धलाक्षणिकत्वरूपनेयार्थत्वदोषापत्तेश्च । अपिचइवादेर्योतकत्वमन्येचंद्रादेरुपमानस्यपदार्थैकदेशतयातत्रसाधारणधर्मान्वयानुपपत्तिरितिदिक् । उ

पमोनयादि । उपमानत्वंचोपमानिरूपकत्वेनविवक्षितत्वम् । तदाश्रयत्वेनविवक्षितत्वंचोपमेयत्वम् । साधारणत्वंचधर्मस्वारसिकमौपचारिकंविबप्रतिविबभावकृतंश्लेषकृतंवस्तुप्रतिवस्तुभावेनसमासभेदाश्रयणेनेत्यनेकधाचित्रमीमांसायांप्रपञ्चितम् । तत्रस्वर्गगावगाहनस्यतथात्वमौपचारिकंकीर्तितस्यस्वारसिकत्वाभावात् । उपादानादितिवाचकस्योपादाननिर्देशः । इतरेषांतुशब्देनप्रतिपादनंतदितिर्चितनीयम् । साधारण्यप्रकारविशेषोपदर्शनायोदाहरणांतरमाह यथावेति । गुणदोषाविति । गुणदोषावर्थात्परस्य गृहहन्जानन् बुधःपंडितः पूर्वपूर्वनिर्दिष्टगुणंशिरसाश्लाघतेआंदोलितेनशिरसाअभिनंदयति परंपरतोनिर्दिष्टदोषंकेनियच्छतिनिरुणद्धि वाचाकंठाद्धिर्नोद्धाटयतीत्यर्थः कइव इंदुक्ष्वेडौचंद्रगरलेगृहहन्तुपाददानईश्वरोहरइव । सोपिहिपूर्वचंद्रंशिरसाश्लाघतेतत्पूर्वकंधारयति । परंचमरलंकंठेनियच्छतिस्थापयतीति 'क्ष्वेडस्तुगरलंविषमिसमरः' । शंकते अत्रयद्यपीति साधारणस्तत्वेनाभिमतोधर्मःगृहहन्शिरसाश्लाघतेपूर्वमित्यादिनोक्तोयद्यपिनैकोनसाधारणइतियोजना । गृहहन्मिसादिनोक्तएकोपिधर्मःसाधारणोनेतिवा । यथाश्रुतेसाधारणस्यसाधारणत्वाभावोक्तेरसंगतत्वापत्तेः । साधारण्याभावेहेतुरुपमानइत्यारभ्यइतिभेदादिसंतेनोक्तः । समाधत्तेतथापीति । वस्तुगत्वासाधारण्याभावेपीत्यर्थः । चंद्रगरलयोरित्यादियथाक्रमंचंद्रगुणयोर्गरलदोषयोश्चेत्यर्थः । विबप्रतिविबभावेनप्रतीयमानसादृश्ययोरुपमानोपमेयधर्मयोर्भिन्नशब्दोपात्तत्वरूपेण अभेदादभेदाध्यवसायात् । एतच्चसाधारणधर्मतेत्यग्रेतनेनान्वितं । ज्ञानादीत्यादिनाशिरसावहनाभिनंदनयोःकंठस्थापनतद्धिरनुदघाटनयोश्चसंग्रहः । गृहहन्मिसादीत्यादिनाचशिरसाश्लाघतेकंठेनियच्छतीत्यनयोःसंग्रहः । अभेदाध्यवसायादिति अभेदस्याध्यवसायादाहार्यनिश्चयादित्यर्थः । साधारणधर्मतेतीति । साधारणधर्मत्वाभिमानविषयतेतीत्यर्थः । पूर्वस्मात्पूर्वोदाहरणादिति विशेषइत्यन्वयः । नचैवंसाधर्म्यप्रतीत्युपपादनेऽपि वस्तुतस्तदभावात्कथमपमालक्षणसमन्वयइतिवाच्यं । चमत्कारविशेषप्रयोजकसाधारणत्वाध्यवसायविषयधर्मत्वस्यैवोपमालक्षणत्वमित्यभिप्रायादिति । लोकेविबप्रतिविबभावव्यपदेशस्यगगनजलाशयादिगतचंद्रादिविषयतयाप्रसिद्धेः कथंप्रकृतेतद्व्यपदेशइत्याशंकायामाह वस्तुतइत्यादि । अभिन्नयोस्तथाध्यवसितयोःपृथगितिभिन्नशब्देनेत्यर्थः । विबप्रतिविबभावइति । विबप्रतिविबभावपदवाच्यमित्यर्थः । समयइति संकेतइत्यर्थः ॥ ६ ॥

वर्ण्योपमानधर्माणामुपमावाचकस्यच ॥ एकद्वित्र्यनु
पादानैर्भिन्नालुप्तोपमाष्टधा ॥ ७ ॥ तडिद्गौरिंदुतु

ल्यास्याकर्पूरंतीदृशोर्मम ॥ कांत्यास्मरवधूयंतीदृष्टा
तन्वीरहोमया ॥ ८ ॥ यत्तयामेलनंतत्रलाभोमेयश्रत
द्रतेः ॥ तदेतत्काकतालीयमवितर्कितसंभवं ॥ ९ ॥

उपमेयादीनांचतुर्णामध्ये एकस्यद्वयोस्त्रयाणांवाप्रतिपादकश
ब्दाभावेनलुप्तोपमेत्युच्यते । साचाष्टधा । यथा । वाचकलु
प्ता १ धर्मलुप्ता २ धर्मवाचकलुप्ता ३ वाचकोपमेयलु
प्ता ४ उपमानलुप्ता ५ वाचकोपमानलुप्ता ६ धर्मोपमा
नलुप्ता ७ धर्मोपमानवाचकलुप्ताचेति ८ । तत्रोपमानलोप
रहिताश्रत्वारोभेदास्तडिद्वौरीत्यादिश्लोकेनप्रदर्शिताः । त
द्वंतोभेदाउत्तरश्लोकेनदर्शिताः । तत्रतडिद्वौरीत्यत्रवाचकलो
पस्तडिदिवगौरीत्यर्थेउपमानानिसामान्यवचनैरितिसमास
विधायकशास्त्रकृतः । इंदुतुल्यास्येत्यत्रधर्मलोपःसत्त्वैच्छि
कोनशास्त्रकृतः । कांत्याइंदुतुल्यास्येत्यपिवक्तुंशक्यत्वात् ।
कर्पूरंतीत्यत्रधर्मवाचकलोपः । कर्पूरमिवाचरंतीत्यर्थेविहित
स्यकर्पूरवदानंदात्मकाचारार्थकस्य क्विपइवशब्देनसहलोपा
त् । अत्रधर्मलोपऐच्छिकः । नयनयोरानंदात्मकतयाकर्पूरं
तीतितदुपादानस्यापिसंभवादिति । कांत्यास्मरवधूयंतीत्य
त्रवाचकोपमेयलोपः । अत्रकांत्येतिविशेषणसामर्थ्यात्स्वा
त्मानंकामवधूमिवाचरंतीत्यर्थस्यगम्यमानतयास्वात्मनउप
मेयस्यसहोपमावाचकेनानुपादानात्सत्त्वैच्छिकः । स्वात्मा
नंस्मरवधूयंतीत्युपमेयोपादानस्यापिसंभवात् । काकताली
यमित्यत्रकाकतालशब्दौवृत्तिविषयेकाकतालसमवेतक्रिया
वर्तिनौ । तेनकाकागमनभिवतालपतनभिवकाकतालमिती
वार्थेसमासाच्चतद्विषयादितिज्ञापकात्समासः । उभयत्रोप
मेयंस्वस्यक्वचिद्गमनंतत्रैवरहसितन्व्यावस्थानंच । तेनस्व
स्यतस्याश्रसमागमःकाकतालसमागमसदृशइतिफलति । त
तः काकतालमिवकाकतालीयमितिद्वितीयस्मिन्निवार्थेसमा

साच्चतद्विषयादितिसूत्रेणइवेप्रतिकृतावित्यधिकारस्थेनछप्र
त्ययः । तथाचपतनदलितंतालफलंयथाकाकेनोपभुक्तमेवं
रहोदर्शनक्षुभितहृदयातन्वीस्वेनोपभुक्तेतितदर्थः । ततश्चात्र
काकागमनतालपतनसमागमरूपस्यकाककृततालफलोपभो
गरूपस्यचोपमानस्यानुपादानात्प्रत्ययार्थोपमायामुपमान
लोपः । समासार्थोपमायांवाचकोपमानलोपः । सर्वो
प्ययंलोपश्छप्रत्ययविधायकशास्त्रकृतः । अवितर्कितसंभव
मितिसाधारणधर्मस्यानुपादानेप्रत्ययार्थोपमायांधर्मोपमान
लोपः । समासार्थोपमायांधर्मोपमानवाचकलोपइतिसूक्ष्म
यादृष्ट्यावधारितव्यम् । एतेषामुदाहरणांतराणिविस्तर
भयान्न लिख्यन्ते ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

पूर्णायामुपमानादिसमग्रतानियमप्रसिद्धेस्तद्विपरीतायांलुप्तोपमायांसर्वलोपनियमा
शंकानिरासायलक्षणपूर्वकंतांविभजते वर्ण्येयादिना । चकारोवाशब्दार्थे । तदनंतरंच
लोपेइत्यध्याहार्यं । एवंचेतरेतरयोगाविवक्षयावर्ण्यस्योपमानस्यधर्मस्योपमावाचकस्यवा
लोपेअन्यतमानुपादानेलुप्तोपमा । साचएकद्वित्रयनुपादानैरष्टधाभिन्नेतिपूर्वापराभ्यामु
क्तंभवति । तडिदिसागुदाहरणानि । अर्थतोव्याचष्टे । उपमेयादीनामिति । व
स्तुतोलाघवात्पूर्णाभिन्नलक्षणंबोध्यम् । लक्षणवाक्यगतक्रममुपेक्ष्योदाहरणक्रमा
नुसारेणविभागंदर्शयतियथेसादि । वाचकलुप्तेति । वाचकलंचात्रानुपूर्वीविशेषवत्त
योपमाबोधनेनिरूढत्वम् । तच्चशक्त्यानिरूढलक्षणयावा । तत्राद्यमिवादेर्द्वितीयंतु
सुहृत्पदादेरितितदभावात्तडिद्वौरीत्यादौवाचकलोपः । समासानुशासनेननिरूढलक्ष
णावगमेप्यानुपूर्वीविशेषवत्तयाशब्दविशेषस्यतदबोधनात् । शास्त्रकृतइतिशास्त्रप्रयु
क्तइत्यर्थः । कर्पूरंतीत्यत्रेति । अत्रसर्वप्रातिपदिकेभ्यःकिप्वावक्तव्यइत्यनेनविहितः
किप्लुप्तोपिस्मर्यमाणोधर्ममात्ररूपमाचारंबोधयति । कर्पूरपदंचलक्षणयाकर्पूरसाह
च्यम् । तस्यचातिरिक्तलेपूर्ववत्प्रयोजकतासंसर्गेणाचारेऽन्वयोधर्मरूपत्वेत्वभेदेन ।
वस्तुतस्तुकिप्लोपाप्रतिसंधानेपितथाबोधात्कर्पूरादिशब्दाएवकर्पूरादिसादृश्यप्रयोज
काभिन्नंतत्सादृश्याभिन्नंवाचारंलक्षयंतीतियुक्तम् । ननु वाचकस्येवादेरनुपादानाल्लो
पोयुक्तः । साधारणधर्मस्यत्वाचाररूपस्यकिबुपात्ततयाकथंलोपस्तत्राह । कर्पूरव
दानंदात्मकाचारार्थस्यकिपइतिकर्पूरस्येवेतीवार्थेवतिः । आनंदात्मकोजनकतासंबंधे

न । वस्तुगत्या आनन्दस्वरूपोय आचारस्तद्धोधकस्येत्यर्थः । ननु किं प्लोपाज्ञानेऽप्याचारं प्रतीतेः कर्पूरादिपदानामेव तद्धोधकत्वपक्षे कथं धर्मलोपः संगमनीय इति चेत् । अत्र प्राचः । एवमपि तद्वाचकतया विहितस्य किं प्लोपात्तल्लोपव्यपदेशः । अतएवात्र समानार्थकः क्यचनोपात्तस्तस्यालुप्तत्वादिसाहुः । नव्यास्तु धर्ममात्ररूपस्याचारस्योपादानेऽप्यानं दत्तादिनाविशेषरूपेणानुपादानाद्धर्मलोपोयुक्त एव । अन्यथा इदं तुल्यास्येत्यादेर्धर्मलुप्तोदाहरणस्यासंगतत्वापत्तेः । नचैवं क्यजादावपि धर्मलुप्तास्यादिति वाच्यं । इष्टापत्तेरित्याहुः । स्मरवधूयंतीत्यत्रेति । ननूपमानादाचार इति कर्मभूतादुपमानादाचरे क्यचो विधानात् स्मरवधूयंतीति मिवाचरंतीत्यवगमेऽप्यात्मानमन्यावेति कथं निर्णयस्तत्राह । विशेषणेति । रयनुरूपाचरणस्य कान्तिकरणकत्वरूपविशेषणसामर्थ्यादित्यर्थः । कान्तिः स्वरसतः स्वीयत्वावगमादिति भावः । नचात्मन उपमेयस्य तन्वीपदेनोपादानात् कथं लोप इति वाच्यम् । तस्याद्वितीयांततया कर्मभूतोपमेया समर्पकत्वाद्वात्मानमिषाध्याहृतेनैव तद्धोधात् । अत्र च स्मरवधूपदेन स्मरवधूसादृश्यं लक्ष्यते । तस्य च प्रयोजकत्वसंसर्गेणाभेदेन वाऽऽचारेऽन्वयः । तथा च स्मरवधूसादृश्याभिन्न आत्मकर्मकोय आचारस्तदाश्रयस्तन्वीति बोधः । काकतालीयेति । वृत्तिविषये समासविषये । ज्ञापकादिति । इवार्थे समासाभावे तद्विषयादित्यनेनेवार्थविषयसमासानुवादोऽनुपपन्नस्तज्ज्ञापक इत्यर्थः । उभयत्र काकागमनतालपतनयोः । उभयेयमिषानंतरं क्रमेणेति शेषः । तेनेति । काकतालसमवेतक्रियापरयोः काकतालपदयोरिवार्थे समासेनेत्यर्थः । काकतालसमागमेति । अयं भावः । काकागमनतालपतनयोरुपमानत्वे तदुपमेययोः स्वीयगमनतन्व्यवस्थानयोः पृथगनुपात्तत्वेनोपमेयतयान्वयायोगात् काकतालसमागम एवोपमानम् । इत्थंच काकतालसमागमसदृशं काकतालपदार्थस्तस्य चाभेदेन स्वीयतन्वीसमागमरूप उपमेयेऽन्वय इति । तत इति । तादृशसमासोत्तरमित्यर्थः । इति तदर्थ इति । काकतालपदलक्षितस्य काककृततालफलोपभोगसदृशस्याभेदेन तन्वीरतिलाभरूपेणोपमेयेनान्वयादिति भावः । अत्र पतनदलितमितिरहो दर्शनश्रुतिहृदयेति च बिंबप्रतिबिंबभावापन्नधर्मस्वरूपकथनं नत्वे । वमन्वयाकार इति बोध्यं । नच सकृदुच्चारिताभ्यां काकतालपदाभ्यां कथमुपमानद्वयावगम इति वाच्यं । अनुभवानुसार्यनुशासनेन व्युत्पत्तिवैचित्र्यस्य स्फुटं प्रतिपत्तेरिति । एवंदुरूहत्वात्पद्यं व्याख्यायतत्रोपमानलुप्तादींश्चतुरोपिभेदान्प्रदर्शयितुमाह । ततश्चेति । काकागमनेत्यादि । काकागमनतालपतनरूपोयः समागमस्तदूपस्येत्यर्थः । इदंच काकागमनमिव तालपतनमिवेति महाभाष्यगतविग्रहवाक्यविरोधशंकापरिहारायोक्तं । समागमस्य तादृशक्रियाद्वयाभिन्नत्वेनोक्तयुक्त्या तस्योक्तार्थ एव पर्यवसानात् । विशिष्टोपमायां विशेषणोपमावगतिवत्समागमोपमायामपि तदवयवक्रिययोर्यथायोगंगम्यमानामुपमाभिप्रे

यद्यप्युपमानानिरूपणानंतरंतन्मूलालंकारेषु संभवत्सादृश्या उपमेयोपमैव प्रथमं निरूपयितुमुचिता न त्वारोपितसादृश्यनिबंधनो नन्वयस्तथा पितं द्वितीयसदृशव्यवच्छेदफलकतया तृतीयसदृशव्यवच्छेदफलिकामुपमेयोपमागपेक्ष्य शीघ्रोपस्थितिकमभिप्रेत्य प्रथमं निरूपयति । उपमानोपमेयत्वमिति । उपमानत्वे मुपमेयत्वं चेत्यर्थः । द्वंद्वांते श्रूयमाणत्वात् निरूपणमत्र निरूपणम् । एतन्नैस्त्वैव न स्तुनो गृह्यमाणान्न मप्येगत्वं न निरूपणे वत् न नन्वयस्त्यन्वयः । असंभवं शंका निरासाय मध्ये उदाहरणोक्तिः । न नूत लक्षणस्य ' भणिति रिव मतिर्मति रिव चेष्टे' त्यादि रशनोपमायामतिव्याप्तिः । तत्र मत्यादेरेकस्यैव वस्तुन उपमानत्वस्योपमेयत्वस्य च वर्णनात् । अथैकस्य वस्तुनो यदेक निरूपितमुपमानत्वमुपमेयत्वं चेति विवक्षितं एकपदस्यावृत्तिकल्पनात् । इत्थंच रशनोपमायां मत्यादेश्चेष्टादि निरूपितमुपमानत्वं भणित्यादि निरूपितं तूपमेयत्वमित्येक निरूपितोपमानोपमेयत्व विरहान्नातिव्याप्तिरित्युच्यते । तदा ' खमिव जलं जलमिव खं' इत्युपमेयोपमायामतिव्याप्तिः । तत्रैकस्यैव वस्तुनोगगनस्यैकजल निरूपितस्योपमानत्वस्योपमेयत्वस्य च वर्णनादिति चेन्मैवं । एकस्यैवेति विरोधघातकैव कारबलेन स्वाश्रय निरूपितयोरुपमानोपमेयत्वयोर्लाभेन काप्य

तिप्रसंगाभावात् । अस्ति हि 'इंदुरिंदुरिवे'त्यनन्वये उपमानत्वमुपमेयत्वं च स्वाश्रयेदुनि
रूपितं नतुरशनोपमायामुपमेयोपमायांवेतिसंक्षेपः । अनन्वयपदप्रवृत्तिनिमित्तमाह । व
र्ण्यमानमपीति । नान्वेतीति । न संबध्यत इत्यर्थः । साधर्म्यस्य भेदघटितत्वादिति भावः ।
नन्वेवं सत्यसंबद्धप्रलापत्वापत्तिरित्यत आह । अनन्वयिनोपीति । बाधितस्यापीत्य
र्थः । अर्थस्य साधर्म्यस्य अभिधानमाहार्यारोपरूपतया प्रतिपादनं सदृशांतरव्यवच्छे
देन सदृशांतरव्यावृत्तिबोधद्वारेण । एतदेव विशदयति इंदुरित्यादिना । इत्थंच सदृशां
तरव्यावृत्तिसूचनद्वाराऽनुपमत्वद्योतनरूपप्रयोजनवत्त्वादापाततोरुद्रोदनार्थादवत्
द्वारमात्रतया सादृश्यप्रतिपादनेपि नासंबद्धप्रलापतापत्तिरिति भावः । उदाहरणांतरमाह
यथावेति । गगनाकारं गगनसदृशं । इवेत्यतः प्राक्युद्धमिषध्याहार्यम् । उदाहरणांत
रप्रदर्शने बीजमाह पूर्वोदाहरणेति । वैपुल्यादेरित्यादिपदाद्वांभीर्यदारुणत्वयोः संग्रहः
॥ १० ॥ इत्यनन्वयप्रकरणम् ॥

पर्यायेण द्वयोस्तच्चेदुपमेयोपमानता ॥ धर्मो

र्ध इव पूर्णश्रीरर्थो धर्म इव त्वयि ॥ ११ ॥

द्वयोः पर्यायेणोपमानोपमेयत्वकल्पनं तृतीयसदृशव्यवच्छेदा
र्थम् । धर्मार्थयोः कस्यचित्केनचित्सादृश्ये वर्णिते तस्याप्यन्ये
न सादृश्यमर्थसिद्धमपि मुखतो वर्ण्यमानं तृतीयसदृशव्यवच्छे
दं फलति । यथा वा ॥ खमिव जलं जलमिव खं हंस इव चंद्रश्चंद्र इ
व हंसः ॥ कुमुदाकारास्तारास्ताराकाराणि कुमुदानि ॥ पूर्वत्र पू
र्णश्रीरिति धर्मोपात्तः इह निर्मलत्वादिधर्मो नोपात्त इति भेदः ।
उदाहरणद्वयेऽपि प्रकृतयोरेवोपमानोपमेयत्वकल्पनं । राज्ञि ध
र्मार्थसमृद्धेः शरदिगगनसलिलादिनैर्मल्यस्य च वर्णनीयत्वात् ।
प्रकृताप्रकृतयोरप्येषा संभवति । यथा ॥ गिरिव गजराजोयं
गजराज इवोच्चैर्किं विभाति गिरिः ॥ निर्झर इव मदधारा मदधारे
वास्य निर्झरः स्रवति ॥ ११ ॥

अथोपमेयोपमां लक्षयति । पर्यायेणेति । अथौगपद्येनेत्यर्थः । वाक्यभेदेनेति यावत् ।
तत् उपमानोपमेयत्वं विवक्ष्यत इति शेषोत्रापि बोध्यः । उपमेयोपमेतिलक्ष्यनिर्देशः । उपमे
येनोपमेति व्युत्पत्तेः । धर्मोर्ध इवेत्युदाहरणं । अर्थो धनं । पूर्णश्रीः पूर्णसमृद्धिः अत्र च
धर्मार्थयोर्द्वयोर्वाक्यभेदेनोपमानत्वमुपमेयत्वं च वर्णितं । तत्राद्यवाक्ये र्थस्योपमानत्वं धर्म

स्योपमेयत्वं । द्वितीयेतु तद्विपर्यासेनधर्मस्योपमानत्वमर्थस्योपमेयत्वमितिलक्षणसमन्वयः । उपमानोपमेयत्वमात्रोक्तावनन्वयेऽतिव्याप्तेर्द्वयोरित्युक्तम् । एवमपि 'समत्वंशरदिप्रापुरहोक्तुमुदतारका' इत्युभयविश्रांतसादृश्यायामुपमायामतिव्याप्तिः । तत्रद्वयोः कुमुदतारकयोः सादृश्याश्रयत्वरूपोपमेयत्वस्येवतत्प्रतियोगित्वरूपस्योपमानत्वस्याप्यर्थतःप्रतीतेरतःपर्यायेणेत्युक्तम् । ननु 'भणितिरिवमतिर्मतिरिवचेष्टाचेष्टेवकीर्तिरतिविमलेति' रशनोपमायामतिव्याप्तिः तत्रद्वयोर्मतिचेष्टयोर्वाक्यभेदेनोपमानोपमेयत्ववर्णनादिति चेन्न । द्वयोरित्यनेनपरस्परमुपमानोपमेयत्वस्यविवक्षितत्वात् । अन्यथापर्यायपदेनैवानन्वयवाग्नेतद्वैयर्थ्यापत्तेरितिसंक्षेपः । ननूपमाप्रतीपोभयरूपायाउपमाद्वयरूपायावाउपमेयोपमायाअलंकारांतरत्वेकिंबीजमित्यतआह द्वयोरिति । तथाचार्थविशेषघोतकतयाचमत्कृतिवैलक्षण्यमेवतत्रबीजमितिभावः । कथंतृतीयसदृशव्यवच्छेदलाभस्तत्राह धर्मार्थयोरिति । धर्मार्थयोर्मध्यइत्यर्थः । मुखतःशब्देन । तथाचप्राप्तस्यपुनर्वचनं तदितरपरिसंख्यामितिन्यायादिहापितृतीयसदृशव्यावृत्तिलाभइतिभावः । खमिवेति । शरद्वर्णनमिदम् । खमाकाशमिवजलं कालुष्यापगमेननिर्मलत्वातिशयात् । शेषंस्पष्टं । निर्मलत्वादीत्यादिपदेनशैत्यातिशयपरिग्रहः । गिरिरिवेति । अत्रगजःप्रकृतः । अयमितिप्रकृतपरामर्शः सर्वनामनिर्दिष्टत्वात् । अतएवोपक्रमादग्रेष्यस्यमदधारेत्यन्वयोबोध्यः । अत्रपूर्वार्धेउच्चकैर्विभातीतिसमानधर्मउपात्तः । उत्तरार्धेचस्रवतीतिसउक्तइतिदिक् ॥ ११ ॥ इत्युपमेयोपमाप्रकरणं ॥

प्रतीपमुपमानस्योपमेयत्वप्रकल्पनम् ॥ त्व
ल्लोचनसमंपद्मं त्वद्वक्त्रसदृशो विधुः ॥ १२ ॥

प्रसिद्धोपमानोपमेयभावः प्रातिलोम्यात्प्रतीपम् । यथवा ॥ यत्त्वन्नेत्रसमानकांतिसलिलेमग्रंतदिंदीवरं मेधैरंतरितः प्रियेतव मुखच्छाया अनुकारीशशी ॥ येषित्वद्गमनानुसारिगतयस्तेराजहंसागतास्त्वत्सादृश्यविनोदमात्रमपि मेदैवेन नक्षम्यते ॥ १२ ॥

प्रतीपमितिलक्ष्यनिर्देशः । ननूपमानोपमेयभावस्यैववक्षितयामुखादेरप्युपमानत्वसंभावाच्चंद्रइवमुखमित्युपमायामतिव्याप्तिरित्यतआह । प्रसिद्धेति । प्रसिद्धोपमानस्योपमेयभावउपमेयत्वंप्रतीपंप्रतीपपदवाच्यं । कुतः प्रातिलोम्यात्प्रसिद्धोपमानप्रतिकूलत्वात् । उपमेयभावप्रातिलोम्यादिसर्वसर्गपाठेऽपिप्रसिद्धोपमानस्यउपमेयभावस्तस्यप्रातिलोम्यादुपमानप्रतिकूलत्वादुपमानस्योपमेयत्वकल्पनंप्रतीपमिच्छुच्यतइतिव्याख्येयं ।

ननुप्रसिद्धस्योपमानोपमेयभावस्यवैपरीत्यादितियथाश्रुतरीत्याएवंविधप्रातिलोम्यस्य
तृतीयपंचमप्रतीपभेदाव्यापित्वेनप्रतीपपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वायोगादिति। एवंचोक्तप्रका
रेणोपमानप्रातिकूल्यस्यप्रतीपपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वकथनेनप्रसिद्धोपमानप्रतिकूलधर्मःप्र
तीपमितिप्रतीपपंचकसाधारणंसामान्यलक्षणमितिसूचितं । अतएवपंचमप्रतीपव्या
ख्यानावसरेवक्ष्यति। उपमानप्रातिलोम्यादिति । प्रतिकूलत्वंचतिरस्कारप्रयोजकत्वं।
एतस्यचसकलप्रतीपभेदसाधारण्यंतत्रतत्रस्फुटीकरिष्यते। यथावेति। प्रोषितस्यप्रियाप्र
तिवियोगवेदनानिवेदनमिदं। अयिप्रियेत्वदीयसादृश्येनविनोदनं विनोदोविरहयापनं
तन्मात्रमपिममदैवेननक्षम्यते। एतदेवदर्शयतिर्यादिसादिना। त्वन्नेत्रयोःसमानासाधार
णीकांतिःशोभायस्यतथाविधंयार्दिदीवरंतत्सलिलेमग्नं। वर्षर्तुनाजलवृद्धेः। तबमुखस्य
छाययाकांसा अनुकारीसदृशःशशी। मेघैरंतरितस्तिरोहितः। येपीत्यपिभिन्नक्रमः त्व
द्रमनसदृशगतयोयेराजहंसास्तेपिगताइति। अत्रकांतीत्यादिधर्मोपादानात्पूर्वोदाहरणवै
लक्षण्यंबोध्यं। ननूपमानादुपमेयस्याधिक्यवर्णनारूपाद्व्यतिरेकोलंकारादस्यकोभेदः।
उच्यते। तत्रवैधर्म्यप्रयुक्तमुपमेयस्याधिक्यंविबक्षितमिहतूपमानतामात्रप्रयुक्तत्वात्सा
धर्म्यप्रयुक्तमिति ॥ १२ ॥

अन्योपमेयलाभेनवर्ण्यस्यानादरश्चतत् ॥ अ
लंगर्वेणतेवक्रकांत्याचंद्रोपितादृशः ॥ १३ ॥

अत्युत्कृष्टगुणतयावर्ण्यमानस्यान्यत्र स्वसादृश्यमसहमान
स्योपमेयंकिंचित्प्रदर्श्यतावतातस्यतिरस्कारोद्वितीयंप्रतीपंपू
र्वस्मादपिविच्छित्तिविशेषशालि। यथावा ॥ गर्वमसंवाह्यमि
मंलोचनयुगलेनकिंवहसिभद्रे ॥ संतीदृशानिदिशिदिशिस
रस्सुननुनीलनलिनानि ॥ १३ ॥

प्रतीपांतरमाह। अन्योपमेयेति। अन्यदवर्ण्यमुपमानंतद्रूपंयदुपमेयंतस्यलाभेनव
र्णनीयस्यमुखादेरनादरोगर्वपरिहारोपितत्प्रतीपमित्यर्थः। तस्यगर्वप्रसक्तिपूर्वकत्वेनो
पमेयतायाअपिपूर्वमप्राप्त्याउपमानतिरस्कृतिविशेषप्रयोजकत्वादितिभावः। अतएव
लाभेनेत्युक्तं नतुसत्त्वेनेति। अप्राप्तप्राप्तेर्लाभशब्दार्थत्वात्। विच्छित्तिविशेषेति।
चमत्कारोत्कर्षइत्यर्थः। उक्तरीत्योपमानतिरस्कारातिशयप्रतीतेरितिभावः। गर्वमि
ति। असंवाहंसंवहनायोग्यमपरिमितमितियावत्। भद्रेशोभनेइतिसंबोधनं। नन्वि
तिहेत्वर्थे। अव्ययानामनेकार्थत्वात्। पूर्वोदाहरणेकांत्येतिसमानधर्मोपादानमि
हतुनेतिभेदः ॥ १३ ॥

वर्ण्योपमेयलाभेनतथान्यस्याप्यनादरः । कःक्रौ-
र्यदर्पस्तेमृत्योत्वत्तुल्याःसन्तिहिस्त्रियः ॥ १४ ॥

अत्युत्कृष्टगुणतयाक्वचिदप्युपमानभावमसहमानस्यावर्ण्य-
स्यवर्ण्युपमेयंपरिकल्प्यतावतातस्यतिरस्कारः । पूर्वप्रतीपवैप-
रीत्येनतृतीयंप्रतीपम् । यथावा ॥ अहमेवगुरुःसुदारुणानामि-
तिहालहलमास्मतातदृष्यः ॥ ननुसन्तिभवादृशानिभूयोभुव-
नेस्मिन्वचनानिदुर्जनानाम् ॥ १४ ॥

वर्ण्योपमेयेति । अन्यस्यावर्ण्यस्य । अनादरोपितथाप्रतीपमित्यर्थः । अहमेवेति ।
सुदारुणानामतितीव्राणाम् । गुरुःश्रेष्ठः । तातेतिसानुकंपसंबोधने । मास्मदृष्यइतिदर्पं
माकृथाइत्यर्थः ॥ १४ ॥

वर्ण्येनान्यस्योपमायाअनिष्पत्तिवचश्चतत् ॥ मु-
धापवादोमुग्धाक्षित्वन्मुखाभंकिलांबुजम् ॥ १५ ॥

अवर्ण्येवर्ण्योपमित्यनिष्पत्तिवचनंपूर्वेभ्यउत्कर्षशालिचतुर्थं
प्रतीपम् । उदाहरणेमुधापवादत्वोक्तयोपमित्यनिष्पत्तिरुद्धा-
टिता । यथावा ॥ आकर्ण्यसरोजाक्षिवचनीयमिदंभुवि ॥
शशांकस्तववक्त्रेणपामरैरुपमीयते ॥ १५ ॥

वर्ण्येनान्यस्येति । निरूपितत्वंतृतीयार्थः । वर्ण्यनिरूपितायाऽन्यस्यावर्ण्यस्यो-
पमातस्याइत्यर्थः । अनिष्पत्तिवचः । उच्यमानाअनिष्पत्तिः 'कृदभिहितइतिन्या-
यात्' तत्प्रतीपम् । मुधेति । किलेतिवार्तायाम् । त्वन्मुखाभमंबुजमितिवार्त्तामुधा-
निष्प्रयोजनोऽपवादः । अलीकार्थकत्वेनापवादस्यनिष्प्रयोजनत्वं । उत्कर्षेति । उ-
पमानतिरस्कारातिशयप्रयोजकत्वरूपेत्यर्थः । मुधापवादत्वोक्तयेति । उक्तार्थमेतत् ।
आकर्ण्येति । वचनीयमलीकतयानिंदितम् । अतएवभुवीत्युक्तम् । लोकांतरेमु-
खासन्निधानेनविशेषादर्शनादलीकत्वग्रहायोगात् । संनिधानेऽपिविशेषाग्रहणात्पा-
मरैरित्युक्तं । अत्रवचनीयपामरैरित्येताभ्यामुपमितेरनिष्पत्तिःप्रकाश्यते ॥ १५ ॥

प्रतीपमुपमानस्यकैमर्थ्यमपिमन्वते ॥ दृष्टं

चेद्वदनंतस्याः किंपद्मेनकिमिंदुना ॥ १६ ॥

उपमेयस्यैवोपमानप्रयोजनधूर्वहत्वेनोपमानकैमर्थ्यमुपमा

नप्रातिलोम्यात्पंचमंप्रतीम् । यथावा ॥ तदोजसस्तद्यशसः
स्थिताविमौवृथेतिचित्तेकुरुतेयदायदा ॥ तनोतिभानोःपरि
वेषकैतवात्तदाविधिः कुंडलनांविधोरपि ॥ केचिदनन्वयोपमे
योपमाप्रतीपानामुपमाविशेषत्वेनतदंतर्भावमन्यन्ते । अन्ये
तुपंचमंप्रतीपप्रकारमुपमानाक्षेपरूपत्वादाक्षेपालंकारमाहुः १६

प्रतीपमिति । क अर्थःप्रयोजनंयस्यतत्तथा । अनर्थकमितियावत्तस्यभावःकैमर्थ्यं ।
तदपिप्रतीपमन्वते आलंकारिकाइतिशेषः । ननूपमानस्यपद्मचंद्रादेरालहादविशेषरूप
प्रयोजनसत्त्वात्कथमनर्थकत्वमतआह । उपमेयस्यैवेति । उपमानधूर्वहत्वेनोपमानकार्य
कारित्वेन । अयंचोपमानकैमर्थ्यहेतुः । अतश्चोपमानकैमर्थ्यमित्यध्याहार्यं । आलहा
दविशेषादेरन्यलभ्यत्वेनप्रयोजनत्वासंभवात्कैमर्थ्यमितिभावः । उपमानप्रयोजकधूर्
वहत्वेनेतिपाठेउपमानंप्रयोजकंयस्याइतिबहुव्रीहिः । ननूपमानकैमर्थ्यस्योपमानाक्षेप
आक्षेपइतिवामनसूत्रेणाक्षेपालंकारत्वेनोक्तत्वात्कथंप्रतीपत्वमतआह । उपमानप्राति
लोम्यादिति । उपमानप्रतिकूलत्वादिसर्थः । प्रतिकूलत्वंचतिरस्कारप्रयोजकत्वमित्यु
क्तम् । तथाचप्रतीतसामान्यलक्षणाक्रांतत्वात्प्रतीपांतर्भावएवोचितइतिभावः । त
दोजसइति । नैषधीयेनैषधवर्णनमिदं विधिर्ब्रह्मातस्यनलस्यौजसःप्रतापस्यतद्यशसश्च
स्थितौसत्यामिमौसूर्यचंद्रौवृथा प्रतापज्योन्स्त्रादेःकार्यस्यताभ्यामेवोपपत्तेर्निरर्थकावि
तिचित्तेयदायदाकुरुतेतदाभानोर्विधोश्चपरिवेषस्यपरिधेःकैतवाच्छलात्कुंडलनावैयर्थ्य
सूचिकारेखावेष्टनां करोतीत्यन्वयः । अत्रचनायंपरिवेषः किंतुकुंडलनेत्यपन्हुतौ कैम
र्थ्यरूपप्रतीपस्यांगत्वात्तयोरंगांगीभावलक्षणःसंकरः । यद्यत्पापमित्यादिवच्चतत्पदे
वीप्सायाअकरणंनदोषइतिबोध्यम् । केचिद्विप्रभृतयः अनन्वयोपमाप्रतीपानामि
तिप्रतीपपदेनचात्राद्यभेदत्रयमेवगृह्यते नत्वंत्यभेदद्वयमपि । तत्रोपमिति क्रियानिष्पत्तेर
भावेनोपमांतर्भावस्यासंभवात् । वस्तुतस्त्वाद्यभेदत्रयस्यापिनोपमांतर्गतित्युक्ता । च
मत्कारंप्रतिसाधर्म्यस्यप्राधान्येनाप्रयोजकत्वात् । सामर्थ्यनिबंधनउपमानतिरस्कार
एवहितत्रचमत्कृतिप्रयोजकतयाविवक्षितः नतुसाधर्म्यमेवमुखतश्चमत्कारितयाविव
क्षितमिति स ह्यसाक्षिकम् । एवमनन्वयोपमेयोपमयोरपिनसादृश्यस्यचमत्कारितया
प्राधान्येनविवक्षा किंतुद्वितीयतृतीयसदृशव्यवच्छेदोपायतयेतिनतयोरप्युपमांतर्गतित्यु
ज्यते । अन्यथासादृश्यवर्णनमात्रेणोपमांतर्भावे ॥ 'धैर्यलावण्यगांभीर्यप्रमुखैस्त्वमुदन्वतः ॥
गुणैस्तुल्योसिभेदस्तुवपुषैवेदृशेनत' इतिव्यतिरेकालंकारस्याप्युपमांतर्गतित्युक्ता । तत्र
साधर्म्यसमानाधिकरणंवैधर्म्यमेवचमत्कारेप्रधानं नतुसाधर्म्यमितिचेत्तुल्यमिदंप्रतीपा

दिष्वपीतिसहृदयैराकलनीयम् । एतवदेवास्वरसबीजमभिसंधायोक्तकेचिदिति । अन्ये
वामनादयः । अत्रचास्वरसबीजंप्रागेवावेदितं ॥ १६ ॥ इतिप्रतीपप्रकरणम्

विषय्यभेदताद्रूप्यरंजनं विषयस्य यत् ॥ रूपकंतन्निधाधि
क्यन्यूनत्वानुभयोक्तिभिः ॥ १७ ॥ अयंहिधूर्जटिः साक्षाद्ये
नदग्धाःपुरःक्षणात् ॥ अयमास्तेविनाशंभुस्तार्तीयिकंविलो
चनम् ॥ १८ ॥ शंभुर्विश्वमवत्ययस्वीकृत्यसमदृष्टिताम् ।
अस्यामुखेंदुनालब्धेनेत्रानंदोकिमिंदुना ॥ १९ ॥ साध्वी
यमपरालक्ष्मीरसुधासागरोदिता ॥ अयंकलंकिनश्चंद्रान्मुख
चंद्रेतिरिच्यते ॥ २० ॥

विषय्युपमानभूतंपद्मादि विषयस्तदुपमेयंवर्णनीयंमुखादि
विषयिणोरूपेणविषयस्यरंजनंरूपकं । अन्यरूपेणरूपवतःक
रणात् तच्चक्वचित्प्रसिद्धविषय्यभेदपर्यवसितंकचिद्देदप्रतीय
मानएवतदीयधर्मोपमात्रपर्यवसितं । ततश्चरूपकंतावद्वि
विधं । अभेदरूपकंताद्रूप्यरूपकंवेति । द्विविधमपिप्रत्येकं
त्रिविधं । प्रसिद्धविषय्याधिक्यवर्णनेनन्यूनत्ववर्णनेनानुभ
योक्त्याचैवंरूपकंपद्विधं । अयंहीत्यादिसार्धश्लोकेनाभेदरू
पकाणि । अस्यामुखेंदुनेत्यदिसार्धश्लोकेनताद्रूप्यरूपका
णि । आधिक्यन्यूनत्वानुभयोक्त्युद्देशक्रमप्रातिलोम्येनोदा
हृतानि । येनदग्धाइतिविशेषणेनवर्णनीयेराज्ञिप्रसिद्धशि
वाभेदानुरंजनाच्छिवस्य पूर्वावस्थातोवर्णनीयराजभावाव-
स्थायांन्यूनत्वाधिक्ययोरवर्णनाच्चानुभयाभेदरूपकमाद्यम् ।
तृतीयलोचनप्रहाणोक्त्यापूर्वावस्थातोन्यूनताप्रदर्शनाद्न्यून
भेदरूपकंद्वितीयम् । न्यूनत्ववर्णनमप्यभेददाढर्यापादक
त्वाच्चमत्कारिविषमदृष्टित्वपरित्यागेनजगद्रक्षकत्वोक्त्याशि
वस्य पूर्वावस्थातोवर्णनीयराजभावावस्थायामुत्कर्षविभाव
नादधिकाभेदरूपकंतृतीयं ॥ एवमुत्तरेषुताद्रूप्यरूपकोदाहर
णेष्वपिक्रमेणानुभभूयन्यूनानाधिकभावाउन्नेयाः । अनेनैवक्रमे

णोदाहरणांतराणि॥ चंद्रज्योत्स्नाविशदपुलिनेसैकतेस्मिन्श
रयवावादद्युतंचिरतरमभूत्सिद्धयूनोःकयोश्चित् ॥ एकोवक्तिप्र
थमनिहतकैटभंकंसमन्यस्तत्त्वंसत्त्वं कथयभगवन्कोहतस्तत्रपू
र्वं॥ अत्रसत्वमित्यनेनयःकंसकैटभयोर्हतागरुडध्वजस्तत्तादा
त्म्यंवर्णनीयस्यराज्ञःप्रतिपाद्यतंप्रतिकंसकैटभवधयोःपौर्वाप
र्यप्रश्रव्याजेनतत्तादात्म्यदाढ्यकरणात्पूर्वावस्थातउत्कर्षाप
कर्षयोरविभावनाच्चानुभयाभेदरूपकं ॥ वेधाद्वेधाभ्रमंचक्रेकां
तासुकनकेषुच ॥ तासुतेष्वप्यनासक्तःसाक्षाद्गोर्नराकृतिः ॥
अत्रसाक्षादिति विशेषणेन विरक्तस्य प्रसिद्धाशिवतादात्म्यमुप
दिश्यनराकृतिरिति दिव्यमूर्तिवैकल्यप्रतिपादनाद्न्यूनाभेदरू
पकं॥ त्वय्यागते किमिति वेपत एष सिंधुस्त्वं सेतुमंथकृदतः किम
सौ बिभेति ॥ द्वीपांतरेपि न हितेस्त्यवशंवदोद्यत्वांराजपुंगवनिषे
वत एवलक्ष्मीः॥ अत्र त्वं सेतुमंथकृदिति सेतोर्मथनस्य च कर्त्रा पु
षोत्तमेन सह वर्णनीयस्य तादात्म्यमुक्त्वा तथापि त्वदागमनं से
तुबंधाय मंथनाय वेतिसमुद्रेण न भेतव्यं । द्वीपांतराणामपि त्वद्व
शंवदत्वेन पूर्ववद् द्वीपांतरे जेतव्याभावात् प्राप्तलक्ष्मीकत्वेन मंथ
नप्रसक्त्यभवाच्चेति पूर्वावस्थातउत्कर्षविभावानादधिकाभेदरू
पकं ॥ किंपद्मस्य रुचिं न हंति नयनानंदं विधत्तेन किंवृद्धिं वा झष
केतनस्य कुरुतेनालोकमात्रेणाकिं ॥ वक्त्रेदौ तव सत्ययंदपरः
शीतांशुरुज्जुं भतेदर्पः स्यादमृतेन चेदिहतदप्यस्त्येव बिंबाधरे ॥
अत्राऽपरः शीतांशुरित्यनेन वक्त्रेदोः प्रसिद्धचंद्राद्भेदमाविष्कृत्य
तस्य च प्रसिद्धचंद्रकार्यकारित्वमात्रप्रतिपादनेनोत्कर्षाऽपकर्ष
योरप्रदर्शनादनुभयं ताद्रूप्यरूपकं॥ अचतुर्वदनो ब्रह्मा द्विबाहुर
परो हरिः ॥ अभा ललोचनः शंभुर्भगवान्बादरायणः॥ अत्र हरा
वपर इति विशेषणा त्रिष्वपि ताद्रूप्यमात्रविवक्षा विभाविता ।
चतुर्वदनत्वादिवैकल्यंचोक्तमिति न्यूनताद्रूप्यरूपकम् । इदं

विशेषोक्त्युदाहरणमिति वामनमतं । यदाह ॥ एकगुणहानौ गुण
साम्यदाढ्यविशेषोक्तिरिति ॥ किमसुभिर्गल्पितैर्जडमन्यसेम
यिनिमज्जतुभीमसुतामनः ॥ ममकिलश्रुतिमाह तदर्थिकां
लमुखेदुपरांविबुधः स्मरः ॥ अत्र दमयंतीकृतचंद्रोपालंभेप्रसि
द्धचंद्रो न निर्याणकालिकमनः प्रवेशश्रुतितात्पर्यविषयः । किंतु
नलमुखचंद्र एवेति । ततोऽस्याधिक्यप्रतिपादनादधिकताद्रूप्य
रूपकं । रूपकस्य सावयवत्वनिरवयवत्वादिभेदप्रपञ्चनंतुचि
त्रमीमांसायां द्रष्टव्यम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

रूपकं लक्षयति । विषयभेदेति । रूप्यते इतरव्यावृत्ततया ज्ञायते धर्मी अनेनेति रूपंत
द्रूपमस्यासौ तद्रूपस्तस्य भावस्ताद्रूप्यं चंद्रकार्यकारित्वादि । विषयिण उपमानस्याभेदता
द्रूप्याभ्यां विषयस्योपमेयस्य यद्रंजनमिव रंजनं स्वोपरक्तबुद्धिर्विषयीकरणमिति यावत् ।
तद्रूपकमिष्यर्थः । रूपकं तद्विषयपाठः । रूपकं त्विति पाठे तु तद्विषयार्थम् । उपात्त
विवाविशिष्टविषयधर्मिकाहार्यारोपनिश्चयविषयीभूतमुपमानाऽभेदताद्रूप्याऽन्यतररू
पकमिति तु निष्कर्षः । मुखं चंद्रइत्यादौ नामार्थयोरभेदान्वयव्युत्पत्तिवशादाहार्यचंद्राभे
दनिश्चयाल्लक्षणसमन्वयः । मुखमपरश्चंद्रइत्यत्र तु चंद्राभेदो विषयः । अपर इति भेदस्य
विवक्षितत्वात् । अपितु चंद्रकार्यकारित्वरूपं ताद्रूप्यमितितत्रापिलक्षणसंगतिः । न च त
स्य मुखे सत्त्वात्कथमारोप इति वाच्यम् । चंद्रकार्यसजातीयकारित्वस्यैव मुखे सत्त्वादिति ।
यद्यपि नामार्थयोरभेदान्वयानुरोधादिहापि चंद्रपदलक्षितस्य तत्कार्यकारिणोऽभेदसंस
र्गेणैव मुखेऽन्वयादभेदरूपकमेव तथाप्युपमानतावच्छेदकरूपेणाभेदभाने एवाभेदरूप
कत्वं तत्कार्यकारित्वादिरूपेणाभेदभानेतु ताद्रूप्यरूपकत्वमिति तात्पर्यम् । अत्र कमलम
नम्भसिकमलेचकुवलयेतानिकनकलतिकायाम् इमिषाद्यतिशयोक्तिवारणायोपात्तेति
विषयविशेषणम् । आरोपश्च निषेधानंगकत्वेन विशेषणीयः । तेनापन्हुतौ नातिव्या
प्तिः । भ्रांतिवारणायार्ह्येति ॥ 'त्वत्पादनखरत्नानां यदलक्तकमार्जन्म् ।
इदं श्रीखंडलेपेन पांडुरीकरणं विधोः' । इति निदर्शनावारणाय विवाविशिष्टेति । सं
शयोत्प्रेक्षयोर्निरासाय निश्चयेत्युक्तमितिसंक्षेपः । आधिक्येत्यादि । आधिक्यमु
पमानस्य स्वाभाविकीमवस्थामपेक्ष्योपमेयतादात्म्यावस्थायां बोध्यम् । एवं न्यूनत्व
मपि । अनुभयमाधिक्यन्यूनत्वोभयरहितमभेदताद्रूप्यान्यतरमात्रम् । अयं हीत्यादि ।
अयं वर्ण्यमानो राजा येन हेतुना पुरो नगर्यः । शिवस्यापि त्रिपुरदग्धत्वात्स एवाय
मिति भावः । तार्तीयिकमिति । तृतीयमेव तार्तीयिकम् । तीयादीकस्वार्थे

वावाच्यइतिवार्तिकानुसारात् । विलोचनंविनेत्यन्वयः । शंभुरिति । अत्राप्ययमित्यनुषंजनीयम् । अन्यथाऽतिशयोक्त्यापत्त्यारूपकोदाहरणत्वासंगतेः । अद्यराजभावावस्थायांसमदृष्टितांसमसंख्यलोचनतामेकरूपलोचनवत्तांच । मुखेदुनेति अत्रेदुपदमिदुकार्यकारिपरम् । किमिदुनेतिप्रसिद्धचंद्राद्भेदविवक्षणात् । अतश्चंद्रताद्रूप्यरूपकमिदम् । नचात्रोत्तरपदार्थप्राधान्यादिदुकार्यकारिणिमुखाभेदभानान्मुखाभेदरूपकंस्यान्नतुचंद्रताद्रूप्यरूपकमितिवाच्यं । व्युत्पत्तिवैचित्र्येणमुखस्यस्वनिष्ठाभेदप्रतियोगित्वसंसर्गेणान्वयाभ्युपगमाद्विशेषणानुयोगिकस्यापिविशेषणसंबंधतायाःस्वामित्वस्यषष्ठ्यर्थत्ववादिभिःप्राचीनैश्चैत्रस्यधनमित्यादावंगीकारात् । एवंचमुखनिष्ठाभेदप्रतियोगीचंद्रस्तत्कार्यकारीवेतिबोधान्नमुखभेदरूपकापत्तिमुखप्रतियोगिकाभेदस्याभानादिसेवमन्यत्राप्यूह्यम् । अमुधेति । सुधासागरादुदिताउत्पन्ना प्रसिद्धालक्ष्मीरियंतुनतथेतिन्यूनत्वोक्तिः । अतिरिच्यतइति । निष्कलंकतयाअधिकोभवतीत्यर्थः । लक्षणश्लोकंव्याचष्टे । विषय्युपमानेत्यादि । विषयिणोऽभेदेनरूपेणचेतिपाठः । रूपेणआलह्यादकत्वादिनाताद्रूप्येण । क्वचित्ताद्रूप्येणचेत्येवपाठः । परमार्थतस्तु । प्रामाणिकपुस्तकेषुविषयिणोरूपेणविषयस्यरंजनमितियुक्ततरःपाठः । तेनतच्चेत्यादेर्नपौनरुक्त्यमितिध्येयं । हरिद्रादिनापटादिरंजनेप्रयुक्तस्यरंजनशब्दस्येहप्रवृत्तौबीजमाह । अन्यरूपेणेति । रूपरंक्तपीतादिकं । अभेदताद्रूप्येचतथाचान्यदीयधर्मेणान्यस्यतद्वत्तासंपादनत्वसामान्यादिहगौरंजनशब्दप्रयोगइतिभावः । तच्चेति । रंजनंचेत्यर्थः । प्रसिद्धेति । कविसंप्रदायप्रसिद्धोपमानाभेदेनलब्धात्मकमित्यर्थः । रूपपदस्याभेदताद्रूप्योभयसाधारणत्वादितिभावः । अभेदेनरूपेणचेतिपाठेतुतच्चेत्यत्रचशब्दोहेत्यर्थकः । तेनपूर्वोक्तस्यैवसमर्थनमितिनपौनरुक्त्यं । तावद्विधांतरोक्तेःप्रागुद्देशक्रमजातिलोभ्येनेति । निर्देशक्रमवैपरीत्येनेत्यर्थः । एतदेवविशदयति । येनेत्यादि । विशेषणेनेतिहेतौतृतीया । पुरदग्धृत्वविशेषणहेतुकशिवाभेदानुरंजनादित्यर्थः । ननुन्यूनत्ववर्णनेभेदापकर्षयोःप्रतीतिःकथंचमत्कारितेत्यतआह । अभेददार्ढ्यापादकत्वादिति । विशेषनिषेधस्यशेषाभ्यनुज्ञानफलकतयानिषिद्धव्यतिरिक्तसकलगुणशालिताप्रतीतावेकदेशविकृतमनन्यवद्भवतीतिन्यायेनाभेदनिश्चयसंपादकत्वादित्यर्थः । विभावनात्प्रकाशनात् । चंद्रज्योत्स्नेति । राजानंप्रतिकस्यचिदुक्तिः । हेभगवन् चंद्रज्योत्स्नावद्विशदंश्वेतंपुलिनंयस्यतथाभूतेस्मिन्शरय्याःशरयूनामकनद्याःसैकतेसिकतामयदेशेकयोश्चित्सिद्धतरुणयोश्चिरतरमतिचिरकालंवादरूपंयूतमभूताकीदृक्तराह । एकःसिद्धयुवाकैटभंदैत्यविशेषंप्रथमंनिहतंवक्तिवदति । अन्यःकंसंपथमंनिहतंवक्ति सकंसकैटभयोर्निहंतात्वंतत्रतयोर्मध्येपूर्वकाहेतइतितत्त्वंकथयेत्यन्वयः । यद्यपिमुनिप्रभृतावेवभगवन्नित्यामंत्रणमुचितंनराजादैतथापिराज्ञोभगवत्ता

दात्म्यवर्णनादनौचिखं परिहरणीयं । क्वचित्तु भवतेति पाठः । अत्र ज्योत्स्नापदेनैव चंद्रिका
लाभेपि चंद्रपदं शारदपूर्णचंद्रपरतयाना पुष्टार्थं । पुष्पमालेत्यत्र पुष्पपदमिवोत्कृष्टपुष्पपरत
येति बोध्यं । वादयोग्यता सूचनाय यूनेः रित्युक्तं । अयं हीत्युदाहरणेऽभेदारोपहेतुभूतपुरदा
हकत्वरूपसाधर्म्यमुपात्तमिहतुजगद्रक्षकत्वादिकंतद्गम्यमानमिति भेदः । वेधा इति । द्वेधा
कांताधर्मिकत्वकनकधर्मिकत्वरूपविधाद्वययुक्तं भ्रमंबलवदनिष्ठाननुवंधिसुखसाधनत्व
भ्रमं । सर्वेषामपि भ्रमाणां वेधसानिर्माणेऽपि प्राधान्यविवक्षयेत्यमभिधानं । अयमास्तइ
त्युदाहरणे शंभुसादृश्यं गम्यमानमिह त्वनासक्तिरूपंतदुपात्तमिति भेदः । त्वय्यागतइति ।
राजानं प्रतिकवेरुक्तिः । सेतुश्च मंथश्चेति द्वंद्वः । मंथनं मंथो मृतमंथनं । द्वीपांतरेपीत्यपि नासु
तराभेतत्तद्वीपेनास्तीति सूच्यते । अद्य राजभावावस्थायां शंभुर्विश्वमित्रविश्वसंरक्षकत्वं
सादृश्यमुपात्तमिहतुनेति भेदः । किंपद्मस्येति दयितां प्रतिनायकोक्तिः । तव वक्ररूपं
दुकार्यकारिणिसखयमपरः प्रसिद्धः शीतां शुश्रूक्ष्य दुज्जृभते उदितो भवति तस्मात्तव वक्त्रे
दुःपद्मस्य रुचिं कांतिं किं न हंति । 'प्रयोजनमनुद्दिश्य न मंदोऽपि प्रवर्तते' इति न्यायात्प्रयोज
नस्यान्यतः संभवेत्तदुज्जृभणस्यासंगतेरिति । किं न हंतीति काका । अपितु हंसेवेति पर्यव
सानेत्तदुज्जृभणं वृथेति प्रतीतिपर्यवसानं । एवमग्रिमवाक्ययोरपि झषोमकरः केतनं चिन्ह
मस्य तथाभूतस्य समुद्रस्य कामस्य च आलोकमालोकः प्रकाशश्च तन्मात्रेण अमृतेन दर्पोभि
मान उज्जृभणहेतुः स्याच्चेदयुक्तमेतत् । यत इह वक्त्रे दौर्बिम्बाधरे तदप्यस्येवेति समुचित
पदाध्याहारेण योजनीयम् । यच्छब्दस्योत्तरवाक्यगतत्वेन तच्छब्दाक्षेपक्षमत्वान्न तदनु
पादानेऽपि न्यूनपदत्वदोषः । कार्यकारित्वमात्रेऽप्येकभावेदव्यावृत्तिः । अस्यामुत्तु
नेत्यत्र किमिदुनेति पुनरुपादानमात्रं भेदविवक्षाज्ञापकम् । इह त्वपरशब्दस्याप्युपादानमि
ति विशेषः । अचतुर्वदनइति । बादरायणो व्यासः । भालेलोचनं यस्येति व्याधि
करणत्वेऽपि गमकत्वाद्बहुव्रीहिः । ननु हरावपरइति विशेषणात्तदंशे एव ताद्रूप्यरूपकं
स्यात् । इतरांशे त्वभेदरूपकमेवेत्याशंक्याह । अत्रेति । त्रिष्वपीति । एकत्रानेकारो
परूपायां रूपकमालायामवैरूप्याय तात्पर्यग्राहकस्यैकत्रास्थतस्यापि साधारण्यमेवोचि
तमिति भावः । अयमेव च साध्वीत्यादिपूर्वादाहरणाद्विशेषः । न्यूनरूपकस्य च
मत्कारित्वं पूर्वमुक्तं दृष्टं संसाराद्रहयति । इदमिति । यदा हेतुनंतरं स इति विशेषः । एकगु
णहानौ अभिहितायामिति विशेषः । गुणसाम्यदाढ्यं शेषगुणप्रयुक्तसाम्याययोगो व्यव
च्छेदः । चतुर्वदनत्वाद्येकगुणव्यतिरेकस्य प्रमाणान्तरसिद्धस्य पुनर्वचनं शेषगुणाभा
वपरिसंख्यार्थम्पर्यवस्यतीति भावः । अत्र च रूपकप्रभेदत्वेनैव च मत्कारोपपत्तौ नाऽलं
कारांतरत्वं न्यूनत्ववर्णनस्य युक्तम् । सामग्रीकालीनकार्याभावस्य त्वलंकारांतरासंभिन्न
स्य तद्दृश्यमाणं युक्तमिदं स्वरसोमं तमिदं नेन सूचितः । किमसुभिरिति । जडेति मूर्ख

जलमयसाधारणंचंद्रसंबोधनं । ग्लपितैर्नष्टैरसुभिर्निमित्तैर्भूतभामसुतायादमयं सामनो
ययिर्निमज्जतुनिलीयतामिति मन्यसे । किमिति सोपहासकाकुः । तेनैवं संस्था इत्यर्थः ।
अत्र हेतुमाह । किल निश्चितं । मम विबुधः पंडितः स्मरः । तदर्थिकांसः प्राणनिर्ग
मकालीनमनः प्रवेशार्थीयस्यास्तां श्रुतिम् । नलमुखेन्दुपरां मनः प्रवेशाधिकरणत्वे
न नलमुखचंद्रतात्पर्यवतीमाहेति । अयंकलं किन इत्युदाहरणे दोषशून्यत्वप्रयुक्तं शा
ब्दमाधिक्यं इहतुगुणविशेषप्रयुक्तं गम्यमानंतदिति विशेषः । सावयवत्वनिरवयव
त्वादीति । आदिना समस्तवस्तुविषयत्वादिरूपैतत्प्रभेदानाम्परंपरितत्वरूपभेदांतर
स्य च परिग्रहः । तथाहि सावयवं निरवयवं परंपरितं चेति त्रिविधं रूपकम् । प्रत्येकक्रमेण
द्विविधम् । समस्तवस्तुविषयमेकदेशविवर्ति च केवलमालाच श्लिष्टवाचकम्
श्लिष्टवाचकं चेति । श्लिष्टाश्लिष्टभेदयोः केवलमालारूपत्वाभ्यामसंचतुर्विधमित्यष्टौ भे
दाः । तत्र 'ज्योत्स्नाभस्मच्छुरणधवलाविभ्रतीतारकास्थीन्यंतर्धानव्यसनरसि
कारात्रिकापालिकीयम् ॥ द्वीपाद्वीपं भ्रमति दधती चंद्रमुद्राकपालेन्यस्तं सिद्धांजनपरिम
लं लालं छनस्य छलेन' ॥ इति पद्ये रात्रौ कापालिकी तारोपस्य प्रधानतयाऽवयविनोऽवयव
रूपाणि ज्योत्स्नाभस्मेत्यादिरूपकाणीति सावयवत्वं समस्तस्य वस्तुन आरोप्यमाणस्य श
ब्दविषयत्वं च द्रष्टव्यम् । 'प्रौढमौक्तिकरुचः पयोमुचां विंदवः कुटजपुष्पबंधवः ॥ वि
द्युतां नभसि नाट्यमंडले कुर्वते स्म कुसुमांजलिं श्रियम्' ॥ इत्यत्र प्रधानस्य नभसि नाट्यमंडल
तारोपस्यावयवभूतं विद्युतां नर्तकीत्वरूपणमर्थं नशाब्दमित्येकदेशे विशेषेण शाब्दतया व
र्तनादेकदेशविवर्तितम् । 'कुरंगीवांगानि स्तिमितयति गीतध्वनिषु त्सर्खां कांतो दंतं श्रु
तमपि पुनः प्रश्नयति यत् ॥ अनिद्रं च्चांतः स्वपितितदहो वेद्यभिनवां प्रवृत्तो स्याः सेकुं ह
दि मनसि जः प्रेमलतिकां ॥' इत्यत्र प्रेमलतिका मित्यमालारूपं निरवयवं । 'सौंदर्यस्य तरं
गिणी तरुणिमोत्कर्षस्य हर्षोद्गमः कांतेः कार्मण कर्मनर्भरहसामुल्लासनावासभूः ॥ विद्यावक्र
गिरां विधेरनवधिप्रावीण्यसाक्षात्क्रियावाणाः पंचशिलीमुखस्य ललनाचूडामणिः सा प्रि
या ॥' इत्यत्र चमालारूपं निरवयवं बोध्यं । एवं 'अलौकिकमहालोकप्रकाशितजगत्त्रयः ॥
स्तूयते देवसद्वंशमुत्तारन्नं नैर्भवान् ॥' इत्यत्र वेणुकुलयोः श्लिष्टेन वंशपदेन कुले वेणुत्तारोप
पूर्वक एव रात्रिमुत्तारत्नत्तारोप इति श्लिष्टवाचकं केवलपरंपरित रूपकं विद्वन्मानसेत्यादा
वेतदेवमालारूपम् । चतुर्दशलोकवल्लिकंद इत्यत्राश्लिष्टवाचकं केवलपरंपरितं । पर्यं को
राज्यलक्ष्म्या इत्यादावा लानं जयकुंजरस्येत्यादौ चाश्लिष्टवाचकं मालापरंपरितं च द्रष्टव्यं ।
विस्तरभयात्नेह प्रपंच्यते । इत्यलंकारचंद्रिकायां रूपकप्रकरणम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

परिणामः क्रियार्थश्चेद्विषयी विषयात्मना ॥

प्रसन्नेनदृग्ज्ञेनवीक्षतेमदिरेक्षणा ॥ २० ॥

यत्रारोप्यमाणोविषयीकिंचित्कार्योपयोगित्वेननिबद्धमानः
स्वतस्तस्यतदुपयोगित्वासंभवात्प्रकृतात्मतापरिणतिमपेक्ष
तेतत्रपरिणामालंकारः । अत्रोदाहरणंप्रसन्नेनेति । अत्रहि
अज्ञस्यवीक्षणोपयोगित्वंनिबद्ध्यतेनतुदृशः । मयूरव्यंसकादि
समासेनउत्तरपदार्थप्राधान्यात् । नचोपमितसमासाश्रयणे
नदृग्ज्ञमिवेतिपूर्वपदप्राधान्यमस्तीतिवाच्यं । प्रसन्नेनेतिसा
मान्यधर्मप्रयोगादुपमितंव्याघ्रादिभिःसामान्याप्रयोगइतित
दप्रयोगएवोपमितसमासानुशासनात् । अज्ञस्यवीक्षणोपयो
गित्वंनस्वात्मनासंभवत्यतस्तस्यप्रकृतदृगात्मतापरिणत्यपे
क्षणात्परिणामालंकारः । यथावा ॥ तीर्त्वाभूतेशमौलिस्त्रजम
मरधुनीमात्मनासौतृतीयस्तस्मैसौमित्रिमैत्रीमयमुपकृतवा
नातरंनाविकाय ॥ व्यामग्राह्यस्तनीभिःशबरयुवतिभिःकौतु
कोदंचदक्षंरुच्छ्रादन्वीयमानःक्षणमचलमथोचित्रकूटंप्रतस्थे
॥ अत्रारोप्यमाणआतरःसौमित्रिमैत्रीरूपतापत्यागुहोपका
रलक्षणकार्योपयोगीनस्वात्मना गुहस्यरघुनाथप्रसादैकार्थि
त्वेनवेतनार्थित्वाभावादितिपरिणामालंकारः ॥ २० ॥

परिणामंलक्षयति । परिणामइति । विषयिनिष्ठायाःप्रकृतकार्योपयोगिताया
अवच्छेदिकाविषयतात्मतापरिणतिःपरिणामः । साचविषयतादात्म्याध्यवसायविषय
ता । एवंचविषयाभेदस्यैवविषयिणिविवक्षणादृग्भिन्नेनाब्जनेनेतिस्वारसिकएवबोधो
नतुरूपकइवदृग्भिन्नाभेदप्रतियोगिनाब्जनेत्यनुयोगित्वमुखइतिरूपकाद्भेदोबोध्यः । अ
समासेप्युदाहरति । तीर्त्वेति । मुरारिनाटकगतमेतत्पद्यम् । आत्मनातृतीयःसीता
लक्ष्मणसहितइतियावत् । असौप्रक्रांतोराभोभूतेशस्यशंभोर्मौलिमालारूपाममरनदीं
गांतीर्त्वातस्मैनाविकायगुहसंज्ञायनिषादपतयेसौमित्रेलक्ष्मणस्यमैत्रीरूपमातरंतरणमू
ल्यमुपकृतवानुपकाररूपतयादत्तवान् । अथोऽनंतरंचित्रकूटंप्रतिप्रतस्थेप्रस्थितवान् ।
कद्विशः । व्यामेनतिर्यक्प्रसारितभुजद्वयांतरालेनग्राह्यतावत्परिणाहौस्तनौयासांत
थाभूताभिःशबराणांव्याधानांयुवतीभिःकौतुकेनोदंचंतिविकसंलक्ष्मीणियत्रक्रियायांत
थाकृच्छ्रात्केशादतएवक्षणमन्वीयमानोऽनुगम्यमानइत्यर्थः ॥ इतिपरिणामप्रकरणं ॥ २० ॥

बहुभिर्बहुधोल्लेखादेकस्योल्लेखइष्यते ॥ स्त्रीभिः

कामोर्थिभिः स्वर्गः कालः शत्रुभिरैक्षितः ॥ २१ ॥

यत्रनानाविधधर्मयोग्येकंवस्तुतत्तद्धर्मयोगरूपनिमित्तभेदेना
नेकेनग्रहीत्राऽनेकधोल्लिख्यतेतत्रोल्लेखः । अनेकधोल्लेखनेरु
च्यर्थित्वभयादिकंयथार्हंप्रयोजकं । रुचिरभिरतिः । अर्थित्वं
लिप्सा । स्त्रीभिरित्याद्युदाहरणम् । अत्रैकएवराजासौंदर्यवित
रणपराक्रमशालीतिरुत्वास्त्रीभिरर्थिभिःप्रत्यर्थिभिश्च रुच्यर्थि
त्वभयैःकामकल्पतरुकालरूपोदृष्टः । यथावा ॥ गजत्रातेतिवृ
द्धाभिःश्रीकांतइतियौवतैः । यथास्थितश्चबालाभिर्दृष्टः शौरिः
सकौतुक ॥ अत्रयस्तथाभीतंभक्तंगजंत्वरयात्रायतेस्मसोयमा
दिपुरुषोत्तमइतिवृद्धाभिः । संसारभीत्यातदभयार्थिनीभिःकृ
ष्णोयंमथुरापुरंप्रविशन्दृष्टः ॥ यस्तथाचंचलत्वेनप्रसिद्धायाः
श्रियोपिकामोपचारवैदग्ध्येननित्यंवल्लभःसोऽयंदिव्ययुवेति
युवतिसमूहैःसोत्कंठैर्दृष्टः । बालाभिस्तद्वाह्यगतरूपवेषालंका
रदर्शनमात्रलालसाभिर्यथास्थितवेषादियुक्तोदृष्टइतिबहुधो
ल्लेखः । पूर्वकामत्वाद्यारोपरूपकसंकीर्णः । अयंतुशुद्धइ
तिभेदः ॥ २१ ॥

अथोल्लेखालंकारंलक्षयति । बहुभिरिति । एकसबहुधोल्लेखादित्यन्वयः । उल्लेखनं
विषयीकरणमुल्लेखः । हेतौपंचमी । तथाचैवंविधोल्लेखाद्धेतोरुल्लेखइष्यते उल्लेखइतिव्य
वहितइत्यर्थः । व्यवहारंप्रतिलक्षणस्यप्रयोजकत्वात् । स्त्रीभिरिति । स्वर्गःस्वर्गसंबंधि
द्रुमःकल्पतरुः । कालोयमः । सप्रकृतोराजा । श्लोकंव्याचष्टे । यत्रेति । नानाविधेति
सौंदर्यदातृत्वशूरत्वादिरूपेत्यर्थः । तत्तद्धर्मेतिरुच्यर्थित्वभयादिरूपेत्यर्थः । एतच्चस्वरूप
कथनंनतुलक्षणांतर्गतम् । ननुद्वाभ्यांग्रहीतृभ्यानिमित्तद्वयवशात्प्रकारद्वयेनोल्लेखेऽ
व्याप्तिरतआह । अनेकेत्यादि । तथाचलक्षणेबहुपदमनेकपरमितिभावः । एवंचग्र
हीतृविषयाद्यन्यतमानेकत्वप्रयुक्तमेकस्योल्लिख्यमानानेकप्रकारत्वमुल्लेखइतिलक्षणंबो
ध्यं । सौंदर्यस्यतरंगिणीसादिमालारूपकवारणायाद्यंविशेषणं । तत्रग्रहीतृभेदप्रयुक्तं
नानेकप्रकारत्वमितिनातिव्याप्तिः । वक्ष्यमाणोल्लेखप्रभेदसाधारण्यायान्यतमत्वप्रवे
शः । तद्विवेचनंतद्व्याख्यानावसरेकरिष्यामः । अन्यतमानेकत्वप्रयुक्तमेकस्योल्लिख्य

मानत्वमित्येतावदुक्तौ 'विद्याविक्रमसौंदर्यतपसांनिधिमागतम् ॥' पश्यंतिविबुधाः
 शूराःस्त्रियोदृद्धाश्चकौतुकात् ॥' इत्यत्रातिव्याप्तिरतोऽनेकप्रकारत्वमित्युक्तम् । नचो
 छिद्यमानप्रकारत्वमित्येवास्तु । उक्तोदाहरणप्रकारस्यस्याप्यनुल्लेखोदेवानतिप्रसं
 गादितिवाच्यम् । एवमपि 'नृसत्त्वद्वाजिराजिप्रसरखुरपुटप्रोद्धतैर्धूलिजालैरालोका
 लोकभूमीधरमतुलनिरालोकभावंप्रयाते ॥ विश्रांतिकामयंतैरजनिरितिधियाभूतलेस
 र्वलोकाःकोकाःक्रंदंतिशोकानलविकलतयाकिंचनंदंत्युलूकाः ॥' इत्यत्रधूलिजालरूप
 स्यैकवस्तुनोऽनेकैर्लोककोकोलूकैर्ग्रहीतृभिरेकेनैवरजनीत्वेनप्रकारेणोल्लेखनादतिव्या
 प्तेर्वारणायप्रकारेऽनैकलोपादानस्यावश्यकत्वात् । 'सिंजानैर्मजिरीतिस्तनकलशयु
 गंचुंबितंचंचरीकैस्तत्रासोल्लासलीलाकिसलयमनसापाणयःकीरदृष्टाः ॥ तल्लोपायालपं
 सःपिकनिनदधियाताडिताःकाकलोकैरित्थंचोल्लेद्रसिंहत्वदरिमृगदृशानाप्यरण्यंशर
 ण्यम् ॥' इत्यनेकगतभ्रांतिपरंपरायामतिप्रसंगवारणार्थमेकस्येत्युक्तमितिसंक्षेपः । य
 थार्हमिति । स्त्रीभिःकामत्वोल्लेखेतासांरुचिरनुरागःप्रयोजकः । अर्थभिःकल्पतरु
 त्वोल्लेखेतेषांलिप्साप्रयोजिकाशत्रुभिर्यमत्वोल्लेखेतेषांभयंप्रयोजकमित्येवंयथायोग्यमि
 त्यर्थः । उदाहरणांतरमाह यथावेति । श्रीकृष्णस्यमथुराप्रवेशवर्णनं । शौरिःश्रीकृष्णोदृ
 ष्ट्वाभिर्जगन्नातेतिदृष्टइत्याद्यन्वयाः । सकौतुकंसोत्कंठमितिदर्शनक्रियाविशेषणंसर्वत्र
 संबध्यते । श्लोकंव्याचष्टेयइति।तथामहाग्राहग्रहणेनयुवतिसमूहैस्तरुणीसमूहैः । पूर्व
 मिति । उदाहृतइतिशेषःउल्लेखइत्यनुषज्यते । आरोपरूपकसंकीर्णइतिपाठेआरोपस्व
 रूपयद्रूपकंतत्संकीर्णइत्यर्थः । आरोपरूपकेतिपाठस्तुस्पष्टार्थ एव ॥ २१ ॥

एकेनबहुधेलेखेप्यसौविषयभेदतः ॥ गुरुर्व

चस्यर्जुनोयंकीर्तौभीष्मःशरासने ॥ २२ ॥

ग्रहीतृभेदाभावेपि विषयभेदाद्बहुधोल्लेखनादसावुल्लेखः । उदा
 हरणंश्लेषसंकीर्ण । वचोविषयेमहान्पटुरित्यादिवद्बृहस्पति
 रित्याद्यर्थान्तरस्यापिक्रोडीकरणात् । शुद्धोयथा । अरुशंकुच
 योःरुशंविलम्बेविपुलंचक्षुषिविस्तृतंनितंबे ॥ अधरेऽरुणमा
 विरस्तुचिक्तेकरुणाशालिकपलिभागधेयं ॥

उल्लेखप्रभेदांतरमाह । एकेनेति । व्याचष्टेग्रहीत्रिति । विषयभेदादित्यनंतरमेक
 स्येतिशेषः । विषयपदमाश्रयसंबंधिनोरुपलक्षणं । अतएवलक्षणेग्रहीतृविषयादीत्या
 दिपदेनतत्संग्रहःकृतः । तत्रविषयसप्तमीनिर्दिष्टोविषयइत्युच्यते । अधिकरणसप्तमीनि
 र्दिष्टस्ताश्रयःषष्ठ्यादिनिर्दिष्टःसंबंधीतिविवेकः । गुरुरित्यस्यार्थकथनमहानिति । गु

रुर्महतिवाच्यवदितिविश्वकोशात् । पटुरितितुतत्पर्यवसितार्थकथनंपटुर्दक्षइसादित्या
दिनाकीर्तिविषयेऽर्जुनो धवलइतिवत्पार्थइत्यर्थांतरस्यधनुर्विषयेभीष्मोभीषणइतिवद्भां
गेयइत्यर्थांतरस्यचसंग्रहः । भीष्मस्तुभीषणेरुद्रेगांगेयेचनिशाचरइतिविश्वः । क्रोडीकर
णादेकवृत्तगतफलद्वयन्यायेनसंग्रहात् । अकृशमिति । कपालिनोहरस्यभागधेयंभाग्यं
तत्त्वेनाध्यवसितंपार्वतीस्वरूपंचित्तेआविरस्तुप्रकटीभवत्वितिसंबंधः किंभूतं । कुचयोः
कुचविषये अकृशंस्थूलम् । एवमग्रेपि । विलग्नोमध्यः । विलग्नोमध्यलग्नयोरितिवि
श्वः । विपुलमायतम् । अधरेअधरोष्ठे । अरुणमारक्तम् । अरुणाधरमितिपाठस्तुप्रक
मभंगादयुक्तः । चित्तेइतिकरुणाशालीत्यत्रापिमध्यमणिन्यायेनसंबध्यते । एवम् 'तु
षारास्तापसव्रातेतामसेषुचतापिनः ॥ दृगंतास्ताडकाशत्रोर्भूयासुर्ममभूतये'इत्यादावधि
करणानेकत्वप्रयुक्तः 'यमःप्रतिमहीभृतांहुतवहोसितन्नीवृतांसतांखलुयुधिष्ठिरोधनपति
र्धनाकांक्षिणां ॥ गृहंशरणभिच्छतांकुलिशकोटिभिर्निर्मितंत्वमेकइहभूतलेबहुविधोवि
धात्राकृतः ॥' इत्यादौसंबंधिभेदप्रयुक्तश्चोल्लेखोद्रष्टव्यइतिदिक् ॥ २२ ॥ इत्यलंकारचं
द्रिकायामुल्लेखप्रकरणम् ॥

स्यात्स्मृतिध्रांतिसंदेहैस्तदंकारलंकृतित्रयं ॥ पं
कजंपश्यतःकांतामुखंमेगाहतेमनः ॥ २३ ॥
अयंप्रमत्तमधुपस्त्वन्मुखंवेत्ति पंकजम् ॥ पंक
जंवासुधांशुर्वेत्यस्माकंतुननिर्णयः ॥ २४ ॥

स्मृतिध्रान्तिसन्देहैःसादृश्यान्निबद्धयमानैःस्मृतिमान्ध्रान्ति
मान्ससंदेहइतिस्मृत्यादिपदांकितमलंकारत्रयंभवति । तच्च
क्रमेणोदाहृतम् । यथावा ॥ दिव्यानामपिकृतविस्मयांपुर
स्तादंभस्तःस्फुरदरविंदचारुहस्तां ॥ उद्दीक्ष्यश्रियमिवकांचि
दुत्तरंतीमस्मार्षीजलनिधिमंथनस्यशौरिः ॥ पूर्वत्रस्मृतिमदु
दाहरणेसदृशस्यैवस्मृतिरत्रसदृशलक्ष्मीस्मृतिपूर्वकन्तत्सम्बं
धिनोजलनिधिमंथनस्यापिस्मृतिरितिभेदः । पलाशमुकुलभ्रां
त्याशुकुतुंडेपतत्यलिः ॥ सोपिजंबूफलभ्रांत्यातमलिं धर्तुमिच्छ
ति ॥ अत्रान्योन्यविषयध्रांतिनिबंधनःपूर्वोदाहरणाद्विशेषः
। जीवनग्रहणेनम्रागृहीत्वापुनरुन्नताः ॥ किंकनिष्ठाःकिमुज्ये

घाघटीयंत्रस्यदूर्जनाः ॥ पूर्वोदाहृतसंदेहोऽप्रसिद्धकोटिकोऽ
यंतुकल्पितकोटिकइतिभेदः ॥ २३ ॥ २४ ॥

अथज्ञानप्राधान्यसाम्यात्स्मृत्यादीनलंकारानलक्षयति । स्यादिति । स्मृतिभ्रांतिसंदेहैर्व्यवहर्तव्यतयाहेतुभूतैस्तदंकतेषामंकस्तदंकः तदंकोविद्यतेऽस्मिन्तथाभूतं मत्त्वर्थीयाचप्रत्ययात् । अंकश्चिन्हसंज्ञेतियावत् । तेनतत्संज्ञासंज्ञितमित्यर्थः । अलंकृतित्रयं व्यवहारविषयःस्यादितियोजना । एवंचस्मृतित्वभ्रांतित्वसंदेहत्वानित्रीणिलक्षणा नि । तत्रस्मृतित्वंतावत्स्मराभीत्यनुभवसाक्षिकीजातिविशेषः । भ्रांतित्वंविशेष्यावृत्तिप्रकारकज्ञानत्वं । संदेहत्वंतुनिश्चयभिन्नत्वेसतिसंभावनाभिन्नज्ञानत्वंपारिभाषिकं । स्मृतिभ्रांत्यादिवारणायसत्यंतं । उत्प्रेक्षावारणायसंभावनाभिन्नेति । चमत्कारित्वंपुनरखिलालंकारसाधारणलक्षणत्रयेपिनिवेशनीयं । तेनसघटइतिस्मृताविदंरजतमितिभ्रांतावयंस्थाणुःपुरुषोवेतिसंशयेनातिप्रसंगइतिध्येयम् । गाहतेआकलयतिस्मरतीतियावत् । सादृश्यान्निबध्यमानैरितिचमत्कारित्वोपलक्षकम् । नत्वेतस्यापिस्वातंत्र्येणलक्षणेप्रवेशः । सादृश्यामूलकानामपिस्मृत्यादीनांचमत्कारित्वेलंकारतायाअनिवार्यत्वाच्चमत्कारितैकजीवातुलात्तस्याः । अचमत्कारित्वेतुतेनैववारणमितिर्व्यर्थसादृश्यहेतुकत्वविशेषणं । नचैतदेवोपादीयतानतुचमत्कारित्वविशेषणमितिवाच्यं । उदाहृतेषुसादृश्यमूलकस्मृत्यादिष्वतिप्रसंगवारणार्थतस्यावश्यकत्वादितिसंक्षेपः ॥ दिव्यानामिति । माघेजलक्रीडावर्णनप्रस्तावेपद्यमिदम् । शौरिः श्रीकृष्णोभस्तोजलादुत्तरंतीर्णंनिर्गच्छंतीश्रियमिवश्रीसदृशीकांचित्पुरस्तादग्रेउद्वीक्ष्यजलनिधिमंथनस्यअस्मार्षीत्स्मृतवान् । अधीगर्थेनिकर्मणिषष्ठी । किंभूताम् । दिविभवादिव्यास्तेषांदेवानामपिसौंदर्यातिशयेनकृताश्चर्या । तथास्फुरताअरविदेनकमलेनचारूरमणीयोहस्तोयस्यास्तथाभूतां । तथाचैवंविधनायिकासदृशलक्ष्मीस्मरणान्तत्संबंधिजलनिधिमंथनस्मरणमितिभावः । अत्रश्रियमेवेत्युपमायाःस्मृत्यंगत्वात्तयोरंगांगित्वलक्षणःसंकरः । पलाशेति । वक्रिमलौहिसरूपसादृश्याद्भ्रातिः । अलिर्भ्रमरः । सोपिथुकोपि । भ्रांतिनिबंधनइतिभ्रांतिप्रयुक्तइत्यर्थः । जीवनेति । जीवनंजलंप्राणसंयोगश्च । अथवाजीवंतेऽनेनेतिजीवनंधनम् । नम्राअधोमुखाविनीताश्च । उन्नताऊर्ध्वमुखाउद्धताश्च । घटीयंत्रमेकरज्जुसंबद्धघटमालारूपम् । भाषायांराहाटइतिप्रसिद्धम् । कल्पितेति । घटीयंत्रसंबंधिनोर्ज्येष्ठकनिष्ठयोःकोट्योरप्रसिद्धेरितिभावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ इखलंकारचंद्रिकायांस्मृतिभ्रांति संदेहप्रकरणम् ॥

शुद्धापन्हुतिरन्यस्यारोपार्थोधर्मनिहवः ॥ नायं
सुधाशुःकिंतर्हिद्वयोमगंगासरोरुहम् ॥ २५ ॥

वर्णनीयेवस्तुनितत्सदृशधर्मोपफलकस्तदीयधर्मनिन्हवःक
विमतिविकासोत्प्रेक्षितधर्मान्तरस्यापिनिन्हवःशुद्धापन्हुतिः।
यथा चंद्रेवियन्नदीपुंडरीकत्वारोपफलकस्तदीयधर्मस्यचंद्रत्व
स्यापन्हवः । यथावा ॥ अंकंकेपिशशंकिरेजलनिधेःपंकपरे
मेनिरेसारंगंकतिचिच्चसंजगदिरेभूच्छायमैच्छन्परे । इंदौयद्व
लितेंद्रनीलशकलश्यामंदरीदृश्यतेतत्सांद्रंनिशिपीतमंधतम
संकुक्षिस्थमाचक्ष्महे ॥ अत्रौत्प्रेक्षिकधर्माणामप्यपन्हवःपर
पक्षत्वोपन्यासादर्थसिद्धः ॥ २५ ॥

अथापन्हुतिः । तत्रतावदभेदप्रतिपत्तिनिरूपितांगित्वान्यतरवान्निषेधोऽपन्हुतिरि
त्यपन्हुतिसामान्यलक्षणं । निषेधश्चनञादिसत्त्वेवाच्यः । क्वचित्तुतदभावात्कैतवादिप
दैःपरमतत्वोपन्यासादिभिश्चव्यंग्यः । तथाक्वचिदभेदप्रतिपत्तिसमानाधिकरणःक्वचि
त्तुतद्व्यधिकरणइतिविवेकः । एवमभेदःक्वचिदारोप्यमाणःक्वचित्तुस्वाभाविकः । एवं
तत्प्रतिपत्तिरपिक्वचित्तुव्यंजनयाप्रायशस्तुवाच्यवृत्त्येतिबोध्यं । निषेधोऽपन्हुतिरित्ये
तावदुक्तौ 'नद्यूतमेतत्कैतवकीडनंनिशितैःशरैरिति ॥' प्रसिद्धनिषेधानुवादरूपेप्रति
षेधालंकारेतिव्याप्तिरतोऽभेदप्रतिपत्तिनिरूपितेसादिविशेषणमुपात्तं । तत्रहिद्युद्धमवृ
त्तंकितवंप्रतियुद्धेद्यूतत्वाभावोनिर्ज्ञातोपि कीर्त्तमानोद्यूतएवतवप्रागल्भ्यंनतुयुद्धेइत्युपहा
सार्थोऽनतुयुद्धाभेदप्रतिपत्त्यंगं । तस्यास्तदुपन्यासंविनापिसिद्धत्वात् । नाप्यंगिभूतः ।
निर्ज्ञातत्वेनतदुपायानपेक्षणादितितद्धारणम् । अभेदप्रतिपत्तिनिरूपितांगित्वमात्रोक्तौ
शुद्धापन्हुतिहेत्वपन्हुतिपर्यस्तापन्हुतिकैतवापन्हुतिष्वव्याप्तिः।तत्रसर्वत्रनायंसुधांशुरि
त्यादेर्निषेधस्यव्योमगंगासरोरुहाद्यभेदप्रतिपत्त्यर्थत्वेनतदंगतयांगित्वाभावात् । अभेदप्र
तिपत्तिनिरूपितांगित्वमात्रोक्तौचभ्रांतापन्हुतिच्छेकापन्हुत्योरव्याप्तिः।तयोभ्रांतिशंका
निवारणरूपनिषेधस्यप्राधान्येनाभेदप्रतिपत्त्यंगत्वाभावादतस्तदन्यतरवत्त्वनिवेशः।तदा
हुः।'साम्यायापन्हवोयत्रसाविज्ञेयात्वपन्हुतिः॥अपन्हवायसादृश्यंयस्मिन्नेषाप्यपन्हुति
रिति ॥' सर्ववैतत्तत्तदुदाहरणव्याख्यानावसरेव्यक्तीभविष्यतीतिनप्रपंचितम् ।
एवंसामान्यलक्षणंमनसिनिधायशुद्धापन्हुत्यादींस्तद्भेदान्वक्तुमुपक्रमते । शुद्धापन्हुति
रिति । लक्षणंव्याचष्टे वर्णनीयइति । क्विमतेर्विकासःस्फूर्तिशालिता । तथाचोपमे
येऽपमानारोपफलक उपमेयधर्मत्वाभिमतनिषेधःशुद्धापन्हुतिरितिलक्षणमितिभावः ।
अत्रचानु कनिमित्तत्वंकैतवादिपदाव्यंग्यत्वंचनिषेधविशेषणंबोध्यं । तेनहेत्वपन्हुतौकैत
वापन्हुतौचनातिप्रसंगः । कांतःकिंनहिनूपुरइतिछेकापन्हुतावुपमेयधर्मस्यकांतत्वस्यनिषे

धसत्त्वादतिप्रसंगवारणायाद्यविशेषणं । तत्रहिनकांतलनिषेधोनूपुरारोपार्थोपितुनूपुरा
रोपएवशंकितकांतलनिषेधार्थइतितद्वावृत्तिः । पर्यस्तापन्हुतिवारणायोपमेयधर्मेत्युक्तं ।
तत्रोपमानधर्मस्यैवसुधांशुत्वादेनिषेधइतिनातिव्याप्तिरितिसर्वसुस्थम् । पुंडरीकेति ।
पुंडरीकंसिताम्भोजमित्यमरः । एवंचसरोरुहपदंविशेषपरभितिभावः । अंकमिति ।
इंदौदलितस्यस्फुटितस्येंद्रनीलमणेःशकलवच्छयामंयदरीदृश्यतेतत्केपिकवयोऽकम्कलं
कंशशंकिरेशंकितवन्तः । परेऽन्येजलनिधेःपंकमेनिरे कतिचित्पुनःसारंगंसंजगदिरे
अब्रुवन् । परेइतरे भुवोभूमेश्छायाभूच्छायंऐच्छन् । विभाषासेनासुराच्छायेखादिमाह्वी
वत् । वयंतुसांद्रघनंनिशिरात्रौपीतमतएवकुक्षिस्थमंधतमसंगाढध्वान्तमाचक्ष्महेब्रूमहइ
सन्वयः । औत्प्रेक्षिकाउत्प्रेक्षामात्रविषयाःकलंकादयः । अपिनास्त्राभाविकस्यभूच्छा
यत्स्यसमुच्चयोऽर्थसिद्धइति । नायंसुधांशुरित्यत्रनेतिशब्दोपात्तत्वाच्छाब्दः । इहतुपरम
तत्त्वोत्कीर्तनेनस्नानभित्तलसूचनादर्थगम्यइत्यर्थः । एकत्रानेकापन्हवरूपतयाप्यत्रवै
चित्र्यंबोध्यम् ॥ २५ ॥

सएवयुक्तिपूर्वश्चेदुच्यतेहेत्वपन्हुतिः ॥ नेंदु

स्तीव्रो ननिश्चर्कःसिंधोरौर्वोयमुत्थितः॥ २६ ॥

अत्रचंद्रएवतीव्रत्वनैशत्वयुक्तिभ्यांचंद्रत्वसूर्यत्वापन्हवोवड
वानलत्वारोपार्थः । यथावा ॥ मंथानभूमिधरमूलशिलासह
स्रसंधट्टनव्रणकिणःस्फुरतीदुमध्ये ॥ छायामृगःशशकइत्य
तिपामरोक्तिस्तेषांकथंचिदपितत्रहिनप्रसक्तिः ॥ अत्रचंद्रम
ध्येमंथनकालिकमंदरशिलासंधट्टनव्रणकिणस्येवछायादीनां
संभवोनास्तीतिछायात्वाद्यपन्हवःपामरवचनत्वोपन्यासेना
विष्कृतः ॥ २६ ॥

हेत्वपन्हुतिमाह ॥ सएवेति । शुद्धापन्हवएवेत्यर्थः । युक्तिपूर्वइति । योज्यतेसाध्यम
नेनेतियुक्तिहेतुस्तत्पूर्वस्तत्सहितइत्यर्थः । तथाचशुद्धापन्हवलक्षणएवानुक्त निमित्तइत्य
स्यस्थानेउक्तनिमित्तइत्युक्तौहेत्वपन्हुतिलक्षणसंपद्यतइतिभावः । नेंदुस्त्रिादिविरहा
कुलोक्तिः । तीव्रोदारणोयतोऽतोनेंदुः । निशिरात्रौसत्त्वार्कः । और्वस्तुवडवानलइत्य
मरः । नैशत्वेति । निशिभवोनैशस्तत्त्वमित्यर्थः । अत्रापिचंद्रत्वंस्वाभाविकोधर्मः सूर्यत्वं
लौत्प्रक्षिकमितिध्येयम् । मंथानेति । मंथानोमंथनदंडःसचासौभूमिधरःपर्वतोमंदर
स्तस्यमूलभारोयच्छिलासहस्रंतेनसंधट्टनाद्योव्रणस्तस्यकिणश्चिन्हमिन्दुमध्येस्फुरतिप्र
काशते । छायाभूमेः । मृगोहरिणः । शशकःशशःइत्येषामतिपामराणांमूर्खतमाना

मुक्तिः । हियस्मात्तेषां छायादीनां तत्रेदुमध्यभागे कथंचिदपिकेनापि प्रकारेण प्रसक्तिर्नास्तीत्यन्वयः । वैशाखमंथमंथानमंथानोमंथदंडके इत्यमरः । नास्तीतीति । इति हेतोरित्यर्थः ॥ २६ ॥

अन्यत्र तस्यारोपार्थः पर्यस्तापन्हुतिस्तु सः ॥ ना

यंसुधांगुः किं तर्हि सुधांगुः प्रेयसीमुखम् ॥ २७ ॥

यत्र क्वचिद्वस्तु नितदीयधर्मनिन्हवः अन्यत्र वर्णनीये वस्तु नितस्य धर्मस्यारोपार्थः पर्यस्तापन्हुतिः । यथा चंद्रे चंद्रत्वनिन्हवो वर्णनीये मुखेतदारोपार्थः । यथा वा ॥ हालाहलो नैव विषं विषं रमा जनाः परं व्यत्ययमत्र मन्वते ॥ निपीय जागर्ति मुखेन तं शिवः स्पृशन्निमां मुह्यति निद्रया हरिः ॥ पूर्वोदाहरणे हेतूक्तिर्नास्त्यत्र तु साऽस्तीति विशेषः । ततश्च पूर्वापन्हुतिवदत्रापि द्वैविध्यमपि द्रष्टव्यम् ॥ २७ ॥

पर्यस्तापन्हुतिमाह ॥ अन्यत्रेति । सः अपन्हवः । तथा च तदारोपार्थस्तस्यापन्हवइतिलक्षणम् । निषेधस्य च न स्वाधिकरणे प्रतियोग्यारोपार्थत्वसंभवनवा स्वाधिकरणे स्वारोपइत्यर्थसिद्धमेवारोपस्यान्याधिकरणत्वमन्यत्रेत्यनेनोक्तं । अतएव पर्यस्तापन्हुतिरित्युच्यते । पर्यस्ता आरोपविपरीता आरोपव्यधिकरणेति तदर्थः । न च चंद्रे चंद्रत्वनिषेधस्य कथं मुखेतदारोपार्थत्वमिति वाच्यं । आरोपदार्ढ्यसंपादकत्वेन निषेधस्य तदर्थताया अनुभवसिद्धत्वात् । अतएव वृद्धारोपरूपकमेवेदं नापन्हुतिरिति प्राचांसिद्धांतस्तदनुसारेणैव च चित्रमीमासायां प्रकृतस्य निषेधेन यदन्यत्प्रकल्पनमित्यपन्हुतिलक्षणमुक्तं । इह त्वलंकाररत्नाकराद्यनुसारेणायम्प्रभेद उपदर्शितसामान्यलक्षणाभिप्रायेणापन्हुतिर्लेनोक्तइति निरवद्यं । हालाहलइति । हालाहलो विषं नैव भवति किंतु रमालक्ष्मीविषं । जनाः परं केवलमत्रास्मिन्विषये व्यत्ययं वैपरीत्यं मन्वते अभ्युपगच्छंति । कुतस्तत्राह । यस्माच्छिवस्तं हालाहलं निपीय मुखेन जागर्ति । हरिस्तु इमां रमां स्पृशन्तसन् निद्रया मुह्यति । स्मरन्निति पाठे स्मरन्नपि मुह्यति । किमु स्पृशन्नित्यर्थः । तथा च रमाया विषरूपत्वे मोहजनकत्वे हेतुः । हालाहलस्य तत्त्वापन्हवे च जागरमुखप्रयोजकत्वमिति बोध्यं । हालाहलो विषे इति विश्वः । अत्र स्पृशन्मुह्यतीति कार्यकारणयोः पौर्वापर्यविपर्ययरूपातिशयोक्तिरलंकारः सा हेतूक्तिः । ततश्चेति । हेतूक्तिस्तदनुक्तिरूपभेदादित्यर्थः । पूर्वापन्हुतिवच्छुद्धापन्हुतिवत् । द्वैविध्यं शुद्धपर्यस्तापन्हुतिर्हेतुपर्यस्तापन्हुतिरित्येवं द्विप्रकारत्वम् ॥ २७ ॥

भ्रांतापन्हुतिरन्यस्य शंकायां भ्रांतिवारणे ॥ ता

पंकरोतिसोत्कंपञ्जरः किंनरसखिस्मरः ॥ २८ ॥

अत्रतापंकरोतीतिस्मरवृत्तातिकथितेतस्यज्वरसाधारण्यादृजु
बुद्ध्यासख्याज्वरः किमितिपृष्टे नसखिस्मरइतितत्त्वोक्तयाभ्रां
तिवारणंकृतं । यथावा ॥ नागरिकसमधिकोन्नतिरिहमहिषः
कोयमुभयतःपुच्छः ॥ नहिनहिकरिकलभोयंशुंडादंडोयम
स्यनतुपुच्छम् ॥ इदंसंभवद्भ्रांतिपूर्विकायांभ्रांतापन्हुतावुदा
हरणं । कल्पितभ्रांतिपूर्वायथा ॥ जटानेयंवेणीकृतकचकला
पोनगरलंगलेकस्तूरीयंशिरसिशशिलेखानकुसुमम् ॥ इयं
भूतिर्नागैप्रियविरहजन्माधवलिमापुरारातिभ्रांत्याकुसुमशर
किंमांप्रहरसि ॥ अत्रकल्पितभ्रांतिर्जटानेयमित्यादिनिषेध
मात्रोन्नेया पूर्वप्रश्नाभावात् । दंडीत्वत्रतत्त्वाख्यानोपमेत्युप
माभेदंमेने । यदाह ॥ नपद्मंमुखमेवेदंनभृंगौचक्षुषीइमे ॥
इतिविस्पष्टसादृश्यात्तत्त्वाख्यानोपमामतेति ॥ २८ ॥

भ्रांतापन्हुतिरिति । अन्यस्यप्रकृतस्य भ्रांतिवारणेवार्थेनेनेतिवारणं । तथाच
भ्रांतिवारकेतत्त्वाख्यानेसतीत्यर्थः । भ्रांतंभ्रमः । भावेक्तः । भ्रांत्यपन्हुतिरित्यर्थः ।
एवंचतत्त्वकथनहेतुकभ्रांतिविषयनिषेधोभ्रांतापन्हुतिरितिलक्षणंबोध्यं । तस्यतापका
रित्वरूपस्मरवृत्तांतस्य । नागरिकेति । नगरेभवोनागरिकस्तंप्रतिग्रामीणस्यप्रश्नः । सम
धिकापश्चंतरेभ्यउन्नतिरुच्चतायस्यैवंभूतउभयतोमुखपृष्ठभागयोः पुच्छंयस्यैवंभूतश्चको
यंमहिषइति नहिनहीत्युत्तरं । महिषइत्यनुवज्यते । अयंकरिकलभःकरिशावकः । क
लभःकरिशावकइतिकोशात्कलभइत्येतावतैर्वसिद्धेकरिपदमुत्कृष्टकरिबोधार्थं । अयमं
स्यशुंडादंडोनतुपुच्छमिति । पुच्छइतिपाठोप्यर्द्धर्चादित्वात्साधुरेव । अप्रयुक्तलंतुतत्र
परंविचार्यमितिपूर्वोदाहरणेसंदेहरूपभ्रांतिविषयज्वरत्वापन्हवः । ज्वरःकिमितिप्रश्नेन
तद्विषयसंदेहावगमात् । इहतुमहिषत्वनिश्चयरूपभ्रांतिविषयस्यमहिषत्वस्येतिततोभेदः ।
जटेति विरहिण्याइयमुक्तिः । हेकुसुमशरपुरारातेर्हरस्यभ्रांत्यामांकिंकुतःप्रहरसिपीडय
सि । यतोनेयंजटाकिंतुवेणीकृतोऽवेणीवेणीसंपद्यतेतथाकृतःकचानांकालपः । तथागलेग
रलंगलैतदपित्वयंकस्तूरी । एवंशिरसिनैवाशशिलेखाकिंतुकुसुमं । तथाइयमंगेभूतिर्भस्म
नभवतिपरंतुप्रियविरहाज्जन्मयस्यैवंभूतोधवलिमापांदिमेति । अवज्योबहुव्रीहिव्यधिक
रणोजन्माद्युत्तरपदइतिवामनसूत्राव्यधिकरणोपिबहुव्रीहिर्नदुष्टः । कल्पितेति कुसुमशरे

उत्प्रेक्षितेत्यर्थः । निषेधमात्रोन्नेयेति । निषेधस्य प्रसक्तिपूर्वकत्वादिति भावः । मेनेइस्वर
रसोद्भावनं । तद्वीजंतूपमाबोधकस्येवादेरसत्त्वेऽपि तदुपगमे रूपकस्याप्युपमात्वं स्यादिति
स्पष्टमेव ॥ २८ ॥

छेकापन्हुतिरन्यस्यशंकातस्तथ्यनिन्हवे ॥ प्र

जल्पन्मत्पदेलग्रःकांतःकिंनहिनूपुरः ॥ २९ ॥

कस्यचित्कंचित्प्रतिरहस्योक्तावन्येन श्रुतायामुक्तेस्तात्पर्यात्
रवर्णनेन तथ्यनिन्हवे छेकापन्हुतिः । यथा नायिकयानर्मस्स्वीं
प्रतिप्रजल्पन्मत्पदेलग्रइति स्वनायकवृत्तातिनिगद्यमानेतदाक
र्ण्यकांतः किमिति शंकितवती मन्याम्प्रतिनूपुरइति निन्हवः ।
सीत्कारं शिक्षयति व्रणयत्यधरंतनोतिरोमांचम् ॥ नागरिकः
किंमिलितो नहिनहिसखिहैमनःपवनः ॥ इदमर्थयोजनया
तथ्यनिन्हवे उदाहरणं । शब्दयोजनया यथा ॥ पद्मे त्वन्नयने
स्मरामिसततं भावो भवत्कुंतले नीले मुह्यति किं करोमि माहितैः
क्रीतोऽस्मिते विभ्रमैः ॥ इत्युत्सवप्रवचोनिशम्य सरूपानिर्भ
त्सितो राधया कृष्णस्तत्परमेव तद्व्यपदिशन् क्रीडाविटः पानुवः ॥
सर्वमिदं विषयांतरयोजने उदाहरणे । विषयैक्येऽप्यवस्थाभेदे
नयोजने यथा ॥ वदंती जारवृत्तांतं पत्यौ धूर्तासखीधिया ॥ प
तिबुद्धासखिततः प्रबुद्धास्मीत्यपूरयत् ॥ २९ ॥

छेकापन्हुतिरिति । छेको विदग्धस्तत्कृताऽपन्हुतिश्छेकापन्हुतिरितिलक्ष्यनिर्देशः
वाक्यान्यथायोजनहेतुकः शंकिततात्त्विकवस्तुनिषेधइतिलक्षणम् । अन्यस्य शंकातइत्य
न्यशंकाया निवर्त्तनीयत्वेन हेतुतया व्यपदेशः । संतापात्स्नातीति वत् । अत्र च शुद्धाप
न्हुतिवारणायाद्यं विशेषणं । मम किल श्रुतिमाह तदर्थिका मित्यधिकताद्रूप्यरूपकवारणा
यशंकितेति । नचानेनैव शुद्धापन्हुतिवारणाद्वाक्येयादिव्यर्थमिति वाच्यम् ॥ 'कस्य वा
नभवेद्रोषः प्रियायाः सव्रणे धरे ॥ सभृगंपन्नमाग्रासीर्वारितापिमयाधुना ॥' इति व्याजोक्ता
वतिप्रसंगवारकत्वेन तत्सार्थक्यात् । यद्वक्ष्यति । छेकापन्हुतेरस्याश्चायं विशेषो यत्तस्यां
वचनस्यान्यथानयनेनापन्हवः । अस्यामाकारस्य हेतुं तवरवर्णनेन गोपनमिति । तथ्यनिन्ह
वेति । तात्त्विकनिषेधेऽस्यर्थः । नूपुरो मंजीरः । मंजीरो नूपुरोऽस्त्रिष्वमिखमरः । नर्मस
खीक्रीडासखी । अत्र कान्तपरायाः प्रजल्पन्मत्पदेलग्रइत्युक्ते नूपुरस्तात्पर्यकत्वरवर्णने

नकांतत्वापन्हवोमुख्योनूपुराभेदप्रतिपत्तिस्तु तदंगमिति बोध्यम् । सीत्कारमिति । सीत्कारंतदनुकारिमुखध्वनिं शिक्षयति । अधरं अधरोष्ठम् । व्रणयति व्रणोऽस्यातीति व्रणी व्रणिनं करोतीत्यर्थे तत्करोतीति णिच् । तथारोमांचंतनोति विस्तारयतीति वाक्यत्रयं नागरिकाभिप्रायेण प्रियसखीं प्रतिक्रियाप्युक्तं तदाकर्ण्य नागरिकः किं मिलित इति शंकितवती मन्यां प्रतितच्छं कानि वृत्तयेन हीसादिना हैमन्तिकपवनपरत्ववर्णनेन तात्विकस्य नागरिकस्यापन्हवः । सीत्कारशिक्षादिकर्तृत्वस्य नागरिक इव पवनेऽपि सत्त्वात् । तदाह । अर्थयोजनयेति । विवक्षिता विवक्षितसाधारणस्यार्थस्याविवक्षितार्थसंबंधित्ववर्णनयेत्यर्थः । इदमित्युदाहरणमिति च जात्यभिप्रायेणैकवचनम् । हेमंतशब्दात्तत्र भवइत्यर्थे सर्वत्राण् चतलोपश्चेत् णितलोपे च हैमन इति रूपसिद्धिः । प्रजल्पन् नित्युदाहरणे एकस्य वाक्यस्यान्यथा योजनमिह त्वनेकेषां भेदः । शब्दयोजनयेति । अर्थभेदेऽपि शब्दश्लेषमात्रेणेत्यर्थः । पद्मे इति । क्रीडाया विटो भोक्ता कृष्णो वोयुष्मान् पातुरक्षलितिसंबंधः । कीदृशः । इत्युत्स्वप्नवचः स्वप्ने उद्गतमुत्स्वप्नवचनमर्थात्कृष्णस्यानुभाष्या नूद्यराधयानिर्भर्त्सितः स नूतद्वचनंतत्परमेव राधापरमेव व्यपदिशन्कथयन् । इति किं । हे पद्मे रमे तन्नयने सततं स्मरामि । नीले भवत्याः कुंतले केशपाशे मम भावोतः करणवृत्तिरूपः । मुह्यामि मोहं प्राप्नोति । ननु चित्तासंगो निवर्त्यतां तत्राह । किं करोमि अकिंचित्करोस्मि यतस्तत्तव महितैः पूज्यैर्विभ्रमैर्विलासैः क्रीतोऽस्मि मूल्येन गृहीतोऽस्मीति । किं करोस्मीति क्वचित्पाठो युक्ततरः । तत्र चास्मीत्यहमर्थकमव्ययं । अहं किं करोदासः क्रीतोऽस्मीत्यर्थः । राधापरत्वे तु हेराधे इत्यर्थात् संबोधनं । पद्मरूपे तन्नयने स्मरामीति विशेषः । शेषं पूर्ववत् । अत्र रमासंबोध्यकस्तन्नयनस्मरणरूपो न वाक्यार्थोऽपि त्वसंबोध्यकः । पद्मरूपे तन्नयनस्मरणरूप इत्यपन्हवस्तत्परमेव तद्व्यपदिशन्नित्यनेन प्रकाशयते । नचात्रार्थस्य रमाराधासाधारणत्वमपि तु पद्मे इति लिङ्गवचनश्लिष्टशब्दयोजनैवेति । विषयांतरेति । विवक्षितविषयभिन्नेत्यर्थः । अवस्था जाग्रत्स्वप्नादिरूपा । वदंतीति । पत्यौ भर्त्सरिसखी धिया सखिभ्रमेण जागृत्तांतं स्वका मुकवाचां विदंती धूर्ताकाचित्पतिं बुध्वासखीत्यादिवाक्यशेषमपूरयत्पूरितवती । सखीति पुनः संबोधनमप्रतार्यतां सूचनाय । तत उक्तवृत्तांतानंतरं प्रबुद्धा जागरणवती । अत्र नासौ जाग्रदवस्थावृत्तांतः किंतु स्यात्प्रकृत्यवस्थाभेदयोजनयापन्हवः सखीत्यादिवाक्यशेषेण प्रकाशयते ॥ २९ ॥

कैतवापन्हुतिर्व्यक्तौ व्याजाद्यैर्निहतेः पदैः ॥ निर्या

तिस्मरनाराचाः कांतादृक्पातकैतवात् ॥ ३० ॥

अत्रासत्यत्वाभिधायिना कैतवपेदनने मेकांताकटाक्षाः किंतु

स्मरनाराचाइत्यपन्हवःप्रतीयते ॥ रिक्तेषुवारिकथयाविपि
नोदरेषुमध्यान्हजृंभितमहातपतापतप्ताः । स्कंधांतरोत्थित
दवाग्निशिखाच्छलेनजिह्वांप्रसार्यतरवोजलमथेयंते ॥ ३० ॥

कैतवापन्हुतिरितिलक्ष्यनिर्देशः । व्याजाद्यैःपदैर्निन्हुतेर्व्यक्तौ अभिव्यक्तौ सत्यां
कैतवापन्हुतिरितिव्यवहर्तव्यमित्यर्थः । कैतवेनापन्हुतिरितिव्युत्पत्तेः । व्याजाद्यैरि
त्यनेनमिषकपटछलछद्मकैतवादयोगृह्यंते । एवंचकैतवादिपदव्यंग्यापन्हुतिखलक्षणं
बोध्यम् । नाराचावाणाःदृक्पाताःकटाक्षाःअपन्हवोनिषेधः । प्रतीयतइति । असत्यख
स्यविषयबाधाधीनत्वादितिभावः । रिक्तेष्वितिग्रीष्मवर्णनम् । तरवोवृक्षावारिणोजल
स्यकथयावार्तयापिरिक्तेषुशून्येषुविपिनसारण्यस्योदरेषुमध्यप्रदेशेषुजलमर्थयंतंप्रार्थयं
ते । कीदृशाः मध्यान्हजृंभितःप्रवृद्धोयोमहानातपउष्णंतस्यतापस्तपनंतेनतप्ताःसंत
प्ताः । किंकृत्वा स्कंधांतरात्प्रकांडाभ्यंतरादुत्थितोयोदवाग्निर्दावानलस्तस्ययाशिखा
ज्वालातस्याःछलेनजिह्वांप्रसार्येति । अस्त्रीप्रकांडःस्कंधःस्यान्मूलाच्छाखावधितरो
रित्यमरः । अत्रनेयंदवाग्निशिखा अपितुर्जेह्वितिछलपदात्प्रतीयते । अत्रचानभिहित
वाच्यतादोषनिरासायकथयापिवनोदरेष्वितिपठनीयं ॥ ३० ॥ इत्यपन्हुतिप्रकारणं ॥

संभावनास्यादुत्प्रेक्षावस्तुहेतुफलात्मना ॥ उक्तानु
क्तास्पदाद्यात्रसिद्धासिद्धास्पदेपरे ॥ ३१ ॥ धूमस्तो
मंतमःशंकेकौकीविरहशुष्मणां ॥ लिपतीवंतमोंगा
निवर्षतीवांजनंनभः ॥ ३२ ॥ रक्तौतवांग्रीमृदुलौभु
विविक्षेपणाद्भुवम् ॥ त्वन्मुखाभेच्छयानूनंपद्मैर्वैराय
तेशशी ॥ ३३ ॥ मध्यःकिंकुचयोर्धृत्यैबद्धःकनकदा
मभिः ॥ प्रायोज्ञत्वत्पदेनैक्यंप्राप्तुंतोयेतपस्यति॥ ३४ ॥

अन्यधर्मसंबन्धनिमित्तेनान्यस्यान्यतादात्म्यसंभावनमुत्प्रे
क्षासावस्तुहेतुफलात्मतागोचरत्वेनत्रिविधा॥अत्रवस्तुनः क
स्यचिद्वस्त्वंतरतादात्म्यसंभावनाप्रथमास्वरूपोत्प्रेक्षेत्युच्यते।
अहेतोर्हेतुभावेनाफलस्यफलत्वेनोत्प्रेक्षाहेतूत्प्रेक्षाफलोत्प्रेक्षे
त्युच्यते।अत्रआद्यास्वरूपोत्प्रेक्षाउक्तविषयानुक्तविषयाचेति
द्विविधा॥ परेहेतुफलोत्प्रेक्षेसिद्धविषयाऽसिद्धविषयाचेतिप्रत्ये

कद्विविधे। एवं षण्णामुत्प्रेक्षाणां धूमस्तोमेत्यादीनि क्रमेणोदाहरणानि ।

उत्प्रेक्षां लक्षयति ॥ संभावनेति । अत्रोत्प्रेक्षेत्यनंतरं सा च त्रिधेत्यध्याहार्यं । तथा च संभावना उत्प्रेक्षापदवाच्या स्यात्सा च वस्तुहेतुफलरूपेण त्रिधेत्यर्थः । वस्तुहेतुफलानां च संभावना धर्मत्वं स्वविधेयकत्वसंबंधेन । तेन वस्तुहेतुफलविधेयकत्वेनेति पर्यवसितार्थः । वस्तुत्वं च हेतुत्वेन फलत्वेन वा विवक्षितं यत्तद्विभक्तं । नातो वस्तुत्वस्य केवलान्वयितया विभागसंगतिः । उक्तेत्यादि । अत्र आसामुत्प्रेक्षाणां मध्ये आद्यावस्तुत्प्रेक्षा । उक्तं चानुक्तं चोक्तानुक्ते आस्पदेयस्या इति विग्रहः । आस्पदं चोत्प्रेक्षाया धर्मिरूपो विषयः । सिद्धा सिद्धेयत्रिविग्रहः पूर्ववत् । धूमेति । तमः को की विरहशुष्मणां धूमस्तोमं शंके इत्यन्वयः । को कस्य चक्रवाकस्य स्त्री को की तस्या विरहरूपाणां शुष्मणामग्नीनां संबंधिनं धूमसमूहमित्यर्थः । लिपतीवेति । अत्र तम इति न भइति च कर्तृपदं । रक्ता विसादि दयितां प्रतिनायकस्योक्तिः । तव मृदुलौसुकुमारावग्री चरणौ ध्रुवं भुवि विक्षेपणाद्धेतोरक्तवर्णाविति । त्वन्मुखेति । पद्मगतायास्त्वन्मुखकान्तिरिच्छया हेतुनेत्यर्थः । वैरायत इति वैरं करोतीत्यर्थे शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेवेभ्यः करण इति क्यङ् । मध्य इति । मध्यभागः कुचयोर्धृत्यैधारणार्थं कनकस्य दामभीरज्जुभिरिति निगीर्याध्यवसानरूपातिशयोक्त्या वलीभिर्बद्धः किमित्यर्थः । प्राय इति । अञ्जं कर्तुं प्रायो बहुधा त्वच्चरणेन सहैक्यं प्राप्तुं तोये जले तपस्यति तपश्चरतीत्यर्थः । कर्मणोरोमंथतपोभ्यां वर्त्ति चरोरिति क्यङ् । तपसः परस्मैपदं चेति परस्मैपदम् । लक्षणं परिष्कुरुते अन्यधर्मेति । अन्यस्य विषयिणो यो धर्मस्तत्संबंधरूपेण निमित्तेनान्यस्यान्यविषयकमन्यस्य विषयिणस्तादात्म्येन संभावनमित्यर्थः । अन्यस्येति षष्ठ्यर्थो विषयता धर्मितारूपा । विषयिण इति षष्ठ्यर्थस्तु विशेषणतारूपा विषयता । अन्यत्वेनोत्कीर्तनं च संभावनाया आहार्यता सूचनाय । तथा च विषयिणि षष्ठ्यर्थसंबंधप्रयुक्तं विषयधर्मिकं तादात्म्यसंसर्गेण विषयिविधेयकमाहार्यं संभावनमुत्प्रेक्षेति पर्यवसितम् । तन्निष्ठधर्मसंबंधप्रयुक्तमाहार्यतत्संभावनमितितु निष्कर्षः । इतरांशस्य व्यावर्तकतया स्वरूपकथनमात्रपरत्वात् । मुखं चंद्रमन्य इत्युत्प्रेक्षायां चंद्रनिष्ठा लहादकत्वादि धर्मसंबंधप्रयुक्तं मुखे चंद्रसंभावनमाहार्यमस्तीति लक्षणसमन्वयः । बाधाद्यभावदशायां तु जायमाना मुखदौ चंद्रादिसंभावनोत्प्रेक्षेति तद्वारणायाहार्येति । एतेन 'विरक्तसंध्यापरुषं पुरस्ताद्यथारजः पार्थिवमुज्झीहते । शंके ह नू मत्कथितप्रवृत्तिः प्रत्युद्गतो मां भरतः ससैन्यः' ॥ इत्यत्र रजोभरोद्गमनरूपससैन्यप्रत्युद्गतं धर्मसम्बन्धप्रयुक्तायां भरते तत्संभावनायामपि नातिव्याप्तिः । तस्या अनाहार्यत्वात् । 'संभावनं यदीत्थं स्यादित्यूहो न्यस्य सिद्धय' इति वक्ष्यमाणसंभावनालंकारविषये । 'यदि शेषो भवेद्द्रक्ता कथिताः स्युर्गुणास्त्रिवे ॥' इत्यादाव

तिव्याप्तिवारणायप्रयुक्तांतं । 'सर्वातिशायिसौंदर्यशंकेसत्यवतोमुखं ॥ येनसामृगशा
वाक्षीसावित्रीतरलीकृता ॥' इत्यादावतिप्रसंगवारणायतन्निष्ठेति संभाव्यमानवृत्तित्वंध
र्मविशेषणं । तत्रसावित्रीतरलीकारकत्वरूपो धर्मो मुखवृत्तिर्न तु संभाव्यमानवृत्तिरिति ना
तिप्रसंगइतिदिक् । वस्तुहेतुफलात्मतावस्तुहेतुफलतादात्म्यम् । ननु संबंधांतरेणोत्प्रे
क्षाया असंग्रहइति चेन्न । सर्वत्राभेदेनैवोत्प्रेक्षणमिति प्राचीनमतानुसारेणेत्यमभिधाना
देतत्सूचनायैवलक्षणेऽत्रचतादात्म्योपादानमिति । नन्वलंकारसर्वस्वकारादिभिः स्वरू
पोत्प्रेक्षेतिव्यवहृतायास्तुरीयाया अपिसत्त्वा त्रिविधेऽयुक्तमित्याशंक्याहअत्रेति । आ
सामध्येयाप्रथमावस्तुत्प्रेक्षासैवस्वरूपोत्प्रेक्षेत्युच्यतइत्यर्थः ।

रजनीमुखेसर्वत्रविसृत्वरस्यतमसोनैल्यदृष्टिप्रतिरोधकत्वा-
दिधर्मसम्बन्धेनगम्यमानेननिमित्तेनसद्यःप्रियविघटितसर्वदे
शस्थितकोकांगनाहृदुपगतप्रज्वलिष्यद्विरहाऽनलधूमस्तोम-
तादात्म्यसम्भावनास्वरूपोत्प्रेक्षातमसोविषयस्योपादानादु
क्तविषया । तमोव्यापनस्यनभःप्रभृतिभूपर्यंतसकलवस्तु
सान्द्रमलिनीकरणेननिमित्तेनतमःकर्तृकलेपनतादात्म्योत्प्रे
क्षा । नभःकर्तृकांजनवर्षणतादात्म्योत्प्रेक्षाचानुक्तविषयास्वरू
पोत्प्रेक्षा । उभयत्रापिविषयभूततमोव्यापनस्यानुपादानात् ।
नन्वत्रतमसोव्यापनेननिमित्तेनलेपनकर्तृतादात्म्योत्प्रेक्षान
भसोभूपर्यंतंगाढनीलिमव्याप्तत्वेननिमित्तेनांजनवर्षणकर्तृ
तादात्म्योत्प्रेक्षाचेत्युत्प्रेक्षाद्वयमुक्तविषयमेवास्तु । मैवम् ।
लिम्पतिवर्षतीत्याख्यातयोःकर्तृवाचकत्वेपिभावप्रधानमा-
ख्यातमितिस्मृतेर्धात्वर्थक्रियायाएवप्राधान्येनतदुपसर्जनत्वे
नान्वितस्यकर्तृरुत्प्रेक्षणीयतयाअन्यत्रान्वयासंभवात् । अ
तएवआख्यातार्थस्यकर्तुःक्रियोपसर्जनत्वेनान्यत्रान्वयासंभ
वादेवअस्योपमायामुपमानतयान्वयोपिदंडिनानिराकृतः ।
'कर्तायद्युपमानंस्यान्यग्भूतोसौक्रियापदे ॥ स्वक्रियासाधन
व्यग्रोनालमन्यद्वयपेक्षितुमिति ॥'

विसृत्तरस्येति । प्रसरणशीलस्येत्यर्थः । तमसइतिसंभावेनैसनेनान्वेति । षष्ठ्यर्थो

विषयतातमोविषयेत्यर्थः । प्रतिरोधकत्वादीत्यादिपदात्प्रसरणशीलत्वसंग्रहः । प्रियैः प
तिभिर्विघटितावियुक्ताः । व्यापनस्येतिषष्ठ्यन्तस्यपूर्ववदुत्प्रेक्षापदेनान्वयः । एवमग्रेत
नस्यतमसइत्यस्यापि । अनुपादानादिति विषयिवाचकाभ्यांलिपतिवर्षतिभ्यामन्ये
नानुपादानादित्यर्थः । यथाश्रुतेताभ्यामेवसाध्यवसानलक्षणयोपादानादसंगतेः ।
उक्तविषयमेवेति । सकृदुच्चारिताभ्यांलिपतिवर्षतिभ्यांशतयालेपनवर्षणयोःसाध्य
वसानलक्षणयाचसाधारणधर्मपुरस्कारेणव्यापनस्यचोपस्थापनस्ययुगपद्वृत्तिद्वयविरो
धेनासंभवादित्याशयः । स्मृतेनिरुक्तस्मृतेः । उत्प्रेक्षणीयतयाउत्प्रेक्षाविषयतया ।
अन्यत्रोत्प्रेक्षायां । अन्वयसंभवादिति निराकांक्षत्वादितिभावः । अतएवाख्याता
र्थस्यकर्तुःक्रियोपसर्जनत्वेनान्यत्रान्वयासंभवादेवक्वचिदतएवेत्युत्तरमयमेवव्याख्यान
ग्रन्थःप्रमादलिखितोदृश्यते । न्यग्भूतेतिगुणभूतइत्यर्थः । स्वक्रियेति । क्रियांप्रति
साधनत्वेनान्वितइत्यर्थः । व्यपेक्षितुमाकांक्षितुं । नालंनसमर्थः । तथाचनिराकांक्षत्वा
दुपमानत्वेनान्वयोनसंभवतीतिभावः । एतेनतमसिलेपनकर्तृत्वमुत्प्रेक्ष्यमित्यलंकारसर्व
स्वकारमतपमास्तम् । तस्यापिकर्तृविशेषणत्वाद्विवक्षितविवेकेनलेपनस्यैवोत्प्रेक्ष्यत्वा
च्च । एवंचप्रधानभूतलेपनक्रियागोचराभावनैवनिर्णीयव्यापनविषयेतिसिद्धं । नचयु
गपद्वृत्तिद्वयविरोधःशङ्क्यस्तदनभ्युपगमात् ।

केचित्तुतमोनभसोर्विषयस्तत्कर्तृकलेपनवर्षणस्वरूपधर्मोत्प्रे
क्षेत्याहुः । तन्मतेस्वरूपोत्प्रेक्षायांधर्म्युत्प्रेक्षाधर्मोत्प्रेक्षाचेत्ये
वंद्वैविध्यंद्रष्टव्यम् । चरणयोःस्वतःसिद्धेरक्तिमनिवस्तुतोवि
क्षेपणनहेतुरित्यहेतोस्तस्यहेतुत्वेनसंभावनाहेतूत्प्रेक्षाविक्षेप
णस्यविषयस्यसत्त्वात्सिद्धविषया । चंद्रपद्मविरोधेस्वाभावि
केनायिकावदनकान्तिप्रेप्सानहेतुरितितत्रतद्वेतुत्वसंभावना
हेतूत्प्रेक्षावस्तुतस्तदिच्छायाअभावादसिद्धविषया । मध्यः
स्वयमेवकुचौधरति नतुकनकदामबन्धत्वेनाऽध्यवसितायाव
लित्रयशालितायाबलात्इतिमध्यकर्तृककुचधृतेस्तत्फलत्वे
नोत्प्रेक्षासिद्धविषयाफलोत्प्रेक्षा । जलजस्यजलावस्थितेरुद
वासतपस्त्वेनाऽध्यवसितायाःकामिनीचरणसायुज्यप्राप्तिर्न
फलमिति तस्या गगनकुसुमायमानायास्तपःफलत्वेनोत्प्रेक्ष
णादसिद्धविषयाफलोत्प्रेक्षा ।

केचिदितिमतइतिचास्वरसोद्भावनं । तद्धीजंतुतमोनभसोःकर्तृत्वेनविषयत्वेनचवा
 रद्वयमन्वयकेशः । तथाधर्म्युत्प्रेक्षासाधर्मप्रयुक्ताधर्मोत्प्रेक्षातुतत्सहचरितधर्मसंबंधप्रयु
 क्तैतिलक्षणाननुगमः । नचतन्निष्ठतत्समानाधिकरणान्यतरत्वेनधर्मनिवेशान्नाननुगमइ
 तिवाच्यं । सर्वत्रसादृश्यनिमित्तायाएवोत्प्रेक्षायाःसंभवेनान्यतरत्वादिनिवेशप्रयुक्तगौ
 रवस्यानुपादेयत्वादिति । हेतुत्वेनेति हेतुरूपतयेत्यर्थः । हेतुसंभावनाहेतुरूपतासंभा
 वना । फलत्वेनफलरूपतया । एवमग्रेपिबोध्यं । अथोदाहृतासूत्रेक्षामुबोधप्रकारःप्र
 दश्यते । तत्रधूमस्तोममिसादौकोकांगनाविरहानलसंबंधिधूमस्तोमाभिन्नतमोविषया
 संभावनेतिबोधः । नामार्थयोरभेदान्वयात् । एवंमुखंचंद्रमन्यइत्यादावपि । नूनंमुखंचं
 द्रइत्यादौतुचंद्रप्रकारकसंभावनाविषयोमुखमितिबोधः । मुखविषयाचंद्रप्रकारिकाचसं
 भावनातादात्म्यसंसर्गिकैवातथानुभवाच्चमत्कारप्रयोजकस्यसंसर्गांतरस्याभावाच्चा नचै
 वंचंद्रप्रकारिकातस्यचंद्रोपसर्जनत्वात् । एवंध्रुवेवादिशब्दसमभिव्याहारेपिबोध्यम् ।
 लिपतीवेत्यनुक्तविषयोत्प्रेक्षोदाहरणेतुलिपतिनासाध्यवसानलक्षणयालेपनव्यापनोभ
 यसाधारणेनसांद्रमलिनीकारकत्वादिनारूपेणोपस्थापितेतमोव्यापनेलेपनसंभावनान्व
 यात्सांद्रमलिनीकारकतमःकर्तृकांगकर्मलेपनप्रकारकसंभावनाविषयइतिबोधः । व्यं
 जनयोपस्थितेव्यापनेतादृशसंभावनान्वयइतिप्रदीपकृतः । एवंवर्षतीसादावपिबोध्य
 म् । विक्षेपणाद्भुवमिसादिहेतूत्प्रेक्षोदाहरणेहेतुःपंचम्यर्थः । तत्रचाभेदेनप्रकृत्यर्था
 न्वयः । हेतोश्चस्वप्रयोज्याश्रयत्वसंबंधेनरक्तत्वविशिष्टेतस्यप्रकारतासंबंधेनसंभावना
 यांतस्याश्रयविषयतयाचरणयोरन्वयः । तथाचभूम्यधिकरणकविक्षेपणाभिन्नहेतुकर
 क्तप्रकारकसंभावनाविषयावंग्रीइतिबोधः । नचतादात्म्यसंबंधेनहेतुविधेयकत्वाभावा
 न्नैयहेतूत्प्रेक्षास्यात्किंतुतादात्म्येनतथाविधरक्तस्वरूपोत्प्रेक्षैवेतिवाच्यम् । विवक्षित
 विवेकेनविक्षेपणेहेत्वभेदस्योत्प्रेक्षणीयतयाविक्षेपणंप्रतिविशेष्यभूतस्यापिहेतोर्विधेयसो
 पगमात् । मुखंचंद्रइत्यारूपकइवानुयोगित्वमुखस्याभेदस्यविक्षेपणसंसर्गत्वाभ्युपगमेनच
 विक्षेपणेहेत्वभेदानसंभवात् । हेतुविशिष्टस्वरूपोत्प्रेक्षायामुखतःप्रतीतावपिविवक्षावशे
 नहेतूत्प्रेक्षात्वेनैवव्यपदेशः । यथादध्राजुहोतीत्यत्रमुखतोदधिविशिष्टहोमप्रतीतावपिवि
 वक्षितविवेकेनहोमेदधिविधित्वव्यपदेशइतिबोध्यं । नचस्वप्रयोज्यत्वसंबंधेनस्वप्रयोज्या
 श्रयत्वसंबंधेनवाहेतुरूपधर्मोत्प्रेक्षैवरक्तादौस्वीक्रियतांकृतमीदृशकल्पनाक्लेशेनेतिवाच्य
 म् । धर्मोत्प्रेक्षांगीकारेदूषणस्यप्रागेवावेदितत्वात् । अतएव‘हर्षाल्लग्नमन्येललिततनु
 तेपादयोःपद्मलक्ष्मीः’ इतिहेतूत्प्रेक्षामुदाहृतवतःप्रकाशंकृतोपितत्रहर्षहेतुकलगनतादा
 त्म्यसंभावनमेवास्वाभाविकेलगनेऽभिमतम् । अस्मदुक्तरीत्यातुलक्ष्मीरूपेविषयेयथो
 क्तहर्षहेतुकलगनतादात्म्यसंभावनमुचितं । लगनस्यधर्म्युपसर्जनत्वेनसंभावनायामन्व

यायोगादितिध्येयं । एवंतन्मुखाभेच्छयेत्सिद्धविषयहेतूत्प्रेक्षायामपिबोध्यं । विषय
सिद्धत्वासिद्धत्वाभ्यांबोधेविशेषाभावात् । मध्यःकिमित्यादिफलोत्प्रेक्षास्थलेफलंचतु
र्थ्यर्थः । तत्रचाभेदेनप्रकृत्यर्थान्वयःपूर्ववत् । फलस्यचप्रयोजकत्वसंसर्गेणबद्धत्वेतद्वा
रकेणतेनैवबद्धेवान्वयस्तत्तादात्म्यसंसर्गकसंभावनायामध्येविषयतया । एवंचकुचध
रणाभिन्नफलककनकदामकरणकबद्धताश्रयसंभावनाविषयोमध्यइतिबोधः । एवंप्रा
योब्जमित्यादावपिफलंतुमुनोर्थइतिपूर्ववदेवबोधः । फलोत्प्रेक्षात्वंचोपदर्शितरीत्योपपाद
नीयमितिबहुवक्तव्येपिविस्तरभयादुपरम्यते ।

अनेनैवक्रमेणोदाहरणांतराणि॥बालेंदुवक्राण्याविकासभावा
द्वभुःपलाशान्यतिलोहितानि॥सद्योवसंतेनसमागतानानखक्ष
तान्विवनस्थलीनां ॥ अत्रपलाशकुसुमानांवक्रत्वलोहितत्वे
नसंबंधेननिमित्तेनसद्यःकृतनखक्षततादात्म्यसंभावनाउक्त
विषयास्वरूपोत्प्रेक्षा । पूर्वोदाहरणेनिमित्तभूतधर्मसंबंधोग
म्यइहतूपात्तइतिभेदः । नन्विवशब्दस्यसादृश्यपरत्वेनप्र
सिद्धतरत्वादुपमैवास्तु । लिंपतीवेत्युदाहरणलेपनकर्तुरूपमा
नत्वार्हस्यक्रियोपसर्जनत्ववदिहनखक्षतानामन्योपसर्जनत्व
स्योपमाबाधकस्याभावात् । उच्यते । उपमायायत्रकचित्स्थि
तैरपिनखक्षतैःसहवक्तुंशक्यतयावसंतनायकसमागतवनस्थ
लीसंबंधित्वस्यविशेषणस्यानपेक्षितत्वादिहतदुपादानंपला
शकुसुमानानखक्षततादात्म्यसंभावनायामिवशब्दमवस्थाप
यति । तथात्वएवतद्विशेषणसाफल्यात् । अस्तिचसंभावनाया
मिवशब्दोदूरेतिष्ठनदेवदत्तइवाभातीति ॥ पिनष्टीवतरंगाग्रैः
समुद्रःफेनचंदनम् ॥ तदादायकरैरिंदुर्लिंपतीवदिगंगनाः ॥
अत्रतरंगाग्रैःफेनचंदनस्यप्रेरणपेषणतयोत्प्रेक्ष्यते । समुद्रादु
त्थितस्यचन्द्रस्यप्रथमंसमुद्रपूरेप्रसृतानांकराणांदिक्षुव्यापनं
चसमुद्रोपांतफेनचंदनकृतलेपनत्वेनोत्प्रेक्ष्यते । उभयत्रक्र
मेणसमुद्रप्रांतगतफेनचंदनपुंजीभवनंदिशांधवलीकरणंचनि
मित्तमितिफेनचंदनप्रेरणकिरणव्यापनयोर्विषययोरनुपादाना

दनुक्तविषयेस्वरूपोत्प्रेक्षे । एषांतूपात्तयोःसमुद्रचंद्रयोरेवतत्क
र्तृकपेषणलेपनरूपधर्मोत्प्रेक्षेतिमतं । तेषांमतेपूर्वादाहरणेध
र्मिणिधर्म्यंतरतादात्म्योत्प्रेक्षा । इहतुधर्मिणिधर्मसंसर्गोत्प्रेक्षे
तिभेदोवगंतव्यः ॥ रात्रौरवेर्दिवाचेंदोरभावादिवसप्रभुः ॥ भूमौ
प्रतापयशसीसृष्टवान्सततोदिते ॥ रात्रौरवेर्दिवाचंद्रस्याभावः
सन्नपिप्रतापयशसोःसर्गेनहेतुरितितस्यतद्वेतुत्वसंभावनासि
द्धविषयाहेतूत्प्रेक्षा ॥

बालेंदुवक्राणीति । नविद्यतेविकासोयेषांतान्यविकासानितेषांभावाद्विकासरहित
त्वाद्धेतोर्बालेंदुवद्वितीयाचंद्रवद्वक्राणितथातिशयेनलोहितान्यारक्तानिपलाशानिपला
शकुमुमानिवसतंननायकेनसमागमप्रसाप्तानांवनस्थलीनामग्नानांसद्यस्तत्कालसंभूता
निनखक्षतानीवबभुःशुशुभिरइत्यन्वयः । पूर्वति । धूमस्तोममिष्यत्रेत्यर्थः । ननु लो
केसंभावनायामिवशब्दोनदृष्टइत्यतआह । अस्तिचेति । पिनष्टीवेति । समुद्रस्तरंगा
णामग्रभागैःफेनरूपंचंदनंपिनष्टीवइंदुस्तत्फेनचंदनमादायकरैःकिरणैर्दिशूपाअंगनालिं
पतीवानुलिंपतीवेत्यर्थः । समुद्रोपांतेति । समुद्रस्योपांतेतट्यत्फेनचंदनंतत्कृतंत्यक्तासां
दिशालेपनंतत्त्वेनेत्यर्थः । उभयत्रउभयोरुत्प्रेक्षयोः । येषामलंकारसर्वस्वकारादीनां ।
रात्राविति । सप्रक्रांतःप्रभुर्भूपतिर्भूमौरात्रौरवेरभावाद्धेतोरिवदिवाचेंदोरभावाद्धेतो
रिवसततंनिरंतरमुदितेप्रतापयशसीसृष्टवान्निर्मितवानित्यर्थः । रक्तावित्युदाहरणेभाव
रूपोहेतुरिहत्वभावरूपइतिभेदः ।

विवस्वतानायिषतेवमिश्राःस्वगोसहस्रेणसमंजानानां ॥ गा
वोपिनेत्रापरनामधेयास्तेनेदमांध्यंखलुनांधकारैः ॥ अत्रवि
वस्वताकृतंस्वकिरणैःसहजनलोचनानांनयनमसदेवरात्रावां
ध्यंप्रतिहेतुत्वेनोत्प्रेक्ष्यतइत्यसिद्धविषयाहेतूत्प्रेक्षा ॥ पूरंवि
धुर्वर्द्धयितुंपयोधेःशंकेयमेणांकमणिकियंति ॥ पयांसिदोग्धि
प्रियविप्रयोगेसशोककोकीनयनेकियंति ॥ अत्रचंद्रेणकृतंस
मुद्रस्यबृंहणंसदेवतदातेनकृतस्यचन्द्रकांतद्रावणस्यकोकांग
नाबाष्पस्त्रावणस्यचफलत्वेनोत्प्रेक्ष्यतइतिसिद्धविषयाफलो
त्प्रेक्षा ॥ रथस्थितानांपरिवर्तनायपुरातनानामिववाहनाना
म् ॥ उत्पत्तिभूमौतुरगोत्तमानांदिशिप्रतस्थेरविरुत्तरस्यां ॥ अ

त्रोत्तरायणस्याश्वपरिवर्त्तनमसदेवफलत्वेनोत्प्रेक्ष्यतइत्यसि
 द्वविषयाफलोत्प्रेक्षा । एताएवोत्प्रेक्षा 'मन्येशंकेध्रुवंप्रायोनून
 मित्येवमादिभिः॥उत्प्रेक्षाव्यज्यतेशब्दैरिवशब्दोपितादृशः'इ
 त्युत्प्रेक्षाव्यंजकत्वेनपरिगणितानांशब्दानांप्रयोगेवाच्याः । ते
 षामप्रयोगेगम्योत्प्रेक्षायथा ॥ त्वत्कीर्तिभ्रमणश्रांताविवेशस्व
 र्गनिम्नगाम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

विवस्वतेति।विवस्वतामूर्त्येणस्वस्यगोसहस्रेणकिरणसहस्रेणसमंमिश्रामिश्रिताजनानां
 नेत्रापरनामधेयागावोप्यनायिषतेवनीताइवायथागोपालेनपरकीयाभिर्गोभिर्मिश्राःस्वी
 यागावोनीयंतेतथागोपदवाचलसाजास्त्रेणमिश्रिताविवस्वतापिनीताइवेत्यर्थः।खलुसंभा
 वनायांतेननयनेनहेतुनाइदमाध्यंनलंघकारैरित्यन्वयः।गौःस्वर्गचंबलविदर्शमाचैकुल
 शेपुमान्।स्त्रीसौरभेयीदृग्बाणदिग्वाग्भूष्वप्सुभूम्निचेतिमेदिनी । अत्रचानायिषतेवेति
 विषयोत्प्रेक्षणपूर्वकंतस्यहेतुत्वेनोत्प्रेक्षणमितिपूर्वस्माद्भेदः । एवंपूर्वत्रइच्छयेतिगुणरू
 पोहेतुरिहतुक्रियारूपइत्यपिद्रष्टव्यं । अत्रचोत्प्रेक्षाद्वयसत्त्वेपिहेतूत्प्रेक्षायाःप्राधान्यात्त
 त्वेनैवव्यपदेशोनतुस्वरूपोत्प्रेक्षात्वेनतस्याअंगत्वात्।एवमन्यत्रापिबोध्यं।पूरमिति । अ
 यंचिधुश्चंद्रःपयोधेःपूरंवर्धयितुमेणांकमणिचंद्रकांतंकिर्यंतिलोकोक्तयाअपरिमितानिप
 यांसिदोग्धीतिशंके । तथाप्रियैःपतिभिर्विप्रयोगेवियोगेसतिसशोकानांकोकांगनानां
 नयनेकर्मभूतेकिर्यंतपयांसिदोग्धीतिशंकेइत्यन्वयः । दुर्होद्विकर्मकत्वादेणांकमणिमिति
 द्वितीया । एवंनयनेइत्यत्रापिमध्यःकिमिषत्रैकस्यबद्धत्वस्यफलत्वेनकुचधृतेरुत्प्रेक्षणमिह
 तुद्रावणस्त्रावणयोर्द्वयोःफलत्वेनपूरवर्धनस्यतदितिभेदः । बृंहणवर्द्धनं । तदावर्धनकाले
 तेनचंद्रेण।रथस्थितानामिति।रविःरथेस्थितानानिन्युक्तानांपुरातनानांवाहनानामश्वानां
 नांपरिवर्तनायेवतुरगोत्तमानामुत्पत्तिभूमावुत्तरस्यांदिशिप्रतस्थइत्यन्वयः । प्रायोब्जमि
 सत्रैक्यस्यगुणस्यफलत्वेनोत्प्रेक्षणमिहतुपरिवर्तनक्रियायाइतिभेदः । नन्वलंकारसर्वस्व
 कारादिभिरन्येषामपिजात्यादिभेदानामुक्तत्वात्कुतस्तेनप्रदर्शिताइत्याशंक्याह । एताए
 वेतिउक्तभेदाएवेत्यर्थः । उत्प्रेक्षाइत्यनंतरंचमत्कारविशेषप्रयोजिकाइतिशेषः । तथा
 चजात्यादिभेदानांचमत्कारविशेषानाधायकत्वादप्रदर्शनमितिभावः । इत्युत्प्रेक्षेति । इ
 त्यनेनोत्प्रेक्षाबोधकत्वेनेत्यर्थः । त्वत्कीर्तिरिति । अत्रानुपात्तस्वर्गगमनविषयास्वर्गगाप्रवे
 शतादात्म्योत्प्रेक्षाविशेषणीभूतभ्रमणश्रांतत्वरूपहेतूत्प्रेक्षावाप्रतीयतइतिबोध्यं॥३१॥
 ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इतिश्रीमत्तत्सदुपाख्यवैद्यनाथकृतायामलंकारचंद्रिकायां
 श्रीमत्कुवलयानंदीयटीकायामुत्प्रेक्षाप्रकरणम् ॥ ॥ ॥ ॥

रूपकातिशयोक्तिः स्यान्निगीर्याध्यवसानतः । पश्य
नीलोत्पलद्वंद्वान्निःसरंतिशिताःशराः ॥ ३५ ॥

विषयस्य स्वशब्देनोल्लेखनं विषयिवाचकेनैव शब्देन ग्रहणं विष-
यनिगरणं तत्पूर्वकं विषयस्य विषयीरूपतयाध्यवसानमाहार्य-
निश्चयस्तस्मिन्सति रूपकातिशयोक्तिः । यथा नीलोत्पलशर-
शब्दाभ्यांलोचनयोः कटाक्षाणां च ग्रहणपूर्वकं तद्रूपतयाध्यवसा-
नम् । यथावा ॥ वापीकापिस्फुरतिगगनेतत्परं सूक्ष्मपद्यासो-
पानालीमधिगतवतीकांचनीमैद्रनीली ॥ अग्रेशैलौसुकृति-
सुगमौचंदनछन्नदेशौतत्रत्यानांसुलभममृतंसन्निधानात्सुधां-
शोः ॥ अत्रवाप्यादिशब्दैर्नाभिप्रभृतयोनिगीर्णाः ॥

अतिशयोक्तिलक्षयति ॥ रूपकातिशयोक्तिरिति । ग्रहणमुपस्थापनं । विषयिरूप-
सयेति । विषयिणोरूपमस्य तस्य भावस्तत्तात्पर्येऽर्थः । रूपंचाभेदताद्रूप्यान्यतरत् । तस्मि-
न्सतीति । सप्तमीसमर्थात्तत्सिरित्यभिप्रायेण । एवंचानुपात्तविषयधर्मिकाहार्यनिश्चयवि-
षयीभूतं विषय्यभेदताद्रूप्यान्यतरद्रूपकातिशयोक्तिरितिलक्षणंबोध्यं । अत्ररूपकवार-
णायानुपात्तेति । अयमेवचरूपकादस्यांविशेषोऽतिशयइत्युच्यते । भ्रांतिवारणायानु-
प्रायेति । उत्प्रेक्षावारणायनिश्चयेति । नीलोत्पलेति । अत्रनीलोत्पलपदात्साध्यवसानल-
क्षणयाशक्यलक्ष्योभयानुगतकांतिविशेषादिपुरस्कारेणोपस्थितेकामिनीनयनेशत्तयुप-
स्थितस्यनीलोत्पलत्वविशिष्टस्याभेदसंसर्गेणान्वयः । शत्तयुपस्थितयोः कृतीष्टसाधन-
तयोरिवशक्तिलक्षणाभ्यामुपस्थितयोरप्येकपदार्थयोस्तात्पर्यवशेनान्वयांगीकारेबाध-
काभावात् । एवंच नीलोत्पलाभिन्नकांतिविशेषवद्वंद्वदितिबोधादियमभेदातिशयो-
क्तिरित्युच्यते । नयैवंसतिरूपकादवैलक्षण्यमितिवाच्यम् । रूपकेविषयिभेदव्याप्य-
स्यविषयतावच्छेदकस्यभानेनवैलक्षण्यस्यस्फुटत्वात् । यदात्वभेदभानेनतात्पर्यं किंतुभे-
दभानेतदाकांतिविशेषादिरूपताद्रूप्यस्यैवबोधात्ताद्रूप्यातिशयोक्तिर्वक्ष्यतेइतिबोध्यं ।
वापीति । मध्यभागमारभ्यमुखपर्यंतं नायिकांगवर्णनमिदम् । गगनेसूक्ष्मतयातद्बहु-
लक्ष्येमध्येकाप्यनिर्वचनीयशोभावापीतद्वद्वंद्वंभीरानाभिःस्फुरतिशोभतेतत्परंतदूर्ध्वभागे-
ऐन्द्रनीलीइन्द्रनीलघटितासूक्ष्मपद्यासरणिस्तद्वच्छयामारोमाबलिःस्फुरतीत्यनुषज्यते ।
किंभूता कांचननिर्मितांसोपानपंक्तितत्सदृशीत्रिवलीमधिगतवतीप्राप्तवती । तथाअ-
ग्रेतदूर्ध्वदेशेशैलौतद्वत्तुंगविशालौकुचौस्फुरतइतिविभक्तिपरिणामेनसंबध्यते । कीदृ-

शौ मुकृतिनांपुण्यकृतांमुगमौमुलभगमनौमुलभौच । पुनःकीदृशौ चंदनतरुभिश्च
दनपकेनचाच्छन्नोव्याप्तोदेशोययोस्तथाभूतौ । तत्रसानांतदाश्लिष्टानांचमुधांशोस्तद्व
दालहादकस्यमुखस्यसन्निधानादमृतंतद्वदास्वाद्यमधरमाधुर्यमुलभमित्यन्वयः ॥ -

अत्रातिशयोक्तौरूपकविशेषणंरूपकेदर्शितानांविधानामिहा
पिसंभवोस्तीत्यतिदेशेनप्रदर्शनार्थम् । तेनात्राप्यभेदातिशयो
क्तिस्ताद्रूप्यातिशयोक्तिरितिद्वैविध्यंद्रष्टव्यं । तत्राप्याधिक्य
न्यूनताविभागश्चेतिसर्वमनुसंधेयं । यथावा ॥ सुधाबद्धग्रासै
रुपवनचकोरैरनुसृतांकिरञ्ज्योत्स्नामच्छालवलिफलपाकप्र
णयिनीं ॥ उपप्राकाराग्रंप्रहिणुनयनेतर्कयमनागनाकाशेको
यंगलितहरिणःशीतकिरणः॥इत्यत्रकोयमित्युक्त्याप्रसिद्धचं
द्राद्भेदस्ततउत्कर्षश्चगर्भितः ॥ एवमन्यत्राप्यूहनीयम्॥३५॥

विधानांभेदानां । इतीत्यस्यप्रदर्शनार्थमित्यनेनान्वयः । अतिदेशेनेतिसादृश्येनेत्यर्थः ।
मुख्यरूपकाभेदस्यातिशयोक्तावभावाद्वृषकसदृशपरं । षण्मासमग्निहोत्रंजुवहतीत्यत्रा
ग्निहोत्रपदबद्धर्मातिदेशकमित्याशयः । आधिक्यन्यूनतेत्यत्रानुभयोक्तेरुक्तोदाहरणेषु
प्रसिद्धतरत्नादनुपादानंबोध्यम् । यत्त्वत्रकैश्चिदुक्तं विषायवाचकपदस्यविषयेसा
ध्यवसानलक्षणायाःशक्यतावच्छेदकमात्रप्रकारकलक्ष्यविशेष्यकबोधत्वंकार्यतावच्छेद
कं एवंचनिगरणेसर्वत्रविषयतावच्छेदकधर्मरूपेणैवविषयस्यभानंनविषय्यभिन्नत्वेनेति
स्थितेऽभेदातिशयोक्तिस्ताद्रूप्यातिशयोक्तिरितिद्वैविध्यमयुक्तमितितत्प्रौढिविलसि
तम् । शक्यतावच्छेदकस्यलक्ष्यपूर्वमप्रीतत्वेनतद्विशिष्टतयालक्षणायाअसम्भवात् ।
यद्धर्मविशिष्टेशक्यसंबंधग्रहस्तद्धर्मप्रकारकलक्ष्योपस्थितेःसमानप्रकारकशब्दबोधहेतु
त्वाल्लक्षणापरिहार्यायाअनुपपत्तेस्तदवस्थत्वाच्च । एवमपितात्पर्यवशात्तादृशबोधांगी
कारेतद्वशादेवशक्याभेदप्रकारकबोधेपिबाधकाभावान्मात्रपदेनविषयतावच्छेदकस्यैव
व्यावर्तनादितिदिक् । सुधाबद्धेति । विद्धशालभंजिकाख्यायांनाटिकायांस्फटि
कप्राकारशिखरगतांमृगांकावलीमालोकयतोराज्ञोविदूषकंप्रत्युक्तिरियम् । प्राकारा
ग्रसमीपेनयनेप्रहिणुप्रेरय मनाकुंषत्तर्कय अनाकाशेअनंतरिक्षेकोयंशीतकिरणश्चंद्र
इतिमुखेचंद्रगताल्हादकारित्वरूपताद्रूप्याध्यवसानम् । कीदृशः गलितश्च्युतोहरि
णोयस्मात्तथाभूतस्तेननिष्कलंकतयोत्कर्षाभिव्यक्तिः । पुनःकीदृक् । सुधायांब
द्धोग्रासस्तदभिलाषोयैस्तैरुपवनसंबन्धिभिश्चकोरैरनुसृतांलवल्याःफलपाकस्यप्रणयि
नींसदृशीमच्छांसच्छांज्योत्स्नान्तत्वेनाध्यवसितांकांन्तिप्रभांकिरन्प्रसारयन्नित्यर्थः ।

लवलीलताविशेषोहरफारेवडीतिभाषाप्रसिद्धः । प्राकारोवरणःशालइसमरः । स
माबद्धग्रासैरितिकचित्पाठस्तत्राप्युक्तएवार्थः । नवलवलीतिपाठेनवश्चासौलवलपा
कश्चेत्यन्वयोबोध्यः । नन्विहाभेदविवक्षैवाकिंनस्यादतआह अत्रेति । कोयमित्त्वेना
निर्ज्ञातत्वप्रकाशनात्प्रसिद्धस्यनिर्ज्ञातत्वात्तद्वैलक्षण्यावगतिरितिभावः । गर्भितोगलिते
स्यादिविशेषणव्यंग्यत्वेनाभिप्रेतः । अन्यत्रापीति । ‘अनुच्छिष्टोदेवैरपरिदलितोराहुदश
नैःकलंकेनाश्लिष्टोनखलुपरिभूतोदिनकृता ॥ कुहूभिर्नोलिप्तोनचयुवतिवक्त्रेणविजितः
कलानाथःकोयंकनकलतिकायामुदयते॥’ इत्यादावित्यर्थः । अथवान्यत्रापिन्यूनतायाम
पीत्यर्थः । कोयंभूमिगतश्चंद्रइत्यादावदिव्यत्वरूपन्यूनताप्रकाशनमूहनीयमितिभावः ।
ननूक्तोदाहरणेष्वयमितिषयस्योपादानात्कथमतिशयोक्तिरितिचेदत्राहुः । इदंत्वस्य
विषयिविशेषणत्वेनविवक्षायामतिशयोक्तिरेव यदातुविषयविशेषणत्वविवक्षातदारूप
कमितिव्यवस्था । अतएवप्रकाशकृतादशमेरूपकातिशयोक्त्यादिसंदेहसंकरेनयनानंद
दार्योदोर्विबभेतेत्प्रसीदतीत्युदाहृतमिति ॥ ३५ ॥

यद्यपन्हुतिगर्भत्वंसैवसापन्हवामता ॥ त्वत्सू

क्तिषुसुधाराजन्भ्रांताःपश्यंतितांविधौ ॥३६॥

अत्रत्वत्सूक्तिमाधुर्यमेवामृतमित्यतिशयोक्तिश्चंद्रमंडलस्थममृ
तंनभवतीत्यपन्हुतिगर्भा । यथावा॥मुक्ताविद्रुममंतरामधुरसः
पुष्पंपरंधूर्वहंप्रालेयद्युतिमंडलेखलुतयोरेकासिकानार्णवे॥त
च्चोदंचतिशंखमूर्ध्निनपुनःपूर्वाचलाभ्यंतरेतानीमानिविकल्प
यंतितइमेयेषांनसादृक्पपथे॥ अत्राधररसएवमधुरसइत्याद्य
तिशयोक्तिःपुष्परसोमधुरसोनभवतीत्यपन्हुतिगर्भा । अलंका
रसर्वस्वरूतास्वरूपोत्प्रेक्षायांसापन्हवत्वमुदाहृतं‘गतासुतीरं
तिमिघट्टनेनससंध्रमंपौरविलासिनीषु॥यत्रोल्लसत्फेनततिच्छ
लेनमुक्ताट्टहासेवविभातिशिप्रा’इतिततस्त्वयानत्रभेदः । एत
त्तुशुद्धापन्हुतिगर्भं । यत्रफेनततित्वमपन्हुतंतत्रैवाट्टहासत्वो
त्प्रेक्षणादिद्रुतुपर्यस्तापन्हुतिगर्भत्वमिंदुमंडलादावपन्हुतस्या
मृतादेःसूक्तादिषुनिवेशनात् । इदंचपर्यस्तापन्हुतिगर्भत्व
मुत्प्रेक्षायामपिसंभवति । तत्रस्वरूपोत्प्रेक्षायांयथा॥जानेति
रागादिदमेवविंबंविंबस्यचव्यक्तमितोऽधरत्वं ॥ द्वयोर्विशेषा

वगमाक्षमाणानाम्निभ्रमोभूदनयोर्जनानां ॥ अत्रप्रसिद्धफले
 बिंबतामपन्हृत्यातिरागेणनिमित्तेनदमयंत्यधरेतदुत्प्रेक्षापर्य
 स्तापन्हृतिगर्भा । हेतूत्प्रेक्षायांतद्गर्भत्वंप्राग्लिखितेहेतूत्प्रेक्षो
 दाहरणेएवदृश्यते । तत्रचांधकारेष्वंध्यहेतुत्वमपन्हृत्यान्यत्र
 तन्निवेशितम् । फलोत्प्रेक्षायांयथा ॥ रवितप्तोगजःप्रक्षीस्तद्वृ
 ह्यान्वाधितुंध्रुवं॥सरोविशतुनस्नातुंगजस्नानंहिनिष्फलं ॥ अ
 त्रगजस्यसरःप्रवेशंप्रतिफलेस्नानेफलत्वमपन्हृत्यपद्मबाधनेत
 न्निवेशितं३६ अलमनयाप्रसक्तानुप्रसक्त्याप्रकृतमनुसरामः--

एनांविभजते ॥ यद्यपन्हृतीति । अपन्हृतिगर्भत्वंपर्यस्तापन्हृतिगर्भत्वंसैवरूपकातिश
 योक्तिरेव । तथाचसापन्हवत्वनिरपन्हवत्त्वभेदेनद्विविधाऽतिशयोक्तिरितिभावः । मुक्ते
 ति । तान्यनुभवैकवेद्यानीमानिवस्तूनितेइमेजनाःविकल्पयंतिसदसद्वेतिविकल्पविष
 याणिकुर्वति । येषांजनानांसाप्रक्रांतासुंदरीदृक्पथेलोचनमार्गेनास्तीत्यन्वयः । तादृश
 सुंदरीदर्शनशालिनस्तुविकल्पयंतीतिभावः । तानिकानिवस्तूनितत्राह । मुक्तामौक्ति
 कंविद्रुमंप्रवालंचांतराअनयोर्मध्यमधुरसः । अंतरांतरेणयुक्तेइतिद्वितीया । पुष्पंपरंके
 वलंध्रुवहंभारवाहकंनतुमधुरसयुक्तं । तयोर्मुक्ताविद्रुमयोःखलुनिश्चितंप्रालेययुतिमंडले
 चंद्रमंडलेएकासिकाएकस्मिन्नासिकाअवस्थितिरैकाधिकरण्यमित्यर्थः । नत्तर्णवेसमुद्रे
 तच्चचंद्रमंडलंचशंखस्यमूर्ध्निमस्तकेउदंचतिउदयंप्राप्नोति नपुनःपूर्वाचलस्योदयगिरेर
 भ्यंतरेउदंचति । अत्रमुक्ताविद्रुममधुरसंप्रालेययुतिमंडलशंखशब्दैःक्रमेणदंताधरतन्मा
 धुर्यमुखकंठानिगीर्णाःपूर्वोदाहरणेभ्रांतत्वोक्त्यास्पष्टोऽपन्हवः इहतुपरंध्रुवहमित्युक्त्या
 गूढइतिभेदः । प्रालेयंमिहिकाचेत्यमरः । गतास्त्विति । पुरेभवाःपौर्यस्तासुविलासि
 नीषु तिमीनामत्स्यानांसंघट्टनेनससंभ्रमंसभयंतीरंप्रतिगतासुसतीषु यत्रनगर्थांशिप्राप्त
 दीउल्लसंतीनांफेनततीनांचलेनमुक्तःकृतोऽदृहासउद्धतहास्यंयथातथाभूतेवविभातीत्य
 न्वयः । इतीतिइत्यत्रेत्यर्थः । इंदुमंडलादावित्यादिपदात्पुष्परसादिपरिग्रहः । सू
 क्यादिष्विति सूक्तिमाधुर्यादिष्वित्यर्थः । आदिनाअधरमाधुर्यपरिग्रहः । निवेशनाद
 भेदाध्यवसानात् । जानेइति दमयंतींवर्णयतो नलस्योक्तिः । अतिशयिताद्रागालौहिखा
 दिदमधरस्वरूपमेवबिंबमितिजाने नतुबिंबफलमित्येवकारार्थः । बिंबस्यबिंबफलस्यातो
 स्मादोष्ठादधरत्वंनिकृष्टत्वंव्यक्तंस्फुटं । कथंतीर्हि विपरीतालोकेप्रसिद्धिस्तत्राह । द्वयोरन
 योर्विशेषस्यतारतम्यस्यावगमेबोधेऽक्षमाणामसमर्थानांजनानांनान्निभ्रमोविपर्यासोभू
 दिति । अन्यत्रेति । सूर्यकर्तृकेनेत्रापरपर्यायगोनयनेइत्यर्थः । निवेशितमुत्प्रेक्षितं । रवी

चंद्रिकासमेतः

ति । रविणासंतसोगजस्तस्यरवेर्गृह्यान्पक्ष्यान्बंधूनिनितयावत् । ध्रुवंप्रायोकाधिर्दुर्सरैः प्र
विशतिनतुस्तातुंस्तानार्थीहियस्माद्रजस्यस्तानंनिष्फलंनिष्प्रयोजनमित्यन्वयः । प्रसक्ता
नुप्रसक्तयेति । अतिशयोक्तेः सापन्हवत्वकथनप्रसंगादलंकारसर्वस्वकृदुक्तंस्वरूपोत्प्रेक्षा
यांशुद्धापन्हुतिगर्भत्वदर्शितंतदनुप्रसक्त्याचत्रिविधास्वप्युत्प्रेक्षासुपर्यस्यापन्हुतिगर्भत्व
मित्यर्थः ॥ ३६ ॥

भेदकातिशयोक्तिस्तुतस्यैवान्यत्ववर्णनं ॥ अ

न्यदेवास्यगांभीर्यमन्यद्वैर्यमहीपतेः ॥ ३७ ॥

अत्रलोकप्रसिद्धगांभीर्याद्यभेदेपिभेदोवर्णितः । यथावा ॥

अन्येयरूपसंपत्तिरन्यावैदग्ध्यधोरणी ॥ नैषानलिनपत्राक्षी

सृष्टिःसाधारणीविधेः ॥ ॥ ३७ ॥

भेदकेति । तस्यैवतज्जातीयस्यैवान्यत्ववर्णनंतज्जातीयभिन्नत्वेनवर्णनंतच्चाहार्यबोध्य
मेवमग्रेपितेनभ्रातौनातिव्याप्तिः । इदंचलोकोत्तरत्वप्रतिपत्त्यर्थम् । अन्यदेवेति । अ
स्यमहीपतेर्गांभीर्यमन्यदेवप्रसिद्धगांभीर्यभिन्नमेवेत्यर्थः । अन्येयमिति । रूपसौंदर्यवै
दग्ध्यंचातुर्यधोरणीपरिपाटीएषानलिनपत्राक्षीविधेःसाधारणीसृष्टिर्नैवेत्यन्वयः । अ
त्रोत्तरार्धेनज्भंग्याऽन्यत्ववर्णनंविशेषः ॥ ३७ ॥

संबंधातिशयोक्तिःस्यादयोगेयोगकल्पनम् ॥ सौ

धाय्राणिपुरस्यास्यस्पृशंतिविधुमंडलं ॥ ३८ ॥

यथावा ॥ कतिपयदिवसैःक्षयंप्रयायात्कनकगिरिःकृतवासरा

वसानः ॥ इतिमुदमुपयातिचक्रवाकीवितरणशालिनिवीररु

द्रदेवे ॥ अत्रचक्रवाक्याःसूर्यास्तमयकारकमहामेरुक्षयसंभा

वनाप्रयुक्तसंतोषासंबंधेपितत्संबंधोवर्णितः ॥ ३८ ॥

संबंधेति । अयोगेअसंबंधेयोगकल्पनंसंबंधवर्णनम् । संबंधश्चाभेदभिन्नत्वेसत्यन्य
त्वाद्यनिरूपितोग्राह्यः । तेनरूपकातिशयोक्त्यादिप्रभेदेषुनातिव्याप्तिः । सौधेति । सौधो
स्त्रीराजसदनमित्यमरः । नन्वत्रैवस्पृशंतीर्वेदुमंडलमितीवपदप्रयोगेउत्प्रेक्षाप्रतीतेस्तद
प्रयोगेगम्योत्प्रेक्षात्वमुचितं । इवादिसत्त्वेयावाच्योत्प्रेक्षासैवेवाद्यभावेगम्योत्प्रेक्षेतिनिय
मात् । अन्यथात्वत्कीर्तिभ्रमणश्रान्तेत्यादिपूर्वोदाहृतेपद्येपिगम्योत्प्रेक्षानस्याद्विशेषाभावा
दितिचेन्मैवम् । उपदर्शितनियमस्यालंकारांतराविषयएवाभ्युपगमात् । अन्यथानूनंमुखं
चंद्रइत्यादौनूनमित्यप्रयोगेगम्योत्प्रेक्षापत्तेः । एवंचप्रकृतेऽसंबंधेसंबंधवर्णनरूपातिशयो

त्तयलंकारविषयेनगम्योत्प्रेक्षावसरः । तत्कीर्तिरित्युदाहरणे तु भ्रमणश्रांतस्वरूपहेतुंशे
गम्योत्प्रेक्षाभिप्रेता न तु स्वर्गगाप्रवेशांशइतिसर्वमवदातं । असंदिग्धमुदाहणांतरमाह ।
यथावेति । कतिपयेति । वीररुद्रदेवाख्येनृपेवितरणशालिनिदानशालिनिसतिचक्रवा
कीइतिमुदंसंतोषमुपयातिप्राप्नोति । इतिकिम् । कृतंवासरस्यावसानंनाशोयेनसक
नकगिरिःसुमेरुःकतिपयैरल्पैर्दिवसैःक्षयंप्रयायादिति । संभावनायांलिङ् ॥ ३८ ॥

योगेप्ययोगोऽसंबंधातिशयोक्तिरितीर्यते ॥ त्व

यिदातरिराजेन्द्रस्वर्दुमान्नाद्रियामहे ॥ ३९ ॥

अत्रस्वर्दुमेष्वादरसंबंधेपितदसंबंधोवर्णितइत्यसंबंधातिश

योक्तिः । यथावा ॥ अनयोरनवद्यांगिस्तनयोजृभमाणयोः॥

अवकाशोनपर्याप्तस्तवबाहुलतांतरे ॥ ॥ ३९ ॥

योगेपीति । योगेसख्ययोगवर्णनमित्यर्थः । स्वर्गस्थाद्रुमाःकल्पवृक्षादयः स्वर्दु
मेष्बितिविषयसप्तमी स्वर्दुमविषयेयआदरस्तस्यसंबंधेप्यर्थादर्थेषु यद्वा अर्थेषुस्वर्दु
मविषयादरसंबंधाभावप्रतीतौतत्समानवित्तिवेद्यतयास्वर्दुमेष्बत्यादरविषयत्वाभावाव
गमाद्यथाश्रुतमेवसाधु । अनयोरिति । अनवद्यानिनिर्दुष्टान्यंगानियस्यास्तथाभूतेइतिसं
बोधनं । जृभमाणयोर्बद्धमानयोरनयोःस्तनयोस्तवबाहुलतयोरंतरेमध्येपर्याप्तोऽवकाशो
नास्तीत्यन्वयः । अत्रबाहुलतयोरंतरेस्तनपर्याप्तावकाशसंबंधेपितदसंबंधोक्तः ॥ ३९ ॥

अक्रमातिशयोक्तिःस्यात्सहत्वेहेतुकार्ययोः ॥

आलिङ्गितिसमं देवज्यांशराश्रपराश्रते ॥ ४० ॥

अत्रमौर्व्यायदाशरसंधानंतदानीमेवशत्रवःक्षितौपतंतीतिहे

तुकार्ययोःसहत्वंवर्णितं । यथावा ॥ मुंचतिमुंचतिकोशंभजति

चभजतिप्रकंपमरिवर्गः ॥ हंमीरवीरखड्गेत्यजतित्यजतिक्षमा

माशु ॥ अत्रखड्गस्यकोशत्यागादिकालएवरिपूणांधनगृहत्या

गादिवर्णितः ॥ ४० ॥

अक्रमेति । क्रमःपौर्वापर्यतदभावोऽक्रमस्तद्रूपस्यातिशयोक्तिरित्यर्थः । सहत्वेसम
कालत्वे आलिङ्गितिसमंयुगपज्ज्यामौर्वीपृथ्वींच पराःशत्रवः । मुंचतीति । हंमीर
संज्ञकस्यवीरस्यखड्गेकोशं पिधानंमुंचतिसखरीणांवर्गःसमूहोपिकोशंभांडारंमुंचति । त
थाखड्गेप्रकंपमुल्लासनंभजतिसतिसप्रकृष्टकंपंभजति । एवंखड्गेक्षमांक्षांतिंजतिसति
सोपिक्षमांपृथ्वींत्यजतीत्यर्थः । कोशोस्त्रीकुड्मलेखड्गपिधानेऽर्थौघदिव्ययोरित्यमरः
अत्रशत्रुप्रख्यभंग्यायौगपद्यवर्णनंविशेषः । धनगृहेतिधनसंबंधगृहेत्यर्थः ॥ ४० ॥

चपलातिशयोक्तिस्तुकार्यहेतुप्रसक्तिजे ॥ या
स्यामीत्युदितेतन्व्यावल्योभवदूर्मिका ॥ ४१ ॥

अत्रनायकप्रवासप्रसक्तिमात्रेणयोषितोतिकाश्यकार्यमुखेन
दर्शितम् । यथावा ॥ आदातुंसकृदीक्षितेपिकुसुमेहस्ताग्रमालो
हितंलाक्षारंजनवार्तयापिसहसारक्तंतलंपादयोः ॥ अंगानाम
नुलेपनस्मरणमप्यत्यंतखेदावहंहंताधीरदृशः किमन्यदलका
मोदोपिभारायते ॥ यामिनयामीतिधवेवदतिपुरस्तात्क्षणेनत
न्वंग्याः ॥ गलितानिपुरोवलयान्यपराणितथैवदलितानि ॥ ४१ ॥

चपलेति । हेतोःप्रसक्तिर्ज्ञानंतज्जन्येकार्येसतीत्यर्थः । यास्यामीति । उदितेउक्ते
प्रियेणेतिशेषः । तन्व्याऊर्मिकाअंगुलीयकंवलयःकंकणमभवदित्यर्थः । ऊर्मिका
लंगुलीयेस्याद्वस्त्रभंगतरंगयोरितिबिम्बः । कार्यमुखेनेति । अंगुलीयकस्यकंकणपदप्रा
प्तिरूपकार्यवर्णनद्वारेणेत्यर्थः । आदातुमिति । सहजसौकुमार्यवत्याविरहदशायांतदति
शयवर्णनमिदम् । हंतेतिखेदे । आदातुंग्रहीतुंसकृदेकवारमपिकुसुमेईक्षितेसखधीर
दृशोहस्ताग्रमालोहितंभवतीतिशेषः । अपिनाकिमुग्रहीतेइतिगम्यते । लाक्षयाय
द्रंजनंतद्वार्त्तयापिसहसाअकस्मात्पादयोस्तलरंक्तंभवति किमुंरजनेनेतिपूर्ववत् । एव
मंगानांचंदनादिनायदनुलेपनंतस्मरणमप्यत्यंतखेदकरं किमुतानुलेपनं किमन्यद्वाच्य
मितिशेषः । अलकानामगुरुधूपाद्यामोदोपिभारायते भारइवारचतीत्यर्थः । कर्तरिक्व
ङ् । अत्रादानादिरूपहेतुप्रसक्तिमात्रेणहस्ताग्रलौहिखादिरूपकार्योत्पत्तेःसाक्षादेवव
र्णनं नतुकार्यमुखेनेतिपूर्वस्माद्भेदः । हेतुकार्ययोरिवहेतुप्रसक्तिकार्ययोरपिसमकाल
त्वंसंभवतीतिसूचयितुमुदाहरणांतरमाह । यामीति । धवेदयितेयामिनयामीतिवदति
सतितत्क्षणेनतत्कालमेवतन्वंग्याःपुरोवलयान्यग्रिमंकंकणानिपुरःप्रथमंगलितान्यपरा
ण्यपितथैवतत्कालमेवदलितानिभग्नानीत्यन्वयः । पुरोग्रेप्रथमेचस्यादितिबिम्बः । अत्र
वदतिगलितानीतिशतृप्रत्ययेनसमकालतावगतिः ॥ ४१ ॥

अत्यंतातिशयोक्तिस्तुपौर्वापर्यव्यतिक्रमे ॥ अ
ग्रेमानोगतःपश्चादनुनीताप्रियेणसा ॥ ४२ ॥

यथावा ॥ कवींद्राणामासन्प्रथमतरमेवांगणभुवश्चलद्वंगासंगा
कुलकरिमदामोदमधुराः ॥ अमीपश्चात्तेषामुपरिपतितारुद्रनृ

पतेःकटाक्षाः क्षीरोदप्रसरदुरुवीचीसहचराः ॥ एतास्तिस्त्रो
प्यतिशयोक्तयः कार्यज्ञैर्घ्यप्रत्यायनार्थाः ॥ ४२ ॥

असंतेति । अत्रहेतुकार्ययोरित्यनुवर्तते तत्पौर्वापर्येतिक्वचित्पाठः साधुरेव । व्य
तिक्रमोऽत्रवैपरीत्यम् । अग्रेप्रथमं अनुनीतासमाहिता । कवीन्द्राणामिति । कविश्रे
ष्ठानामङ्गणसंबन्धिन्योभूमयः प्रथमतरमेवप्रथममेवचलतांचपलानांभृंगाणांभ्रमराणामा
सङ्गेनाकुलानांकरिणांमदजलस्यामोदेनपरिमलेनमधुरारमणीयाआसन्नभवन् । पश्चाद
नंतरंतेषांकवीनामुपरिरुद्रसंज्ञकस्यनृपतेरभीष्टइयमानाः कटाक्षाः पतिताः । कीदृशाः
क्षीरमुदकंस्यतथाभूतस्वक्षीरार्णवस्यप्रसरंतीनामुरुवीचीनांबृहत्तरंगाणांसहचरास्तत्स
दृशाइत्यर्थः । उदकस्योदः संज्ञायामित्युदादेशः । अत्रयथोक्तकटाक्षरूपकार्यमुखेननृ
पतिप्रसादरूपहेतुकथनपूर्वस्माद्विशेषः । एताअव्यवहितोक्ताः । अथोक्तेषुप्रभेदेष्वनुगत
प्रवृत्तिनिमित्ताभावात्कथमतिशयोक्तिपदप्रयोगइतिचेदत्राहुः । तावत्प्रभेदान्यतम
त्त्वमेवसर्वानुगतमतिशयोक्तिपदप्रवृत्तिनिमित्तं तदेवचसामान्यलक्षणमिति । नव्यास्तु
निगीर्याध्यवसानमेवातियोक्तिः प्रभेदांतरंलनुगतरूपाभावादलंकारांतरमेव । नचा
न्यत्वादिप्रभेदेष्वन्यत्वादिभिरभेदादीनानिगरणंसंभवतीतिवाच्यम् । अन्यत्वादिभिर
भिन्नवस्तुप्रतीतेरेवचमत्कारित्वेनानुभवसिद्धतयान्यत्वादिभिरभेदप्रतीत्यङ्गीकारेऽनुभ
वासंगतेः । अन्यतमत्वंतुनालंकारविभाजकोपाधितांभजते चमत्काराप्रयोजकत्वादिति
वदंति । वस्तुतस्तु रूपकभिन्नत्वेसतिचमत्कृतिजनकाहार्यारोपनिश्चयविषयत्वमेवातिश
योक्तिसामान्यलक्षणं । रूपकवारणायसंयतं भ्रांतिवारणायार्हयेति उत्प्रेक्षानिरासा
यनिश्चयेति । रूपकातिशयोक्तावभेदस्यद्वितीयप्रभेदेऽन्यत्वंतृतीयेसंबन्धस्यचतुर्थेऽसंब
धस्यपंचमेसहस्यषष्ठेहेतुप्रसक्तिजन्यत्वस्यसप्तमेपूर्वापरत्वयोश्च तथाविधारोपविषयत्व
सत्त्वात्सर्वत्रलक्षणसमन्वयः । नचैवंविधारोपस्यरूपकस्वभावोक्तिभिन्नेषुप्रायशःसर्वालं
कारेषुसत्त्वादतिप्रसंगइतिवाच्यं । इष्टापत्तेः । अलंकारांतराणांचमत्कारेप्रधानतयातदं
गत्वेनावस्थितायाअतिशयोक्तेरप्राधान्येनव्यपदेशानर्हत्वात् । प्राधान्येनव्यपदेशाभवं
तीतिन्यायात् । अलंकारांतराणामेवप्रधानत्वेनव्यपदेशानर्हत्वात् । अतएवकाव्यप्रकाशकृ
ताविशेषालंकारप्रसङ्गेऽभिहितं सर्वत्रैवंविधेविषयेऽतिशयोक्तिरेवप्राणत्वेनावतिष्ठते ।
तांविनाप्रायेणालंकारत्वाभावात् । अतएवोक्तं 'सैषासर्वत्रवक्तोक्तिरनयार्थोविभाव्य
ते ॥ यत्नोऽस्यांकविभिः कार्यः कोलंकारो नयाविना' इति ॥ दंडिनाप्युक्तं 'अलंकारां
तराणामप्येकमाहुः परायणम् ॥ वागीशसहितामुक्तिमिमामतिशयाव्हयामिति' ॥ ४२ ॥
इतिश्रीमत्तत्सदुपाख्यवैद्यनाथकृतायामलंकारचंद्रिकायांश्रीमद्रंगराजाध्वरीन्द्रसुश्रीम
दप्पयदीक्षितकृतकुवलयानन्दटीकायामतिशयोक्तिप्रकरणंसंपूर्णम् ॥ ॥ ॥ ॥

वर्णानामितरेषांवाधर्मैक्यंतुल्ययोगिता ॥ संकुचंतिसरोजा
निस्वैरिणीवदनानिच ॥ ४३ ॥ त्वदंगमार्दवेदृष्टेकस्यचित्ते
नभासते ॥ मालतीशशभृल्लेखाकदलीनांकठोरता ॥ ४४ ॥

प्रस्तुतानामप्रस्तुतानांवागुणक्रियारूपैकधर्मान्वयस्तुल्ययोगि
ता । संकुचंतीतिप्रस्तुततुल्ययोगितायाउदाहरणं । तत्रप्रस्तुत
चंद्रोदयकार्यतयावर्णनीयानांसरोजानांप्रकाशभीरुस्वैरिणी
वदनानांचसंकोचरूपैकक्रियान्वयोदर्शितः । उत्तरश्लोकेनायि
कासौकुमार्यवर्णनेप्रस्तुतेऽप्रस्तुतानांमालत्यादीनांकठोरता
रूपैकगुणान्वयः । यथावा ॥ संजातपत्रप्रकरान्वितानिसमुद्र
हंतिस्फुटपाटलत्वं ॥ विकस्वराण्यर्ककराभिमर्शादिनानिपद्मा
निचवृद्धिमीयुः ॥ नागेंद्रहस्तास्त्वचिकर्कशत्वादेकांतशैत्यात्क
दलीविशेषाः ॥ लब्ध्वापिलोकपरिणाहिरूपंजातस्तादूर्वोरु
पमानबाह्याः ॥ अत्रग्रीष्मवर्णनेतदीयत्वेनप्रस्तुतानांदिना
नांपद्मानांचैकक्रियान्वयः । ऊरुवर्णनेऽप्रस्तुतानांकरिकराणां
कदलीविशेषाणांचैकगुणान्वयः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तुल्ययोगितांलक्षयति ॥ वर्णानामिति । वर्ण्यत्वेनप्रस्तुतानामित्यर्थः । इतरेषांप्र
स्तुतानाम् । एतच्चोभयमपिसावधारणं । वर्णानामेवेतरेषामेववेत्यर्थः । बहुवचनमनेका
र्थकम् । द्वयोर्धर्मैक्यस्यापिसंग्राह्यत्वात् । धर्मैक्यं धर्मस्यैक्यमेकत्वं एकोधर्मइतिया
वत् । सचचमत्कारकारीबोध्यः । एवंचानेकप्रस्तुतमात्रसंबद्धैकचमत्कारिधर्माने
काप्रस्तुतमात्रसंबद्धैकधर्मान्यतरत्वंलक्षणंबोध्यम् । मुखंविकसितस्मितमित्यादावात
प्रसंगवारणायानेकेति । अत्रचमुखप्रेक्षितादिरूपानेकवर्ण्यसंबंधोनैकोधर्मइतितन्निरा
सः । दीपकवारणायमात्रेति । प्रस्तुताप्रस्तुतप्रभेदसाधारण्यायान्यतरत्वंनिवेशः ।
त्वदंगेति । भ्रियांप्रतिदयितोक्तिः । तवांगस्यमार्दवेसौकुमार्येदृष्टेसतिकस्यचित्तेमाल
त्यादीनांकठोरतानभासतेअपितुसर्वस्यैवेत्यर्थः । शशंबिभर्तीतिशशभृच्चंद्रस्तस्यलेखा
कला । गुणक्रियारूपेति । एतच्चतथाविधधर्मस्यप्रायशोगुणक्रियारूपत्वमिसभि
प्रेयोक्तं नतुलक्षणे तेनरूपेणधर्मस्यनिवेशः । गौरवात्प्रयोजनाभावाच्च । यत्तुकैश्चिदेत
द्ग्रंथदूषणलालसैर्धर्मस्यगुणक्रियारूपत्वेनलक्षणेनिवेशइत्याशयमारोप्याभिहितं । तदे
तदापाततः 'शासतिलयिहैराजन्नखंडावनिमंडलं ॥ नमनागपिनिश्चितेमंडलेशनुमि

त्रयोः । इत्यत्राभावरूपधर्मस्यैवान्वयादितदिदमापाततोपिनमनोरमम् । तथाहि । शासतीति त्वदुदाहृतपद्येनिश्चितेनेति निश्चितभेदः शत्रुमित्रमंडलधर्मतयोपात्तः सचगुण स्वरूपएव । चिंताभाववद्भेदस्य चिंतानातिरिक्तत्वात् । अन्यथाचिंताभावाभावस्याप्यतिरिक्तत्वापत्तेः । अथतत्रापि वैपरीत्यादिष्टापत्तिमालंबसे भवत्वेवंतुप्यतुभवान् एवमप्यभावस्य कथं गुणबहिर्भावः । जातिक्रियाद्रव्यातिरिक्तस्यैव चतुष्टयीशब्दानां प्रवृत्तिरिति वदद्भिर्वैयाकरणैस्तदनुसारिभिश्चालंकारिकैर्गुणत्वांगीकारात् । अतएव जातिगुणयोर्विरोधप्रकाशकृद्भिरुदाहृतं गिरयोप्यनुन्नतियुजइति । तथा विद्यानाथेनापि अमदः सार्वभौमोपीति । वस्तुतस्तु लक्षणेन तेन रूपेण धर्मस्य निवेशोऽभिप्रेतइत्यावेदितमतोनकाप्यनुपपत्तिरिति । स्वैरिणीस्वेन ईरितुंशीलमस्यास्तादृशीव्यभिचारिणीति यावत् । स्वादीरेरिणोरिति वृद्धिः । स्वैरिणीपांसुलाचस्यादित्यमरः । संजातेति । दिनानि पद्मानि च वृद्धिमीयुः प्रापुः । कीदृशानि संजातैः पत्राणां प्रकरैः समूहैरन्वितानि । पूर्वपत्राणां वसंतेन विगलनात् । तथा स्फुटाविकासिताः पाटलावृक्षविशेषा येषु तानितेषां भावस्तत्त्वं । समुद्रहंतीति शत्रुतं । दधानानीत्यर्थः । पद्मपक्षेतु स्फुटानिविकासितानि च तानि पाटलानि पाटलवर्णानि तेषां भावस्तत्त्वमित्यादि पूर्ववत् । एवमर्कस्य करैः किरणैरभिमर्शनादिकस्वराणि भासुराणि दिनानि । पद्मानि तु विकासशालीनि नानागेंद्रेति । नानागेंद्राणां गजश्रेष्ठानां हस्ताः शुण्डाः कदलीविशेषाश्च परिणाहो विशालता तच्छालिरूपं स्वरूपं लब्ध्वापि यथाक्रमं लचिकर्कशत्वात्कठोरत्वादेकांतेन नियमेन शैत्याच्च हेतोलोके तस्याः पार्वत्या ऊर्वोरुपमानाद्वा ह्या उपमानत्वरहिता जाता इत्यन्वयः । तदीयत्वेनेति तत्कालिकत्वेनेत्यर्थः । ग्रीष्मकालिकवस्तुवर्णनस्यैव ग्रीष्मवर्णनरूपत्वादिति भावः । एकक्रियेति वृद्धिप्राप्तिरूपकक्रियान्वयइत्यर्थः । एकगुणेति उपमानवाह्यत्वरूपैकगुणेत्यर्थः ॥४३॥४४

हिताहितेवृत्तितौल्यमपरातुल्ययोगिता ॥ प्रदी

यतेपराभूतिर्मित्रशात्रवयोस्त्वया ॥ ४५ ॥

अत्र हिताहितयोर्मित्रशात्रवयोस्तुल्यभूतिदानस्य पराभवदानस्य च श्लेषेणाभेदाध्यवसायाद्वृत्तितौल्यं । यथावा ॥ यश्च निंबं परशुनायश्चैनं मधुसर्पिषा ॥ यश्चैनं गंधमाल्याद्यैः सर्वस्य कटुरेव सः ॥ अत्र वृश्चतिसिंचत्यर्चति इत्याध्याहारेण वाक्यानि पूरणीयानि । पूर्वोदाहरणं स्तुतिपर्यवसायि इदं तु निंदापर्यवसायीति भेदः । इयं सरस्वती कंठाभरणोक्ता तुल्ययोगिता ॥ ४५ ॥

हिताहिते इति । हिताहितविषये इत्यर्थः । वृत्तितौल्यमिति । वृत्तिवर्तनं न्यवहर

णमितियावत्तस्यतौल्यसाम्यं । अपरापूर्वोक्तविलक्षणा । प्रदीयतइति । पराउत्कृष्टा
भूतिःसंपत्तिरेवपराभूतिःपराभवः । शत्रूणांसमूहःशात्रवम् । तस्यसमूहइत्यण् । पराभ
वदानस्येति । शत्रुसंबन्धिपराभवसंपादनस्येत्यर्थः । पराभवस्यमुख्यदानासंभवात् ।
अतएवसंप्रदानत्वासंभवान्मित्रशात्रवयोरितिसंबन्धसामान्येषष्ठी । श्लेषेणपराभूतिपद
श्लेषेण । यथावेति । अत्रचशब्दाअप्यर्थाविरोधद्योतकाः । अत्रेति । योपिनिबंवरश्च
नाछिनत्ति योप्येनमधुयुक्तेनसर्पिषाआज्येनसिंचति योप्येनगंधमाल्याद्यैरर्चति इतिक्
मेणेत्यर्थः । उक्तप्रकारस्यतुल्ययोगितापदवाच्यत्वेदृद्धसंमतिर्दर्शयति इयमिति । तथचा
दृद्धव्यवहारान्नानार्थस्तुल्ययोगिताशब्दइतिभावः । अत्रकेचिदाहुः । नेयंतुल्ययो
गितापूर्वोक्ततुल्ययोगितातोभेदमर्हति । वर्णानामितरेषांवेत्यादिपूर्वोक्तलक्षणक्रांतत्वा
त् । एकानुपूर्वीबोधितवस्तुकर्मकदानमात्रत्वस्यपरंपरयातादृशशब्दस्यबाधर्मस्यैक्यात् ।
यश्चनिबमित्यत्रापिकटुत्वविशिष्टनिबस्यैवपरंपरयाछेदकसेचकपूजकधर्मत्वसंभवादिति
तदेतत्पेशलम् । तथाहि । यत्रानेकान्वयित्वेनज्ञातोधर्मस्तेषामौपम्यगमकत्वेनचमत्कृ
तिजनकस्तत्पूर्वोक्तप्रकारः । यत्रतुहिताहितोभयविषयकशुभाशुभरूपैकव्यवहारस्य
व्यवहर्तृगतस्तुतिर्निदान्यतरद्योतकतयाचमत्कृतिजनकत्वंत्रापरइतिभेदात् । नह्यत्रप
राभूतिशब्दस्यतदर्थकर्मदानस्यवापरंपरयाशत्रुमित्रगतत्वेनभानं अपितु श्लेषबलादेकत्वे
नाध्यवसितस्यतादृशदानस्यराजगतत्वेनैवेतिकथंपूर्वोक्तलक्षणाक्रांतत्वम् । एतेनयश्चनि
बमित्यत्रकटुत्वविशिष्टनिबस्यैवपरंपरयाछेदकसेचकपूजकधर्मत्वमितिनिरस्तम् । वस्तुग
त्वात्तद्वर्त्मत्वस्यालंकारतासंपादकत्वाभावात् । अन्यथासंकुचंतिसरोजानीलेतावतैवतु
ल्ययोगितालंकारापत्तेः । किंलनेकगतत्वेनज्ञायमानधर्मत्वस्यैवतुल्ययोगिताप्रयोजक
त्वमितितदभावेतदंतर्गतिकथनमसमंजसमेव । अथाप्युक्तोदाहरणयोस्तथाभानमस्तीत्या
ग्रहस्तथापिनपूर्वोक्तलक्षणस्यात्रसंभवः । 'धर्मोर्थइवपूर्णश्रीस्त्वयिराजन्विराजते' इतिप्र
कृतयोरुपमायामतिव्याप्तिवारणार्थमनेकानुगतधर्मत्वपर्याप्तविषयितासंबन्धावच्छिन्नाव
च्छेदकताकचमत्कृतिजनकताश्रयज्ञानविषयधर्मत्वमिति विवक्षायास्तत्रावश्यकत्वात् प्र
कृतेचहितत्वादितत्वादेर्विषयस्याधिकस्यानुप्रवेशादिति विभावनीयम् ॥ ४५ ॥

गुणोत्कृष्टैःसमीकृत्यवचोन्यातुल्ययोगिता ॥ लो

कपालोयमःपाश्रीश्रीदःशक्रोभवानपि ॥ ४६ ॥

अत्रवर्णनीयोराजाशक्रादिभिर्लोकपालत्वेनसमीकृतः । य
थावा ॥संगतानिमृगाक्षीणांतडिद्विलसितान्यपि ॥क्षणद्वयंन
तिष्ठंतिधनारब्धान्यपिस्वयम् ॥ पूर्वत्रस्तुतिरिहतुनिंदा इयं

काव्यादर्शोदर्शिता । इमांतुल्ययोगितांसिद्धिरितिकेचिद्व्यवज
ह्वः । यदाहजयदेवः 'सिद्धिःख्यातेषुचेन्नामकीर्त्यतेतुल्यतो
क्तये ॥ युवामेवेहविरख्यातोत्वंबलैर्जलधिर्जलैः' इति । मतां
तरेष्वत्रवक्ष्यमाणंदीपकमेव ॥ ४६ ॥

गुणोत्कृष्टैरिति । गुणैरुत्कृष्टाः श्रेष्ठास्तैरित्यर्थः । समीकृतसाम्यं विवक्षित्वा वच इति
वचनं वचः प्रतिपादनमिति यावत् अर्थात्तत्साधारणधर्मस्य । अन्येति धर्मस्य वण्यार्थवण्यगं
तत्तादुक्तविलक्षणेऽर्थः । पाशोऽस्यास्तीति पाशीवरुणः प्रचेतावरुणः पाशीसमरः श्रीदः
कुबेरः शक्रइंद्रः लोकपालपदं चेन्द्रादिषुरूढं । राज्ञितुयोगमात्रेण प्रयुक्तं । संगतानीति संगता
निसंगमाः तडितां विद्युतां विलसितानि घनं निबिडं यथास्यात्तथा आरब्धानीति संगमप
क्षे घनैर्मैघैराबद्धानीति च तडिद्विलसितपक्षेऽर्थः काव्यादर्शे एतन्नामकदंडिकृतग्रंथे दर्शि
ता तुल्ययोगितापदवाच्यत्वेन निर्दिष्टा । केचिदालंकारिकाव्यवजह्वव्यवहृतवतः । ख्या
तेषु गुणत्वेन प्रसिद्धेषु युवामेवेति । इह भूलोके बलैः सैन्यैः अत्र च सैन्यजलयोः प्रसरणशील
त्वादिसादृश्याद्विबप्रतिबिंबभावेनाभेदमाश्रित्य धर्मैक्यं बोध्यं । मतांतरेष्विति बहुवचने
न बह्वसंमततया दं व्युक्ततुल्ययोगितायामस्वरसो ध्वन्यते । सच दीपकतुल्ययोगितयोर्भे
दकथनावसरे व्यक्तीभविष्यतीति संक्षेपः ॥ ४६ ॥ इति श्रीमत्तत्सदुपाख्यवैद्यनाथकृ
तायामलंकारचंद्रिकाख्यायां कुवलयानंदटीकायां तुल्ययोगिताप्रकरणं ॥ ४६ ॥

वदंति वण्यार्थवण्यार्थानां धर्मैक्यं दीपकं बुधाः ॥ म

देन भातिकलभः प्रतापेन महीपतिः ॥ ४७ ॥

प्रस्तुता प्रस्तुतानामेकधर्मान्वयो दीपकम् । यथा कलभमहीपा
लयोः प्रस्तुता प्रस्तुतोर्भानक्रियान्वयः । यथा वा ॥ मणिः शा
णोल्लीढः समरविजयी हेति दलितो मदक्षिणो नागः शरदिसरि
तः श्यानपुलिनाः ॥ कलाशेषश्चंद्रः सुरतमृदिता बालवनि
तातनिम्नाशो भंते गलितविभवाश्चार्थिषु नृपाः ॥ अत्र प्रस्तुता
नानृपाणामप्रस्तुतानां भण्यादीनां च शोभैकधर्मान्वयः । प्रस्तु
तैकनिष्ठः समानो धर्मः प्रसंगादन्यत्रोपकरोति प्रासादार्थमारो
पितो दीप इव रथ्यायामिति दीपसाम्याद्दीपकं । संज्ञायां चेति इ
वार्थे कन्प्रत्ययः । यद्यपि 'सुवर्णपुष्पां प्रथिवीं चिन्वंति पुरुषास्त्र
यः । शूरश्चरुतविद्यश्च यश्च जानाति सेवितुं' इत्यत्र प्रस्तानामतु

प्रस्तुतानां युगपद्वर्मान्वयस्तथापि प्रासंगिकत्वं न हीयते । वस्तु
गत्या प्रस्तुतोद्देशेन प्रस्तुतस्यैव वर्णनस्या प्रस्तुतेऽन्वयात् । न
हि दीपस्य रथ्या प्रासादयोर्युगपदुपकारत्वेन जामात्रार्थं श्रपित
स्य सूपस्यातिथिभ्यः प्रथमपरिवेषणेन च प्रासंगिकत्वं हीयते ।
तुल्ययोगितायां त्वेकं प्रस्तुतमन्यदप्रस्तुतमिति विशेषाग्रहणा
त्सर्वोद्देशेनैव धर्मान्वय इति विशेषः । अयं चानयोरपरोविशे
षः । उभयोरनयोरुपमालंकारस्य गम्यत्वाविशेषेऽप्यत्राप्रस्तु
तमुपमानं प्रस्तुतमुपमेयमिति व्यवस्थित उपमानोपमेयभाव
स्तत्र तु विशेषाग्रहणादैच्छिकः स इति ॥ ४७ ॥

दीपकं लक्षयति ॥ वदंतीति । वर्ण्यवर्ण्यान्वितैकचमत्कारिधर्मो दीपकमित्यर्थः । उपमा
दिवारणायात्रापि पूर्ववत्क्षणपरिष्कारो बोध्यः । कलभः करिशावकः । भानक्रियेति किं
यारूपैकधर्मान्वय इत्यर्थः । अत्रापि क्रियाविशेषणीभूतयोर्मदप्रतापयोर्विबप्रतिविबभा
वो बोध्यः । यथावेति । शाणेन निकषपाषाणेनोल्लीङ्गुल्लिखितो मणिः तथा हेति भिरायु
धैर्निहतः कृतक्षतः समरे संग्रामे विजयशीलो योद्धा मदेन क्षीणो नागो हस्ती शरत्काले श्या
नानि शुष्काणि पुलिनानि जलनिर्मुक्ततटानियासांताः सरितो नद्यः कलामात्रावशिष्टं
द्रः सुरते मृदिता चुंबनालिंगनाशुपमर्दम्लायितांगी बालानवयौवनावनिता स्त्री एवमर्थेषु
याचकेषु गलितः संक्रांतो विभवः समृद्धिर्येषां तेनृपाश्च तनिम्नातनोः कृशसंभावस्तनिमा
काश्यते न शोभंत इत्यन्वयः । शाणस्तु निकषः कष इत्यमरः । शोभैकेति शोभारूपैकधर्म इत्यर्थः ।
पूर्वोदाहरणे आदि दीपकमिह त्वं तदीपकमिति भेदः । प्रस्तुता प्रस्तुतसाधारणधर्मस्य दीपकप
दवाच्यतायां बीजमाह । प्रस्तुतैकेत्यादि । प्रस्तुतैकनिष्ठः प्रस्तुतैकपरः प्रस्तुतान्वयविवक्षया
भिहित इति यावत् । रथ्यायामिवेखनं तन्मुपकरोतीत्यनुषज्यते । इतीति चाध्याहार्यं । इति दी
पकसादृश्यात्समानो धर्मो दीपकमुच्यत इति शेषः । यत्र धर्मस्य पूर्वप्रस्तुतेऽन्वयः पश्चादन्यत्र
यथोक्तोदाहरणयोस्तत्रैवेतरत्र प्रसंगोपकारित्वमित्याशयेन शंकते । यद्यपीति । सुवर्णेति सु
वर्णमेव पुष्पं यस्या इति विग्रहः । त्रयो गुणत्रयान्यतमयुक्ताः शूरश्चेत्यादि प्रत्येकं चकारो नैरपे
क्ष्यद्योतकः । कृतविद्यः प्रख्यातविद्यः एतच्च प्रासंगिकं पद्यं दायत्प्रसंगे पठ्यते तदा तस्य प्र
स्तुतत्वमितरयोस्त्वप्रस्तुतत्वमिति बोध्यं युगपदिति त्रयश्चिन्वंतीति त्रिष्वपि युगपदन्वय
इत्यर्थः । चिन्वंतीति बहुवचनात् तस्य प्रस्तुतमात्रेणैकवचनात् तेन पूर्वमन्वयायोगादिति भावः ।
समाधत्ते तथापीति । प्रासंगिकत्वं प्रसंगोपकारित्वं न हीयत इति । तथा च धर्मस्य पश्चादन्वयो न
तत्र प्रयोजक इति भावः किं तर्हि प्रयोजकं तत्राह वस्तुगत्वेति । प्रस्तुतोद्देशेन प्रस्तुतोद्देश्यका

नव्यबोधेच्छयाप्रस्तुतस्यैवपदाभिहितस्यैववर्णनस्यकर्मव्युत्पत्त्यातद्विषयधर्मस्य तथाच
चमत्कारायप्रस्तुताप्रस्तुतान्वितस्वार्थम्बोधयल्लितीच्छयोच्चरितपदाभिहितधर्मस्योभय
त्रान्वयेप्युद्देशाख्येच्छाविषयताप्रस्तुतएवतत्प्रस्तुते किंतुविशेषणताख्यविषयतैवेतित
थाविधोद्देश्यताविरहएवप्रासंगिकत्वेबीजमित्याशयः। एतदेवोपपादयतिनहीतिप्रासंगि
कत्वमितिदीपसूपयोरध्यातिथिविषयेप्रसंगोपकारित्वमित्यर्थः। तथाचलन्मतेतस्यप्रासं
गिकत्वंनस्यादितिभावः। इदमुपलक्षणं। जामातृविषयेप्रासंगिकत्वापत्तिरपिबोद्ध्या। एत
देवतुल्ययोगितातोभेदकमित्याहतुल्ययोगितायांल्लितीननूद्देश्यत्वानुद्देश्यत्वयोश्चमत्का
राप्रयोजकत्वान्नालंकारभेदप्रयोजकत्वंयुक्तमित्यस्वरसादाह अयंचेति। अयंवक्ष्यमाणः
अनयोर्दीपकतुल्ययोगितयोः अत्रदीपकेउपमानोपमेयभावइत्यनंतरंगम्यइतिशेषः। तत्र
तुल्ययोगितायां विशेषाग्रहणात्प्रस्तुताप्रस्तुतत्वरूपव्यवस्थापकाभावात्। ऐच्छिकोऽ
व्यवस्थितः सउपमानोपमेयभावः। नव्यास्तुनैतावतापितुल्ययोगिताऽतोदीपकस्य
पृथक्भावउचितः। धर्मस्यसकृद्वृत्तिलमूलायाविच्छित्तेरविशेषात्। अन्यथातुल्ययोगि
तायामपिधर्मिणाकेवलप्रकृतत्वस्यकेवलप्रकृतत्वस्यचविशेषस्यसत्तादलंकारद्वैतापत्तेः।
तस्मात्तुल्ययोगितायाएवत्रैविध्यमुचितमित्याहुः ॥ ४७ ॥ इतिश्री०वैद्यनाथकृतालं
कारचंद्रिकायांकु०टी०दीपकप्रकरणम् ॥

त्रिविधं दीपकावृत्तौ भवेदावृत्तिदीपकं ॥ वर्षत्यं
बुदमालेयं वर्षत्येषा च शर्वरी ॥ ४८ ॥ उन्मी
लंति कदंबानि स्फुटंति कुटजोद्गमाः ॥ माद्यंति
चातकास्तृप्तमाद्यंति च शिखावलाः ॥ ४९ ॥

दीपकस्यानेकोपकारार्थतया दीपस्थानीयस्य पदस्यार्थस्योभ
योर्वाऽऽवृत्तौ त्रिविधमावृत्तिदीपकं। क्रमेणार्धत्रयेणोदाहरणा
निदर्शितानि। यथावा ॥ उत्कंठयति मेघानां मालावर्गकलापि
नां॥यूनांचोत्कंठयत्यद्यमानसंमकरध्वजः॥ शमयति जलधर
धाराचातकयूनांतृषंचिरोपनतां ॥ क्षपयति च वधूलोचनजल
धाराकामिनांप्रवासरुचिं॥वदनेननिर्जितंतवनिलीयतेचंद्रविं
बमंबुधरे ॥ अरविंदमपि च सुंदरि निलीयते पाथसांपूरे॥ एवंचा
वृत्तीनांप्रस्तुताप्रस्तुतोभयविषयत्वाभावेपि दीपकच्छायापत्ति
मात्रेण दीपकव्यपदेशः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

त्रिविधमिति । दीपकस्यावृत्तावावृत्तिदीपकं भवेत्तत्रिविधमित्यर्थः । वर्षतीति । श
र्वरीरात्रिः वर्षवत्सरइवाचरतीत्यर्थः । कदंबानिकदंबकुसुमानि उन्मीलंति विकसंति कु
टजोद्गमाः कुटजकलिकाः स्फुटंति विकसंति तृप्ताश्चातकामाद्यंति मत्ता भवंति शिखाव
लामयूराश्चमाद्यंतीत्यन्वयः । त्रैविध्यमुपपादयन्नेव व्याचष्टे दीपकस्येति । क्रमेणेति । आ
द्येर्ध्ववर्षतीति शब्दावृत्तिः । अलंकारसंपादकत्वाच्च न कथितपदत्वं दोषः । द्वितीयेविका
सरूपस्यार्थस्यावृत्तिः । उन्मीलंति स्फुटंतीति शब्दभेदेन तस्यैव बोधनात् । तृतीये तु द्वयो
रावृत्तिः स्फुटैवेति । उत्कंठयंतीति । मेघानां मालापंक्तिः कलापिनां मयूराणां वर्गसमूहं
उत्कंठयत्यूर्ध्वकंठो यस्य तादृशं करोति । तथा मकरध्वजः कामोयूनां तरुणानां मानसमुत्कं
ठयत्युत्सुकं करोतीत्यर्थभेदेऽपि शब्दावृत्तिः । शमयतीति । जलधरस्य मेघस्य धारापंक्तिश्चा
तकतरुणानां चिरकालमुपनतां प्राप्तां तृपिपासां शमयति वधूलोचनयोर्जलधारा अश्रुपं
क्तिश्च कामिनां प्रवासेच्छां क्षपयतीत्येक एव नाशरूपोऽर्थः शब्दभेदेनोक्त इत्यर्थावृत्तिः । वदनेनै
ति । पाथसां जलानां । अत्र निनीयते शब्दस्य तदर्थस्य तिरोधानस्य चावृत्तिः । ननु प्रस्तुता
र्थसकृदुपात्तस्य प्रसंगादप्रस्तुतोपकारित्वे दीपकमित्युक्तं न चावृत्तौ तत्संभवतीति कथमा
वृत्तिदीपकमुक्तमित्याशङ्क्याह एवं चेति । दीपस्थानीयशब्दार्थयोरावृत्तौ चेत्यर्थः । प्रस्तुता
प्रस्तुतेति । अंबुदमालादीनां विरहोद्दीपकतया केवलप्रस्तुतत्वाच्चंद्रबिम्बारविंदयोश्च केवला
प्रस्तुतत्वादिति भावः । दीपकच्छायेति दीपकसादृश्येत्यर्थः तच्च प्रस्तुतप्रस्तुतोपकारयो
ग्यत्वं वर्षतीत्यादौ श्लेषवशेनास्तीति भावः । मात्रपदेन दीपकात्पृथगेवायमलंकारो न तु त
त्प्रभेद इति सूचितं । अतएव दंडिना 'अर्थावृत्तिः पदावृत्तिरुभयावृत्तिरित्यपि ॥ दीपकस्था
नमेवेष्टमलंकारत्रयं यथा' इत्युक्तविकासंतीत्याद्युदाहृतं । दीपकस्थानं स्थानापभ्रंसदृश
मितियावत् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां आवृत्तिदीपकप्रकरणम् ॥ ॥

वाक्ययोरेकसामान्ये प्रतिवस्तूपमामता ॥ ता

पेन भ्राजते सूर्यः गूरश्चापेन राजते ॥ ५० ॥

यत्रोपमानोपमेयवाक्ययोरेकः सामानो धर्मः पृथङ्निर्दिश्यते
सा प्रतिवस्तूपमा । प्रतिवस्तु प्रतिवाक्यार्थमुपमा समानधर्मो
स्यामिति व्युत्पत्तेः । यथा त्रैव भ्राजते राजत इत्येक एव धर्म उ
पमानोपमेयवाक्ययोः पृथग्भिन्नपदाभ्यां निर्दिष्टः । यथा वा ॥
स्थिरा शैली गुणवतां खलबुद्धान् बाध्यते ॥ रत्नदीपस्य हि शि
खा वात्ययापि न नाश्यते ॥ यथा वा ॥ तवामृतस्यंदिनिपादपंक
जे निवेशितात्मा कथमन्यदिच्छति ॥ स्थितेऽरविंदे मकरंदनि

भरेमधुव्रतोनेक्षुरसंसमीक्षते ॥ अत्रयद्यपि उपमेयवाक्ये अनिच्छा उपमानवाक्ये अवीक्षेति धर्मभेदः प्रतिभाति तथापि वीक्षणमात्रस्यावर्जनीयस्य प्रतिषेधानर्हत्वात् इच्छापूर्वकवीक्षाप्रतिषेधो यमनिच्छापर्यवसित एवेति धर्मैक्यमनुसंधेयं । अर्थावृत्तिदीपकं प्रस्तुतानामप्रस्तुतानां वा प्रतिवस्तूपमातु प्रस्तुताप्रस्तुतानामिति विशेषः । आवृत्तिदीपकं वैधर्म्येण न संभवति प्रतिवस्तूपमातु वैधर्म्येण दृश्यते । यथा ॥ विद्वानेव हि जानाति विद्वज्जनपरिश्रमं ॥ न हि वंध्या विजानाति गुर्वीं प्रसवे वेदनाम् ॥ यदिसंति गुणाः पुंसां विकसंत्येव ते स्वयं । न हि कस्तूरिकामोदः शपथेन विभाव्यते ॥ ५० ॥

सकृद्धर्मोक्तिप्रसंगादसकृद्धर्मोक्तिगम्यवाक्यार्थसादृश्यकं प्रतिवस्तूपमालंकारं लक्षयति । वाक्ययोरिति । द्विवचनमेकाभिप्रायं मालानुरोधादिति बोध्यं । एकसामान्ये एकस्मिन् समानधर्मे सति । सूरः सूर्यः । लक्षणं व्याचष्टे । यत्रेति । उपमानोपमेयेति भावप्रधानं । उपमानोपमेयभावपरयोरित्यर्थः । पृथगिति भिन्नशब्देनेत्यर्थः । अयमेव च वस्तुप्रतिवस्तुभाव इत्युच्यते । स्थिरेति । शैली सदृत्तं । रत्नमेव दीपो रत्नदीपः । अत्र पूर्वार्द्धमुपमेयवाक्यमुत्तरार्द्धमुपमानवाक्यम् । उभयत्र च नाशाभावरूपः समानधर्मः शब्दभेदेनोपात्तः । सामान्याभावमात्रबोधकस्यापि बाधते रत्र नाशरूपविशेषपरत्वात् । अयमेव च पूर्वोदाहरणाद्भेदः । तवेति । ईश्वरं प्रति भक्तस्योक्तिः । अमृतप्रस्रवणशीले तव पादपंकजे निवेशित आत्मांतःकरणेन तादृशो भक्तोऽन्यदमृतातिरिक्तं फलं कथमिच्छति न कथमपीत्यर्थः । अमृतं चात्र ब्रह्मानंदरूपं हि निश्चितं । मधुव्रतो भ्रमरो मकरं देनरसेन निर्भरे व्याप्तेऽरविं दे स्थिते सति इक्षुरसं न वीक्षत इत्युपमानवाक्यं । अवर्जनीयस्येति । अनिष्टेऽपि स्वसामग्रीवशाज्जायमानस्येत्यर्थः । इच्छापूर्वकेति । तथा च वीक्षते रिच्छापूर्वकवीक्षणे लक्षणेति भावः । अनिच्छापर्यवसित इति । स विशेषणे हीति न्यायादिति भावः । उन्मीलितिकदंबानीति पूर्वोदाहृतायामर्थावृत्तावतिव्याप्तिमाशंक्याह । अर्थावृत्तिरित्यादि । शब्दादृत्तौ तु धर्मस्यैकेनैव शब्देनावृत्त्या बोधनाभिन्नशब्दबोध्यत्वमिति नातिव्याप्तिरतो र्थावृत्तिपर्यंतानुधावनं । एवं च भिन्नशब्दबोध्यैकधर्मगम्यं प्रस्तुताप्रस्तुतवाक्यार्थसादृश्यं प्रतिवस्तूपमेतिलक्षणं बोध्यं । दृष्टांतालंकारेति व्याप्तिवारणाय भिन्नशब्दबोध्येति । तत्र तु बिंबप्रतिबिंबभावापन्नधर्मगम्यं सादृश्यमिति नातिव्याप्तिः । 'दिविभातियथाभानुस्तथालंभ्राजसे भुवि' इत्यादिवाक्यार्थोपमायामतिव्याप्तिवारणाय गम्यमिति ।

अर्थावृत्तिवारणायप्रस्तुताप्रस्तुतेति। 'आननंमृगशावाक्ष्यावीक्ष्यलोलालकावृत्तं। भ्रमद्भ्रमरसंकीर्णस्मरामिसरसरुहं' इतिस्मरणालंकारेतिव्याप्तिवारणायवाक्यार्थेति। अत्रहिदिविभातीतिवाक्यार्थोपमायांगगनाधिकरणशोभाश्रयभानुसदृशोभूम्यधिकरणकशोभाश्रयस्त्वमितिप्रतीतिवन्नस्मर्यमाणतादृशसरोरुहसदृशं तथाविधमाननमितिप्रतीतिर्येनवाक्यार्थगतोपमागम्यास्यात्। किंतु स्मरणासंपृक्तातादृशसरोरुहसदृशंतादृशमाननमितिपदार्थगतोपमैवेतितद्वारणमितिदिक्। प्रस्तुताप्रस्तुतत्वयोश्चमत्कृतिविशेषाप्रयोजकतयानालंकारभेदप्रयोजकत्वमित्यस्वरसादाह अयंचेति। वक्ष्यमाणइत्यर्थः। विद्वानेवेति। यद्यप्यन्ययोगव्यवच्छेदार्थेनैवकारेणाविद्वान्नजानातीतिपूर्ववाक्यार्थस्तस्यचनहिंवंध्येत्युत्तरवाक्यार्थःसधर्मैव तथापिरूपवत्त्वेवाकाशइत्यादिप्रयोगवारणायभावान्वयस्याप्यावश्यकतयाविद्वान्जानातीतिवाक्यार्थस्याऽपिप्रतीतेस्तदभिप्रायेणवैधर्म्योदाहरणत्वंबोध्यं। ननु वैधर्म्येणोपमेतिव्याहृतं तस्याः साधर्म्यरूपत्वादितिचेत्सत्यम्वैधर्म्येणोपन्यस्तेननहिंवंध्येतिवाक्यार्थेनाक्षिप्तस्यापितुप्रसवित्र्येवजानातीतिवाक्यार्थस्योपमानत्वेनविवक्षणांमुखतोवैधर्म्यप्रतीतावपिसाधर्म्यएवपर्यवसानान्नदोषः। वैधर्म्येणेत्यस्यचवैधर्म्यद्वारइत्यर्थः। यदिसंतीति। एवकारोभिन्नक्रमः। स्वयमेवविकसंतिप्रकाशंतइत्यर्थः। अत्रापिगुणाःस्वयंप्रकाशंतइतिभावान्वयविधर्माकस्तूरिकामोदःशपथेननज्ञायतइतिवाक्यार्थस्तदाक्षिप्तेन किंतु स्वयमेवप्रकाशंतइतिवाक्यार्थेनचौपम्यंगम्यमितिपूर्ववद्वैधर्म्योदाहरणत्वसंगतिः। यच्चवन्नकैश्चिदुक्तंविद्वानेवेतिपद्यं भवतुनामकथंचिद्वैधर्म्योदाहरणं यदिसंतीतितु नयुक्तम्। वैधर्म्योदाहरणंप्रस्तुतधर्मविशेषोपाख्यानार्थंदाढ्यायस्वाक्षिप्तस्त्वव्यतिरेकसमानजातीयस्यधर्म्यंतरारूढस्याप्रकृतार्थस्यकथनं। यथा 'वंशभवोगुणवानपिसंगविशेषेणपूज्यतेपुरुषः॥ नहितुंबीफलविकलोबीणादंडःप्रयातिमहिमानं' इत्यादौ अत्रहिसंगविशेषेणपूज्यतेइतिप्रस्तुतार्थाक्षिप्तस्यसंगविशेषेणविनानपूज्यतइतिस्त्वव्यतिरेकस्यसजातीयो नहितुंबीफलविकलइत्याद्यप्रकृतार्थोनिबद्धइतिवैधर्म्योदाहरणत्वम्। यदिसंतीत्यत्रतुस्वयंप्रकाशंतेनपरेणेत्यस्यप्रस्तुतस्यैवसजातीयोऽप्रकृतार्थः। शपथेननविभाव्यते किंतुस्वयमेवेतिप्रकृतार्थानुरूपतयैवपर्यवसानादिति। तत्रेदंवक्तव्यम्। वंशभवइत्यादिभवदुदाहृतपद्येपिकथंवैधर्म्योदाहरणत्वं। नहीत्यादेस्तुंबीफलविकलोमहिमानंनप्रयात्यपितुतद्युक्तइतिप्रकृतार्थानुरूपतयैवपर्यवसानादिति। किंबहुना सर्वत्रैववैधर्म्योदाहरणेसाधर्म्यपर्यवसानंविनानोपमाननिर्वाहइतितदुच्छेदप्रसंगः अथापातप्रतिपन्नेनाप्रकृतवाक्यार्थेनैवधर्म्यात्तदुदाहरणत्वं तर्हिप्रकृतेपितदस्तीतितुल्यं। यदपिप्रस्तुतेत्यादिवैधर्म्योदाहरणत्वनिर्वचनंतदयुक्तं। 'भटाःपरेषांविशारारुतामगुर्दधत्यवातेस्थिरतांहिपांसवः' इतिवैधर्म्यदृष्टांताव्यापनात्। नह्यत्रप्रस्तुतवाक्यार्थःस्व

व्यतिरेकमाक्षिपति किं त्वप्रकृतवाक्यार्थ एवेति दिक् ॥ ५० ॥ इसलंकारचंद्रिकायां प्र
तिवस्तूपमालंकारप्रकरणम् ॥

चेद्विंशतिविंबत्वं दृष्टांतस्तदलंकृतिः ॥ त्वमे

वकीर्तिमान् राजन्विधुरेव हि कांतिमान् ॥ ५१ ॥

यत्रोपमानोपमेयवाक्ययोर्भिन्नावेव धर्मौ विंशतिविंबभावेन
निर्दिष्टौ तत्र दृष्टांतः । त्वमेव कीर्तिमानित्यत्र कीर्तिकांत्यो विंब
प्रतिविंबभावः । यथावा ॥ कामं नृपाः संतिसहस्रशो न्येराज
न्वतीमाहुरनेन भूमिं ॥ नक्षत्रताराग्रहसंकुलापि ज्योतिष्मती
चंद्रमसैव रात्रिः ॥ यथावा ॥ देवीं वाचमुपासते हि बहवः सारं
तुसारस्वतं जानीते नितरामसौ गुरुकुलक्लिष्टो मुरारिः कविः ॥
अब्धिलंघित एव वानरभटैः किं त्वस्य गम्भीरतामापातालनिम
ग्नीवरतनुर्जानातिमंथाचलः ॥ नन्वत्रोपमानोपमेयवाक्ययो
र्ज्ञानमेक एव धर्म इति प्रतिवस्तूपमायुक्ता । मैवां अचेतने मंथाच
ले ज्ञानस्य बाधितत्वेन तत्र जानातीत्यनेन सागराद्यस्तलावधि
संस्पर्शमात्रस्य विवक्षितत्वात् । अत्रोदाहरणे पदावृत्तिदीपका
द्विशेषः पूर्ववत्प्रस्तुता प्रस्तुतविषयत्वकृतो द्रष्टव्यः । वैधर्म्येणा
प्ययं दृश्यते । कृतं च गर्वाभिमुखं मनस्त्वया किमन्यदेवं निहता
श्नोद्विषः ॥ तमांसि तिष्ठंति हि तावदंशुमान्नयावदायात्युदया
द्रिमौलिताम् ॥ ५१ ॥

दृष्टांतालंकारं लक्षयति ॥ चेदिति । वाक्ययोरित्यनुवर्तते । धर्मयोरित्यध्याहार्यं ।
तदितितदेत्यर्थकं अर्थतो व्याचष्टे । यत्रेति । यत्र काव्ये । तथा चोपमानोपमेयवाक्या
र्थघटकधर्मयोर्विंबप्रतिविंबभावो दृष्टांत इति लक्षणम् । काममिति । अनेन प्रकृतराजवि
शेषेण राजन्वती शोभनराजवतीम् राजन्वान्सौराज्ये इति निपातः । नक्षत्राण्यश्विन्या
दीनि सप्तविंशतिः तारास्तदितराः गोबलीवर्दन्यायात् ग्रहाभौमादयः संकुला व्याप्ता
ज्योतिष्मतीति प्राशस्त्येमतुष्टम् । अत्र राजन्वती ज्योतिष्मतीत्यनयोर्विंबप्रतिविंबभावः
पूर्वोदाहरणे कीर्तिकांत्योर्विंबप्रतिविंबभावप्रयोजकं मनोहारित्वरूपं सादृश्यमर्थमिह तुरा
जज्योतिषोः प्राशस्त्यरूपं तच्छब्दमिति भेदः । देवीमिति । देवीं वाचं सरस्वतीं बहव उपा
सते हि सेवंत एव हि शब्दस्यैवकारार्थत्वात् । तुपरं सरस्वती संबंधिसारं असौ प्रसिद्धो गुरुकु

लेक्लिष्टोऽध्ययनश्रमवान्मुरारिनामाकविर्नितरामतिशयेनजानीते । अत्रदृष्टान्तमाहावा
नररूपैर्भट्टैर्योद्धृभिर्ब्धिर्लघितएवाकिंत्वस्याब्धेर्गभिरितांपातालपर्यंतनिमग्रापीवरास्थूला
तनुर्यस्यैवंविधोमन्थाचलोमंदराद्रिरेवजानातीति । दृष्टान्तोदाहणत्वासंगतिमाशंकते
नन्विति । वाक्ययोरितिसप्तमी । एकधर्मइत्यनंतरंशब्दभेदेननिर्दिष्टइतिशेषः । सा
गरस्याधस्तनोयोऽवधिरितिगंभीरतापदार्थकथनं संस्पर्शस्तुलक्षणयाजानात्यर्थइतिबो
ध्यम् । तथाचधर्मभेदान्नप्रतिवस्तूपमा किंतुसारस्वतसारज्ञानसागराधस्तलावधिसंस्पर्श
योर्विबप्रतिविंबभावादृष्टांतालंकारएवेसाशयः । 'वर्षसंबुदमालेयवर्षलेषाचशर्वरी' इति
वत्पदावृत्तिदीपकस्यादिसाशंक्यसमाधत्ते । अत्रेति । पूर्ववदथावृत्तिप्रतिवस्तूपमयोरिव ।
प्रस्तुताप्रस्तुतेतिदृष्टांतः प्रस्तुताप्रस्तुतविषयः । पदावृत्तिस्तु तदन्यतरमात्रविषयेत्यर्थः ।
यद्यप्यत्रात्मनेपदपरस्मैपदभेदेनपदभेदान्नपदावृत्तिशंकोचिता तथापिपाठपरिवर्तनेन
पदाभेदेपिनपदावृत्तेरयंविषयइतिबोधयितुमेतदुक्तं । अयंदृष्टांतः । कृतंचेतितृपंप्रति
मंत्रिणउक्तिः । हेराजन्त्रयामनोगर्वस्याभिमुखंनतुगर्वितंकृतंच । किमन्यदपेक्षितमि
तिशेषः । एवंशस्त्रप्रयोगादिकंविनानोऽस्माकंद्विषःशत्रवोनिहताश्चनतुनिहनिष्यंते ।
अंशुमान्स्त्रयोयावदुदयाद्रेर्मौलितांशिरोलंकारतांनायातितावदेवतमांसितिष्ठंति तस्मि
स्तुतथाभूतेनतिष्ठंतीतिदृष्टांतः । अत्रमनोगर्वाभिमुखीकरणवैरिहननयोरंशुमदुदयाचल
मस्तकानागमनतमःस्थितोश्चयथाक्रमंवैधर्म्येणविबप्रतिविंबभावः ॥ ५१ ॥ इसलंकार
चंद्रिकायांदृष्टांतालंकारप्रकरणम् ॥

वाक्यार्थयोःसदृशयोरैक्यारोपोनिदर्शना ॥ य

द्वातुःसौम्यतासेयंपूर्णेदोरकलंकता ॥ ५२ ॥

अत्रदातृपुरुषसौम्यत्वस्योपमेयवाक्यार्थस्यपूर्णेदोरकलंकत्व
स्योपमानवाक्यार्थस्ययत्तद्भ्यामैक्यारोपः । यथावा ॥ अरुण्य
रुदितंकृतंशवशरीरमुद्वर्तितंस्थलेऽज्जमवरोपितंसुचिरमुखरेव
र्षितं ॥ श्वपुच्छमवनामितंबधिरकर्णजापःकृतोद्धृतोधमुखद
र्पणोयदबुधोजनःसेवितः ॥ अत्राबुधजनसेवायाअरुण्यरोद
दनादीनांयत्तद्भ्यामैक्यारोपः ॥ ५२ ॥

निदर्शनालक्षयति॥वाक्यार्थयोरिति । सदृशवाक्यार्थसंबंधीयऐक्यारोपः । उपमे
यवाक्यार्थेउपमानवाक्यार्थाभेदारोपइतियावत् । यद्वातुरिति । दातुःसौम्यतेतियत् इ
तिसामान्येनपुंसकं । सेयमितिबिधेयाभिप्रायकंस्त्रीलिंगं । यत्तद्भ्यामिति । यद्यपिमुखं
चंद्रइतिवद्वातुःसौम्यतापूर्णेदोरकलंकतेसेतावताप्यैक्यारोपःसंभवति तथापियत्तद्भ्यां

शीघ्रं स्फुटतया तदवगमात्तदुपन्यासः । अरण्येति । अबुधो मूर्खो जनः सेवितो यदिति गुणी भूतसेवनक्रियापरामर्शः । उत्तरवाक्यगतेन यच्छब्देन तच्छब्दाक्षेपात् । तदरण्यरुदितं कृतमित्याद्यन्वयः । उद्धर्तनं यवगोधूमादिचूर्णेन मलापकर्षणं । स्थले निर्जलप्रदेशे । अब्जं जलजम् । ऊखरे अंकुरायोग्यक्षारभूभागे । शुनः पुच्छं श्वपुच्छं अवनामितं ऋजुतासं पादनायनम्रीकृतं । बधिरस्य कर्णे जपएव जापः प्रलाप इत्यर्थः । अंधस्य मुखे तत्संमुखं दर्पणोद्धृतः । इत्येवं निरर्थकत्वेन सदृशानामनेकेषां वाक्यार्थानामबुधजनसेवनरूपप्रकृतवाक्यार्थे एक्यारोपः पूर्वत्र त्वेकस्यैवैक्यारोप इति विशेषः ॥ ५२ ॥

पदार्थवृत्तिमप्येकेवदं त्यन्यानि दर्शनां ॥ त्वन्ने

त्रयुगुलं धत्ते लीलां नीलां बुजन्मनोः ॥ ५३ ॥

अत्रनेत्रयुगले नीलां बुजन्मनोः लीलापदार्थारोपो निदर्शना । यथावा ॥ वियोगे गौडनारीणां योगं डतलपाण्डिमा ॥ अदृश्यत सखर्जुरीमंजरीगर्भरेणुषु ॥ पूर्वस्मिन्नुदाहरणे उपमेये उपमानधर्मारोप इह तूपमाने उपमेयधर्मारोप इति भेदः । उभयत्राप्यन्यधर्मस्थान्यत्रासंभवेन तत्सदृशधर्माक्षेपादौपम्ये पर्यवसानं तुल्यं । इयं पदार्थवृत्तिनिदर्शनाललितोपमेति जयदेवेन व्याहृता । यद्यपि वियोगे गौडनारीणामिति श्लोकः प्राचीनैर्वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनायामुदाहृतस्तथापि विशिष्टयोर्धर्मयोरैक्यारोपो वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शना । उपमानोपमेययोरन्यतरस्मिन्नन्यतरधर्मारोपः पदार्थवृत्तिनिदर्शनेति व्यवस्थामाश्रित्यास्माभिरिहोदाहृतः । एवं च 'त्वयि सति शिवदातयस्मदभ्यर्थितानामि तरमनुसरन्तो दर्शयन्तो र्थिमुद्रां ॥ चरमचरणपातैर्दुर्ग्रहं दोग्धुकामाः करभमनुसरामः कामधेनौ स्थितायां ॥ दोर्भ्यामब्धितिती र्णतस्तुष्टुवुस्ते गुणार्णवम्' इत्यादिषु वाक्यभेदाभावेऽपि वाक्यार्थवृत्तिरेव निदर्शना । विशिष्टयोरैक्यारोपसद्भावात् ॥—

निदर्शनांतरमाह ॥ पदार्थेति । पदार्थवृत्तिपदार्थसंबन्धिनीम् । एके आलंकारिकाः अन्यां पूर्वोक्तविलक्षणाम् । त्वन्नेति । लीलां शोभां नीलां बुजन्मनोर्नीलोत्पलयोः । वियोग इति । गौडदेशगतानां नारीणां वियोगे स्वकांतवियोगकाले योगं डतले पाण्डिमा पाण्डुवर्णो भवति सखर्जुरीणां लतानां मंजरीगर्भस्थेषु रेणुष्वदृश्यत इष्टसन्वयः । उपमाने यथोक्ते रेणुरूपे ।

उपमेये उपमानधर्मारोप एव पदार्थनिदर्शनायाः प्राचीनैरुदाहरणात्कथमियं पदार्थनिदर्श-
नोच्यत इति शंकायामाह । उभयत्रेति । उपमेये उपमानधर्मारोपे उपमाने उपमेयधर्मारोपे
चेत्यर्थः । तथा चौपम्यपर्यवसायित्वस्यैव पदार्थनिदर्शनाजीवा तु त्वेनारोपविषयस्योपमेय-
त्वेन निवेशे प्रयोजनाभावादिहापिसायुक्तैवेति भावः । नन्वेवं सति वाक्यार्थनिदर्शनालक्ष-
णस्यात्रातिव्याप्तिरित्याशंक्याशयवानाह । यद्यपीति । वियोगकालीनगौडनारीगंड-
तलपांडिम्नः खर्जूरीमंजरीगर्भरेणुदृष्टपांडिम्नश्च यत्तद्भ्रूयामैक्यारोपसत्त्वादिति भावः ।
अर्थविशेषविवक्षयातिव्याप्तिपरिहरन्नेव स्वाभिमतनिदर्शनाद्वयविषयविभागदर्शयति ।
तथापीति । विशिष्टयोर्बिंबप्रतिबिंबभावापन्नधर्मविशिष्टयोः एवं च वाक्यार्थशब्देनैतादृ-
शार्थविवक्षणाद्वियोगइत्याद्युदाहरणेनातिव्याप्तिरिति भावः । उपमानेत्यादि । एतच्च
स्वरूपकथनं नन्वेवं रूपेण लक्षणे निवेशः । ताद्रूप्यरूपकातिव्याप्तिवारणायोपमाकल्पक-
त्वं स्यारोपविशेषणस्यावश्यकत्वेनोपमाकल्पकस्तत्तद्धर्मारोपइत्येतावत एवलक्षणस्य नि-
दृष्टत्वात् । तदुक्तं । ‘अभवन्वस्तुसंबंध उपमापरिकल्पक इति’ । ताद्रूप्यरूपके तु ताद्रूप्याव-
च्छिन्नाभेद एव विवक्षितो न पुनरुपमेतितद्वारणम् । ननु त्वयिसतीत्याद्युदाहरणे कापि नि-
दर्शनानस्यादन्यधर्मस्यान्यत्रारोपात् एकवाक्यत्वेन वाक्यार्थभेदाभावाच्च पदार्थवा-
क्यार्थनिदर्शनयोरसंभवादित्याशंक्याह । एवंचेति । उक्तव्यवस्थाश्रयणे चेत्यर्थः
विशिष्टयोरिति । बिंबप्रतिबिंबभावापन्नवस्तुविशिष्टयोरित्यर्थः । तत्र तावत्पूर्वपद्येभो शि-
व अस्मदभ्यर्थितानां दातरित्वयिसति इतरं क्षुद्रं प्रभुमनुसरंतो र्थिनां मुद्रां चिन्हं दर्शयंतो वयं
कामधेनौ स्थितायां दोग्धुकामाश्चरमयोः पाश्चात्योश्चरणयोः पातैर्दुर्ग्रहंदुःखेन ग्राह्यं करभ-
मुष्ट्रं शिशुमनुसराम इत्यर्थके सकलकामदमहेश्वरकालीनक्षुद्रधनिकानुसरणकर्तुः कामधेनु-
स्थितिकालीन तथा विधकरभानुसरणकर्तुश्चैक्यारोपः । तत्रोपमानकोटिविशेषणयोः
कामधेनुकरभयोरुपमेयकोटिविशेषणयोश्च महेश्वरक्षुद्रधनिकयोर्यथाक्रमं बिंबप्रतिबिंब-
भावो बोध्यः । एवमनुसरणयोरपि । एवं दोर्भ्यामिदं त्राप्य विधगुणसमूहयोर्बिंबप्रतिबिंब-
भावो बोध्यः ।-

वाक्यार्थयोः सदृशयोरितिलक्षणवाक्ये वाक्यार्थशब्देन बिंबप्रति-
बिंबभावापन्नवस्तुविशिष्टस्वरूपयोः प्रस्तुता प्रस्तुतधर्मयोर्विवाक्षि-
तत्वादिति । एवं च ‘राजसेवामनुष्याणामसिधारावलेहनं ॥ पंचा-
ननपरिष्वंगो व्यालीव दनचुंबनम्’ इत्यत्र प्रस्तुता प्रस्तुतवृत्तांत-
योरेकैकपदोपात्तत्वेऽपि वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनायानक्षतिः । तयो-
र्बिंबप्रतिबिंबभावापन्नवस्तुविशिष्टव्यवहाररूपत्वात् । अतएव

निदर्शनायारूपकाद्भेदः। रूपकेह्यविशिष्टयोरेवमुखचंद्रादिकयो
 रैक्यारोपः। 'अंग्रिदंडोहरेरूर्ध्वमुत्क्षिप्तोबलिनिग्रहे॥विधिविष्ट
 रपद्मस्यनालदंडोमुदेस्तुनः'इतिविशिष्टरूपकोदाहरणेपिनबिं
 बप्रतिबिंबभावापन्नवस्तुविशिष्टरूपता॥विधिविष्टरकमलश्लि
 ष्टत्वरूपसाधारणधर्मवत्तासंपादानार्थमेवताद्विशेषणोपादाना
 त् । यद्वातुःसौम्यतेत्यादिनिदर्शनोदाहरणेषुदातृपूर्णैर्वादीना
 मानंदकरत्वादिनेवात्रविशेषणयोर्बिंबप्रतिबिंबभावाभावात्।
 यत्रतुविशेषविशेषणानांपरस्परसादृश्येनबिंबप्रतिबिंबभावो
 स्ति। 'ज्योत्स्नाभस्मच्छुरणधवलाविभ्रतीतारकास्थीन्यंतर्धान
 व्यसनरसिकारात्रिकापालिकीयं॥द्वीपाद्वीपंभ्रमतिदधतीचंद्र
 मुद्राकपालेन्यस्तंसिद्धांजनपरिमलंलांछनस्यच्छलेन'।इतिसा
 वयवरूपकोदाहरणेतत्रापिविषयविषयिणोस्तद्विशेषणानांच
 प्रत्येकमेवैक्यारोपोनतुज्योत्स्नादिविशिष्टरात्रिरूपविषयस्यभ
 स्मादिविशिष्टकापालिकीरूपविषयिणश्चविशिष्टरूपेणैक्यारो
 पोस्तीति । तस्माद्राजसेवामनुष्याणामित्यादावपिवाक्यार्थ
 वृत्तिनिदर्शनैवयुक्ता । मतांतरेत्विहपदार्थवृत्त्यैवनिदर्शनया
 भाव्यमिति ॥ ५३ ॥

नन्वियंव्यवस्थामूलविरुद्धेसाशंक्याह । वाक्यार्थयोरिति । ननुवाक्यार्थश
 ब्दस्यावांतरवाक्यार्थसाधारणानेकपदार्थपरत्वेनैवोक्तोदाहरणसंग्रहसंभवादेवंविधगुरुत
 रार्थपरत्वंनयुक्तमित्यतआह । एवंचेति । एवंविधार्थविवक्षणेचेत्यर्थः । अवलेहनंजिह्वया
 घट्टनं । पंचाननःसिंहस्तस्यपरिध्वंगआलिंगनम् । व्यालीभुजंगीअशक्यत्वंबलवदनिष्ट
 जनकत्वंचसाधारणोधर्मः । प्रस्तुतवृत्तांतोराजसेवा । निदर्शनायास्तल्लणस्यनक्षतिर्ना
 व्याप्तिः । तयोःप्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोः । असिधारादिभिःसमंराज्ञोर्बिंबप्रतिबिंबभा
 वात्तद्विशिष्टयोश्चैक्यारोपादितिभावः । एवंतर्हिषट्शयोरैक्यारोपइत्येवलक्षणमस्त्वसा
 शंक्याह । अतएवेति । एतादृशविशेषणविवक्षणादेवेत्यर्थः । भेदोव्यावृत्तिः । तथाचतदभा
 वेरूपकेतिप्रसंगःस्यादितिभावः । कथमनेनतद्वारणंतत्राह । रूपकेहीति । अविशिष्टयो
 र्बिंबप्रतिबिंबभावापन्नवस्तुविशिष्टयोः । बिंबप्रतिबिंबभावापन्नस्यव्यावृत्तिर्दृश्यति ।
 अंग्रिदंडइत्यादि । बलेर्देस्यविशेषस्यनिग्रहेबंधनेकर्तव्येऊर्ध्वमुत्क्षिप्तोहरेरंग्रिदंडोवोयु

ष्माकमुदेऽस्त्वितिसंबंधः । कीदृशः विधेर्ब्रह्मणोविष्टरआसनंतद्रूपस्यपद्मस्यनालदंडइ
त्यर्थः । विशिष्टरूपकेति ऊर्ध्वोत्क्षिप्तत्वविशिष्टांघ्रिदंडविधिविष्टरपद्मसंबंधित्वविशिष्ट
नालदंडसंबंधिरूपकेत्यर्थः विशेषणेति । ऊर्ध्वोत्क्षिप्तत्वरूपोपमेयविशेषणविधिविष्टरप
द्मसंबंधित्वरूपोपमानविशेषणयोरित्यर्थः । एवकारसूचितविंबप्रतिविंबभावव्यतिरेकं
स्फुटयति । यद्वातुरिति । अभावादिति । सादृश्याभावादितिभावः । रूपकविशेषेऽ
तिव्याप्तिमाशंक्यपरिहरति यत्रत्वित्यादिना । यत्रत्वित्यस्यइतिसावयरूपकोदाहरणेइ
त्यग्रेतनेनान्वयः । विषयविषयिविशेषणानामारोपविषयारोप्यमाणसंबंधिनांविशेषणा
नाम् । ज्योत्स्नेति । इयंरात्रिरेवकापालिकीयोगिनीद्वीपाद्वीपांतरंभ्रमतीत्यन्वयः । एतत्प्र
धानरूपकम् । एतदंगभूतान्यपराणिविशेषणैःप्रतिपाद्यंते । यथा ज्योत्स्नारूपेणभस्मना
छुरणमंगलेपस्तेनधवलातारकारूपाण्यस्थीनिविभ्रतीअंतर्धानस्यव्यसनेकौतुकेरसिका
चंद्ररूपेमुद्राकपालेन्यस्तंलांछनस्यछलेनसिद्धांजनस्यपरिमलंचूर्णंदधतीधारयंती । दी
क्षाकालगृहीतोपकरणेषुमुद्रोपपदनाम्नापाखंडानांव्यवहारइतिचंडीदासः । मुद्रापरिम
लशब्दौप्रशंसार्थावित्यन्ये । मुद्राचिन्हंतद्रूपेकपालेइतिवार्थः । विषयविषयिणोरात्रि
कापालिकयोः । तद्विशेषणानांतत्संबंधिनांज्योत्स्नाभस्मादीनां । यथाश्रुतेरात्रिकापा
लिकीतिसमासस्योत्तरपदार्थप्रधानतयाज्योत्स्नादीनारात्रिविशेषणत्वाभावादसंगतेः
प्रत्येकमेवेति । शुद्धस्वरूपेणैवेत्यर्थः । नत्विति । उक्तयुक्त्याविशेषणत्वाभावादितिभावः ।
वस्तुतोभस्मादेःकापालिकींप्रत्यपिनविशेषणत्वमपितुतत्कोटिनिविष्टत्वमेवेत्यपिबोध्यं ।
वाक्यार्थशब्दस्यविंबप्रतिविंबभावापन्नवस्तुविशिष्टार्थपरत्वमंगीकृत्यराजसेवेत्युदाहर
णेवाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनात्मुक्तमुपसंहरति । तस्मादिति । उक्तलक्षणस्यव्यवस्थित
त्वादित्यर्थः । मतांतरेत्विति । सदृशयोर्वाक्यार्थयोरैक्यारोपइतियथाश्रुतलक्षणांगीक
र्तुमतेइत्यर्थः । इहराजसेवेत्युदाहरणे । पदार्थवृत्त्यैवेति । उपमाकल्पकएकपदार्थेअ
परपदार्थतद्वर्मान्यतरारोपइतिलक्षणस्यतदभिमतत्वादितिभावः ॥ ५३ ॥

अपरांबोधनंप्राहुःक्रिययाऽसत्सदर्थयोः ॥ नश्येद्राजविरो
धीतिक्षीणंचंद्रोदयेतमः ॥ ५४ ॥ उदयन्नेवसवितापद्मेष्व
र्पयतिश्रियं॥विभावयन्समृद्धीनांफलंसुहृदनुग्रहः॥ ५५॥
कस्यचित्किंचित्क्रियाविशिष्टस्यस्वाक्रिययापरान्प्रत्यसतःसतो
वार्थस्यबोधनंयन्निबद्ध्यतेतदपरानिदर्शनामाहुः । असदर्थबो
धनेउत्तरार्थमुदाहरणम् । तत्रनश्यदितिबोधयदितिवक्तव्येबो
धयदित्यस्यगम्यमानत्वादप्रयोगः । ततश्चराज्ञाचंद्रेणसहवि

रूढयस्वयं नाशक्रियया विशिष्टं तमः स्वकीयनाशक्रियया दृष्टा
तभूतया अन्योप्येवं राजविरुद्धश्चेन्नश्येदित्यनिष्टपर्यवसायिन
मर्थबोधयदेव नष्टमिति निबन्धनादसदर्थनिदर्शना । तथा उत्त
रश्लोके सवितास्वोदयसमय एव पद्मे पुलक्ष्मीमादधानः स्वयाप
न्नलक्ष्म्या धानक्रियया परान्प्रतिसमृद्धीनां फलं सुहृदनुग्रह एवे
ति श्रेयस्करमर्थबोधयन्निबद्धइतिसदर्थनिदर्शना । यथावा ॥
उन्नतं पदमवाप्य योलघुहेलयैव सपतेदिति ब्रुवन् ॥ शैलशेखरग
तः पृषद्गणश्चारुमारुतधुतः पतत्यधः ॥ अत्र गिरिशेखरगतो वृ
ष्टिबिन्दुगणो मंदमारुतमात्रेणापिकंपितः पतन्लघोरुन्नतपद
प्राप्तिः पतनहेतुरित्यसदर्थबोधयन्निबद्धइत्यसदर्थनिदर्शना ॥—

निदर्शनांतरमाह ॥ अपराभिति । पूर्वविलणामित्यर्थः । निदर्शनामित्यनुषज्यते । क्रिय
याऽसत्सदर्थयोर्बोधनमपरां निदर्शनां प्राहुरितिसंबन्धः सदसदर्थयोरिति वक्तव्येऽपि छंदो
ऽनुरोधः । दित्यमभिधानं । समुद्राभ्रादघइत्यादिसौत्रनिर्देशेन पूर्वनिपातविधेरनित्यत्वज्ञा
पनात् । लक्षणं व्याचष्टे कस्यचिदिति । अत्रासतः सतो वेति विभागकथनं न तु लक्षणांतरगतं ।
उदासीनार्थबोधने च मत्कारिताभावेनैवानतिप्रसंगात् । स्वक्रियया सह कारिभूतया क्रिया
विशिष्टस्य वस्तुनः संबंध्यर्थस्य बोधनं बोधानुकूलो व्यापारो यन्निबद्धयते वर्ण्यते सानिद
र्शनेति लक्षणं । अथ 'निवातपद्मोदरसोदराभ्यां विलोचनाभ्यामवलोकयंती ॥ न केवलं यू
निमनोभवेऽप्यनक्तिकंचित्तपसः प्रभावं' इत्यादावतिव्याप्तिः । अवलोकनक्रिया विशिष्ट
या कामिन्या तपःप्रभावबोधनस्य वर्णनादिति चेत् न क्रिययेत्यनेन दृष्टान्तविधया बोधनस्य
विवक्षितत्वात् । उक्तोदाहणे च लिंगविधया बोधकत्वेन तदभावात् । इत्थंच दृष्टान्ततया क्रि
या विशिष्टस्यार्थबोधकत्वं वर्ण्यमानं निदर्शनेति पर्यवसितं नश्येदित्यत्र बोधनस्यावर्णना
त्कथमुदाहरणत्वमत आह । तत्रेति उदाहरण इत्यर्थः । लक्ष्ये लक्षणं संगमयति । ततश्चेति । बोध
नस्य गम्यमानत्वाच्चेत्यर्थः । दृष्टान्तभूतयेति । दृष्टान्तेष्वनुभूतया विद्यमानयेत्यर्थः । दृष्टान्तो भू
तः संजातो ययेति वा । एवं तमोवत् । चंद्रस्यापिराजत्वं सोमो वै ब्राह्मणानां राजेत्यादि श्रुति
प्रसिद्धं । अनिष्टपर्यवसायिनमर्थनाशरूपानिष्टसाधनं राजविरुद्धत्वरूपमर्थं । उन्नतमिति
योलघुरल्पबुद्धिरल्पपरिमाणश्च स उन्नतं पदं उत्कर्षमुच्चस्थानं चावाप्य हेलयैव सपतेदिति ब्रु
वन् कथयन् शैलशेखरगतो गिरिमस्तकवर्त्ती पृषद्गणोजलबिंदुसमूहश्चारुणामंदेनापि मारु
तेन धुतः कंपितोऽधः पतत्युत्कर्षाद्धीयतेऽधोदेशे च पततीत्यर्थः । ध्रुवमिति पाठे बोधन
स्य पूर्ववद्गम्यमानत्वादप्रयोगः । दृष्टकण इति पाठे पाषाणकण इत्यर्थः ॥—

चूडामणिपदेधत्तेयोदेवरविमागतं॥ सतांकार्यातिथेयीतिबोध
यन्गृहमेधिनः ॥ अत्रसमागतंरविंशिरसासंभावयन्नुदयाच
लःस्वनिष्ठयारविधारणक्रिययासमागतानांसतामेवंगृहमेधि
भिरातिथ्यंकार्यामितिसदर्थबोधयन्निबद्धइतिसदर्थनिदर्शना।
अत्रकेचित्वाक्यार्थवृत्तिपदार्थवृत्तिनिदर्शनाद्वयमसंभवद्वस्तु
संबंधानिबंधनमितितृतीयातुसंभवद्वस्तुसंबंधानिबंधनेतिचव्य
वहरंति । तथाहि । आद्यनिदर्शनायांवाक्यार्थयोरैक्यमसंभव
त्तयोःसाम्येपर्यवस्यति । द्वितीयनिदर्शनायामप्यन्यधर्मोऽन्य
त्रासंभवन्धर्मिणोःसाम्येपर्यवस्यति । तृतीयनिदर्शनायांतुस्व
क्रिययापरान्प्रतिसदसदर्थबोधनंसंभवदेवसमतांगर्भीकरोति।
बोधयन्गृहमेधिनइत्यादौहिकारीषोग्रिध्यापयतीतिवत्सम
र्थाचरणेणिचःप्रयोगः । ततश्चयथाकारीषोग्रिःशीतापनयनेन
बटूनध्ययनसमर्थान्करोतिएवंवर्ण्यमानःपर्वतःस्वयमुपमान
भावेनगृहमेधिनउक्तबोधनसमर्थान्कर्तुंक्षमते।यथायंपर्वतःस
मागतंरविंशिरसासंभावयत्येवंगृहमेधीसमागतंसंतमुचितपू
जयासंभावयेदित्यतःसंभवतिबोधनसंबंधइति ॥५४॥५५॥

चूडेति । यउदयाचलआगतंदेवरविंचूडामणेःपदेस्थानेमस्तकेधत्तेधारयति । किंकुर्वन् ।
गृहमेधिनोगृहस्थान्सतामातिथेयीकार्येतिबोधयन्।आतिथेयीअतिथ्यं।अत्रउक्तनिदर्श
नात्रयविषयोकेचिदित्यस्ये तव्यवहरंतीत्यनेनान्वयः।धर्मिणोरिति।धर्मयोःसाम्यमात्रे
णचमत्कारानिष्पत्तेस्तत्कृतविंबप्रतिविंबभावेनधर्मिणोःसाम्यावगतिरितिभावः । ग
र्भीकरोतीति । स्वविशेषणत्वेनस्वीकरोतीत्यर्थः । दृष्टान्ततयाबोधनस्यैवतत्रविवशिक्षत
त्वात् । एतदवोपपादयतिबोधयन्नित्यादिना । करीषंशुष्कगोमयंतस्यायंकारीषः । स
मर्थाचरणेसमर्थकरणे । सामर्थ्योत्पादनइतियावत् । भावप्राधान्यात् । उपमानभावेनदृ
ष्टान्तत्वेन । एवंप्रदर्शितेनिदर्शनात्रयेनिदर्शनापदप्रवृत्तिनिमित्तस्यैकस्याभावान्नानार्थ
एवनिदर्शनाशब्दइतिबोध्यं ॥ ५४ ॥५५॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांनिदर्शनाप्रकरणम् ॥

व्यतिरेकोविशेषश्चेदुपमानोपमेययोः ॥ शैला

इवोन्नताःसंतःकिंतुप्रकृतिकोमलाः ॥ ५६ ॥

अथमुपमेयाधिक्यपर्यवसायीव्यतिरेकः । यथावा ॥ पल्लवतः

कल्पतरोरेषविशेषःकरस्यतेवीर ॥ भूषयतिकर्णभेकःपरस्तुक
र्णतिरस्कुरुते॥तन्नयूनत्वपर्यवसायीयथा॥रक्तस्त्वंनवपल्लवैरह
मपिश्लाघ्यैःप्रियायागुणैस्त्वामायांतिशिलीमुखाःस्मरधनुर्मु
क्तास्तथामामपि ॥ कांतापादतलाहातिस्तवमुदेतद्वन्ममाप्या
वयोःसर्वतुल्यमशोककेवलमहंधात्रासशोकःकृतः ॥ अनुभय
पर्यवसायीयथा । दृढतरनिबद्धमुष्टेःकोशनिषण्णस्यसहजम
लिनस्य ॥ कृपणस्यकृपाणस्यचकेवलमाकारतोभेदः ॥५६॥

व्यतिरेकलक्षयति ॥ व्यतिरेकइति । विशेषोवैलक्षण्यं । उपमेयस्याधिक्यमुत्कर्षः ।
पल्लवतइति । पंचम्यर्थेतसिल् । कल्पतरोःपल्लवतःपल्लवादेशवक्ष्यमाणस्तेतवकरस्यविशे
षइतिसंबंधः । एकःपल्लवः परोहस्तः । कर्णराधेयंतिरस्कुरुते दानातिशयेनेतिभावः
अत्रोपमेयस्यकरस्योत्कर्षः । पूर्वोदाहरणेउन्नतत्वेनौपम्यंशाब्दमिहदुर्लभवत्कोमलत्वा
दिप्रयुक्ततद्रम्यमितिभेदः । तन्नयूनत्वेति । उपमेयन्यूनत्वेत्यर्थः । रक्तस्त्वमिति । अ
शोकवृक्षप्रतिविरहिणःकस्यचिदुक्तः । हेअशोकआवयोःसर्वतुल्यंसमानम् । अहं
केवलंधात्राविधात्रासशोकःशोकसहितःकृतः । त्वंतु शोकरहितइत्यशोकपदश्लेषादवग
म्यते । किंतत्सर्वसमानंतत्राह रक्तइत्यादि । त्वंतूतनैःपल्लवैरक्तोरक्तवर्णः अहमपि
प्रियायाःश्लाघनीयैर्गुणैःसौंदर्यादिभीरक्तोऽनुरक्तः अर्थात्प्रियायाम् । हेसखेत्वांप्रति
शिलीमुखाभ्रमराआयांतिमांप्रत्यपिस्मरेणधनुषामुक्ताःप्रेरिताःशिलीमुखाबाणाआयां
ति । एवंकांतायाःपादतलस्याघातोयथातवमुदेसंतोषायतद्वत्तथाममापिसंतोषायेत्यर्थः ।
कामिनीपादघातेनाशोकस्यपुष्पोद्गमइतिकविप्रसिद्धिः । अत्रोपमेयस्यसशोकत्वेना
पकर्षः । अनुभयपर्यवसायीउपमेयोत्कर्षापकर्षान्यतरपर्यवसानरहितः । दृढतरेति । कृ
पणस्यकृपाणस्यखड्गस्यचाकारतोदीर्घावर्णादाकृतेश्चकेवलंभेदोवैलक्षण्यं । प्रकारांत
रेणतुसाम्यमेवेत्यर्थः । कथंतत्राह दृढतरेत्यादि । दृढतरंनिबद्धोमुष्टिर्येनेति । कृपणपक्षे
नव्ययवैमुख्येनमुष्टिमोचनाभावात् । खड्गपक्षेतुदृढतरंनिबद्धःसंबद्धोमुष्टिर्मुष्टिग्राह्यभा
गोयस्येत्यर्थः । कोशोभांडारगृहंतत्रनिषण्णउपविष्टःकृपणः कोशेपिधानकेनिषण्णःस्थि
तइति खड्गपक्षेसहजमलिनःस्वभावमलिनःमलिनवेषत्वात्कृपणः खड्गस्तुकृष्णवर्ण
त्वादिति । एवंचकिंचिद्धर्मप्रयुक्तसाम्यवत्तयाप्रतीयमानयोःकिंचिद्धर्मप्रयुक्तवैलक्षण्यंव्य
तिरेकशरीरं । वैलक्षण्यंतुकिंचिदुपमेयस्योत्कर्षेकचिच्चतदपकर्षेपर्यवसानं कचिन्तुतदन्य
तरपर्यवसानविरहेपिस्ववैचित्र्यविश्रांतमात्रमितिबोध्यं । एतेनचरमभेदद्वयतदुदाहरण
दूषणंकस्यचिदापातरमणीयमिवभासमानंप्रयुक्तंवेदितव्यं । अस्मत्सारतयातुनानुवाद
मर्हतीत्युपरम्यते ॥ ५६ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांव्यतिरेकप्रकरणम् ॥

सहोक्तिः सहभावश्चेद्भासतेजनरंजनः ॥ दिगं
तमगमत्तस्यकीर्तिःप्रत्यर्थिभिःसह ॥ ५७ ॥

यथावा ॥ छायासंश्रयतेतलंविटपिनांश्रतिवपांथैःसमंमूलं
यातिसरोजलस्यजडताग्लानेवमीनैःसह ॥ आचामत्यहिमां
शुदीधितिरपस्तप्तेवलोकेःसमंनिद्रागर्भगृहंसहप्रविशतिक्लांते
वकांताजनैः ॥ जनरंजनइत्युक्तेरनेनसार्द्धविहरांबुराशेरित्या
दौनसहोक्तिरलंकारः ॥ ५७ ॥

सहोक्तिरितिलक्ष्यनिर्देशः । सहभावइत्यादिलक्षणं । सहभावःसाहित्यं । जनरंजनः
सहृदयजनालहादकः । एवंचचमत्कृतिजनकंसाहित्यंसहोक्तिरितिलक्षणं । दिगंतमिति ।
तस्यराज्ञःकीर्तिःप्रत्यर्थिभिःशत्रुभिःसहदिगंतमगमदिसन्वयः । अत्रचतृतीयायानिरू
पितत्वार्थकतयाप्रत्यर्थिनिरूपितसाहित्यवतीकीर्तिगमनाश्रयइतिबोधेएकधर्मान्वयित्वरू
पसाहित्यबलात्प्रत्यर्थिनामपिगमनान्वयप्रतीतिः । तदुक्तं । 'सासहोक्तिःसहार्थस्यबला
देकंद्विवाचकं' इति । छायेति । ग्रीष्मर्तौमध्यान्हवर्णनमिदम् । छायापांथैरध्वगैःसमं
सार्धंविटपिनांतरूपांतलंमूलप्रदेशंसंश्रयते । कुतइत्याकांक्षायामुत्प्रेक्षतेश्रान्तेवेति । अ
मश्चात्रातपातिशयकृतोबोध्यः । एवमग्रेपि । जडताशीतलताग्लानेवसरोजलस्यमूलमधो
देशंमीनैर्मत्स्यैःसहयातिगच्छति । ग्लानिर्बलापचयः । तथाअहिमाउष्णाअंशवःकराय
स्यैवंभूतस्यरवेर्दीधितिस्तप्तेवसंतप्तेवसतीलोकेःसमंअपःजलानिआचामतिपिबति । दीधि
तिःस्त्रियामित्यमरः । निद्राक्लांतिवसतीकांताजनैःसहगर्भगृहमभ्यंतरगृहंप्रविशति । तत्रैवत
दुद्रवात्क्लांतिस्तेजोहानिः । सौकुमार्यातिशयेनतत्सौलभ्यात्कांतोपादानं । इत्यादावि
तिइंदुमतीस्वयंवरेरघुवंशे 'अनेनसार्द्धविरहांबुराशेस्तीरेषुतालीवनमर्मरेषु ॥ द्वीपांतरा
नीतलवंगपुष्पैरपाकृतस्वेदलवामरुद्धिः' इतिपद्यं । अत्रसहोक्तिचमत्कारित्वाभालंकार
रूपेत्यर्थः ॥ ५७ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांसहोक्तिप्रकरणम् ॥

विनोक्तिश्चेद्विनाकिंचित्प्रस्तुतंहीनमुच्यते ॥ वि
द्याहृद्यापिसाऽवद्याविनाविनयसंपदम् ॥ ५८ ॥

यथावा ॥ यश्चरामनपश्येत्तुयंचरामोनपश्यति ॥ निंदितःस
भवेल्लोकेस्वात्माप्येनंविगर्हते ॥ अत्रचरामदर्शनेनविनाहीन
त्वंविनाशब्दमंतरैणैवदर्शितम् ॥ ५८ ॥

विनोक्तिरिति । किंचिद्विनाप्रस्तुतंवर्ण्यहीनंदुष्टमुच्यतेचेत्तदाविनोक्तिनामालंका

रइत्यर्थः । विद्येति । विनयसंपत्तिविनायाविद्यासाहचर्यामनोहरापिदुष्टेखन्वयः । अत्रप्रस्तुतायाविद्यायाविनयविनादुष्टत्वमुक्तम् । यश्चेति । यः पुरुषः स्वात्मास्वातःकरणं विगर्हतेतिदतिरामदर्शनंविनेति । रामकर्मकरामकर्तृकंचदर्शनंविनेत्यर्थः । अंतरेणापीति । विनापीत्यर्थः । तथाचविनोक्तिरित्यर्थग्रहणंनतुशब्दग्रहणमितिभावः ॥५८॥

तच्चेत्किंचिद्विनारम्यंविनोक्तिः सापिकथ्यते ॥ वि

नाखलैर्विभात्येषाराजेंद्रभवतःसभा ॥ ५९ ॥

यथावा ॥ आविर्भूतेशाशिनितमसामुच्यमानेवरात्रिनैशस्या चिह्नंभुजइवच्छिन्नभूयिष्ठधूमा ॥ मोहेनांतर्वरतनुरियंलक्ष्यतेमुक्तकल्पागंगारोधःपतनकलुषागृह्णीतीवप्रसादं ॥ अत्रतमः प्रभृतीन्विनानिशादीनारम्यत्वंविनाशब्दमंतरेणदर्शितं॥५९॥

प्रकारांतरमाह ॥ तच्चेदिति । तत्प्रस्तुतंकिंचिद्विनारम्यंचेत्सापिविनोक्तिःकथ्यतइत्यन्वयः । इत्थंचकिंचिद्व्यतिरेकेणप्रस्तुतस्यारम्यत्वादन्यतरवर्णनंविनोक्तिरितिप्रकारद्वयसाधारणंसामान्यलक्षणंबोध्यम् । यत्तुहृद्योविनार्थसंबंधएवविनोक्तिः । हृद्यत्वंच विनाकृतस्ववस्तुनोरमणीयत्वारमणीयत्वाभ्यांभवतीत्यर्वाचीनैरुक्तंतदुक्तम् । कारणंविनाकार्योत्पत्तिकथनरूपेविभावनालंकारेऽतिव्याप्तेर्वारणायविनार्थसंबंधप्रयुक्तप्रस्तुतगतरमणीयत्वादेरपिलक्षणेनिवेशस्यावश्यकत्वादिति । आविर्भूतइति । मानवतीविषयेनायकस्यपरामर्शोऽर्थः । इयंवरतनुरंतःअंतःकरणेमोहेनमानावेशेनमुक्तकल्पाईषण्युनमुक्तालक्ष्यते । केव पूर्वरोधस्तदस्यपतनेनकलुषाअनंतरंकालुष्यापगमात्प्रसादंनैर्मल्यंगृह्णीत्याश्रयंतीगंगेव तथाशाशिनचंद्रेआविर्भूतेउदतेसतितमसामुच्यमानारात्रिरिव । एवंछिन्नोन्नतोभूयिष्ठोभूयोयस्याएवंभूतानिशिभवस्यहुतभुजोवन्हेराचःशिखेवेति । दर्शितमिति । अर्थतोबोधितमित्यर्थः ॥५९॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांविनोक्तिप्रकरणम् ॥

समासोक्तिःपरिस्फूर्तिः प्रस्तुतेऽप्रस्तुतस्यचेत् ॥

अयमैंद्रीमुखंपश्यरक्तश्रुंबतिचंद्रमाः ॥ ६० ॥

यत्रप्रस्तुतवृत्तांतेवर्ण्यमानेविशेषणसाम्यबलादप्रस्तुतवृत्तांतस्यापिपरिस्फूर्तिस्तत्रसमासोक्तिरलंकारः । समासेनसंक्षेपेण प्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोर्वचनात् । उदाहरणमयमैंद्रीति । अत्र हिचंद्रस्यप्राचीप्रारंभलक्षणमुखसम्बधलक्षणेउदयेवर्ण्यमाने

मुखशब्दस्यप्रारम्भवदनसाधारण्याद्रक्तशब्दस्यारुणकामुक
साधारण्याच्चुंबतीत्यस्यप्रस्तुतार्थसंबन्धमात्रपरस्यशक्यार्थी
तरसाधारण्याच्चन्द्रमःशब्दगतपुल्लिङ्गेनऐंद्रीशब्दगतस्त्रीलिङ्गे
नतत्प्रतिपाद्येद्रसंबंधित्वेनचोपस्कृतादप्रस्तुतपरवनितासक्त
पुरुषवृत्तांतःप्रतीयते । यथवा ॥ व्यावल्गत्कुचभारमाकु
लकचंव्यालोलहारावलिप्रेखत्कुंडलशोभिगंडयुगलंप्रस्वेदिव
क्त्रांबुजं ॥ शश्वदत्तकरप्रहारमाधिकश्वासंरसादेतयायस्मात्कं
दुकसादरंसुभगयासंसेव्यसेतत्कृती ॥ अत्रकंदुकवृत्तांतैवर्ण्य
मानेव्यावल्गत्कुचभारमित्यादिक्रियाविशेषणसाम्याद्विपरी
तरतासक्तनायिकावृत्तांतःप्रतीयते । पूर्वत्रविशेषणानिश्लिष्टा
नीहसाधारणानीतिभेदः । सारूप्यादपिसमासोक्तिर्दृश्यते—

समासोक्तिलक्षयति ॥ समासोक्तिरिति । प्रस्तुतेवर्ण्यमानेअप्रस्तुतस्याप्रस्तुतवृत्तांत
तस्यपरिस्फूर्तिश्चेत्तदासमासोक्तिरित्यन्वयः । अयमिति । इंद्रस्येयमैंद्रीप्राचीमुखमा
दिभागोवदनंच रक्तोरक्तवर्णोऽनुरक्तश्च चुंबनंसंबंधोवक्त्रसंयोगविशेषश्च यथाश्रु
तलक्षणस्यवक्ष्यमाणे । ‘असावुदयमारूढःकांतिमानुरक्तमंडलः ॥ राजाहरतिसर्वस्य
हृदयमृदुलैःकरैः’ इत्यादिप्रकृताप्रकृतश्लेषेऽतिव्याप्तेराह विशेषणसाम्यबलादिति ।
विशेषणमात्रसाम्यबलादित्यर्थः । एवंच विशेषणमात्रसाम्यगम्याप्रस्तुतवृत्तांतत्वंलक्ष
णंबोध्यं । उदाहृतश्लेषेचाप्रकृतनृपवृत्तांतस्यविशेष्यवाचिनाश्लिष्टेनराजपदेनाप्यवग
मान्नातिव्याप्तिः । संज्ञाप्रवृत्तिनिमित्तमवयवार्थदर्शयति । समासेर्नात । वचनात्प्र
तिपादनात् । लक्ष्येलक्षणंसंगमयति । अत्रेति । प्रारंभआदिभागः । साधारण्याच्छ्लु
ष्टत्वात् । यद्यपिचुंबतीत्यत्रनश्लेषस्तथाप्यर्थद्वयबोधकत्वमात्रेणतस्यसाधारण्योक्तिः ।
उपस्कृतादितिसाधारण्यादिसस्यविशेषणं । तत्रचंद्रमःशब्दगतेनपुल्लिङ्गेननायकत्वाभि
व्यक्त्याउपस्कारः । ऐंद्रीतिस्वरूपपरंतद्गतेनस्त्रीलिङ्गेनतदर्थस्यनायिकात्वाभिव्यक्त्या
ऐंद्रीशब्दप्रतिपाद्येनेद्रसंबंधित्वेनचपरकीयत्वाभिव्यक्त्येतिबोध्यं । वृत्तांतोव्यवहारोमु
खचुंबनरूपः । व्यावल्गदिति । नायिकानुरक्तस्यकस्यचित्क्रीडालंबनंकंदुकंप्रत्युक्ति
रियम् । हेकंदुकसुभगयासुंदर्याएतयानायिकयारसात्प्रीतिविशेषात्सादरमादरसहितं
यथास्यात्तथायस्मासंसेव्यसेतत्तस्मात्कृतीधन्योसीत्यन्वयः । कथमिहाकांक्षायांसंसे
वनक्रियांविशिनष्टि व्यावल्गदित्यादिना । व्यावल्गद्विशेषतआसमंताच्चलन्कुचभा
रोयत्र तथाआकुलाःक्रीडावेशेनेतस्ततःपर्यस्ताःकचाःकेशायत्रएवं व्यालोलालोला

यिताहारावर्त्यत्र तथाप्रेषद्रव्यांचंचलाभ्यांकुंडलाभ्यांशोभायुक्तगंडयुगलंयत्र ए
वंप्रस्वेदयुक्तवक्त्रांबुजंयत्र शर्वाभिरंतरंदत्तःकरेणप्रहारोयत्र तथाअधिकःश्वासोय
त्र तथेति वृत्तांतःविपरीतरतरूपः अत्रापिकंदुकशब्दगतपुल्लिगेननायकत्वाभिव्यक्ति
र्बोद्ध्या । श्लिष्टानीति श्लेषमूलकाभेदाध्यवसायविषयाणीत्यर्थः । साधारणानीति श्ले
षंविनैवप्रकृताप्रकृतवृत्तांतयोरनुगतानीत्यर्थः । तथाचलक्षणेसाम्यशब्देनश्लेषकृतंस्वार
सिकंचसाम्यंविवक्षितमितिभावः । सारूप्यात्सादृश्यात् ।—

यथावा ॥ पुरायत्रस्रोतःपुलिनमधुनातत्रसरितांविपर्यासं
यातोघनविरलभावःक्षितिरुहां ॥ बहोर्दृष्टंकालादपरमिवम
न्येवनमिदंनिवेशःशैलानांतदिदमितिबुद्धिंद्रढयति॥अत्रवन
वर्णनेप्रस्तुतेतत्सारूप्यात्कुटंविषुधनसंतानादिसमृद्धयसमृ
द्धिविपर्यासंप्राप्तस्यतत्समाश्रयस्यग्रामनगरादेर्वृत्तांतःप्रतीय
ते । अत्रच प्रस्तुताप्रस्तुतसाधारणविशेषणबलात्सारूप्यब
लाद्वाऽप्रस्तुतवृत्तांतस्यप्रत्यायनंतत्प्रस्तुतेविशेष्येतत्समारो
पार्थ सर्वथैवप्रस्तुतानन्वयिनःकविसंरंभगोचरत्वायोगात् । त
तश्चसमाशोकावप्रस्तुतव्यवहारसमारोपश्चारुताहेतुः । नतु
रूपकइवप्रस्तुतेअप्रस्तुतरूपसमारोपोस्ति । मुखंचंद्रइत्यत्र
मुखेचंद्रत्वारोपहेतुचंद्रपदसमभिव्याहारवद्रक्तश्रुंबतिचंद्रमा
इत्यादिसमाशोक्त्युदाहरणेचंद्रादौजारत्वाद्यारोपहेतोस्तद्वा
चकपदसमभिव्याहारस्याभावात् । ‘निरीक्ष्यविद्युन्नयनैःप
योदोमुखंनिशायामभिसारिकायाः ॥ धारानिपातैःसहकिं
नुवांतश्चंद्रायमित्यार्ततरंररासे’इत्येकदेशविवर्तिरूपकोदाहर
णइवप्रस्तुतेअप्रस्तुतरूपसमारोपगमकस्याप्यभावात् । तत्र
हिविद्युन्नयनैरित्यत्रनिरीक्षणानुगुण्यादुत्तरपदार्थप्रधानरूपम
यूरव्यंसकादिसमासव्यवस्थितादुत्तरपदार्थभूतनयनान्वयानु
रोधात् । पयोदेअनुक्तमपिद्रष्टृपुरुषत्वरूपणंगम्यमुपगम्यते ॥—

पुरेति । उत्तरचरितेसीताखागानन्तरंकदाचिद्वनम्प्रतिगतस्यभगवतो रामचन्द्रस्येयमु
क्तिः । पुरावनवासकालेसरितानदीनांस्त्रोतः प्रवाहोयत्रप्रदेशेआसीत्तत्राधुनापुकिन

स्तीतिशेषः । तथाक्षितिरुहांतरूणांघनविरलभावोविपर्यासंवैपरीत्यंयातप्राप्तः । सां
 द्राणांविरलताविरलानांशाखापल्लवादिदृढ्यासांद्रताजातेत्यर्थः । तथाचबहोर्भूयसः
 कालादनंतरंहृष्टमिदंवनमपरमन्यदिवमन्येपरंतुशैलानांपर्वतानांनिवेशोविन्यासविशेष
 स्तदेवेदंवनमितिबुद्धिप्रत्यभिज्ञारूपांद्रढयतिदृढीकरोतीत्यर्थः । तत्सारूप्यादिति।वन
 सादृश्यादित्यर्थः । ग्रामादौकिंवनसादृश्यमिषाकांक्षायांतद्गर्भविशेषणमाह । कुटुंबि
 ष्वित्यादि । कुटुंबिषुकुटुंबिगतोयोधनसमृद्धयसमृद्धयोर्विपर्यासस्तंप्राप्तस्येत्यर्थः । तत्स
 माश्रयस्यतादृशकुटुंबिसमाश्रयस्य । तथाचसमृद्धयसमृद्धिविपर्यासवदाश्रयत्वंसादृ
 श्यमितिभावः । किमस्यसादृश्यस्योत्थापकमितिचेत्तुघनविरलेतिविपर्यासमितिच ।
 ताभ्यामुक्तसादृश्यगर्भीकरणात् । एतेनैषासादृश्यगर्भविशेषणोपस्थापितसादृश्यमूला
 समासोक्तिरितिमूलग्रंथानवबोधस्तद्विरोधश्चेतिदूषणमलग्नकंवेदितव्यम् । अथात्राप्रस्तु
 तवृत्तांतस्यविशेषणसाम्यगम्यत्वाभावादुक्तलक्षस्याव्याप्तिरितिचेन्न । विशेषणसाम्य
 गम्यसादृश्यगम्यत्वेपिविशेषणसाम्यगम्यत्त्यानपायात् । प्राधान्यात्तुपरंसारूप्यस्यगमक
 लोपदर्शनंसारूप्यादितिग्रंथेन । एवमग्रेपिविशेषणसाम्यात्सादृश्याद्वेतिविकल्पोक्ति
 रपिप्राधान्याभिप्रायैवेतिनिरवद्यं । एवमलंकारंनिरूप्यतद्धोधप्रकारमुपदर्शयितुंभूमि
 कामारचयति । अत्रचेति । अत्रएषूदाहरणेषु । अप्रस्तुतवृत्तांतस्येति । अप्रकृतजा
 रादिसंबन्धिनश्चुंबनादिव्यवहारस्येत्यर्थः । विशेष्येचंद्रादौ । सर्वथाआरोपानारोपान्य
 तरविधया । प्रस्तुतानन्वयिनःप्रकृतान्वयशून्यस्य । यद्वा सर्वथैवेत्यस्यकवीत्यादिनान्व
 यः । कविसंरंभेतिस्वप्रतीत्युद्देश्यकशब्दसंदर्भरूपकविन्यापारेत्यर्थः । अप्रस्तुतवृत्तांतस्य
 चुंबनादेरिवाप्रस्तुतस्यजारादेरपिचंद्रादौसमारोपइतिमतंनिराकरोति । नत्विति । अप्रस्तु
 तरूपेति । अप्रस्तुतस्वरूपेत्यर्थः । कुतस्तत्राह मुखमिषादि । तादात्म्येनचंद्रारोपेतादात्म्य
 स्यापिसंसर्गविधयाआरोपविषयत्वात्तस्यचचंद्रत्वात्ततिरेकाच्चंद्रत्वारोपेत्युक्तिः । ननुम
 कारतयाचंद्रत्वारोपउक्तइतिभ्रमितव्यम् । चंद्रइतिशब्देन । चंद्रविशेषणत्वेनोपस्थितस्य
 चंद्रत्वस्यमुखेविशेषणतयाऽरोपासंभवात् । एवंजारत्वेतज्जापिबोध्यं । तद्वाचकेतिजारवा
 चकेत्यर्थः । ननुजारादिपदसमभिव्याहाराभावाच्छ्रौतारोपासंभवेप्यार्थोजाराद्यारोपो
 स्तु । नहितत्रापितादृशसपभिव्याहारोहेतुः रूपकध्वनेरुच्छेदापत्तेरित्याशंक्याहानिरी
 क्ष्येति । पयोदोमेघोविद्युत्स्वरूपैर्नयनैर्निशायाभिसारिकायामुखंवीक्ष्यधारानिपा
 तैःसहवांतःकिंनयंचंद्रइतिमत्वाआर्ततरंयथास्यात्तथाररासेआक्रंदनंकृतवानित्यर्थः ।
 उदाहरणइवेतिव्यतिरेकदृष्टांतः । अत्रयथागमकमस्तितादृशस्यसमासोक्त्युदाहरणेअ
 भावादित्यर्थः । तथाचार्थारोपोप्यनाशंक्यइतिभावः । ननु विद्युन्नयनैरित्यत्रकिमप्रस्तु
 तारोपगमकंयदभावात्समासोक्तौतदभावइत्यतोगमकंदर्शयितुमाह तत्रेति । आनुग

प्यादानुकूल्यात् । उपमितसमासस्यपूर्वपदार्थप्रधानतयानयनसदृशविद्युत्करणकत्वं
स्यनिरीक्षणेसंभवात्प्रतिकूलत्वमितिभावः । अनुक्तमप्यश्रौतमपि । रूपणमारोपः ।—

नचेहतथानिरीक्षणवत्त्वय्यागतेकिमितिबेपतएषासिंधुरिति
श्लोकेसेतुकृत्वादिवच्चाप्रस्तुतासाधारणवृत्तांतउपात्तोऽस्ति ।
नाऽपिश्लिष्टसाधारणादिविशेषणसमर्पितयोःप्रस्तुताप्रस्तुत
वृत्तांतयोरप्रस्तुतवृत्तांतस्यविद्युन्नयनवत्प्राधान्यमास्ति । येन
तदनुरोधात्त्वंसेतुमंथकदित्यत्रेवप्रस्तुतेननुक्तमप्यप्रस्तुतरूपस
मारोपमभ्युपगच्छेमातस्माद्विशेषणसमर्पिताप्रस्तुतव्यवहार
समारोपमात्रमिहचारुताहेतुः । यद्यपि प्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांत
योरिहश्लिष्टसाधारणविशेषणसमर्पितयोर्भिन्नपदोपात्तविशे
षणयोरिवविशेष्येणैवसाक्षादन्वयादस्ति समप्राधान्यम् त
थाप्यप्रस्तुतवृत्तान्तान्वयानुरोधान्नप्रस्तुतेऽप्रस्तुतरूपसमारो
पौंगीकार्यः । तथाहि । यथाप्रस्तुतविशेष्येऽप्रस्तुतवृत्तांतस्या
न्वयायोग्यतातथैवाप्रस्तुतेपिजारादौनास्तिप्रस्तुतवृत्तांतस्या
न्वययोग्यता । एवंच समप्रधानयोःप्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयो
रन्यतरस्यावश्यमारोपेभ्युपगन्तव्येश्रुतएवप्रस्तुतेऽप्रस्तुतस्या
रोपश्चारुताहेतुरित्युक्तम् । नन्वेवंसतिविशेषणसाम्यादप्र
स्तुतस्यगम्यत्वंसमासोक्तिः । ‘विशेषणानां साम्येनयत्रप्रस्तु
तवर्तिनां ॥ अप्रस्तुतस्यगम्यत्वंसासमासोक्तिरिष्यते’ इ
त्यादीनिप्राचीनानां समासोक्तिलक्षणानिनसंगच्छेरन् । प्रस्तु
तेश्लिष्टसाधारणादिविशेषणसमर्पितानुरागपूर्वकवदनचुम्ब
नाद्यप्रस्तुतवृत्तांतसमारोपमात्रस्यचारुताहेतुत्वाभ्युपगमेन
विशेषणसाम्यकृतकामुकाद्यप्रस्तुतधर्मिव्यंजनानपेक्षणादि
तिचेदुच्यते ॥—

नचेहेति । इहसमासोक्त्युदाहरणे । तथानिरीक्षणवन्नयनकरणकनिरीक्षणवत्से
तुकृत्वादीसादिनामंथनकारित्वपरिग्रहः । नन्विहापिपरनायिकामुखचुंबनरूपस्या
प्रस्तुतवृत्तांतस्याप्रस्तुतासाधारणधर्मत्वादप्रस्तुतारोपमकत्वंस्यादिसाशक्यपरिहरति

नापीति । साधारणादीत्यादिनासादृश्यगर्भविशेषणसंग्रहः । वृत्तांतयोरिति निर्धारणे षष्ठी । वृत्तांतयोर्मध्ये इत्यर्थः । विदुन्नयनवदिति । प्रस्तुताप्रस्तुतयोर्विदुन्नयनयोर्मध्ये यथानयनस्योत्तरपदार्थप्रधानसमासात्प्राधान्यंतथानास्तीत्यर्थः । सेतुमंथकृदिति पाठः । सेतुबंधकृदितिलपपाठः कथंचिदर्थतोऽनुवादत्वेन व्याख्येयः । उपसंहरति तस्मादिति । मात्रपदेनाऽप्रस्तुतारोपव्यवच्छेदः । विदुन्नयनवत्समासकृतश्रौतप्राधान्याभावेपि विशेषणसामर्थ्यावगतस्याप्रस्तुतवृत्तांतस्यार्थतः प्राधान्यमस्तीति शंकते । यद्यपीति । नन्वप्रस्तुतवृत्तांताभिन्नत्वेनावगतस्य प्रस्तुतवृत्तांतस्य प्रस्तुतविशेष्येणान्वयात्कथमप्रस्तुतवृत्तांतस्य प्राधान्यमिति शंका निरासायाह विशेष्येणैवेति । ननु तद्विशेषणीभूतप्रस्तुतवृत्तांतेनेत्येवकारार्थः । समाधत्ते तथापीति । अयमाशयः । नात्राश्लिष्टादिविशेषणैः समर्पितः परनायिका मुखचुंबनादिरूपोऽप्रस्तुतवृत्तांतः प्रागेव कयापि व्युत्पत्त्या प्रस्तुतगतत्वेन भासते । यद्बलादप्रस्तुतजाराद्यारोपावगतिः स्यात् । अपितु तादृश्येनावगते तस्मिन् प्रस्तुता संबद्धस्य कविसंरंभगोचरत्वायोगात् प्रस्तुतसमारोपितत्वेन पर्यवसानमिति । नन्वेवं तर्हि प्रस्तुतवृत्तांतस्याप्यप्रस्तुतवृत्तांताश्रये धर्मिण्यन्वयोस्तु । असंबद्धाभिधानप्रसंगपरिहारस्य तुल्यत्वादित्याशङ्क्याह । तथाहीत्यादि । एवं च योग्यतारूपविनिगमकविरहे च मास्तु तार्हिकस्याप्यन्वयस्तत्राह । अवश्यमिति । अन्यथाऽसंबद्धाभिधानप्रसंगापत्तेरिति भावः । किं तर्हि विनिगमकं तत्राह । श्रुत एवेति । तथा च श्रुतप्रस्तुतार्थोपस्कारकतया च मत्कारहेतुत्वमेव विनिगमकमिति भावः । अप्रस्तुतस्याप्रस्तुतवृत्तांतस्य । नन्वेवमिति । एवमप्रस्तुतसमारोपानंगीकारे विशेषणानामित्यादिविद्यानाथोक्तं लक्षणं । प्रस्तुतवर्तिनां विशेषणानां साम्येनेनेत्यन्वयः । प्रस्तुते समारोपार्थम् ।—

स्वरूपतोऽप्रस्तुतवृत्तांतस्यारोपो न चारुताहेतुः । किं त्वप्रस्तुतकामुकादिसंबंधित्वेनावगम्यमानस्य तस्यारोपः । तथा भूतस्यैवरसानुगुणत्वात् । न च तावदवगमने विशेषणपदानां सामर्थ्यमस्ति । अतः श्लेषादिमहिम्नाविशेषणपदैः स्वरूपतः समर्पितेन वदनचुंबनादिना तत्संबंधिनि कामुकादावभिव्यक्ते पुनस्तदीयत्वानुसंधानं तत्र भवति । यथा स्वरूपतो दृष्टेन राजाश्वादिना तत्संबंधिनि राजादौ स्मारिते पुनरश्वादौ तदीयत्वानुसंधानमिति विशेषणसाम्येन वाच्योपस्कारकस्याप्रस्तुतव्यंजनस्यास्त्यपेक्षा । अतएव श्लिष्टविशेषणायामिव साधारणविशेषणायामप्यप्रस्तुतव्यवहारसमारोप इत्येव प्राचीनानां प्रवादः । कंदुके व्या

वल्गत्कुचभारत्वादिविशिष्टवनितासेव्यत्वस्यकामुकसंबंधि
त्वेनैवसमारोपणीयत्वात् । स्वरूपतःकंदुकेपितस्यसत्त्वेनास
मारोपणीयत्वात् । किंचसारूप्यनिबंधनत्वेनोदाहृतायांसमा
सोक्तावप्रस्तुतवृत्तांतस्याशब्दार्थस्याप्रस्तुतवृत्तान्तरूपेणैवग
म्यतयातेनरूपेणतत्रसमारोपसिद्धेः । अन्यत्रापितथैवयुक्त
मितियुक्तमेवप्राचीनानांलक्षणामिति विभावनीयं ॥ ६० ॥

अप्रस्तुतधर्मिव्यंजनानपेक्षायामपि समारोप्यमाणवृत्तान्तविशेषणत्वार्थे तदपेक्षणाञ्च
लक्षणासंगतिरित्याह । स्वरूपतइत्यादि । स्वरूपतोऽप्रस्तुतसंबंधित्वेनाज्ञायमानस्य
नन्वपेक्षासत्त्वेऽपि विशेषणसाम्यस्यतद्व्यंजनासामर्थ्याल्लक्षणासंगतितादवस्थ्यमित्याशं
क्यसाक्षादसामर्थ्येपिवृत्तांताभिव्यक्तिद्वारातत्संभवान्नदोषइत्याह । नचेत्यादि । तदी
यत्वानुसंधानंकामुकसंबंधित्वानुसंधानं । तत्रमुखचुंबनादौ । अनुसंधानंतद्वतिपाठः ।
अनुसंधानवदितिपाठेयथेयस्यासंगतेः अतएवाप्रस्तुतव्यंजनस्यापेक्षणादेव । नन्वप्र
स्तुतधर्मिव्यंजनानपेक्षणेईदृशःप्रवादःकुतो नयुक्तस्तत्राह । कंदुकइति । विशिष्टेयस्यसे
व्यत्वेनान्वयः । संबंधित्वेनैवेत्येवकारोक्तमेवार्थसोपपत्तिकमाह स्वरूपतइति । अप्रस्तुत
कामुकसंबंधित्वानालिङ्गितरूपेणेत्यर्थः । तथाचारोपासंभवात्तादृशप्रवादानुपपत्तिरिति
भावः । श्लिष्टविशेषणायामयमैद्रीत्यादौमुखचुंबनादेःस्वरूपतोऽप्यारोपस्यैवसत्त्वात्साधा
रणविशेषणायामुपपत्तिरितिप्रवादोपन्यासः । ननुतत्रापितादृशवनितासेव्यत्वस्यतादृ
शवनिताकृतविपरीतरतपात्रत्वरूपस्याप्रस्तुतवृत्तांतरूपस्यस्वरूपतोऽप्यारोपस्यैवसंभवा
न्नतादृशप्रवादानुपपत्तिरत आहकिंचेति । युक्तमिति । तत्सामान्यादितरेषुतथात्वमितिन्या
यादितिभावः । लक्षणमितिजातावेकचनंतदेवमुक्तरीत्या 'अयमैद्रीमुखं पश्यरक्तशुंबतिचं
द्रमाः' इत्यत्रशक्तिव्यंजनाभ्यांप्राचीप्रारंभसंबंधाश्रयश्चंद्रोजारसंबंधिसानुरागपरनायि
कामुखचुंबनाश्रयइतिबोधः । अप्रस्तुतवृत्तांताभिन्नत्वेनाध्यवसितस्यप्रस्तुतवृत्तांतस्यता
दात्म्येनाप्रस्तुतारोपविषयेप्रस्तुतधर्मिण्यन्वयइतिमतेतुसानुरागपरनायिकामुखचुंबना
भिन्नप्राचीप्रारंभसंयोगाश्रयोजाराभिन्नश्चंद्रइतिबोधः । एवमुदाहरणांतरेप्यनेनैवप्रका
रेणबोधप्रकाराऊहनीयाः ॥ ६० ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांसमासोक्तिप्रकरणम्

अलंकारः परिकरः साभिप्रायेविशेषणे ॥ सु

धांशुकलितोत्तंसस्तापंहरतुवःशिवः ॥ ६१ ॥

अत्रसुधांशुकलितोत्तंसइतिविशेषणंतापहरणसामर्थ्याभिप्रा
यगर्भम् । यथावा ॥ तवप्रसादात्कुसुमायुधोपिसहायमेकमधु

मेवलब्ध्वा॥ कुर्याहरस्यापिपिनाकपाणेर्धैर्यच्युतिकेममधन्वि
नोन्ये॥ अत्रपिनाकपाणेरितिहरविशेषणकुसुमायुधइत्यर्थल
भ्याहमर्थविशेषणंचसारासारायुधत्वाभिप्रायगर्भं । यथावा ॥
सर्वाशुचिनिधानस्यकृतघ्नस्यविनाशिनः ॥ शरीरकस्यापिकृ
तेमूढाःपापानिकुर्वते ॥ अत्रशरीरविशेषणानितस्यहेयत्वे
नासंरक्षणीयत्वाभिप्रायगर्भाणि।व्यास्थंनैकतयास्थितंश्रुतिग
णंजन्मीनवल्मीकतोनाभौनाभवमच्युतस्यसुमहद्भाष्यंचना
भाषिषं॥चित्रार्थीनबृहत्कथामचकथंसुत्राग्निनासंगुरुर्देवत्व
द्रुणवृंदवर्णनमहंकर्तुकथंशक्रुयां ॥ अत्रश्रुतिगणंव्यास्थभि
त्यादीनिविशेषणानिस्वस्मिन्व्यासाद्यसाधारणकार्यकर्तृत्वनि
षेधमुखेननाहंव्यासइत्याद्यभिप्रायगर्भाणि ।—

गुणीभूतव्यंग्यप्रभेदभूतसमासोक्त्यलंकारप्रसंगात्तत्प्रभेदंपरिकरालंकारंलक्षयति ।
अलंकारइति । अलंकारत्वेत्कीर्तनंचदोषाभावेनैवगतार्थत्वमितिशंकानिरासार्थं ।
तत्प्रपंचनंचाग्रेकरिष्यते । साभिप्राये प्रकृतार्थोपपादकार्थविषयकाभिप्रायपूर्वकंत
थाभूतार्थव्यंजकइतियावत् । इत्थंचप्रकृतार्थोपपादकार्थव्यंजकविशेषणत्वंलक्षणंबो
ध्यं । ध्नावतिव्याप्तिवारणायप्रकृतार्थोपपादकेति । हेत्वलंकारवारणायबोधकत्वंवि
हायव्यंजकत्वनिवेशः । वक्ष्यमाणपरिकरांकुरालंकारवारणायविशेषणेति । तत्रतुवि
शेष्यंतथेतिनातिप्रसंगः सुधांश्विति । सुधांशुनाकलितःकृतउत्तंसःशेखरोयेनसइतिह
रविशेषणं । उत्तंसःकर्णपूरेस्याच्छेखरेचावतंसवदितिविन्धः । सामर्थ्याभिप्रायंसाम
र्थ्यव्यंजकं । तवेति । इंद्रप्रतिकामस्योक्तिः । तवप्रसादात्कुसुमायुधोप्यहंमधुंवसंत
मेवैकंमुख्यंसहायंलब्ध्वापिनाकोधनुर्विशेषःपाणौयस्यतादृशस्यापिहरस्यधैर्यच्युतिर्धैर्य
स्वलनंकुर्यां । अन्येधन्विनोधनुर्धराममपुरःकेअगणनीयाइत्यर्थः । कुसुमायुधइतिवि
शेषणंचैत्यन्वयः । अर्थलभ्येति । कुर्यामित्युत्तमपुरुषाक्षिप्तेत्यर्थः । अभिप्रायगर्भम
भिप्रायपूर्वकं । अतएवावयवार्थमात्रविश्रांतत्वाद्दरपदेननपौनरुत्तयमपि । सर्वेति । सर्वे
षामशुचीनारक्तपूयरेतोविष्मूत्रादीनांनिधानस्यस्थानभूतस्यकृतघ्नस्योत्तमान्नपानादि
कृतोपकारनाशकस्य । शरीरकस्येतिनिंदायांकप्रत्ययः । कृतेतदर्थं तत्संरक्षणार्थ
मितियावत् । विशेषणानिपूर्वार्थोक्तानि । तस्यशरीरस्य । व्यास्थामिति । राजानंप्र
तिकवेरुक्तिः हेदेवराजनत्त्वद्रुणानांवृंदस्यसमूहस्यवर्णनंकर्तुमहंकथंशक्रुयांशक्तोभवेयमि
त्यन्वयः । कुतस्तत्राह । यतोहमेकरूपतयास्थितंवेदसमूहंव्यास्थमनेकशाखारूपेणन

विस्तारिवान् । तथाचतत्कर्ताव्यासोनभवामीतिव्यज्यते । एवमग्रेपि । बल्मी
कतोबल्मीकाज्जन्माऽस्यास्तीतिजन्मी नभवामीतिशेषः तथाचनाहंबाल्मीकिरिति । अ
च्युतस्यनाभौनाऽभवंनोत्पन्नइत्यनेननाहंचतुर्मुखइति । सुमहद्भाष्यंमहाभाष्यंचना
भाषिषंनभाषितवानित्यनेननाहंसहस्रजिवहःशेषइति । चित्रोविचित्रोर्थोयस्यास्तांबृ
हत्कथानंअचकथंकथितवानित्यनेननाहंतद्वक्ताशिवोगुणाढ्योवेति । मुत्राम्णिइंद्रेगुरु
पदेशकोनासमित्यनेननाहंवाक्पतिरितिचव्यज्यते ।—

तत्राद्ययोरुदाहरणयोरेकैकंविशेषणंसमनंतरयोःप्रत्येकंबहूनि
विशेषणानि । तत्रापिप्रथमोदाहरणेसर्वाणिविशेषणान्ये
काभिप्रायगर्भाणिपदार्थरूपाणिच । द्वितीयोदाहरणेभिन्ना
भिप्रायगर्भाणिवाक्यार्थरूपाणिचेतिभेदः । एतेषुव्यंग्यार्थस
द्भावेपिनध्वनिव्यपदेशः । शिवस्यतापहरणेमन्मथस्यकैमुति
कन्यायेनसर्वधन्विधैर्यभंजकत्वेशरीरसंरक्षणार्थपापमाचरतां
मूढत्वेस्वस्यवर्णनीयराजगुणकथनाशक्तत्वेचवाच्यएवोपस्का
रकत्वात् । अतएवव्यंग्यस्यवाच्यपरिकरत्वात्परिकरइतिना
मास्यालंकारस्य । केचित्तुनिष्प्रयोजनविशेषणोपादानेऽपुष्टा
र्थत्वदोषस्योक्तत्वात्सप्रयोजनत्वं विशेषणस्यदोषाभावमात्रं
नकश्चिदलंकारः । एकनिष्ठतादृशानेकविशेषणोपन्यासेपरंवै
चित्र्यविशेषात्परिकरइत्यलंकारमध्येपरिगणितइत्याहुः । व
स्तुतस्त्वनेकविशेषणोपन्यासएवपरिकरइतिननियमः । श्ले
षयमकादिष्वदुष्टार्थदोषाभावेनतत्रैकस्यापिविशेषणस्यसा
भिप्रायस्यविन्यासेविच्छित्तिविशेषसद्भावात्परिकरोपपत्तेः ।—

उक्तेषुदाहरणेषुवैलक्षण्यंदर्शयति तत्रेसादिना । एकैकमेकस्यविशेष्यस्यैकमेव स
मनन्तरयोरनन्तरोक्तयोःप्रत्येकमेकंविशेष्यंप्रति तत्रापितयोर्मध्येपि एकाभिप्रायगर्भा
ण्येकार्थाभिप्रायपूर्वकाणि । वाक्यार्थेति । नव्यास्थमित्यादिनिषेधवाक्यार्थषट्सोक्त
रीत्याहेतुत्वेनांतिमवाक्यार्थेविशेषणत्वादितिभावः । एतेषुउक्तोदाहरणेषु । ध्वनिव्यप
देशोध्वनिव्यवहारः । तत्रहेतुमाह तापहरणेसादिना । तापहरणेइत्यादिसप्तम्यंतच
तुष्ट्यस्यवाच्यइत्यनेनसामाधिकरण्येनान्वयः । उपस्कारकत्वादिति । तथाचापरांग
रूपगुणीभूतव्यंग्यभेदत्वाद्ध्वनिव्यवहारइतिभावः । नन्वेवमपियथाश्रुतलक्षणस्य

निःशेषच्युतेत्यादिध्वनावतिव्याप्तिरित्यत आह अतएवेति । वाच्योपस्कारकत्वादेवेत्यर्थः । परिकरत्वादंगत्वात् । तथाचपरिकरपदमहिम्नाप्रकृतार्थोपपादकत्वस्यव्यंग्यविशेषणस्यलाभान्नातिव्याप्तिरितिभावः । अपुष्टार्थेतिभावप्रधानं । उक्तत्वादिति । अर्थोऽपुष्टः कष्टोव्याहतपुनरुक्तदुःक्रमग्राम्याइत्यादिनाऽलंकारिकैरुक्तत्वादित्यर्थः । कथं तर्हि तैरेवास्यालंकारत्वेन कथनमत आह एकनिष्ठेति । तादृशेति साभिप्रायेत्यर्थः । दोषाभावेनेति । अपुष्टार्थत्वस्य दोषत्वाभावेनेत्यर्थः । उद्भटालंकारसंपत्त्या सह दयैव मुख्यरूपदूषकताबीजाभावादितिभावः विच्छित्तिश्चमत्कृतिः परिकरत्वोपपत्तेः परिकरस्यालंकारत्वोपपत्तेः । तत्र दोषः स्यात्प्रसक्त्या विच्छित्तिविशेषस्य तदभावयुक्तत्वासंभवात्तत्प्रयोजकमलंकारत्वमावश्यकमितिभावः—

यथा ॥ अतियजेत निजां यदि देवतामुभयतश्च्यवते जुषतेऽप्यघं ॥
क्षितिभृतैव सदैव तकावयं वनवतानवता किमहिद्रुहा ॥ अत्र हि
पुरुहूतपूजोद्युक्तान्नंदादीन् प्रतिभगवतः कृष्णस्य वाक्ये गोवर्धनगिरिरेव चास्माकं रक्षकत्वेन दैवतमितिस एव पूजनीयोनत्व
रक्षकः पुरुहूत इत्येवं परे वनवतेति गोवर्द्धनगिरिर्विशेषणं कानन
वत्त्वान्निर्झरादिमत्त्वाच्च पुष्पमूलफलतृणादिभिरारण्यकाना
मस्माकमस्मद्जनानां गवां चायमेवरक्षक इत्यभिप्रायगर्भं । ए
वमत्र साभिप्रायैकविशेषणविन्यासस्याऽपि विच्छित्तिविशेषव
शादस्य साभिप्रायस्याऽलंकारत्वसिद्धावन्यत्रापि सुधांशुकलितोत्तंस इत्यादौ तस्यात्मलाभो न निवार्यते । अपिच एकपदार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमलंकार इति सर्वसंमतं तद्वदेकस्यापि विशेषणस्य साभिप्रायस्यालंकारत्वं युक्तमेव ॥ ६१ ॥

यमकस्थले उदाहरति । यथेति । निजां देवतामतिक्रम्य यदि यजेत अर्थादेवतां तं पूजयेत् तदोभयतो लोकद्वयाच्च्यवते भ्रश्य स घं पापमपि जुषते सेवते प्राप्नोतीति यावत् । कानिजा देवता तत्राह । वयं वनवता प्रशस्त वनयुक्ते न क्षितिभृता गोवर्द्धनगिरिणैव सदैव तकादैवत सहिताः । स एवास्माकं दैवतमित्यर्थः । अनवताऽरक्षकेण । अहिद्रुहा इन्द्रेण । किंप्रयोजनमिति शेषः । अहिर्वृत्रासुरः । अहिर्वृत्रासुरे सर्प इति विश्वः । नन्वेवं सतितत्रैवालंकारतास्यान्नतु सुधांशुकलितोत्तंस इत्यादावत आह एवमिति । विच्छित्तिविशेषेति दोषाभावप्रयुक्तविच्छित्तिव्यावृत्तेत्यर्थः । ननु यमकादावपितादृशविच्छित्तिविशेषे मानाभावः ।

विच्छित्सामान्यंतुपर्युदस्तदोषाभावेनाप्युपपन्नम् । आपत्कालपर्युदस्तस्यमृच्छौचही
नतादोषस्याभावेनेवतदानीमपिमृच्छौचकर्तुरतिशयाधानमितिनालंकारत्वसिद्धिरि
त्यतआह अपिचेति । 'भस्मोद्भूलनभद्रमस्तुभवतेरुद्राक्षमालेशुभंहासोपानपरंपरेगिरिसुता
कांतालयालंकृतिः ॥ आद्याराधनतोषितेनविभुनायुष्मत्सपर्यासुखालोकोच्छेदिनिमो
क्षनामनिमहामोहेनिलीयामहे' इत्यादौमोक्षस्यमहामोहत्वेसुखालोकोच्छेदितं सुखालो
कोच्छेदिनीत्येकपदार्थोहेतुरितिकाव्यलिङ्गमलंकारत्वेनयथास्वीकृतंनतुनिर्हेतुत्वदोषा
भावमात्रतयाविच्छित्तिविशेषस्यानुभवसिद्धत्वात्तथेहापीतिभावः ॥ ६१ ॥ इसलंका
रचंद्रिकायांपरिकरप्रकरणम् ॥

साभिप्रायेविशेष्येतुभवेत्परिकरांकुरः ॥ चतु

र्णांपुरुषार्थानांदातदेवश्चतुर्भुजः ॥ ६२ ॥

अत्रचतुर्भुजइतिविशेष्यंपुरुषार्थचतुष्टयदानसामर्थ्याभिप्रा
यगर्भं । यथावा ॥ फणींद्रस्तेगुणान्वक्तुंलिखितुंहैहयाधिपः ॥

द्रष्टुमाखंडलःशक्तःक्वाहमेषकृतेगुणाः । फणींद्रइत्यादिविशे
ष्यपदानिसहस्रवदनाद्यभिप्रायगर्भाणि ॥ ६२ ॥

साभिप्रायइति । अत्रविशेषणपदस्थानेविशेष्येतिप्रक्षिप्यपूर्ववल्लक्षणंबोध्यं । तच्च
परिकरेऽतिव्याप्तिवारणार्थं लक्ष्येलक्षणंसंगमयति अत्रेति । यद्यपिदेवांतरव्यावर्तक
तयाचतुर्भुजइतिविशेषणंतथापिनृपादिसाधारणदेवपदशक्तेर्विष्णौनियमनेनविशेष्य
प्रतीत्यौपयिकतयाविशेष्यपदत्वमभिमतंबोध्यं । असंदिग्धमुदाहरति । फणींद्रइति ।
राजानंप्रतिकवेरुक्तिः । तवगुणान्वक्तुंफणींद्रःशेषोऽसमर्थइत्यध्याहार्यं । एवमग्रेपि ।
हैहयाधिपःकार्तवीर्यः । आखंडलइंद्रः । उभयत्रगुणानित्यनुषज्यते । एषमर्त्यधर्मः ।
अहंकृतेगुणाःकृतेकशब्दौमहदंतरंसूचयतः । सहस्रमुखत्वादीत्यादिनासहस्रबाहुत्वसह
स्रनयनत्वयोःसंग्रहः । अत्रानेकेषांविशेष्यपदानांतत्तदभिप्रायगर्भत्वंविशेषः ॥ ६२ ॥
इतिपरिकरांकुरप्रकरणम् ॥

नानार्थसंश्रयः श्लेषोवर्ण्यावर्ण्योभयाश्रितः॥सर्वदोमाधवः

पायात्सयोगंगामदीधरत् ॥ ६३ ॥ अञ्जेनत्वन्मुखंतुल्यंहरि

णाहितसक्तिना॥उच्चरद्भूरिकीलालः शुशुभेवाहिनीपतिः ६४

अनेकार्थशब्दविन्यासः श्लेषः सचत्रिविधः प्रकृतानेकविषयः

अप्रकृतानेकविषयःप्रकृताप्रकृतानेकविषयश्च । सर्वदेत्यादिक

मेणोदाहरणानि । तत्रसर्वदोमाधवइतिस्तोतव्यत्वेनप्रकृतयो
हरिहरयोःकीर्तनंप्रकृतश्लेषः । अञ्जंकमलमञ्जश्वंद्रस्तयोरुप
मानमात्रत्वेनाप्रकृतयोः । कीर्तनमित्यप्रकृतश्लेषः । वाहिनीप
तिःसेनापतिःसमुद्रश्च ॥ तत्रसमितौशस्त्रप्रहारोत्पतद्गुधिरस्य
सेनापतेरेववर्णनंप्रकृतमितिप्रकृताप्रकृतश्लेषः । यथावा ॥ त्रा
तःकाकोदरोयेनद्रोग्धापिकरुणात्मना ॥ पूतनामारणख्यातः
समेस्तुशरणंप्रभुः ॥ नीतानामाकुलीभावंलुब्धैर्भूरिशिलीमु
खैः ॥ सदृशेवनवृद्धानांकमलानांत्वदीक्षणे ॥ असावुदयमारू
ढः कांतिमानरक्तमंडलः ॥ राजाहरतिलोकस्यहृदयंमृदुलैः
करैः ॥ तत्रायेस्तोतव्यत्वेनप्रकृतयोः रामकृष्णयोःश्लेषः द्विती
येउपमानत्वेनाप्रकृतयोःपद्महरिणयोःश्लेषः । तृतीये राजा
हरतिलोकस्येतिचंद्रवर्णनप्रस्तावेप्रकृतस्यप्रत्यग्रोदितचंद्रस्या
प्रकृतस्यनवाभिषिक्तस्यनृपतेःश्लेषः ।—

श्लेषंलक्षयति ॥ नानार्थेति । नानार्थस्यशब्दस्यसंश्रयोयोजनं श्लेषइतिलक्षणावर्ण्येसा
दिविभागः । वर्ण्यंचावर्ण्यंचवर्ण्यावर्ण्योभयंचएतच्चयाश्रितस्तद्विषयइत्यर्थः । सर्वेति ।
सर्वदःसमाधवःपायात् यःअंगंगोवर्धनपर्वतंगापृथ्वींचवराहावतारेधृतवानिति विष्णुप
क्षे । हरपक्षेतु सउमाधवःसर्वदापायात् । योगंगाधृतवानित्यर्थः । हरिणेनमृगेणांकरूपतया
आहिताकृतासक्तिःसंगोयस्येतिचंद्रपक्षे । हरिणासूर्येणेतिकमलपक्षे उच्चरच्छस्त्रपातैरुद्
च्छत्कीलालंरुधिरंयस्यसवाहिनीपतिःसेनापतिः । तथावाहिनीनांनदीनांपतिःसमुद्र
श्चेतिपक्षेकीलालंजलं । समितौसंग्रामे । त्रातइति । येनकरुणायुक्तांतःकरणेनद्रोहकर्ता
पिअदरोभयशून्यःकाकस्त्रातोरक्षितोनतुहतः । सपवित्रनामा । रणेख्यातोविभूरामोमे
शरणमस्त्वित्यर्थः । कृष्णपक्षेतुकाकोदरःकालियसर्पः पूतनायाराक्षस्यामारणेनख्यात
इतिशेषः । नीतानामिति । दयितांप्रतिनायकोक्तिः । तवईक्षणेनेत्रेकमलानांपद्मानां
हरिणानांचसदृशेस्तइत्यन्वयः । कीदृशानांवनेजलेअरण्येचवृद्धिंप्राप्तानाम् । तथा लु
ब्धैर्लोभशीलैर्भूरिभिःशिलीमुखैर्भ्रमैराकुलीभावंव्याप्ततांनीतानामितिपद्मपक्षे । हरि
णपक्षेतु लुब्धैःव्याधैःकर्तृभिर्भूरिशिलीमुखैर्बाणैःकरणभूतैराकुलीभावंचपलतांनीता
नामित्यर्थः । मृगप्रभेदेकमलइतिविश्वः । असाविति । उदयंशैलमभिवृद्धिंच रक्तंरक्तव
र्णमनुरक्तंच मंडलंविबंदेशश्च राजाचंद्रोनृपश्च मृदुलैरभिनवैरल्पैश्च करैःकिरणैर्ग्राह्य
नैश्च । प्रत्यग्रोदितेतिअभिनवोदितेत्यर्थः—

यदत्रप्रकृताप्रकृतश्लेषोदाहरणेशब्दशक्तिमूलध्वनिमिच्छंति प्राञ्चः । तत्प्रकृताप्रकृताभिधानमूलकस्योपमादेरलंकारस्य व्यंग्यत्वाभिप्रायं न त्वप्रकृतार्थस्यैव व्यंग्यत्वाभिप्रायं । अप्रकृतार्थस्यापि शक्त्या प्रतिपाद्यस्याभिधेयत्वावश्यंभावेन व्यक्त्यनपेक्षणात् । यद्यपि प्रकृतार्थे प्रकरणबलाज्झटितिबुद्धिस्थे सत्येव पश्चान्नृपतितद्वाह्यधनादिवाचिनां राजकरादिपदानामन्योन्यसन्निधानबलात्तच्च द्विषयशक्त्यंतरोन्मेषपूर्वकमप्रस्तुतार्थः स्फुरेत् । न चैतावता तस्य व्यंग्यत्वं । शक्त्या प्रतिपाद्यमाने सर्वथैव व्यक्त्यनपेक्षणात्पर्यवसिते प्रकृतार्थाभिधाने पश्चात्स्फुरति चेत् कामंगूढश्लेषो भवतु । अस्ति चान्यत्रापि गूढश्लेषः ॥—

ननु प्रकरणेनाभिधायानियमनादप्रकृतार्थस्य व्यंग्यत्वमेवेति कथं श्लेषइत्याशंक्याह यदि ति । अलंकारस्येति । न चैवं शब्दशक्तिमूलवस्तुध्वनेरुच्छेदइति वाच्यम् । 'शानिरशनिश्चतमुच्चैर्निहंतिकुप्यसिनरेन्द्रयस्मैलं । यत्र प्रसीदसि पुनः सभात्युदारोनुदारश्च' इत्यत्र शनिविरुद्धरूपे प्रस्तुतेऽशनिशब्देनाभिधया प्रतीयमानेऽपि तन्मूलकस्य विरुद्धावपि तदनुवर्तनार्थमेकं कार्यकुरुतइति वस्तुध्वनेरशनिशब्दव्यक्तिमूलस्य संभवात् । अलंकारस्येत्यस्योपलक्षणत्वात् । अन्योन्यसन्निधानबलात्परस्परार्थसंबन्धार्थवाचकशब्दसमभिव्याहाररूपशब्दांतरसन्निधिबलात् । तथाचाप्रकृतेऽप्यभिधानियामकमस्तीति भावः एतावता पूर्वापरभावमात्रेण तस्याप्रकृतार्थस्य गूढश्लेषइति । गूढत्वं चाप्रकृतत्वेन द्वितीयार्थस्य शीघ्रमप्रसयात् ।—

अयमतिजरठाः प्रकामगुर्वीरलघुविलंबिपयोधरोपरुद्धाः ॥ स ततमसुमतामगम्यरूपाः परिणतदिक्करिकास्तटीर्बिभर्ति ॥ मंदमग्निमधुर्यमोपलादर्शितश्वयथुचाभवत्तमः ॥ दृष्टयस्तिमिरजंसिषेविरेदोषमोषधिपतेरसन्निधौ ॥ अत्र हि समासोक्त्युदाहरणयोः प्राकरणिके र्थे प्रकरणवशाज्झटितिबुद्धिस्थे विशेषणसाम्यादप्रकृतोपिवृद्धवेश्यावृत्तांतादिः प्रतीयते तत्र समासोक्तिरभंगश्लेषइतिसर्वेषामभिमतमेव । एवमन्यत्रापि गूढश्लेषे ध्वनिबुद्धिर्नकार्या ॥—

अयमिति । माघेरैव तकगिरिवर्णनं । अयंगिरिस्तटीर्बिभर्तीत्यन्वयः । किंभूताः ।

अजिजरठाअखंतकठिनाः । प्रकामगुर्वीरतिमहस्यः । अलघुभिर्विलंबमानैर्मैवैर्व्याप्ताः । निरंतरंप्राणिनामगम्यरूपाः परिणतातिर्यक्तप्रहारिणोदिग्गजायामुताः । वृद्धवेद्या पक्षेतुजरठाजीर्णाः पयोधराः कुचाः अगम्याः संगमायोग्याः परिणतेप्रकटेदिक्करिकेया सांताइत्यर्थः । दिग्द्वर्तुलंदशनक्षतं करिकानखक्षतं । दिग्दष्ट्वर्तुलाकारं करिकानखरेखि केतियादवः । मंदमिति ओषधीनांपत्युश्चंद्रस्यासन्निधौसत्यर्यमोपलाः सूर्यकांतामंदीभूत मग्निधृतवंतः । तमः दर्शितः श्वयथुः पुष्टत्वं येन तथाऽभवत् । दृष्टयस्तिभिरजंदाषमांध्यंसि षेविरे । पक्षांतरे ओषधिपतिर्वैद्यः । एवंमंदाग्नित्वशोथतिभिराणिरोगविशेषाः । वृत्तांतादिरित्यादिपदाद्रोगिवैद्यवृत्तांतःपरिगृह्यते । अभंगश्लेषइति । तथाचश्लेषस्थले व्यंजनाविरहादप्रकृतेतत्स्वीकारेश्लेषव्यवहारः सर्वेषामनुपपन्नः स्यादितिभावः ॥—

यथावा ॥ रम्याइतिप्राप्तवतीःपताकारागंविविक्ताइतिवर्द्धयंतीः ॥ यस्यामसेवंतनमद्वलीकाःसमंवधूभिर्वलभीर्युवानः ॥ अत्रद्वितीयांतविशेषणसमर्पितार्थांतराणांशब्दसामर्थ्येनवधूभिरन्वयः । विभक्तिभेदात् । नचविभक्तिभेदेपितदन्वयाक्षेपकंसाधर्म्यमिहनिबद्धमस्ति । यतः ‘एतस्मिन्नाधिकपयःश्रियंवहंत्यःसंक्षोभंपवनभुवाजवेननीताः ॥ वाल्मीकिररहितरामलक्ष्मणानांसाधर्म्यदधतिगिरांमहासरस्यः ॥’ इत्यत्रेवाक्षिप्तश्लेषोभवेत् ॥—

रम्याइति । माघएवद्वारकावर्णनम् । यस्यांद्वारकायांयुवानोवधूभिःसमंवलभीःप्राप्तादोपरितनगृहाण्यसेवंतसेवितवंतः । किंभूताः रम्याः इतिहेतोः । पताकावैजयंतीः । प्राप्तवतीःविविक्ताविजनाः इतिहेतोः । रागंरतिंवर्द्धयंतीः । नमंतिवलीकानिछादनपटलप्रांतायासांताः । वधूपक्षेपताकासौभाग्यानि । पताकावैजयत्यास्यात्साभाग्यनाटकांकयोरितिमेदिनी । रागमनुरागं । विविक्ताःसतीत्वेनपवित्राः नमन्निवलीकाश्चेति । नचेति । यतइत्यस्यइत्यत्रेवाक्षिप्तःश्लेषोभवेदित्यग्रेतनेनान्वयः । एतस्मिन्निति । तत्रैव रैवतकगिरिवर्णनं । एतस्मिन्निरौमहत्यःसरस्यःवाल्मीकेर्मुनेर्गिरांसाधर्म्यसादृश्यंदधतिधारयति । किंभूतानांगिरां । अरहितौसंबद्धौरामलक्ष्मणौयामुतथाभूतानां । सरसीपक्षे अरहिताःसंयुक्तारामाःपतयोयासांतथाभूतालक्ष्मणाःसारसवनितायामुताइति । किंभूताःसरस्यः । अधिकांजलशोभांवहंत्यः पवनसंभूतेनवेगेनसंक्षोभंतरंगाकुलत्वंनीताः प्रापिताः वाल्मीकिगिरस्तु । अधिकाःकपयोयामुताः । पवनभुवाहनूमतावेगेननिजेनसंक्षोभमुद्रटत्वंप्रापिताइति ॥—

सममित्येतत्तुक्रियाविशेषणंसहार्थत्वेनाप्युपपन्नं। वधूषुश्लिष्ट
विशेषणार्थान्वयात्प्राक्द्रागप्रतीतं साम्यं नालंबते तस्मादर्थ
सौंदर्यबलादेव तदन्वयानुसंधानमिति गूढश्लेषः। तदनुतद्वला
देवसमशब्दस्य साधर्म्यार्थकल्पनमिति वाच्यस्यैवोपमालंका
रस्यांगमयमित्यलंप्रपंचेन। तस्मात्सिद्धं श्लेषत्रैविध्यं एवं च
श्लेषः प्रकारांतरेणापि द्विविधः संपन्नः। उदाहरणगतेष्वङ्गकी
लालवाहिनीपत्यादिशब्देषु परस्परविलक्षणपदभंगमनपेक्ष्या
नेकार्थक्रोडीकारादभंगः सर्वदोमाधवः योगंगाहरिणाहितश
क्तिनेत्यादिशब्देषु परस्परविलक्षणपदभंगमपेक्ष्य नानार्थक्रोडी
कारात्सभंगः श्लेष इति। तत्र सभंगश्लेषः शब्दालंकारः अभंग
श्लेषस्त्वर्थालंकार इति केचित्। उभयमपिशब्दालंकार इत्य
न्ये। उभयमप्यर्थालंकार इति स्वाभिप्रायः। एतद्विवेचनंतुचि
त्रमीमांसायां द्रष्टव्यम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

नन्वत्रापि सममित्यस्य तुल्यार्थत्वात्साधर्म्यनिबन्धोस्तीतिकुतो न श्लेषाक्षेपस्तत्राह। स
ममिति। द्राक्शीघ्रं। साम्यार्थं साम्यार्थकत्वं। तथा चानुपपत्त्यभावात्तन्मूलकभा
क्षेपो न संभवतीति भावः। कथं तर्हितदवगमस्तत्राह। अर्थसौंदर्येति। विशेषणानां वधू
भिरन्वये च मत्कृतेरनुसंधानात्तदन्वयतात्पर्यग्रह इति भावः। तदनु श्लेषानुसंधानानंतरं
तद्वलाच्छ्लेषबलात्साधर्म्यार्थेति। साधर्म्यरूपार्थस्येत्यर्थः। अर्थसाम्याभावेपि सकलक
लंपुरमेतज्जातंसंप्रतिमुधांशुर्विवमिवेत्वादिवच्छब्दसाम्यस्य संभवादिति भावः। एवका
रेण व्यंग्यत्वं व्यवच्छेदः। तत्र तयोर्मध्ये शब्देति। जनुकाष्टन्यायेन शब्दयोरेव श्लिष्टत्वादि
ति भावः। अर्थेति शब्दाभेदादेकवृत्तगतफलद्वयन्यायेनार्थयोरेव श्लिष्टत्वादिति भावः।
केचिदलंकारसर्वस्वकारादयः। उभयमपीति सभंगाभंगश्लेषद्वयमपीत्यर्थः। शब्दस्य परि
वृत्त्यसहत्वेनान्वयव्यतिरेकाभ्यां तद्वत्त्वावधारणादिति भावः। अन्ये मम्मटभट्टाः। नन्व
भिप्रायस्यार्थालंकारमध्यकथनादवगतस्यापि विशेषतः कथनमंतरेण कथमुपपत्तिरित्या
शंक्याह एतदिति। यद्यप्युत्प्रेक्षाग्रंथानंतरं चित्रमीमांसा नकापि दृश्यते तथाप्ययमाशय उ
न्नीयते। चमत्कारेऽर्थमुखप्रेक्षित्वादर्थालंकारत्वमिति। अनुप्रासयमकादेस्तु न चमत्का
रेऽर्थमुखप्रेक्षित्वमिति न तेषामर्थालंकारत्वमपितु शब्दवैचित्र्यात्। शब्दालंकारत्वमेवेति
॥ ६३ ॥ ६४ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां श्लेषप्रकरणम् ॥

अप्रस्तुतप्रशंसास्यात्सायत्रप्रस्तुताश्रया ॥ ए

कः कृतीशकुंतेषुयोन्यंशक्रान्नयाचते ॥ ६५ ॥

यत्राप्रस्तुतवृत्तांतवर्णनंप्रस्तुतवृत्तांतावगतिपर्यवसायि तत्रा
प्रस्तुतप्रशंसालंकारः । अप्रस्तुतवृत्तांतवर्णनेनप्रस्तुतावगति
श्रवप्रस्तुताप्रस्तुतयोःसंबंधेसतिभवति । संबंधश्चसारूप्यंसामा
न्यविशेषभावः कार्यकारणभावोवासंभवति । तत्रसामान्यवि
शेषभावेसामान्याद्विशेषस्याविशेषाद्वासामान्यस्यावगतौद्वैवि
ध्यं । कार्यकारणभावेपिकार्यात्कारणस्यकारणाद्वाकार्यस्याव
गतौद्वैविध्यं । सारूप्यात्तुएकोभेदइत्यस्याःपंचप्रकाराः । यदा
हुः 'कार्येनिमित्तेसामान्येविशेषेप्रस्तुतेसति॥तदन्यस्यवचस्तु
ल्येतुल्यस्येतिचपंचधेति ॥' तत्रसारूप्यनिबंधनाऽप्रस्तुतप्रशं
सोदाहरणंएकःकृतीति।अत्राप्रस्तुतचातकस्यप्रशंसाप्रशंसनीय
त्वेनप्रस्तुतेतत्सरूपेक्षुद्रेभ्योयाचनान्निवृत्तेमानिनिपर्यवस्यति।—

अप्रस्तुतेति । साअप्रस्तुतप्रशंसाप्रस्तुताश्रया प्रस्तुतमाश्रयःप्राधान्येनतात्पर्यविष
योयस्यास्तथाभूता । प्रस्तुतपरमप्रस्तुतवर्णनमप्रस्तुतप्रशंसेत्यर्थः । एकइति । कृती कुशलः
शकुंतेषुपक्षिषुमध्येयश्चातकःशक्रादिद्रादन्यनयाचतइत्यर्थः । कार्येइति । कार्येप्रस्तुतेस
तितदन्यस्यकारणस्यवचःप्रतिपादनं निमित्तेकारणेप्रस्तुतेसतितदन्यस्यकार्यस्याएवंसा
मान्येप्रस्तुतेसतितदन्यस्यविशेषस्य विशेषेप्रस्तुतेसतितदन्यस्यसामान्यस्यतुल्येप्रस्तुते
तदन्यस्यतत्सदृशस्येत्यर्थः । अन्यशब्दस्यप्रतिसंबंधिपरत्वात् । तत्सरूपेतत्सदृशे ॥—

यथावा ॥ आबद्धकृत्रिमसटाजटिलांसभित्तिरारोपितोमृगप
तेःपदवींयदिश्वा॥मत्तेभकुंभतटपाटनलंपटस्यनादंकरिष्यति
कथंहरिणाधिपस्य॥अत्रशुनकस्यनिंदानिंदनीयत्वेनप्रस्तुतेत
त्सरूपे कृत्रिमवेषव्यवहारादिमात्रेणविद्वत्ताभिनयवतिवैधेये
पर्यवस्यति । यथावा ॥ अंतश्छिद्राणिभूयांसिकंटकाबहवो
बहिः ॥ कथंकमलनालस्यमाभूवन्भंगुरागुणाः ॥ अत्रकमल
नालवृत्तान्तकीर्तनन्तत्सरूपेबहिःखलेषुजाग्रत्सुभ्रातृपुत्रादि
भिरंतःकलहंकुर्वाणेपुरुषेपर्यवस्यति। एवंच लक्ष्यलक्षणयोःप्र

शंसाशब्दःस्तुतिनिंदास्वरूपाख्यानसाधारणकीर्तनमात्रपरो

द्रष्टव्यः॥—

आबद्धेति । आबद्धाः याः कृत्रिमाः सटाः स्कंधलोमानितैर्जटिलाव्याप्ता अंसभित्तिः स्कंधदेशो यस्यैवं भूतः आशुनको मृगपतेः सिंहस्य पदवीं स्थानं यद्वारोपितः । तादृशसटायुक्तत्वेन सिंहसाम्यं प्रापित इत्यर्थः । तथापि मत्तानामिभानांगजानां कुंभतटस्य पाटने विदारणे लंपटस्य व्यसनो हरिणानामधिपस्य नादां सिंहनादं कथं करिष्यतीत्यर्थः । अभिनयवत्यनुकुर्वती तिसप्तम्यंतं । वैधेये मूर्खो मूर्खवैधेयबालिश इत्यमरः । अंतरिति । छिद्राणि रंध्राणि दोषस्थानानि च कंटकाः शूकाः खलाश्च भंगुरा भंगशीलाः गुणाः सौभाग्यादयस्तंतवश्च । अत्रस्तुतिनिंदोदासीनस्वरूपा ख्यानमात्रमिति श्लिष्टविशेषणत्वमिति च भेदः । एवं चेति । उक्तोदाहरणे पुप्रस्तुतपरस्याप्रस्तुतवर्णनस्य त्रिरूपत्वे सतीत्यर्थः ॥

सामान्यनिबंधनायथा ॥ विधाय वैरं सामर्षेणरोऽरौ य उदासते ॥ प्रक्षिप्योदचिषंकक्षेशोरतेतेऽभिमारुतं ॥ अत्र प्रागेव सामर्षेशिशुपालेरुक्मिणीहरणाद्वैरं दृढीकृतवता कृष्णेन तस्मिन्नुदासितुमयुक्तमिति वक्तव्ये र्थे प्रस्तुते तत्प्रत्यायनार्थं सामान्यमभिहितं । यथावा ॥ सौहार्दस्वर्णरेखाणामुच्चावचभिदाजुषां ॥ परोक्षमिति कोप्यस्ति परीक्षानिकषोपलः ॥ अत्र यदि त्वं प्रत्यक्षमिव परोक्षेपि मम हितमाचरसितदा त्वमुत्तमः सुहृदिति विशेषवक्तव्यत्वेन प्रस्तुते सामान्यमभिहितं । विशेषनिबंधनायथा ॥ अंकाधिरोपितमृगश्चंद्रमामृगलांछनः ॥ केसरीनिष्ठुरक्षितमृगयूथो मृगाधिपः ॥ अत्र कृष्णं प्रतिबलभद्रवाक्ये मार्दवदूषणपरे पूर्वप्रस्तावानुसारेण क्रूरएव ख्यातिभागभवति न तु मृदुरितिसामान्ये वक्तव्ये तत्प्रत्यायनार्थमप्रस्तुतो विशेषोभिहितः । एवं बृहत्कथादिषु सामान्यतः कंचिदर्थं प्रस्तुत्य ताद्विवरणार्थमप्रस्तुतकथाविशेषोदाहरणेष्वियमेवाप्रस्तुतप्रशंसाद्रष्टव्या ॥—

विधायेति । येन रामनुष्याः सक्रोधेऽरौ शत्रौ वैरं विधायोदासीना भवंति ते कक्षेतृणे उदचिषमग्निनिक्षिप्याभिमारुतं पवनाभिमुखं शेरते निद्रां कुर्वतीत्यर्थः । सौहार्देति । सौहार्दानिमैत्राण्येव स्वर्णरेखा इति रूपकं । तासां परीक्षणेन निकषोपलः परोक्षमिति संज्ञितः कोप्यस्तीत्यन्वयः अंकेति । मृगलांछन इत्युच्यत इति शेषः । निष्ठुरं क्षिप्तानि निरस्तानि मृगयूथानियेन तदृशः केसरी सिंहो मृगाधिप इत्युच्यत इति च शेषः ॥

कारणनिबंधनायथा ॥ हृतसारमिवेंदुमंडलंदमयंतीवदनाय
वेधसा ॥ कृतमध्यबिलंविलोक्यतेधृतगंभीरखनीखनीलिम ॥
अत्राप्राकरणिकेंदुमंडलगततयोत्प्रेक्ष्यमाणेनदमयन्तीवदन
निर्माणार्थसारांशहरणेनतत्कार्यरूपंवर्णनीयतयाप्रस्तुतंदम
यंतीवदनगतलोकोत्तरंसौंदर्यप्रतीयते । यथावा ॥ मदीयवर
दराजस्तवे । आश्रित्यनूनममृतद्युतयःपदंतेदेहक्षयोपनतदि
व्यपदाभिमुख्याः ॥ लावण्यपुण्यनिचयंसुहृदित्वदास्येविन्य
स्ययांतिमिहिरंप्रतिमासभिन्नाः ॥ अत्राप्राकरणिकचंद्रकर्तृक
तयोत्प्रेक्ष्यमाणेन लावण्यपुण्यनिचयविन्यासेन कारणेन त
त्कार्यमनंतकोटिचंद्रलावण्यशालित्वमनन्यमुखसाधारणंभ
गवन्मुखेवर्णनीयतयाप्रस्तुतंप्रतीयते ॥—

हृतेति । हृतो गंभीरायां खन्यांगते स्वस्याकाशस्य नीलिमायेनेति मंडलविशेषणम् । आ
श्रित्येति । हे देव प्रतिमासंभिन्नाममृतद्युतयश्चंद्रास्ते विष्णोः पदमाकाशमेव पदं चरणमाश्रि
त्य देहस्य क्षये उपनतं संपन्नं दिव्यपदस्याभिमुखत्वमेषामेवंभूताः संतस्त्वदास्यरूपे सुहृदि मि
त्रे नूनं लावण्यस्वरूपस्य पुण्यस्य निचयं विन्यस्य मिहिरं सूर्यप्रतियांतीत्यन्वयः ॥—

तथाहि । चंद्रस्तावन्मंत्रलिङ्गाद्बुद्धिक्षयाभ्यामभेदेऽपि भेदाध्यव
सायाद्वा प्रतिमासंभिन्नत्वेन वर्णितस्तेनाऽतीताश्चंद्रा अनंतको
टयद्गतिलब्धाः कालस्यानादित्वात्सर्वेषां च तेषामाकाशसमाश्र
यणं श्लेषमहिम्ना भगवच्चरणसमाश्रयत्वेनाध्यवसितां भगवच्चर
णंप्रपन्नानां च देहक्षयोपस्थितौ परमपदप्राप्त्याभिमुख्यंतदानी
मेव स्वसुहृद्गर्गस्वकीयसुकृतस्तोमनिवेशनं ततः सूर्यमंडलप्रा
प्तिश्चेत्येतत्सर्वश्रुतिसिद्धमिति । तदनुरोधेन तेषां देहक्षयकाल
स्यामावास्यारूपस्योपस्थितौ सूर्यमण्डलप्राप्तेः प्राक्प्रत्यक्षासि
द्धं पुण्यत्वेन निरूपितस्य लावण्यस्य प्रहाणं निमित्तीकृत्य तस्य
चन्द्रसादृश्यस्वरूपोपचरिततत्सौहार्दवति भगवन्मुखेन्यसन
मुत्प्रेक्षितं । यद्यपि सुहृद्बहुत्वे तावदल्पपुण्यसंक्रमो भवति तथा
प्यत्र सुहृदित्येकवचनेन भगवन्मुखमेव चंद्रस्य सुहृद्भूतं न मुखांत

राणिचंद्रसादृश्यगंधस्यास्पदानीति भगवन्मुखस्येतरमुखेभ्यो
व्यतिरेकोपिव्यंजितः । ततश्च तस्मिन्नेव सर्वेषां स्वस्वयावच्छाव
ण्यविन्यसनोत्प्रेक्षणेन प्राग्वर्णितः प्रस्तुतोर्थः स्पष्टमेव प्रतीयते
यद्यपि श्रुतौ सूर्यमंडलप्राप्त्यनन्तरभावि विरजानदीक्रमणान
न्तरमेव सुहृत्सुकृतसंक्रमणं श्रूयते तथापि शारीरकशास्त्रे तस्या
र्थवशात्प्राग्भावः स्थापित इति तदनुसारेण विन्यस्य मिहिरम्प्र
तियांतीत्युक्तम् ॥—

मंत्रलिंगादिति । नवोनवो भवति जायमान इत्यादि मंत्रसामर्थ्यादित्यर्थः । मंत्रस्य मानांतर
रसिद्धार्थानुवादकत्वादाह दृष्टीति । श्रुतीति तत्सुकृतदुष्कृते विधुनते तस्य प्रियाज्ञातयः
सुकृतमुपयांत अप्रियादुष्कृतमिति कौषीतकी श्रुतिः । सयः वत्क्षिप्येन्मनस्तावदादित्यंग
च्छतीति सवायुमागच्छति सतत्र विजिहिते यथारथचक्रस्य स्वन्तेन स ऊर्ध्वमाक्रमते स आ
दित्यमागच्छतीति च श्रुतौ स आदित्यमागच्छतीत्यनन्तरं स आगच्छति विरजानदीं तां म
नसैवात्येतितत्सुकृतदुष्कृते विधुनुत इति श्रुतौ शारीरकेति । शरीरे भवः शारीरः स एव शा
रीरक आत्मा तत्प्रतिपादकेत्यर्थः । अर्थवशात्प्रयोजनवशात् । पूर्वपापादिसागाभावेऽ
चिरादिमार्गप्राप्तिपूर्वकब्रह्मप्राप्तेरसंभवेन पाठक्रमस्याऽर्थक्रमेण बाधादिति भावः । स्था
पित इति । सांपरायेतर्तव्याभावात्तथाह्वन्य इति तार्तीयाधिकरणे सिद्धांति त इत्यर्थः ॥—

कार्यनिबंधनायथा ॥ नाथत्वदंघ्रि नखधावनतोयलग्नास्तत्कांति
लेशकणिकाजलधिं प्रविष्टाः ॥ ता एव तस्य मथनेन घनीभवंत्यो
नूनं समुद्रनवनीतपदं प्रपन्नाः ॥ अत्र भगवत्पादांबुजक्षालनरूपा
यां दिव्यसरित्यलक्तकरसादिवलग्नानां तथा सहसमुद्रं प्रविष्टानां
तन्नखकांतिलेशकणिकानां परिणामतया संभाव्यमाने समुद्रन
वनीतपदवाच्येन चन्द्रेण कार्येण तन्नखकांत्युत्कर्षः प्रतीयते । य
थावा ॥ अस्याश्चेद्वतिसौ कुमार्यमधुना हंसस्य गवैरलं संलापो
यदि धार्यतां परभृतैर्वाचंयमत्वव्रतं ॥ अंगानामकठोरतायदि दृ
ष्टप्रायैव सामालती कान्तिश्चेत्कमलाकिमत्र बहुना काषायमा
लंबतां ॥ अत्र नायिकागतिसौ कुमार्यादिषु वर्णनीयत्वेन प्रस्तु
तेषु हंसादिगतगर्वशांत्यादिरूपाण्यौचित्येन संभाव्यमानानि
कार्याण्यभिहितानि ॥—

नाथेति । हेनाथविष्णो लक्ष्मणनखप्रक्षालनजलेगंगारूपेलग्राः तेषांनखानांकां
तिलेशकणिकाःसमुद्रंप्राप्ताः ताएवचकणिकास्तस्यजलधेर्मथनेनसांद्रतांप्राप्तानूनंस
मुद्रसंबंधिनवनीतस्यचंद्रस्यपदंप्राप्ताः । चंद्ररूपेणपरिणताइत्यर्थः । तयातद्वारेण तदि
त्यनंतरंहेतुरितिशेषः । तद्धेतुनखकांत्युत्कर्षइत्यर्थः । अस्याश्चेदिति । अस्याःका
मिन्यागतिःसौकुमार्यंदृष्टुंचेदित्यध्याहारेणान्वयः । एवंसंछापोभाषणंयदिश्रुतस्तदापर
भृतैःकोकिलैर्वाच्यच्छतीतितथातस्यभावोमौनमेवव्रतंसाध्यतां । अकठोरतामार्दवंय
दिदृश्यतेतदासाप्रसिद्धामालतीदृष्ट्वायैवपाषाणतुल्यैवलक्ष्यतइति । कांतिर्दृष्टाचेत्त
दाकमलालक्ष्मीःकाषायंवल्लमालंबतामाश्रयतु । किमत्रबहुनोक्तेनेत्यन्वयः । गलादिषु
गतिसौंदर्यादिषु संभाव्यमानान्युत्प्रेक्षमाणानि ॥—

एतानिचपूर्वोदाहरणइवनवस्तुकार्याणि किंतुतन्निरीक्षणका
र्याणि~~लज्जा~~तिरश्चांयदिचेतसिस्यादसंशयंपर्वतराजपुत्र्याः॥तं
केशपाशंप्रसमीक्ष्यकुर्युर्वालिप्रियत्वंशिथिलंचमर्यः'इत्युदाहर
णांतरेतथैवस्पष्टं।अंगानामकठोरतेतितृतीयपादेतुवर्णनीयांग
सौकुमार्यातिशयनिरीक्षणकार्यत्वमपिनार्थाक्षेप्यमालतीक
ठोरत्वेविवक्षितं।प्रतिप्रयोगिविशेषापेक्षकठोरत्वस्यतदकार्य
त्वात्किंतुतद्बुद्धेरेव । इदमपित्वदंगमार्दवेदृष्टइत्याद्युदाहरणां
तरेतथैवस्पष्टम् ॥—

पूर्वोदाहरणाद्वैलक्षण्यमाह । एतानीति । कार्याणीत्यर्थः । लज्जेति । तिरश्चांपश्चा
दीनांचेतसियदिलज्जास्यात्तदाचमर्योगोमृगाःपर्वतराजपुत्र्यास्तंतथारमणीयंकेशपाशं
प्रसमीक्ष्य वालाःकेशाःप्रियायासांतास्तथातत्त्वंशिथिलंकुर्युरित्यन्वयः । तथैवनिरी
क्षणकार्यत्वमेव । अर्थाक्षेप्येति । दृष्ट्वायैवल्लमालतीक्षेप्येत्यर्थः । इदमप्यप्रस्तुतबुद्धेः
कार्यत्वमपि । अपिनाप्रस्तुतबुद्धेःकारणत्वंप्रागुक्तंसमुचीयते । 'त्वदंगमार्दवेदृष्टेकस्यचि
त्तेनभासते ॥ मालतीशशभृल्लेखाकदलीनांकठोरता'इतितुल्ययोगितायांप्रागुदाहृतं॥—

अर्थस्यकार्यत्वइवबुद्धेःकार्यत्वेपिकार्यनिबन्धनत्वंनहीयतइ
ति । एतादृशान्यपिकार्यनिबन्धनाप्रस्तुतप्रशंसायामुदाहृता
निप्राचीनैः । वस्तुतस्तुतदतिरेकेपिनदोषः । नह्यप्रस्तुतप्रशं
सायांप्रस्तुताप्रस्तुतयोःपंचविधएवसंबन्धइतिनियंतुंशक्यते।
संबन्धांतरेष्वपितद्दर्शनात् । यथा ॥ तापत्रयौषधवरस्यतव

स्मितस्यनिःश्वासमंदमरुतानिबुसीकृतस्य । एतेकडंकरचया
इवविप्रकीर्णजैवातृकस्यकिरणाजगतिभ्रमन्ति॥ अत्रह्यप्रस्तु
तानांचंद्रकिरणानाम्भगवन्मंदस्मितरूपदिव्यौषधधान्यविशे
षकडंकरचयत्वोत्प्रेक्षणेनभगवन्मन्दस्मितस्य तत्सारतारूपः
कोप्युत्कर्षःप्रतीयते । नचधान्यकडंकरचययोःकार्यकारणभा
वादिसंबंधोस्ति । अतःसहोत्पत्त्यादिकमपि संबंधांतरमाश्रय
णीयमेव ॥—

ननु कार्यरूपेणाप्रस्तुतेनार्थेनयत्रप्रस्तुतंतत्कारणमवगम्यते साकार्यनिबंधनाऽप्रस्तुत
प्रशंसोच्यते । नचोदाहृतेषुतत्संभवः । मालतीकठोरत्वादेरप्रस्तुतस्यार्थस्याकार्यताया
स्त्वयैवदर्शितत्वात् । एवंप्रस्तुतस्यकाभिनीगतिनिष्ठसौंदर्यातिशयादेर्निरीक्षणस्यैवका
रणत्वेनस्वरूपतस्तस्याकारणत्वादित्यतआह अर्थस्येति । अयमाशयः । अर्थस्याप्र
स्तुतत्वेसुतरांतद्गुणैरप्रस्तुतत्वात्कार्यत्वाच्चनतावदप्रस्तुतकार्यत्वांशसंभवः । अर्थत्वस्यप्र
योजनाभावेनलक्षणेऽनिवेशादव्यावर्तकत्वाच्च । नापिप्रस्तुतस्यकारणत्वांशस्यासंभवः ।
स्वरूपतस्तस्याहेतुत्वेपिज्ञातस्यहेतुत्वादिति । ननु गतिसौंदर्यादेर्ज्ञानमेवहेतुर्नतुज्ञायमानं
गतिसौंदर्यादि । तदभावेपिज्ञानमात्रात्कार्योत्पत्तेरित्यस्वरसादाह वस्तुतस्त्विति ।
तदतिरेके तस्याः प्राचीनोदाहृताप्रस्तुतप्रशंसाया अतिरेकेप्रकारपंचकाधिक्ये । तापे
ति । हेहरेतवनिःश्वासरूपमंदमारुतेननिबुसीकृतस्यबुसरहितीकृतस्यस्मितरूपस्याऽऽ
ध्यात्मिकादितापत्रयौषधश्रेष्ठस्य विप्रकीर्णाःकडंकरचयाबुससमूहाइवैतेजैवातृकस्यचं
द्रस्यकिरणाजगतिभ्रमन्तीत्यन्वयः । तत्सारतारूपः किरणसारतारूपः ॥—

एवमुपमानोपमेयावाश्रित्यतत्रकविकल्पितकार्यकारणभाव
निबंधनेअप्रस्तुतप्रशंसेदर्शितेतोन्यत्रापिदृश्यतोयथा ॥ का
लिंदिब्रूहिंकुंभोद्भवजलधिरहन्नामगृह्णासिकस्माच्छत्रोर्मैर्नर्म
दाहंत्वमपिवदसिमेनामकस्मात्सपन्याः ॥ मालिन्यंतर्हिक
स्मादनुभवसिमिलत्कज्जलैर्मालवीनानेत्रांभोभिःकिमासांस
मजनिकुपितःकुंतलक्षोणिपालः ॥ अत्रकिमासांसमजनीति
मालवीनान्तथारोदनस्यनिमित्तेष्टे तत्प्रियमरणरूपानिमित्त
मनाख्यायकुपितःकुन्तलक्षोणिपालइतितत्कारणमभिहित
मितिकारणनिबंधनामालवान्प्रतिप्रस्थितेनकुंतलेश्वरेणकिं

तेनाशिताइतिष्टेतद्वधानंतरभाविजलधिनर्मदाप्रभोत्तररूपं
कार्यमभिहितमित्यत्रैवकार्यनिबंधनापि पूर्वस्यांप्रश्नःशाब्दो
स्यामार्थइतिभेदः ॥ ६५ ॥

एवमिति । हृतसारमित्युदाहरणेचंद्रवदने उपमानोपमेयपदार्थावाश्रित्यचंद्रसारां
शहरणस्यसतःकविप्रौढोक्तिकल्पितंकारणत्वम् । एवमन्येष्वपिद्रष्टव्यम् । कालिंदी
ति । नर्मदायाःसमुद्रस्यचसंवादोयम् । तत्रयमुनाभ्रांत्यासमुद्रेणकालिंदीत्युक्तेकोपा
त्साकूतंनर्मदायाउत्तरं हेकुंभोद्भवागस्यमुनेब्रूहीति । ततः पुनःसमुद्रस्यप्रतिवचनम् ।
अहंजलधिर्भवामि ममशत्रोर्नामिकस्माद्धेतोःगृह्णहासीति । सापुनराह नर्मदाहमित्यादि ।
ततः समुद्रःपुनराह तार्हेकुतोमालिन्यमनुभवसीति । सापुनराह मिलत्कज्जलैर्मालवदेशां
गनानानेनाश्रुभिरिति । ततःकिमासांजातमितिसमुद्रस्यप्रश्नः । कुंतलदेशाधिपःकु
पितइतिनर्मदायाउत्तरम् ॥ ६५ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायामप्रस्तुतप्रशंसाप्रकरणम् ॥

प्रस्तुतेनप्रस्तुतस्यद्योतनेप्रस्तुतांकुरः ॥ किं

भृंगसत्यांमालत्यांकेतक्याकंटकेद्वया ॥ ६६ ॥

यत्रप्रस्तुतेनवर्ण्यमानेनाभिमतमन्यत्प्रस्तुतंद्योत्यते तत्रप्रस्तु
तांकुरालंकारः । उत्तरार्द्धमुदाहरणं । इहप्रियतमेनसाकमुद्या
नेविहरंतीकाचिद्भृंगंप्रत्येवाहेतिवाच्यार्थस्यप्रस्तुतत्वं । नचाना
मंत्रणीयामंत्रणेनवाच्यासंभवादप्रस्तुतमेववाच्यमिहस्वरूप
प्रस्तुतावगतयेनिर्दिष्टमितिवाच्यं । मौग्ध्यादिनाभृंगादाव
प्यामंत्रणस्यलोकेदर्शनात् ॥—

प्रस्तुतेनेति । प्रधानभूतप्रस्तुतांतराभिव्यंजकंप्रस्तुतवर्णनंप्रस्तुतांकुरालंकारः । प्र
स्तुतस्याभिव्यंजकत्वादंकुरइवांकुरइतिव्युत्पत्तेः । किमिति । हेभ्रमरमालत्यांविद्यमा
नार्यांकंटकेद्वयाकण्टकव्याप्तयाकेतक्याकिंप्रयोजनमितिप्रस्तुतेनभ्रमरवृत्तांतेनमयिम
नोहारिण्यांसखाकिमुद्वेगकारिण्यापरवनितयेतिनायकवृत्तान्तःप्राधान्येनप्रस्तुतोऽभि
व्यज्यते । कथमिहभृंगवृत्तांतस्यप्रस्तुतत्वंतत्राह । इहेति । तथाचभृंगसंबोध्यकत्वात्तद्वृ
त्तांतोपिप्रस्तुतइतिभावः । अनामंत्रणीयामंत्रणेनसंबोध्यत्वायोग्यसंबोधनेन । वाच्यासं
भवाद्भृंगसंबोध्यकवाच्यार्थासंभवात् ॥—

यथा॥ कस्त्वंभोःकथयामिदैवहतकंमांविद्धिशाखोटकंचैराग्या
दिववक्षिसाधुविदितंकस्मादिदंकथ्यते ॥ वामेनात्रवटस्तम

ध्वमजनःसर्वात्ममासेवतेनच्छायापिपरोपकारकरिणीमार्ग
स्थितस्यापिमे ॥ इत्यत्रचेतनाचेतनप्रश्नोत्तरवत्तिर्यगामंत्रण
स्यात्यंतमसंभावितत्वाभावात् एवंप्रस्तुतेनवाच्यार्थेनभृंगो
पालंभरूपेणवञ्ज्याःकुलवध्वाःसौंदर्याभिमानशालिन्याःक्रूर
जनपरिवृत्तिदुष्प्रधर्षायांपरवनितायांविटसर्वस्वापहरणसंक
ल्पदुरासदायांविश्यायांवाकंटकसंकुलकेतकीकल्पायांप्रवर्तमा
नंप्रियतमंप्रत्युपालंभोद्योत्यते ॥—

कस्त्वमिति । शाखोटकतरुंप्रतिकस्यचित्पथिकस्यप्रश्नोक्तिः । कथयामीत्याद्युत्तरं । वैराग्यादिववदसीतिपुनःप्रश्नः । साधुविदितमितिशाखोटकस्योत्तरं । कस्मादिदं वैराग्यमितिपुनःप्रश्नः । कथ्यतइतिपुनरुत्तरंप्रतिज्ञायशाखोटकआह । वामभागे नोपलक्षितोत्रवटोस्तितंपांथोजनःसर्वात्मानासमित्पत्रच्छायादिभिःसेवतेआश्रयति । ममपुनर्मार्गेस्थितस्यापिनच्छायापिपरोपकारसंपादिकेतिभूताधारत्वादितिभावः । वा मेनेतिमार्गेतिचश्चिष्टं । अत्यंतमारोपेणापि । परवनितायामितिवेश्यायामितिचविषयसंज्ञमी । तद्विषयइत्यर्थः विटानांसर्वस्वस्याहरणयःसंकल्पस्तेनदुरापेतिवेश्याविशेषणं॥

यथावा ॥ अन्यासुतावदुपमर्दसहासुभृंगलोलंविनोदयमनः
सुमनोलतासु ॥ बालामजातरजसंकलिकामकालेव्यर्थकदर्थ
यसिकिनवमालिकायाः ॥ अत्राप्युद्यानमध्येचरंतंभृंगंप्रत्युपा
लंभइतिवाच्यार्थस्यापिप्रस्तुतत्वाद्द्वंद्वचंप्रौढांगनासुसतीषुवा
लिकांतरयेकेशयतिकामिनिशृण्वतिकस्याश्रिद्विदग्धायावच
नमितितंप्रत्युपालंभोद्योत्यते । यथावा ॥ कोशद्वंद्वमियंदधा
तिनलिनीकादम्बचंचूक्षतंधतंचूतलतानवंकिसलयंपुंस्कोकि
लास्वादितं ॥ इत्याकर्ण्यमिथःसखीजनवचःसादीर्घिकाया
स्तटेचैलांतेनतिरोदधेस्तनतटंबिंबाधरंपाणिना ॥अत्रेयमिति
नलिनीव्यक्तिविशेषनिर्देशेनदीर्घिकायास्तटइत्यनेनचवाच्यार्
थस्यप्रस्तुतत्वंस्पष्टम् । प्रस्तुतांतरद्योतनंचोत्तरार्थेस्वयमेवक
विनाविष्कृतम् । अत्राद्योदाहरणयोरन्यापदेशध्वनिमाह
लोचनकारः ॥—

अन्येति । हेभृंगअन्यासूपमर्दसमासुमुनसांपुष्पाणालतासुतावधावक्षयमल्लिका
याःकलिकासंजातरजस्काभवतिलोलंचपलंमनोविनोदय । लोलमिति क्रियाविशे
षणंवा । नवमल्लिकायालताविशेषस्यबालामभिनवामसंजातरजस्कांकलिकामकाले
व्यर्थकिमितिकदर्थयसिपीडयसीत्यन्वयः । रजःपुष्परजः स्त्रीणारेतश्च । शृण्वतीति ।
एतद्वचनंशृण्वतिसतीत्यर्थः । कोशेति । इयंनलिनीकमलिनीकोशद्वंद्वंमुकुलयुगलंकादंब
स्यहंसस्यचंच्वाक्षतंकृतक्षतंदधातिधत्ते तथेयंचूतस्याम्रस्यलतानूतनंपल्लवंपुंरूपैःकोकि
लैरास्वादितंचर्चितंधत्ते इतिदीर्घिकायावाप्यास्तटेमिथःपरस्परंसखीजनस्यवचआक
र्ण्यसाप्रस्तुतानायािकाकमलमुकुलाम्रपल्लवव्याजेनैतामदीयस्तनाऽधरक्षतवृत्तांतंकथयं
तीतिज्ञात्वाचैलस्यवस्त्रस्यांतेनप्रांतेनस्तनतटंतिरोदधे विंबरूपमधरंचपाणिनातिरोदध
आच्छादितवतीत्यन्वयः । अन्यापदेशेति । अन्यस्यापदेशोमिषंयत्रतादृशमित्यर्थः ॥—

अप्रस्तुतप्रशंसायांवाच्यार्थोऽप्रस्तुतत्वादवर्णनीय इति तत्रा
भिधायामपर्यवसितायांतेनप्रस्तुतार्थव्यक्तिरलंकारः । इहतु
वाच्यस्यप्रस्तुतत्वेनतत्राभिधायामपर्यवसितायामर्थसौन्दर्यब
लेनाभिमतार्थव्यक्तिर्ध्वनिरेवेति । वस्तुतस्त्वयमप्यलंकारएव
ध्वनिरिति व्यवस्थापितंचित्रमीमांसायां । तृतीयोदाहरणस्य
त्वलंकारत्वेकस्यापिनविवादः । उक्तं हि ध्वनिकृताशब्दार्थश
क्त्याक्षितोपिव्यंग्योर्थःकविनापुनः ॥ यत्राविष्क्रियतेस्वोक्त्या
सान्यैवालंकृतिर्ध्वनेः'इति । एतान्यपिसारूप्यनिबंधनान्युदा
हरणानिसंबंधांतरनिबंधनान्यपिकथंचिद्वाच्यव्यंग्ययोःप्रस्तु
तत्वनिबंधनेनोदाहरणीयानि । दिङ्मात्रमुदाह्रीयते ॥—

तदीयमेवग्रंथंदर्शयति । अप्रस्तुतेत्यादि । व्यवस्थापितमिति । प्रस्तुतत्वेपिमुख्य
तयातात्पर्याभावादत्राप्यभिधापर्यवसानाभावादितिभावः । सान्यैवेति । साअलंकृ
तिर्ध्वनेःसकाशादन्यैवेत्यर्थः । प्रस्तुतत्वलंभनेनप्रस्तुतत्वप्राप्त्या ॥—

रात्रिःशिवाकाचनसन्निधत्तेविलोचनेजाग्रतमप्रमत्ते॥ समान
धर्मायुवयोःसकाशेसखाभविष्यत्यचिरेणकश्चित् ॥ अत्रशिव
सारूप्यमिवतदेकदेशतयातद्वाच्यंललाटलोचनमपिशिवरा-
त्रिमाहात्म्यप्रयुक्तत्वेनवर्णनीयमितितन्मुखेनकृत्स्नंशिवसारू-
प्यंगम्यं । यथावा ॥ वहंतीसिंदूरंप्रबलकबरीभारतिमिरत्विषां

तृद्वैर्बदीकृतमिवनवीनार्ककिरणं ॥ तनोतुक्षेमंनस्तववदनसौं
दर्यलहरीपरीवाहःस्रोतःसरणिरिवसीमंतसरणिः ॥ अत्रवर्ण
नीयत्वेनप्रस्तुतायाःसीमंतसरणेवदनसौंदर्यपरीवाहत्वोत्प्रेक्ष
णेनपरिपूर्णतटाकवत्परीवाहकारणिभूतास्वस्थानेअमान्तीव
दनसौंदर्यसमृद्धिःप्रतीयते । सापिवर्णनीयत्वेनप्रस्तुतैव ॥—

रात्रिरिति । हेविलोचनेशिवाकल्याणरूपाकाचनानिर्वचनीयप्रभावारात्रिः । शि
शिवरात्रिरित्यर्थः । संनिधत्तेसंनिहिताभवसतोयुवांअप्रमत्तेजाग्रतंजाग्रद्रूपेभवतम् ।
कुतस्तत्राह । युवयोःसकाशेसमीपेअचिरेणसमानधर्मासदृशःसखाकश्चिद्रविष्यति तृ
तीयलोचनंभालेभविष्यतीत्यर्थः । तदेकदेशतयेतिशिवरात्रिमाहात्म्यप्रयुक्तत्वेहेतुः
तच्चवर्ण्यत्वे । तद्वाच्यमुदाहृतकाव्यवाच्यम् । एवंचैकदेश्येकदेशभावसंबंधनिबंधनत्व
मत्रदर्शितम् । वहंतीति । भगवत्याःसीमंतवर्णनमिदम् । अयिशिवेतवसीमंतसरणि
र्नःक्षेमंतनोलिखन्वयः । कीदृशी सिंदूरंवहंती । किमिव प्रबलानांकेशपाशरूपांध
कारदीप्तीनांसमूहैर्बदीकृतंबालार्ककिरणमिवासरणिःकेवलवदनसौंदर्यलहरीणांपरीवा
हरूपा स्रोतःसरणिरिवेतिपरीवाहोजलनिर्गममार्गःजलोच्छासाःपरीवाहाइत्यमरः॥

यथावा॥अंगासंगिमृणालकांडमयतेभृंगावलीनारुचंनासामौ
क्तिकामिंद्रनीलसरणिंश्वासानिलाद्गाहते ॥ दत्तेयंहिमवालुका
पिकुचयोर्दत्तेक्षणंदीपतांतप्तायःपतितांबुवत्करतलेधाराम्बुसं
लीयते अत्रनायिकायाविरहासहत्वातिशयप्रकटनायसंताप
वत्कार्याणिमृणालमालिन्यादीन्यपिवर्णनीयत्वेनविवक्षिता
नीतितन्मुखेनसंतापोवगम्यः । यत्रकार्यमुखेनकारणस्यावग
तिरपिश्लोकेनिबद्धानतत्रायमलंकारःकिंत्वनुमानमेवायथा॥
परिम्लानंपीनस्तनजघनसंगादुभयतस्तनोर्मध्यस्यांतःपरिमि
लनमप्राप्यहरितं ॥ इदंव्यस्तन्यासंप्रशिथिलभुजाक्षेपवलनैः
कृशांग्याःसंतापंवदतिनलिनीपत्रशयनं ॥—

अंगेति । विरहसंतापवर्णनं । अंगसंबद्धंमृणालकांडंभृंगेभ्योविशेषरहितांतत्समां
रुचंकांतिमयतेप्राप्नोति । तापातिशयेनमलिनीभावात् । नासामौक्तिकंश्वासानि
लादत्युष्णाद्धेतोरिंद्रनीलमणेःपदवीतत्साम्यंगाहतेप्राप्नोति । तथा कुचयोर्दत्तानिहिते
यंहिमवालुकाकपूर्वक्षणंदीपरूपतांधत्ते । एवंकरतलेधारारूपेणसिक्तंजलंतप्तायःपिंड

पतितजलवत्संलीयते तापातिशयाच्छोषंप्राप्नोतीत्यर्थः । उदाहरणद्वयेपिकार्यनिबंधनत्वं व्यक्तं नतत्रायमिति । द्वयोरपिवाच्यत्वादितिभावः । अयमित्युपलक्षणम् अप्रस्तुतप्रशंसापिनेतिबोध्यं । किंकृतस्तर्हितत्रचमत्कारोऽतआह किंत्विति । परीति । रत्नावल्यांस्वविरहातुरायाःसागरिकायाःशयनमुपगतस्वराज्ञइयमुक्तिः । इदंबिसिनीपत्ररचितंशयनंकुशांग्थाःसंतापंवदत्यनुमापयति । किंभूतं पीनस्तनजघनसंगादुभयतऊर्ध्वाधोभागयोःपरिम्लानं । तनोःकुशस्यमध्यस्यपरिमिलनंसंघर्षमप्राप्यअंतर्मध्यभागेहरितवर्णं । एवंप्रकर्षेणशिथिलयोर्भुजयोराक्षेपैश्चलनैश्चव्यस्तोविषमीकृतोन्यासोरचनायस्यतादृशमिति ॥ ६६ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांप्रस्तुतांकुरप्रकरणम् ॥

पर्यायोक्तंतुगम्यस्यवचोभंग्यंतराश्रयं ॥ नम

स्तस्मैरुतौयेनमुधाराहुवधूकुचौ ॥ ६७ ॥

यदेवगम्यंविवक्षितंतस्यैवभंग्यंतरेणविवक्षितरूपादपिचारुतरेणकेनचिद्रूपांतरेणाभिधानंपर्यायोक्तं । उत्तरार्द्धमुदाहरणं । अत्रभगवान्वासुदेवःस्वासाधारणरूपेणगम्योराहुवधूकुचवैयर्थ्यकारकत्वेनरूपांतरेणसएवाभिहितः ॥लोकंपश्यतियस्यांघ्रिःसयस्यांघ्रिनपश्यति॥ताभ्यामप्यपरिच्छेद्याविद्याविश्वगुरोस्तव॥अत्रगौतमःपतंजलिश्चस्वासाधारणरूपाभ्यांगम्यौरूपांतराम्यामभिहितौ । यथावा ॥ निवेद्यतांहंतसमापयंतौशिरीषकोशम्रदिमाभिमानम् । पादौकियदूरमिमौप्रयासेनिधित्सतेतुच्छदयंमनस्ते ॥अत्रकियदूरंजिगमिषेतिगम्यएवार्थोरूपांतरेणाभिहितः ॥—

ननु प्रस्तुतकार्याभिधानमुखेनकारणस्यगम्यत्वमपिप्रस्तुतांकुरविषयश्चेत्किंतर्हिपर्यायोक्तमित्याकांक्षायामाह पर्यायोक्तमिति । वचःप्रतिपादनं भंग्यंतराश्रयंभंग्यंतरप्रकारकं । लक्षणंपरिष्कुरुते यदेवेति । तथाचविवक्षितस्वप्रकारातिरिक्तेनचारुतरेणरूपेणव्यंग्यस्याभिधानंपर्यायोक्तमितिलक्षणं । पर्यायेणभंग्यंतरेणोक्तमभिहितंव्यंग्यंयत्रेतिव्युत्पत्तेः । लक्षणेस्वपदंव्यंग्यपरं । नचव्यंग्यस्यैववाच्यत्वंनिष्फलंविरुद्धंचेतिवाच्यं प्रकारभेदात् । तदुक्तं 'यदेवोच्यतेतदेवव्यंग्यंयथातुव्यंग्यं नतथोच्यत'इति । चारुतरेणेतिविशेषणात् । नमोराहुशिरश्छेदकारिणेदुःखहारिणेइत्यत्रनपर्यायोक्तप्रसंगःस्वासाधारणरूपेणवासुदेवत्वेन । यत्तुराहुशिरश्छेदकारित्वरूपव्यंग्यमादायैवपर्यायोक्तं

वक्तुमर्हन्तुविशेषणसामर्थ्यलभ्यंवासुदेवत्वमादायेति तदयुक्तं राहुशिरश्छेदकारित्वस्यवाच्यसिद्धयंगत्वेनतेनापिविवक्षितंव्यंग्यंप्रधानभूतंवासुदेवत्वंतदादायैवतत्कथनौचित्यात् । राहुस्त्रीकुचनैष्फल्यकारिणेहरयेनमइत्यत्रतुराहुशिरश्छेदकारित्वमेवविवक्षितंव्यंग्यमिति युक्तंतदादायपर्यायोक्तमिति विभावनीयम् । लोकमिति । यस्याक्षपादस्यांग्रिलोकंपश्यति अथचसलोकोयस्यपतंजलेःशेषावतारस्यांग्रिनपश्यतिउरगत्वात् । ताभ्याःअक्षपादपतंजलिभ्यां । अपरिच्छेद्या अनाकलनीया । निवेद्यतामिति । नलंप्रतिदमयंसाउक्तिः । तवअल्पदयंमनःकर्तृशरीषकलिकामृदुत्वाभिमानमपनयंतौइमौपादौकियदूरपर्यंतंप्रयासेनिधातुमिच्छति । हंतस्वेदे । एतन्निवेद्यतांकथ्यतामिस्वर्थः ॥—

यथावा ॥ देवंवंदेजलधिशरधिदेवतासार्वभौमंव्यासप्रष्ठाभुवनविदितायस्यवाहाधिवाहाः ॥ भूषापेटीभुवनमधरंपुष्करंपुष्पवाटीशाटीपालाःशतमखमुखाश्वंदनद्रुमनोभूः ॥ अत्रयस्यवेदावाहाभुजंगमाभूषणानीत्यादितद्वाक्यार्थव्यवस्थितौवेदत्वाद्याकारेणावगम्याएववेदादयोव्यासप्रमुखविनेयत्वाद्याकारेणाभिहिताः परंतुदेवतासार्वभौमत्वस्फुटीकरणायविशेषणविक्षेप्यभावव्यत्यासेनप्रतिपादिताः । अत्रालंकारसर्वस्वकृतापिपर्यायोक्तस्यसंप्रदायागतमिदमेवलक्षणमंगीकृतंगम्यस्यापिभंग्यंतरेणाभिधानंपर्यायोक्तमिति । ‘चक्राभिघातप्रसभाज्ञयैवचकारयोराहुवधूजनस्य ॥ आलिंगनोद्दामविलासवंध्यंरतोत्सवंचुंबनमात्रशेषं’इतिप्राचीनंतदुदाहरणंत्वन्यथायोजितं । राहुवधूगतेनविशिष्टेनरतोत्सवेनराहुशिरश्छेदःकारणरूपोगम्यतइति ॥—

देवमिति । देवतासार्वभौमंसकलदेवताऽधीश्वरंदेवंवंदे । कीदृशं जलधिरेवशरधिस्तूण्यस्यतथाभूतंत्रिपुरसंहारेशरीरकृतस्यविष्णोर्विश्रांतिस्थानत्वात् । तथाभुवनेषुविदिताःख्याताःव्यासःप्रष्ठोऽऽद्योयेषांतंव्यासप्रमुखाविष्ठाद्यायस्यवाहानांवाहनानांवेदानामधिवाहावाहनाधिकृताभवंति । पुरोऽगाग्रेसरप्रष्ठाऽग्रतःसरपुरःसराइक्ष्मरः । एवमधरंभुवनंपातालंभूषणपेटिका सर्पभूषणत्वात् । पुष्करमाकाशंपुष्पवाटिका पुष्पस्थानीयचंद्रोद्गमाधारत्वात् । शतमखइंद्रस्तत्प्रमुखा अद्यादयोदिकपालाःशाटीपालनाधिकृताः दिगंबरत्वेनदिशामेवशाटीरूपत्वात् । मनोभूश्वंदनतरुः चं

दनस्थानीयभस्मसंबंधितात् । मदनभस्मनाशिवेनांगानामनुलेपनस्यपुराणेषुप्रसिद्धेः ।
अत्रलक्षणंसंगमयति अत्रेति । व्यवस्थितौविवक्षायांसखां । अवगम्याव्यंग्याः ।
विनेयत्वेति शिक्षणीयत्वेत्यर्थः । आदिनापातालगुप्तत्वादिपरिग्रहः । अभिहिताइ
ति । बाह्याधिकृतत्वादिनाव्यासादिप्रतिपत्तौसमानभित्तिबंधत्वेनव्यासादिविनेय
त्वादेरपितेष्ववगमादितिभावः । साक्षादेवव्यासादिविनेयत्वाद्याकारेणकिमितिनिर्दि
ष्टाइत्याशंक्याह परंत्विति । यद्यप्युक्तविशेष्यविशेषणभावेपिदवतासार्वभौमत्वमवगम्य
तेतथापिस्फुटप्रतिपत्त्यर्थतद्वैपरीत्यंकृतमित्यर्थः । चक्रेति । योदेवःसुदर्शनचक्रस्याभि
घातेयाप्रसभंआज्ञातयैवराहुवधूजनस्यसुरतोत्सवमालिंगनस्योद्दामाउद्गटायैविलासा
स्तैर्वध्यंरहितंचुंबनमात्रावशेषंचकारेखन्वयः । विशिष्टेनोक्तविशेषणविशिष्टेन ।
एवंच दृशोदाहरणयोजनेच । अनुपपत्तिमिति । गम्यस्वराहुशिरश्छेदस्यभंग्यंतरे
णानभिधानादव्याप्तिमाशंक्येत्यर्थः । अभिधानायोगादिति । अयमाशयः । अत्र
हिराहुशिरश्छेदकारीतिवासुदेवइतिवाव्यंग्यंराहुवधूजनसंबंधितादृशरतोत्सवकारित्वे
नप्रकारांतरेणाभिधीयतइतिनवक्तुंशक्यं । धर्मिणोवासुदेवस्यप्रक्रांतत्वेनयच्छब्दाभि
हितत्वेनचव्यंग्यत्वायोगात् । व्यंग्यस्यचराहुशिरश्छेदकारित्वस्यवासुदेवत्वस्यवाधर्मस्यप्र
कारांतरेणानभिधानात् । तस्मात्पर्यायेणकार्यादिद्वारेणोक्तगम्यमाक्षिप्तंवेतिलक्षणार्थः॥

एवंचगम्यस्यैवाभिधानमितिलक्षणस्यानुपपत्तिमाशंक्याह॥
यद्गम्यं तस्यैवाभिधानायोगात्कार्यादिद्वारेणैवाभिधानंलक्षणे
विवक्षितमितिलक्षणंक्लिष्टगत्यायोजितम् । लोचनरुतापर्या
योक्तयदन्येनप्रकारेणाभिधीयतइतीदमेवलक्षणमंगीकृत्यतदु
दाहरणेचकार्येणशब्दाभिहितेनकारणंव्यंग्यं प्रदर्श्यतत्रलक्षणं
लक्ष्यनामचक्लिष्टगत्यायोजितं । वाच्यादन्येनप्रकारेणव्यंग्येनो
पलक्षितंसद्यदभिधीयतेतत्पर्यायेणप्रकारान्तरेणव्यंग्येनोपल
क्षितमुक्तमितिसर्वोयंकेशः किमर्थइतिनविद्यः । प्रदर्शितानिहि
गम्यस्यैवरूपांतरेणाभिधानेबहून्युदाहरणानि चक्राभिधातप्र
सभाज्ञयैवेतिप्राचीनोदाहरणमपिस्वरूपेणगम्यस्यभगवतोरू
पांतरेणाभिधानसत्त्वात्सुयोजमेव ॥—

आभिधानमाक्षेपोव्यंजनंवा । पर्यायोक्तमिति । क्वचित्पर्यायोक्तइतिपाठस्त्युक्तः
व्यंगेनोपलक्षितमुक्तमितिव्याख्यानग्रंथविरोधात् । नविद्यइति । यच्छब्दाभिहित
स्यापिभगवतोवासुदेवत्वादिनारूपांतरेणव्यंग्यतयायथाश्रुतेबाधकाभावादितिभावः ।

नचाभिधाविषयेकथं व्यञ्जनेति वाच्यं । वासुदेवत्वादिना प्रतीयमाने भगवत्सभिधाविषयत्वासंभवात् । तस्याः स्वावच्छेदकधर्मेणैव बोधकत्वात् । अत एवोक्तं 'शक्यादन्येन रूपेण ज्ञाते भवति लक्षणा' इति । इहतुलक्षणा हेतुभावाद् व्यञ्जनोपगम्यत इति ॥—

यत्तु तत्र राहुशिरश्छेदावगमनं तत्र प्रागुक्तरीत्या प्रस्तुतां कुरएव । प्रस्तुतेन च राहोः शिरोमात्रावशेषेणालिङ्गनवन्ध्यत्वाद्यापादानरूपे वाच्ये भगवतोरूपांतरे उपपादिते तेन भगवतः स्वरूपेणावगमनं पर्यायोक्तस्य विषयः ॥—

ननु प्रस्तुतेन तादृशरतोत्सवरूपेण कार्येण प्रस्तुतस्यैव राहुशिरश्छेदरूपकारणस्य प्रतीतौ च मत्कृतिविशेषस्तस्यालंकारत्वं गमयति । तच्च लोच्यमानप्रस्तुतप्रशंसाया असंभवाद्दुक्करीत्या पर्यायोक्तरूपतयैव स्वीकर्तव्यमित्याशंक्याह । यच्चिवति । अलंकाराणामियत्तानियमाभावेन प्रस्तुतां कुरस्याप्यलंकारांतरत्वादेवं विधशब्दास्वारस्य भंगेन प्राचीनलक्षणव्याख्यानमयुक्तमिति भावः । संक्षेपतोद्दिष्टमपि पर्यायोक्तविषयं विशदयति प्रस्तुतेनेत्यादिना । यत्तु भगवद्रूपेणावगमनं विशेषणमर्यादालभ्यत्वेनासुंदरं पर्यायोक्तस्य विषय इति तदविचारितरमणीयम् । नहि पर्यायोक्ते व्यंग्यसौंदर्यकृतो विच्छित्तिविशेषः किंतु भंग्यंतराभिधानकृत एव । व्यंग्यंतु भंग्यंतराभिधानतोऽसुंदरमेव प्रायशो दृश्यते । यथा इहा गंतव्यमिति विवक्षिते व्यंग्ये अयं देशोऽलंकरणीयः सफलतामुपनेतव्य इत्यादावतस्तदसुंदरत्वोद्गावनमर्किचित्करमेव । अलंकारसर्वस्वकारग्रंथविरोधोद्गावनंतु तच्छिक्षाकारिणं प्रति न शोभते । उपजीव्यत्वाद्गावनमपि ग्रंथस्यार्किचित्करमेव युक्तिविरोध इति परोत्कर्षासिंहिष्णुत्वमात्रमुद्गावयितुं रवगमयतीत्यलं विस्तरेण ॥ ६७ ॥

पर्यायोक्तं तदप्याहुर्द्वयजेनेष्टसाधनम् ॥ या

मिचूतलतां द्रष्टुं युवाभ्यामास्यतामिह ॥ ६८ ॥

अत्र नायिकां नायकेन संगमय्य चूतलतादर्शनव्याजेन निर्गच्छत्यासख्यातत्वाच्छंद्यसंपादनरूपेष्टसाधनं पर्यायोक्ता यथावा ॥
देहिमत्कंदुकं राधे परिधाननिगूहितं ॥ इति विस्त्रंसयन्ती वीति स्याः
कृष्णो मुदेस्तुनः ॥ पूर्वत्र परेष्टसाधनमत्र कंदुकशोधनार्थं नीवी
विस्त्रंसनव्याजेन स्वेष्टसाधनमिति भेदः ॥ ६८ ॥

प्रकारांतरेण पर्यायोक्तलक्षयति । पर्यायोक्तमिति । रमणीयेन व्याजेन मिषेण स्वस्य परस्य वा इष्टस्य यत्साधनं संपादनं तदपि पर्यायोक्तम् । पर्यायेण व्याजरूपेणोक्तं यत्रेति व्युत्पत्तेः । संपादनेति । संपादनरूपं यद्विष्टं तत्साधनं तत्करणमित्यर्थः । देहीति ।

परिधानेनाथरवस्त्रेणनिगूहितमाच्छादितमित्यर्थः । एवंचप्रकारद्वयसाधारणंतदन्यतरत्तंसामान्यलक्षणंबोध्यम् ॥ ६८ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांपर्यायोक्तप्रकरणम् ॥

उक्तिर्व्याजस्तुतिर्निंदास्तुतिभ्यांस्तुतिर्निंदयोः ॥ कः
स्वर्धुनिविवेकस्तेपापिनोनयसेदिवम् ॥ ६९ ॥ साधु
दूतिपुनःसाधुकर्तव्यंकिमतःपरम् ॥ यन्मदर्थेविलू
नासिदंतैरपिनस्वैरपि ॥ ७० ॥

निंदयास्तुतेःस्तुत्यानिंदायावावगमनंव्याजस्तुतिः । कः
स्वर्धुनीत्युदाहरणेविवेकोनास्तीतिनिंदाव्याजेनगंगासुकृतिव
देवमहापातकादिकृतवतोपिस्वर्गेनयतीतिव्याजरूपयानिन्द
यातत्प्रभावातिशयस्तुतिः साधुदूतीत्युदाहरणमदर्थेमहांतंक्ले
शमनुभूतवत्यसीतिव्याजरूपयास्तुत्या मदर्शनगतासि कि
न्तु रंतुमेवगतासि धिक्त्वांदूतिकाधर्मविरुद्धकारिणीमितिनिं
दावगम्यते ॥—

उक्तिरिति । अत्रनिंदास्तुतिभ्यामितिस्तुतिर्निंदयोरितिचेतरेतरयोगोनविवक्षितः ।
तथाचनिंदयास्तुतेःस्तुत्याचनिंदायाःस्तुत्यास्तुतिश्चोक्तिरभिव्यक्तिर्व्याजस्तुतिरित्यर्थः ।
प्रथमेव्याजेनस्तुतिरितिचरमयोर्व्याजरूपास्तुतिरितिचव्युत्पत्तेः । अतएवव्याजस्तुति
पदार्थानुगमाभावांनिंदयानिंदाभिव्यक्तिर्व्याजनिंदाख्यमलंकारांतरमित्यग्रेवक्ष्यते । ए
वमाद्येप्रकारद्वयेस्तुतिर्निंदयोः समानविषयत्वाभिन्नविषयत्वाभ्यांप्रत्येकंद्वैविध्यमिति च
त्वारोभेदाः । अंशस्तुभिन्नविषयस्तुतिकएकएवेतिपंचभेदाः । लक्षणंतुव्याजनिंदाभि
न्नेत्यसतिस्तुतिर्निंदान्यतरपर्यवसायिस्तुतिर्निंदान्यतरत्वंसर्वानुगतंबोध्यम् ॥—

यथावा ॥ कस्तेशौर्यमदोयोद्धुंत्वय्येकंसप्तिमास्थिते ॥ सप्तस
प्तिसमारूढाभवंतिपरिपंथिनः ॥ अर्द्धदानववैरिणागिरिजया
प्यर्द्धशिवस्याहृतंदेवेत्थंजगतीतलेस्मरहराभावेसमुन्मीलति ॥
गंगासागरमंबरंशशिकलानागाधिपःक्षमातलंसर्वज्ञत्वमधीश्व
रत्वमगमत्त्वांमांचभिक्षाटनं ॥ अत्राद्योदाहरणेसप्तसप्तिपद
गतश्लेषमूलनिंदाव्याजेनस्तुतिर्व्यज्यते । द्वितीयोदाहरणेसर्व
ज्ञःसर्वेश्वरोऽसीतिराज्ञःस्तुत्याव्याजरूपयामदीयवैदुष्यादिदा

रिद्धादिसर्वज्ञानन्नपिबहुप्रदानेनरक्षितुंशक्तोऽपिमह्यंकिमपि
नददासीतिनिंदाव्यज्यते । सर्वमिदंनिंदास्तुत्योरेकविषयत्वे
उदाहरणम् ॥—

कस्तइति । नृपंप्रतिकवेरुक्तिः । त्रयियोदुमेकंसप्तिमश्वमास्थितेआरूढेसतिपरिपं
थिनःशत्रवःसप्ताश्वसमारूढाभवंतीत्यन्वयः । लप्तसप्तयोऽश्वाअस्येतिस्वर्यस्सप्तचतेस
प्तयोऽश्वास्तत्समारूढाइतिद्वितीयोर्थोनिंदाद्योतकः । त्रयासंमुखाहताःस्वर्यमंडलंभित्ता
दिवमुपगताइतिस्तुतौपर्यवसानं । अर्द्धमिति । शिवस्यदेहार्धदानवानांवैरिणाहरिणा
आहृतं । हरिहरात्मकस्यैकस्यविग्रहस्यप्रसिद्धेः । एवंगिरिजयाप्यवशिष्टार्धमाहृतं । हे
देवराजन्नित्यमुक्तप्रकारेणजगतीतलेस्मरहरस्याभावेसमुन्मीलतिप्रकाशमानेसतिगंगा
सागरंप्रत्यगमदिसाद्यन्वयः । नागाधिपःशेषः क्षमातलंपातालं । त्वामितिपूर्वान्वितं ।
वैदुष्यादीति । विद्वत्तादीत्यर्थः । आदिनातपःशीलादिपरिग्रहः । दारिद्र्यादीत्या
दिपदेनकुटुंबबाहुल्यादिपरिग्रहः । नचात्रराजवर्णनप्रस्तावेकथंस्तुतेर्व्याजरूपत्वमिति
वाच्यं । स्तुतिपर्यवसानविवक्षायांस्वकीयभिक्षादनोद्धाटनस्यासंगतत्वेनस्तुतेरुक्तनिंदा
रूपोपालंभपर्यवसानस्यानुभवसिद्धस्याविरुद्धत्वात् ॥ —

भिन्नविषयत्वेनिंदयास्तुत्याभिव्यक्तिर्यथा ॥ कस्त्वंवानररा
मराजभवनेलेखार्थसंवाहको यातःकुत्रपुरागतःसहनुमान्निर्द
ग्धलंकापुरः ॥ बद्धोराक्षससूनुनेतिकपिभिःसंताडितस्तर्जितः
सव्रीडात्तपराभवोवनमृगःकुत्रेतिनज्ञायते । अत्रहनुमन्निंदया
इतरवानरस्तुत्यभिव्यक्तिः । स्तुत्यानिंदाभिव्यक्तिर्यथा ॥
यद्वक्त्रंमुहुरीक्षसेनधनिनांब्रूषेनचाटून्मृषानैषांगर्ववचःशृणोषि
नचतान्प्रत्याशयाधावसि । कालेबालतृणानिखादसिपरंनि
द्रासिनिद्रागमेतन्नेब्रूहिकुरंगकुत्रभवताकिन्नामतप्ततपः ॥ अ
त्रहरिणस्तुत्याराजसेवानिर्विण्णस्यात्मनोनिंदाभिव्यज्यते ।
अयमप्रस्तुतप्रशंसाविषयइत्यलंकारसर्वस्वकारः ॥—

कस्त्वमिति । अंगदंप्रतिकस्यचिद्राक्षसस्यप्रश्नः । रामरूपस्यराज्ञोभवनेलेखार्थस्यसं
देशस्यवाहकोस्मीत्युत्तरं । पुरापूर्वमागतोनिर्दग्धलंकापुरःसहनुमानकुत्रयातइतिपुनःपू
र्वस्यप्रश्नः । बद्धइत्याद्युत्तरार्धमंगदस्योत्तरं । राक्षसस्यरावणस्यसूनुनाबद्धइतिहेतोःक
पिभिर्बानरैःसम्यक्ताडितस्तर्जितःसवनमृगोहनुमान्ब्रीडयालज्जयाआप्तःप्राप्तःपराभ

वोयेनतादृशःकुत्रयातइतिनज्ञायतइत्यन्वयः । यदिति । हेकुरंग यद्यस्माद्धनिनांमुखं
मुहुर्मुहुर्वारंवारंनेक्षसेनपश्यसि । मृषामिथ्या चादूनप्रियशब्दान्नवदसि । यदितिसर्वं
असंबध्यते । एषांधनिनां गर्वयुक्तं वनं नशृगोषि । तान्धनिकान्प्रतिआशयाधनाश
यानधावसि । परंकेवलंकालेक्षुधासमये खादसिभक्षयसि निद्रायाआगमेचनिद्रांप्राप्नो
षि । तत्तस्मात्कुत्रतीर्थीकिंनामतपस्तप्तं तद्वृक्षीसन्वयः । निर्विण्णस्यखिन्नस्य ॥—

तेनहिसारूप्यनिबंधनाप्रस्तुतप्रशंसोदाहरणांतरंवैधर्म्येणापिदृ
श्यते । यथा ॥ धन्याःखलुवनेवाताःकाल्हाराःसुखशीतलाः ॥
राममिंदीवरश्यामंयेस्पृशंत्यनिवारिताः ॥ अत्रवाताधन्याइत्य
प्रस्तुतार्थादहमधन्यइतिवैधर्म्येणप्रस्तुतोर्थःप्रतीयतइतिव्युत्पा
दितं इयमेवाप्रस्तुतप्रशंसाकार्यकारणनिबंधनेति दंडीयदाह
“अप्रस्तुतप्रशंसास्यादप्रकांडेतुयास्तुतिः ॥ सुखंजीवंतिहरिणा
वनेष्वपरसेविनः ॥ अर्थैरयत्नसुलभैर्जलदर्भांकुरादिभिः ॥ से
यमप्रस्तुतैवात्रमृगवृत्तिःप्रशस्यते ॥ राजानुवर्तनक्लेशनिर्विण्णे
नमनास्विना” इति । वस्तुतस्त्वत्रव्याजस्तुतिरित्येवयुक्तं स्तु
त्यानिन्दाभिव्यक्तिरित्यप्रस्तुतप्रशंसातोवैचित्र्यविशेषसद्भावा
त् । अन्यथाप्रसिद्धव्याजस्तुत्युदाहरणेष्वप्यप्रस्तुताभ्यानिंदा
स्तुतिभ्यामप्रस्तुतेस्तुतिनिन्देगम्येतेइत्येतावताव्याजस्तुतिमा
त्रमप्रस्तुतप्रशंसास्यात् । एवंचानयाप्रक्रिययायत्रान्यगतस्तु
तिविवक्ष्यान्यस्तुतिःक्रियतेतत्रापिव्याजस्तुतिरेव । अन्यस्तु
तिव्याजेनतदन्यस्तुतिरित्यर्थानुगमसद्भावात् । यथा ॥ शि
खरिणिक्कुनुनामकियच्चिरंकिमभिधानमसावकरोत्तपः ॥ तरु
णियेनतवाधरपाटलंदशतिबिंबफलंशुकशावकः । अत्रशुक
शावकस्तुत्यानायिकाधरसौभाग्यातिशयस्तुतिर्व्यज्यते॥ ७०॥

तेनहीसस्यइतिव्युत्पादितमित्यग्रेतनेनान्वयः । कलहारंजलपुष्पविशेषः तत्संबंधि
नःकाल्हाराः सुखयंतीतिमुखाश्चतेशीतलाश्चेत्यर्थः । अप्रकांडेअप्रस्तावे । तथाचाप्रस्तु
ताचासौप्रशंसाचेतिव्युत्पत्तिरितिभावः । नपरसेविनोऽपरसेविनः प्रशस्यतेस्तूयते ।
मतद्वयेप्यस्वरसबीजदर्शयति वस्तुतस्त्विति । अभिव्यक्तिरिति । योऽप्रस्तुतप्रशंसातो

वैचित्र्यस्यविषयआलंबनभूतोविशेषइत्यन्वयः । अन्यथा ततोवैचित्र्येपितदंतर्भावांगी
कारे । एवंचेति । अन्यगतस्तुतिनिंदाभ्यामन्यगतनिंदास्तुत्यभिव्यक्तयोर्व्याजस्तुतिस्त
सिद्धौचेत्यर्थः । प्रक्रिययाप्रकारेण शिखरिणीति । नायकांप्रतिनायकस्योक्तिः । हेतरु
णिअसौशुकबालको नामवितर्के क्नुकस्मिन्शिखरिणिपर्वतेकियत्कालंचिरंकिमभि
धानंकिंनामकंतपअकरोद्येनहेतुनातवाधरवत्पाटलंरक्तवर्णीर्बिंबफलंदशतीत्यन्वयः॥७०
इसलंकारचंद्रिकायांव्याजस्तुतिप्रकरणम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

निंदायानिंदयाव्यक्तिर्व्याजनिंदेतिगीयते ॥ वि

धेसनिंद्योयस्तेप्रागेकमेवाहरच्छिरः ॥ ७१ ॥

अत्रहरनिंदयाविषमविपाकंसंसारंप्रवर्तयतोविधेरभिव्यंग्या
निंदाव्याजनिंदा । यथावा ॥ विधिरेवविशेषगर्हणीयःकरट
त्वरटकस्तवापराधः ॥ सहकारतरौचकारयस्तेसहवासंसरलेन
कोकिलेन॥अन्यस्तुत्यान्यस्तुत्याभिव्यक्तिरितिपंचमप्रकारव्या
जस्तुतिप्रतिबंदीभूतेयंव्याजनिंदा ननुयत्रान्यस्तुत्यान्यस्तु
तेरन्यनिंदयान्यनिंदायाश्चप्रतीतिस्तत्रव्याजस्तुतिव्याजनिं
दालंकारयोरभ्युपगमेस्तुतिनिंदारूपाप्रस्तुतप्रशंसोदाहरणेष्व
प्रस्तुतप्रशंसानवक्तव्या तेषामपिव्याजस्तुतिव्याजनिंदाभ्यां
क्रोडीकारसंभवादितिचेदुच्यते । यत्राप्रस्तुतवृत्तांतास्तुति
निंदारूपात्तत्सरूपःप्रस्तुतवृत्तांतःप्रतीयते । अंतश्छिद्रा
णिभूयांसीत्याद्रौतत्रलब्धावकाशासारूप्यनिबंधनाप्रस्तुतप्र
शंसा अत्रापिवर्तमानाननिवारयितुंशक्या । अन्यस्तुत्याऽ
न्यस्तुतिरन्यनिंदयान्यनिंदेत्येवंव्याजस्तुतिव्याजनिंदेअपि
संभवतश्चेत्कामंतेअपिसंभवेताम् । नत्वस्यापरित्यागः । य
द्यपिविधिरेवविशेषगर्हणीयइतिश्लोकेविधिनिंदयातन्मूलका
कनिंदयाचाविशेषज्ञस्यप्रभोस्तेनचविद्वत्समतयास्थापितस्य
मूर्खस्यचनिंदाप्रतीयतइतितत्रसारूप्यनिबंधनाऽप्रस्तुतप्रशं
साप्यास्ति तथापसैवव्याजनिंदामूलेतिप्रथमोपस्थितासापि
तत्रदुर्वारा । एवंव्याजनिंदामूलकव्याजनिंदारूपेयमप्रस्तुत

प्रशंसेतिचमत्कारातिशयः । एवमेवव्याजस्तुतिमूलकव्या
जस्तुतिरूपाप्यप्रस्तुतप्रशंसादृश्यते ॥—

व्याजनिंदांलक्षयति ॥ निंदायाइति । यत्रान्यनिंदयाऽन्यस्यनिंदायाअभिव्यक्तिः
पर्यवस्यतिसाव्याजनिंदा । इतरनिंदाव्याजेननिंदेतिव्युत्पत्तेः । विधेइति । हेविधेब्र
ह्मन्प्राक्पूर्वतेतवैकमेवशिरोयोऽहरदच्छिनत्सएवार्थाद्धरोनिघइत्यन्वयः । निंदयेत्य
भिव्यंग्येत्यनेनान्वितं । निंदयाभिव्यंग्याविधेर्निंदाव्याजनिंदेत्यन्वयः । विषमविपा
कंदारुणपरिणामं । विधिरेवेति । विशेषतोगर्हणीयोनिंदनीयः । हेकरटकाकल्लरंटर
टनंकुरु । योसौविधिराम्रवृक्षेसरलेनसौम्येनकोकिलेनसहवासंतवचकारेत्यन्वयः ।
ननु केनाप्यालंकारिकेणानुक्तायाव्याजनिंदायाः कथमलंकारत्वेनांगीकरणमित्याशं
क्याह प्रतिबंदीति । तुल्ययुक्त्याप्रतिबंदीस्थानीयेत्यर्थः । तथाचस्तुतिवर्निदाया
मप्यप्रस्तुतप्रशंसातोवैचित्र्यविशेषात्तदन्तर्भाविव्याजस्तुतौचार्थानुगमाभावादनंतर्भावे
पृथगलंकारतायाऔचित्यायातत्वात्प्राचीनैरनुक्तापिस्वीकर्तुमुचितेत्याशयः । प्रागु
क्तयोरेकःकृतीशकुंतेष्विषयाबद्धकृत्रिमेत्यनयोरप्रस्तुतप्रशंसोदाहरणत्वासंगतिमाशंकते
नन्विति । क्रीडीकारःस्वविषयीकरणम् । अन्यत्रलब्धात्मकस्यालंकारद्वयस्यकचि
त्संकरेपिनदोषइत्याशयेनसमाधत्ते यत्रेति । एतच्चइत्यादावित्यनेनान्वितं । अस्या
अप्रस्तुतप्रशंसायाः । सैवाप्रस्तुतप्रशंसैव । लावण्येति ॥—

यथावा ॥ लावण्यद्रविणव्ययोनगणितःक्लेशोमहानर्जितः
स्वच्छंदंचरतोजनस्यहृदयेचिंताज्वरोनिर्मितः । एषापिस्व
गुणानुरूपरमणाभावाद्वराकीहता कोर्थश्चेतसिवेधसाविनिहि
तस्तन्वीमिमांतन्वता ॥ अत्राप्रस्तुतायास्तरुण्याःसृष्टिनिंदा
व्याजेनतन्निंदाव्याजेनचतत्सौन्दर्यप्रशंसाप्रशंसनीयत्वेनक
विविवक्षितायाःस्वकवितायाःसृष्टिनिंदाव्याजेनतन्निंदाव्या
जेनचशब्दार्थचमत्कारातिशयप्रशंसायांपर्यवस्यति । अस्य
श्लोकस्यवाच्यार्थविषयेयद्यपिनात्यंतसामंजस्यं नहीमेविक
ल्पावीतरागस्येतिकल्पयितुंशक्यम् । रसाननुगुणत्वाद्गीत
रागहृदयस्याप्तेवंविधविषयेष्वप्रवृत्तेश्च । नापिरागिणइति
युज्यते।तदीयविकल्पेषुवराकीतिरूपणतालिंगितस्यहृतेत्यमं
गलोपहितस्यचवचसोऽनुचितत्वात्तुल्यरमणाभावादित्यस्या

त्यन्तमनुचितत्वाच्च स्वात्मनितदनुरूपतासंभावनायामपिरा
गित्वेहि पशुप्रायतास्यात् । तथापि विवक्षितप्रस्तुतार्थतायान्न
किंचिदसामंजस्यम् । अतएवास्य श्लोकस्याप्रस्तुतप्रशंसापर
त्वमुक्तं प्राचीनैः । वाच्यासंभवेऽप्यप्रस्तुतप्रशंसोपपत्तेरिति ॥ ७१ ॥

इमां तन्वीं तन्वतामृजतावेधसाचेतसिकोऽर्थः कामनाविषयभूतो विनिहितोऽभिसंहितः ।
किंप्रयोजनमुद्दिश्येयं निर्मितेत्यर्थः । नन्वनायासेनातिसुंदरतन्वी निष्पत्तिरेव प्रयोजनं
तदभावेऽपि वालीलामात्रेण तन्निर्माणस्यादत्ताह लावण्येत्यादि । यतो लावण्य
रूपस्य द्रविणस्य धनस्य व्ययोनगणितः महान्क्लेशोऽजितः कृतः स्वेच्छाचारिणो जन
स्य उदासीनस्यापि हृदये चित्तैव ज्वरो निर्मितः । एषापिवराकीदीनास्वगुणानुरूपस्य व
रस्याभावाद्धते वहतानष्टप्रायात् । थाचबव्हायाससाध्यत्वादनष्टानुबधित्वाच्च न तन्व्याः
प्रयोजनत्वमनापिलीलामात्रेण तन्निर्माणं च संभवतीति भावः । तन्निदाव्याजेन तरुणी
निदाव्याजेन । तत्सौंदर्यप्रशंसाशब्दार्थचमत्कारातिशयप्रशंसायां पर्यवस्यतीत्यन्व
यः । तन्निदाव्याजेन स्वकवितानिदाव्याजेन । कवितानिदाव्याजेन । प्रस्तुतार्थ
स्यात्यंतमस्फुटत्वात्कथमस्य पद्यस्य तत्परत्वं मित्याशं कामपने तु भूमिकामारचयति अस्ये
त्यादि । रसानुगुणत्वादिति । वीतरागेशृंगारस्यासंभवादिति भावः । ननु शृं
ंगारसंभवेऽपि तन्वीनिर्माणनिंदया शांतरसपरिपोषादस्त्येवरसानुगुणत्वमत आह वीत
रागेति । नापिरागिण इत्यनंतरं इमे विकल्पा इत्यनुषज्यते । विवक्षितेति । स्वकवितानिदाव्याजेन
दर्यरूपेत्यर्थः । अतएव वाच्यार्थसामंजस्यादेव । वाच्यासंभवेऽपि वाच्यसामंजस्या
संभवेऽपि । तथाच वाच्यार्थसामंजस्यमेवास्फुटप्यप्रस्तुतार्थतात्पर्यं गमयतीति भावः
॥ ७१ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां व्याजनिंदाप्रकरणं ॥

आक्षेपः स्वयमुक्तस्य प्रतिषेधो विचारणात् ॥ चं

द्रसंदर्शयात्मानमथवास्तिप्रियामुखं ॥ ७२ ॥

अत्र प्रार्थितस्य चंद्रदर्शनस्य प्रियामुखसत्त्वेनानर्थक्यं विचार्या
थवेत्यादिसूचितः प्रतिषेध आक्षेपः । यथावा ॥ साहित्यपाथो
निधिमंथनोत्थं कर्णामृतं रक्षतहेकवीन्द्राः ॥ यत्तस्य दैत्या इवलुं
ठनायका व्यार्थचोराः प्रगुणी भवन्ति ॥ गृहं तु सर्वे यदि वा यथेच्छं
नास्ति क्षतिः कापिकवीश्वराणां ॥ रत्नेषु लुप्तेषु बहुष्वमर्त्यैरद्या
पिरत्नाकर एव सिंधुः ॥ अत्र प्रथमश्लोकेन प्रार्थितस्य काव्यार्थ

चोरेभ्योरक्षणस्यस्वोल्लिखितवैचित्र्याणासमुद्रगतरत्नजालव
दक्षयत्वंविचित्र्यप्रतिषेधआक्षेपः ॥ ७२ ॥

आक्षेपइति । स्वयमुक्तस्यार्थस्यकिंचिन्निमित्तमभिसंधायप्रतिषेधआक्षेपः । सूचिते
ति । पक्षांतरपरिग्रहस्यपूर्वपक्षप्रतिषेधनियतत्वादितिभावः । नचात्रकैमर्थ्यरूपपंचमप्र
तीपप्रभेदेनगतार्थत्वंशंकनीयंतस्यात्रप्रतिषेधप्रतिनिमित्तत्वेनाप्राधान्यात् । असंदिग्धमु
दाहरति साहित्येति । हेकविश्रेष्ठाःसाहित्यसमुद्ररूपाणांभारतादीनामंथनादिवपरिशी
लनादुत्थितमुत्पन्नकर्णयोरमृतमिवाल्हादकंकाव्यरक्षत । यद्यस्मात्तस्यलुंठनार्थदैसाइव
काव्यरूपस्यार्थस्यवित्तस्यचोराःप्रगुणीभवन्तिबहुलीभवन्तीत्यन्वयः । गृणहंतिति । यदि
वेद्यथवेद्यनेनसमानार्थः । लुप्तेष्वपहृतेषु । स्तोल्लिखितेति स्वयमुद्गावितेत्यर्थः । वैचित्र्या
णामर्थवैचित्र्याणाम् ॥ ७२ ॥

निषेधाभासमाक्षेपंबुधाःकेचनमन्वते ॥ नाहं

दूतीतनोस्तापस्तस्याःकालानलोपमः॥७३॥

केचिदलंकारसर्वस्वकारादयइत्थमाहुः । ननिषेधमात्रमाक्षेपः
किंतुयोनिषेधोबाधितःसन्नर्थान्तरपर्यवसितःकिंचिद्विशेषमा
क्षिपतिसआक्षेपः । यथादूत्याउक्तौनाहंदूतीतिनिषेधोबाधित
त्वादाभासरूपःसंघटनकालोचितकैतववचनपरिहारेण यथा
र्थवादित्वेपर्यवस्यन्निदानीमेवागत्य नायिकोज्ज्विनयितिवि
शेषमाक्षिपति । यथावा ॥नरेंद्रमोलेनवयंराजसंदेशहारिणः॥
जगत्कुटुंबिनस्तेऽद्यनशत्रुःकश्चिदीक्ष्यते ॥ अत्रसंदेशहारिणा
मुक्तौनवयंसंदेशहारिणइतिनिषेधोनुपपन्नः संधिकालोचित
कैतववचनपरिहारेणयथार्थवादित्वेपर्यवस्यन्सर्वजगतीपाल
कस्यतवनकश्चिदपिशत्रुभावेनावलोकनीयः किंतुसर्वेपिरा
जानोभृत्यभावेनसंरक्षणीयाइतिविशेषमाक्षिपति ॥ ७३ ॥

अर्थांतरपर्यवसिताऽर्थान्तरप्रतियोगिकत्वेनावस्थितः । विशेषंव्यंग्यार्थविशेषं । संघ
टनेति । संयोजनकालेउचितंयत्कैतववचनमिध्यावचनंतस्यपरिहारस्तेनोपलक्षितेयथा
र्थवादित्वेइत्यर्थः । नाहंदूतीत्यत्रहिदूतीपदेनदूतीगतमिध्यावादित्वविशिष्टलक्ष्यतेतद
भावस्तुयद्यपिनयथार्थवादित्वंतथापितदुपलक्ष्यत्वात्तत्पर्यवसानोक्तिः । नरेंद्रेति । संधिक
रणार्थमागतानांदूतानामुक्तिः । नरेंद्राणाराज्ञामौलिःश्रेष्ठः । संधीति । संधिकालेउचि

तयत्कैतववचनंतत्परिहारेणोपलक्षितेइतिपूर्ववदर्थः । अत्राहुः।संदेशहारिषुतन्निषेधस्य
 बाधात्संदेशहारिपदेनैकैतववचनप्रयोक्तृत्वविशिष्टंलक्ष्यते । तन्निषेधेनचसखवादित्वरू
 पोविशेषोव्यज्यतइत्ययमेवनिषेधेनविशेषाक्षेपो नतु सर्वजगतीपालकस्येत्यादिर्विशेषो
 निषेधेनैकेवलेनाक्षेपुंशक्यते । तस्यजगत्कुटुंबिनइत्युत्तरार्धगम्यत्वात् । एवंस्थितेकथमु
 च्यतेतवनकश्चिदपीत्यादीति । तत्रोच्यते । नवयमितिनिषेधाभावेकेवलादुत्तरार्धात्तत्रोक्त
 विशेषावगतिःस्यात् । संधिकालोचितकैतववचनत्वेनैवसंभाव्यमानत्वात् । अपितुतत्का
 लीनसंध्यभिप्रायमात्रावगमः । निषेधेनतुतत्परिहारेयुक्तउक्तविशेषावगमइत्यनुभवसा
 क्षिकमेतत् । सख्यादित्वादिकंतूक्तविशेषेव्यंजनीयेद्वारभूतंनतुतदेवविशेषरूपमचमत्का
 रितात् । अतएवनाहंदूतीत्यत्रवस्तुवादित्वादिर्विशेषोव्यज्यतइत्यलंकारसर्वस्वकारः । व
 स्तुवादित्त्वमादिर्द्वारभूतंस्यतादृशोविशेषइतितदर्थइति एतेननाहंदूतीतिपूर्वोदाहरणम
 पिव्याख्यातम् ॥ ७३ ॥

आक्षेपोन्योविधौव्यक्तेनिषेधेचतिरोहिते ॥ ग

च्छगच्छसिचेत्कांततत्रैवस्याज्जनिर्मम ॥ ७४ ॥

अत्रगच्छेतिविधिव्यक्तः मागाइतिनिषेधस्तिरोहितः कांतो
 द्वेयदेशेनिजजन्मप्रार्थनयात्ममरणसंसूचनेनगर्भीकृतः । य
 थावा ॥ नचिरंममतापायतवयात्राभविष्यति ॥ यदियास्य
 सियातव्यमलमाशंकयापिते ॥ अत्रापिनचिरंममतापायेति
 स्वमरणसंसूचनेनगमननिषेधोगर्भीकृतः ॥ ७४ ॥

अस्यैवप्रभेदांतरमाह आक्षेपोन्यइति । प्रार्थनयामरणसूचनद्वारेणगर्भितोव्यंग्यत्वे
 नांतर्भावितः । एतच्चतिरोहितइत्यस्यार्थकथनंतदेवमपन्हुतिभिन्नत्वेसतिचमत्कारका
 रिनिषेधत्वंसामान्यलक्षणंबोध्यं ॥ ७४ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायामाक्षेपालंकारप्रकरणम् ॥

आभासत्वेविरोधस्यविरोधाभासइष्यते ॥ वि

नापितन्विहारेणवक्षोजौतवहारिणौ ॥ ७५ ॥

अत्रहाररहितावपिहारिणौहृद्यावितिश्लेषमूलकोविरोधाभा
 सः । यथावा ॥ प्रतीपभूपैरिवकिंततोभियाविरुद्धधर्मैरपिभे
 तृतोज्झिता ॥ अमित्रजिन्मित्रजिदोजसासयद्विचारदृक्चा
 रहृगप्यवर्तत ॥ अत्रविरोधसमाधानोत्प्रेक्षाशिरस्कोविरोधा
 भासइतिपूर्वस्माद्भेदः ॥ ७५ ॥

आभासत्वइति । विरोधस्याभासत्वे आपाततोभासमानत्वे सति विरोधाभासो नामालंकारः । आभासतइत्याभासः । विरोधश्चासावाभासश्चेति व्युत्पत्तेः । ईषदर्थकेन चाङ्गभानस्यापातरूपत्वमर्थान्तरपरिहार्यत्वरूपबोध्यते । तथा चैकाधिकरण्येन प्रतीयमानयोः कार्यकारणत्वेनागृह्यमाणयोर्धर्मयोराभासमानाऽपर्यवसन्नविरोधत्वं लक्षणं द्रष्टव्यं । शानिरशनिश्चतमुच्चैरित्यादावतिव्याप्तिवारणायार्थविशेषणं । अप्यलाक्षारसासिक्तरक्तं तच्चरणद्वयमिति विभावनावारणाय द्वितीयं । पर्यवसितस्य विरोधस्य दोषत्वादपर्यवसन्नत्वं विरोधविशेषणमिति दिक् । श्लेषेति । हारोऽनयोरस्तीत्यर्थे विरोधः मनोहरिणा विसर्गार्थेन तत्परिहारः । प्रतीपेति । तस्मान्नलाद्भयेन कृत्वा प्रतिकूलनृपैरिव विरुद्धधर्मैरपि भेत्तृताभेदकारितात् तत्काकिमित्युत्प्रेक्षा । यस्मात्स नलः अमित्राणां शत्रूणां जयकृदपि ओजसामित्रस्य रवेर्जयकृत् अथ च मित्रजिदेवन मित्रजिदिति विरोधः । चारदृष्टिरपि विचारे दृष्टिर्यस्य तादृशः विगतचारदृगिति च विरोधः । विरोधेति विरोधसमाधानरूपोत्प्रेक्षा शिरःप्रधानं यस्य तादृशइत्यर्थः । यन्तु विरोधसमाधानात्मिकयामुखस्थितयोत्प्रेक्षया विरोधस्योत्थानमेव भग्नमिति कथमत्र विरोधालंकारइतिकेन चित्सुमनसापि विमनसे वाभिहितं तदसारं विरोधभानमन्तरेण विरुद्धधर्मैरपीत्याद्युत्प्रेक्षाया एवानुत्थानेन श्लेषमूलमाभासमानं विरोधमुपजीव्यैव विरोधत्यागोत्प्रेक्षाया अर्थांतरानुगृहीतायास्तत्समाधानत्वेन पश्चादवस्थितत्वादिति ॥ ७५ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां विरोधाभासप्रकरणम् ॥

विभावनाविनापि स्यात्कारणं कार्यजन्मचेत् ॥

अप्यलाक्षारसासिक्तरक्तं त्वच्चरणद्वयम् ॥ ७६ ॥

अत्रलाक्षारसासेकरूपकारणाभावेऽपि रक्तिमाकथितः । स्वाभाविकत्वेन विरोधपरिहारः । यथावा ॥ अपीतक्षीबकादंबमसंमृष्टामलांबरं ॥ अप्रसादितसूक्ष्मांबुजगदासीन्मनोरमं ॥ अत्रपानादिप्रसिद्धहेत्वभावेऽपि क्षीबत्वादिनिबद्धं । विभाव्यमानशरत्समयहेतुकत्वेन विरोधपरिहारः । यथावा ॥ वरतनुकबरीविधायिनासुरभिनखेन नरेन्द्रपाणिना । अवचितकुसुमापिवल्लरीसमजनिवृंतनिलीनषट्पदा । अत्रवल्लर्यीपुष्पाभावेऽपि भृंगालिंगनं निबद्धं तत्र वरतनुकबरीसंक्रांतसौरभनरपतिनखसंसर्गरूपं हेत्वन्तरं विशेषणमुखेन दर्शितमिति विरोधपरिहारः विभावनेति । प्रसिद्धे कारणभावेऽपि कार्योत्पत्तिविभावनालंकारः । विभाव्यतेकार

णांतरंयस्यामिति व्युत्पत्तेः । कारणाभावश्च शाब्दार्थोवेतिसर्वत्रलक्षणसमन्वयो बोध्यः । एतदेवतंत्रेण सकलविभावनाप्रकारसाधारणं सामान्यलक्षणमाद्यप्रकारविशेषलक्षणंच बोध्यं । तत्राद्यं दर्शितमेव । द्वितीयंतु कारणान्विताभावकथनपूर्वकं कार्योत्पत्तिकथनमित्युदाहरणविशेषबलादेव गम्यतइति विविच्यनदर्शितं । प्रतिबंधके सति कार्योत्पत्तिरूपे तृतीयप्रकारेऽतिव्याप्तेर्वारणायान्वितेति । तत्र प्रतिबंधकस्य वस्तुतः कारणाभावरूपस्य कथनेपि कारणान्वितत्वेन कथनमिति तन्निरासः । प्रकारपंचकेपि कारणान्विताभावस्यार्थतोगम्यत्वात् कथनेति । अप्यलाक्षेति । लाक्षारसेन आसमंतात्सिक्तं लाक्षारसासिक्तं पश्चान्नञ्समासः । तस्याः कामिन्याः । अपीतेति । अपीताः पानशून्याः । क्षीबा मत्ताः कादंबाः कलहंसायत्र । तथा असंमृष्टं संमार्जनं शून्यममलमंबरमाकाशं यत्र । एवमप्रसादितं वस्त्रगालनकतकक्षोदप्रक्षेपादिनायत्प्रसादनंतच्छून्यं सूक्ष्मलघ्वंबुयत्र । एवं भूतजगन्मनोहरमासीदित्यन्वयः । परमार्थतस्तु शुद्धां ब्रह्मैवकाव्यादर्शेदृष्टः पाठः । विभाव्यमानेति । वर्ण्यमानेत्यर्थः । वरेति । वरतनोः केशपाशरचनासंपादकेनातएव सुरभिनखेन राज्ञो हस्तेनावचितकुसुमालूनपुष्पापिलतावृंतासक्तभ्रमरासंजातेत्यर्थः ॥ ७६ ॥

हेतूनामसमग्रत्वे कार्योत्पत्तिश्च सामता ॥ अस्त्रै
रतीक्ष्णकठिनैर्जगज्जयतिमन्मथः ॥ ७७ ॥

अत्र जगज्जयेसाध्ये हेतूनामस्त्राणामसमग्रत्वतीक्ष्णत्वादिगुणवैकल्यं । यथावा ॥ उद्यानमारुतोद्धूताश्रूतचंपकरेणवः ॥ उदस्त्रयंति पांथानामस्पृशंतो विलोचने ॥ अत्र बाष्पोद्गमनहेतूनामसमग्रत्वं स्पर्शनक्रियावैकल्यं । इमां विशेषोक्तिरिति दंडी व्याजहार । यतस्तत्र प्रथमोदाहरणे मन्मथस्य महिमातिशयरूपो द्वितीयोदाहरणे चंपकरेणूनामुद्दीपकतातिशयरूपश्च विशेषः ख्याप्यतइति । अस्माभिस्तु तीक्ष्णत्वादि वैकल्यमपि कारणविशेषाभावरूपमिति विभावनाप्रदर्शिता ॥

हेतूनामिति । असमग्रत्वे हेतुतावच्छेदकस्य धर्मस्य तत्संबंधस्य वा वैकल्ये सति । अस्त्रैरिति धर्मवैकल्योदाहरणं । संबंधवैकल्ये उदाहरति उद्यानेति । विलोचने कर्मभूते उदस्रयंति उद्गताश्रूणिकुर्वतीत्यर्थः । क्रियेति धात्वर्थत्वाभिप्रायं स्पर्शनस्य संयोगरूपत्वात् । इमां द्वितीयप्रकाररूपां विभावनां व्याजहारेति गुणजाति क्रियादीनां यत्र वैकल्यदर्शनं ॥ विशेषदर्शनायैव सा विशेषोक्तिरिष्यते इति ग्रंथेन व्यवहृतवानित्यर्थ एतेन प्रथमप्रकार

द्वितीयप्रकारस्यवैलक्षण्यंदुरूपपादमितिवदन्नपास्तः । वैलक्षण्याभावेहिप्राचामलं
कारांतरत्वेनकथनमसंतानुपपन्नमेवस्यात् । अस्तिचस्वरूपतःकारणाभावकथनात्का
रणगतधर्मवैकल्यद्वारेणतद्विशिष्टकारणाभावकथनेसहृदयसिद्धोविच्छित्तिविशेषः । प्र
कारांतरास्वीकारेलाघवमितितुस्वीयलाघवोद्भावनमितिकृतमधिकेन ॥ ७७ ॥

कार्योत्पत्तिस्तृतीयास्यात्सत्यपिप्रतिबंधके ॥

नरेंद्रानेवतेराजन्दशत्यसिभुजंगमः ॥ ७८ ॥

अत्रनरेंद्राविषवैद्याः सर्पदंशप्रतिबंधकमंत्रौषधिशालिनः श्ले
षेणगृहीताइतिसत्येवप्रतिबंधकेकार्योत्पत्तिः । यथावा ॥ चि
त्रंतपतिराजेंद्रप्रतापतपनस्तव ॥ अनातपत्रमुत्सृज्यसातप
त्रंदिषद्गणम् ॥ ७८ ॥

अकारणात्कार्यजन्मचतुर्थीस्याद्विभावना ॥ ३ं

खाद्वीणानिनादोयमुदेतिमहदद्भुतं ॥ ७९ ॥

अत्रशंखत्वेनकमनीयःकामिनीकंठस्तंत्रीनिनादत्वेनतद्वीतं
चाध्यवसीयतइत्यकारणात्कार्यजन्म । यथावा ॥ तिलपुष्पा
त्समयातिवायुश्रंदनसौरभः । इंदीवरयुगाच्चित्रंनिःसरंतिशि
लीमुखाः ॥ ७९ ॥

कार्योत्पत्तिरिति । प्रतिबंधकेसत्यपिकार्योत्पत्तिकथनंतृतीयाविभावना । नरेंद्रा
निति । 'नरेंद्रोवात्तिकेराज्ञिविषवैद्येपिऋध्यतइतिविश्वः' असिःखड्गएवभुजंगमः ।
चित्रमिति । प्रतापएवतपनः सूर्यः । आतपत्रंछत्रंतद्रहितमनातपत्रंआतपत्रेणसहितं
सातपत्रं ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

विरुद्धात्कार्यसंपत्तिर्दृष्टाकाचिद्विभावना ॥ ३ी

तांशुकिरणास्तन्वींहंतसंतापयंतितां ॥ ८० ॥

अत्रतापनिवर्त्तकतयातापविरुद्धैरिंदुकिरणैस्तापजनिरुक्ता ।
यथावा ॥ उदितेकुमारसूर्येकुवलयमुल्लसतिभातिनक्षत्रं॥मुकु
लीभवंतिचित्रंपरराजकुमारपाणिपद्मानि । यथावा ॥ अवि
वेकिकुचद्वंद्वंहंतुनामजगन्नयं श्रुतिप्रणयिनोरक्षणोरयुक्तंजन

मारणं । पूर्वोदाहरणयोः कारणस्य कार्यविरोधित्वं स्वाभाविकं
इहतुश्रुतिप्रणयित्वरूपागंतुकगुणप्रयुक्तमितिभेदः ॥

उदितइति । कस्यचिद्राजकुमारस्यप्रतापवर्णनं । कुमाररूपेसूर्येउदितेसतिकोः
पृथिव्यावलयमंडलमेवकुवलयंकुमुदमुल्लासंप्राप्नोति । क्षत्रंक्षत्रियकुलंनभाति । अथ
चनक्षत्रंभातीतिचित्रं । तथापरेषांराजकुमाराणांपाणिकमलानिमुकुलीभवंतिसंकुचंति
अंजलिबंधात्तदाकृतीनिभवंतीत्यर्थः । अविवेकीति । विवेकोविशेषदर्शनंविश्लेषश्च
तच्छून्यं । परस्परसंश्लिष्टत्वात् । कुचयुगंकर्तृजगत्रयंहंतुनाम । श्रुतिर्वेदःकर्णश्च । प्र
णयःपरिचयः ॥ ८० ॥

कार्यात्कारणजन्मापिदृष्टाकाचिद्विभावना ॥ य

शःपयोराशिरभूत्करकल्पतरोस्तव ॥ ८१ ॥

यथावा ॥ जातालताहिशैलेजातुलतायांनजायतेशैलः । सं

प्रतितद्विपरीतंकनकलतायांगिरिद्वयंजातम् ॥ ८१ ॥

यशइति । करएवदातृत्वात्कल्पतरुः । अत्रपयोधिजन्यात्कल्पतरोःकारणस्यपयो
धेरुत्पत्तिःषष्ठीविभावना । जातेति । जातुकदाचित् । कनकलतेव कनकलताकामि
नी । गिरिद्वयमिवस्तनद्वयं ॥ ८१ ॥ इसलंकारचंद्रिकायांविभावनाप्रकरणम् ॥

कार्याजनिर्विशेषोक्तिःसतिपुष्कलकारणे ॥ ह

दिस्नेहक्षयोनाभूत्स्मरदीपेज्वलत्यपि ॥ ८२ ॥

यथावा ॥ अनुरागवतीसंध्यादिवसस्तत्पुरःसरः ॥ अहोदैव

गतिश्चित्रातथापिनसमागमः ॥ ८२ ॥

विशेषोक्तिलक्षयति । कार्याजनिरिति । पुष्कलेसहकारिसंपन्नेकारणेसति प्रसिद्ध
कारणसमूहेसतीत्यावत् कार्यस्याजनिरनुत्पत्तिर्विशेषोक्तिः । विशेषस्यानुत्पत्ति
निमित्तस्योक्तिरवगतिर्यत्रेतिव्युत्पत्तेः । अनुरागेति । अनुरागोरक्तिमारतिश्च ।
पुरःसरोप्रवर्तीआज्ञाकरश्च । पूर्वोदाहरणेऽनुक्तनिमित्ताइहदैवगतिवैचित्र्यस्यनिमित्त
स्योपादानादुक्तनिमित्तेतिभेदः ॥ ८२ ॥ इतिविशेषोक्तिप्रकरणम् ॥

असंभवोर्थनिष्पत्तेरसंभाव्यत्ववर्णनं ॥ को

वेदगोपशिशुकःशैलमुत्पाटयेदिति ॥ ८३ ॥

यथावा॥अयंवारामेकोनिलयइतिरत्नाकरइतिश्रितोस्माभि

स्तृष्णातरलितमनोभिर्जलनिधिः॥कएवंजानीतेनिजकरपुटी
कोटरगतंक्षणादेनंताम्यत्तिमिमकरमापास्यतिमुनिः ॥ ८३ ॥

असंभवइति । कस्यचित्पदार्थस्यनिष्पत्तेरसंभावनीयत्ववर्णनमसंभवोनामालंका
रः । गोपशिशुकोगोपालबालकः । निंदायांस्वार्थेवाकप्रत्ययः । उत्पाटयेदुद्धरेत् ।
अयमिति । वारांजलानां निलयःस्थानं तृष्णापिपासाअर्थाभिलाषश्च तरलितंचंच
लीकृतं श्रितअश्रितः मुनिरगस्त्यः एनंसमुद्रंक्षणात्आसमंतात्पास्यतिइदंकोजानीतइ
सन्वयः । कीदृशं । निजकरपुटीकरसंपुटमेवकोटरंबिलंतद्गतं । तथाताम्यंतोग्लायं
तस्तिमयोमत्स्यामकराश्चयस्यैवंभूतमित्यर्थः ॥ ८३ ॥ इयसंभवालंकारप्रकरणम् ॥

विरुद्धंभिन्नदेशत्वंकार्यहेत्वोरसंगतिः ॥ विषं

जलधरैःपीतंमूर्च्छिताःपथिकांगनाः ॥ ८४ ॥

ययोःकार्यहेत्वोर्भिन्नदेशत्वंविरुद्धं तयोस्तन्निबध्यमानमसंग
त्यलंकारः । यथात्रविषपानमूर्च्छयोर्भिन्नदेशत्वं । यथावा॥अ
होखलभुजंगस्यविचित्रोयंवधक्रमः॥अन्यस्यदशतिश्रोत्रमन्यः
प्राणैर्वियुज्यते॥क्वचिदसंगतिसमाधाननिबन्धनेनचारुतातिश
यः । यथावा ॥ अजस्रमारोहसिदूरदीर्घासंकल्पसोपानततिं
तदीयां॥श्वासान्सवर्षत्यधिकंपुनर्यद्दधानात्तवत्वन्मयतामवा
प्य॥विरुद्धमितिविशेषणाद्यत्रकार्यहेत्वोर्भिन्नदेशत्वंनविरुद्धं
तत्रनासंगतिः । यथा॥ भ्रूचापवल्लींसुमुखीयावन्नयतिवक्रतां॥
तावत्कटाक्षविशिखैर्भिद्यतेहृदयंमम ॥ ८४ ॥

विरुद्धमिति । अदृष्टमित्यर्थः । भिन्नदेशत्वंभिन्नाधिकरणत्वं । विषंजलंहालाह
लंच । संगतस्यभावःसांगत्यंतदभावोऽसांगत्यं । अजस्रमिति । दमयंतींप्रतिहंसो
क्तिः । हेदमयंतिलंतदीयांनलसंबंधिनींदूरमत्यंतदीर्घासंकल्पोमनोरथस्तद्रूपसोपानपरं
परामजस्रनिरंतरमारोहसि । सपुनर्नलोऽधिकंश्वासान्वर्षतिमुंचतीतियत्तत्तवध्याना
त्त्वन्मयतांत्वत्स्वरूपतामवाप्येत्यन्वयः । अत्रचतुर्थपादेनासंगतिसमाधानं । भ्रूचापे
ति । भ्रूचापवल्लींभ्रूस्वरूपधनुर्लतां । यावदितिपरिमाणार्थः । वक्रतांनयति आक
र्षतीतियावत् । तावत्परिमाणंहृदयंभिद्यतइत्यर्थः । अत्रहृदयभेदधनुराकर्षणयोःकार्य
कारणयोर्भिन्नदेशत्वमेवदृष्टमितिनासंगतिरलंकारः ॥ ८४ ॥

अन्यत्र करणीयस्य ततो न्यत्र कृतिश्च सा ॥ अन्यत्कर्तुं प्रवृत्त
स्य तद्विरुद्धकृतिस्तथा ॥ ८५ ॥ अपारिजातां वसुधां चिकीर्ष
न्धां तथा कृथाः ॥ गोत्रोद्धारप्रवृत्तेऽपि गोत्रोद्भेदं पुराकरोः ८६

अत्र कृष्णं प्रति शक्रस्य सोपालं भवचने भुवि चिकीर्षिततया तत्र
करणीयमपारिजातत्वं दिविकृतमित्येका संगतिः । पुरा गोत्राया
उद्दारे प्रवृत्तेन वराहरूपिणा तद्विरुद्धं गोत्राणां दलनं खुरकुट्टनैः
कृतमिति द्विविधापिश्लेषोत्थापिता । यथा वा ॥ त्वत्खड्गखंडि
तसपत्नविलासिनीनां भूषाभवंत्यभिनवाभुवनैकवीर ॥ नेत्रेषु
कंकणमथोरुषु पत्रवल्लीचोलेंद्रसिंहतिलकं करपल्लवेषु ॥ मोहं
जगन्नयभुवामपनेतुमेतदादायरूपमखिलेश्वरदेहभाजां ॥ निः
सीमकांतिरसनीरधिनामुनैव मोहं प्रवर्धयसि मुग्धविलासिनी
नां ॥ अत्राद्योदाहरणे कंकणादीनामन्यत्र कर्तव्यत्वं प्रसिद्धमि
ति नोपन्यस्तं । भवति नाभावना रूपा अन्यत्र कृतिराक्षिप्यत इ
तिलक्षणानुगतिः ॥

अन्यत्रेति । अन्यत्र कर्तव्यस्य वस्तुनस्ततो न्यस्मिन्नधिकरणेया कृतिः करणं तदप्य
संगतिरित्यनुषज्यते । तथा अन्यत्कार्यं कर्तुं प्रवृत्तस्य तद्विरुद्धकार्यं करणं तृतीया असंगतिः ।
अपगतमपरिजातं यस्यास्तां द्यां स्वर्गं । तथा अपारिजाततरुहितां अकृथाः कृतवान् ।
एवं गोत्रायाः पृथिव्या उद्दाराय पुरा वराहावतारे प्रवृत्तोऽपि त्वंगोत्राणां पर्वतानामुद्भेदं दल
नमकरोः कृतवानित्यर्थः । श्लेषोत्थापिता श्लेषमूलकाभेदाध्यवसायोत्थापिता । य
थावेति । हे भुवनैकवीर चोलदेशाधिपसिंहसदृश तव खड्गेन खंडिता ये सपत्नाः शत्र
वस्तद्विलासिनीनामभिनवा अदृष्टपूर्वा भूषाभूषणानि भवंति । यथानेत्रेषु कंकणं जलकण
मेव कंकणं वलयं भवतीत्यनुषंगः । अथेति समुच्चये । ऊरुषु च पत्रयुक्ता वल्ली सैव पत्रिकारचना ।
करपल्लवेषु तिलयुक्तं कंजलमेव ललाटभूषणमिति । मोहमिति । हे अखिलेश्वर जगन्नय
वर्तिनां देहधारिणां मोहमपनेतुमेतत्तत्तत्कृष्णशरीरमादाय मर्यादातिक्रान्तं कान्तिरूपरसस
मुद्रेणामुनैवरूपेण सुंदरस्त्रीणां मोहं प्रवर्धयसीत्यन्वयः । अत्रेति । अनयोर्मध्यइत्यर्थः ।
आद्योदाहरणे इतिलक्षणानुगतिरित्यन्वयः । भवति नाभवत्यर्थे न भवनेनेति यावत् ।
भावनारूपा भवनप्रयोजकव्यापाररूपा । यत्तु अन्यत्र करणीयस्येत्याद्यसंगतिप्रकार
द्वयांतरकथनमयुक्तं । अपारिजातामित्युदाहरणे अपारिजातराहित्यचिकीर्षारूपकारण

स्यकार्येण पारिजातराहिसनेवैयधिकरण्यापेनिबध्ननेप्राथमिकासंगतितोवैलक्षण्यानुपपत्तेः । आलंबनाख्यविषयतासंबंधनचिकीर्षायाः सामानाधिकरण्येनकार्यमात्रंप्रतिहेतुत्वात् । एवंनेत्रेषुकंकणमित्यादौकंकणत्वेनत्रालंकारत्वयोर्विरुद्धयोः सामानाधिकरण्यवर्णनाद्विरोधाभासत्तमुचितं । एवंगोत्रोद्धारप्रवृत्तोपीत्युदाहरणे । विरुद्धाकार्यसंपत्तिर्दृष्टाकाचिद्विभावेनेत्युक्तविभावनाप्रकारेणैवगतार्थत्वादसंगतिभेदांतरकल्पनानुचिता । मोहमित्यादावपिमोहनिवर्तकत्वमोहजनकत्वयोर्विरुद्धयोरेकत्रवर्णनाद्विरोधाभासएवेतिकैश्चिदुक्तं तदसंगतं उक्तसंबंधेनचिकीर्षायाहेतुत्वासिद्धेः । नहि यदधिकरणेकार्यचिकीर्षा तदधिकरणमंतर्भाव्योक्तसंबंधेनचिकीर्षायाः कार्यहेतुत्वंतांत्रिकसंमतंयुक्तंवा । अन्यत्रचिकीर्षितस्यापिप्रमादादिनान्यत्रकरणेनव्यभिचारात् । अतएवैवंविधवैयधिकरण्यस्यविरुद्धत्वादपिनप्राथमिकासंगतसंतर्भावसंभवः । वस्तुतस्तु विषंजलधरैः पीतंमूर्छिताः पथिकांगनाइत्यत्रेवनात्रकार्यकारणवैयधिकरण्यप्रयुक्तो विच्छित्तिविशेषोपित्वन्यत्रकर्तव्यस्यान्यत्रकरणप्रयुक्तएवेतिसहृदयमेवप्रष्टव्यं । एवंनेत्रेषुकंकणमित्यत्रसखपिविरोधाभासेऽन्यत्रचमत्कारित्वेनकृष्णालंकारभावाऽन्यत्रकरणरूपाऽसंगतिरपिप्रतीयमानानशक्यानिराकर्तुं । एवंगोत्रोद्धारप्रवृत्तोपीत्युदाहरणे गोत्रोद्धारविषयकप्रवृत्तेर्गोत्रोद्भेदरूपकार्यविरुद्धत्वाद्विरुद्धाकार्यसंपत्तिरपिविभावेनैवपिनयुक्तं । गोत्रोद्धारप्रवृत्तेर्गोत्रोद्भेदनिवर्तकत्वाभावेनतद्विरुद्धत्वाभावात् । कथंचित्तदभ्युपगमेप्यन्यत्कार्यकर्तुं प्रवृत्तेनतद्विरुद्धकार्यांतरकरणरूपाऽसंगतिरपिमोहजगज्जयभुवाभित्यादौचमत्कारित्वेनलब्धात्मिकाननिवारयितुंशक्यते । नचात्रापिमोहनिवर्तकान्मोहोत्पत्तेःसैवविभावेनेतिवाच्यं । मोहनिवर्तकस्यसिद्धवदप्रतीतेः । अतएवनविरोधाभासोपिविशेषोक्तिकथनं तत्रासंगतमेव । नहिगोत्रोद्धारविषयकप्रवृत्तिरूपकारणसत्त्वेपिगोत्रोद्धाररूपस्यकार्यस्यानुत्पत्तिरिहप्रतिपाद्यते किंतु विरुद्धकार्योत्पत्तिरेवेतिविभावेनीयं ॥ ८५ ॥ इससंगतिप्रकरणम् ॥

विषमंवर्ण्यतेयत्रघटनाननुरूपयोः ॥ के

यंशिरीषमृद्वंगीकृतावन्मदनज्वरः ॥ ८६ ॥

अत्रापिमृदुत्वेनातिदुःसहत्वेनचाननुरूपयोरंगनामदनज्वरयोर्घटना । यथावा ॥ अभिलषसियदीदोवक्त्रलक्ष्मीमृगाक्ष्याः पुनरपिसरुदब्धौमज्जसंक्षालयांकं ॥ सुविमलमथाविंबंपारिजातप्रसूनैः सुरभयवदनोचेत्त्वंकृतस्यामुखंक्व ॥ पूर्वत्रवस्तुसतीघटना अत्रचचंद्रवदनलक्ष्म्योस्तार्किताघटनेतिभेदः ॥

विषममिति । परस्परमानुरूप्यरहितयोः पदार्थयोर्वत्रघटनासंबंधोवर्ण्यतेतत्रविषमं
नामालंकारः । संबंधश्चसंयोगादिः । उत्पाद्योत्पादकभावश्चेतिसर्वप्रकारसाधारणमेत
ल्लक्षणंबोधयं । अभिलषसीति । अंकंकलंकं संक्षालय प्रक्षालय अथप्रक्षालनानंतरं ।
नोचेत्तस्यामुखंक लंक इतिवदेत्यन्वयः । वस्तुसतीवस्तुगत्या विद्यमाना । चंद्रेति । चंद्रश्च
वदनलक्ष्मीश्चतयोरित्यर्थः । विरूपकार्यस्येति । कारणविलक्षणस्वरूपस्येत्यर्थः ॥८७॥

विरूपकार्यस्योत्पत्तिरपरंविषमंमंतं ॥ की
र्तिप्रसूतेधवलांशयामातवरूपाणिका ॥ ८८ ॥

अत्रकारणगुणप्रक्रमेणविरुद्धाच्छ्यामाद्वलोत्पत्तिः । कार्य
कारणयोर्निवर्त्यनिवर्तकत्वेपंचमीविभावना । विलक्षणगुण
शालित्वेत्वयंविषमइतिभेदः ॥

कृपाणिका खड्गः । प्रक्रमेणेति । प्रक्रमः परिपाटी स्वसजातीयकार्यगुणोपाद
कलरूपाविरुद्धाकार्यसंपत्तिरितिपंचमविभावनाप्रकारेणाभेदमाशंक्याह कार्येति ।
अयंविषमउक्तविषमालंकारप्रभेदः ॥ ८८ ॥

अनिष्टस्याप्यवाप्तिश्चतदिष्टार्थसमुद्यमात् ॥ भ
क्ष्याशयाहिमंजूषांष्ट्रद्वारुस्तेनभक्षितः ॥ ८९ ॥

इष्टार्थमुद्दिश्यकिंचित्कर्मावधवतो न केवलमिष्टस्याऽनवाप्तिः
किंतुततोनिष्टस्यापिप्रतिलंभश्चेत्तदपिविषमं । यथाभक्ष्यप्रेप्स
यासर्पपेटिकांष्ट्रद्वारविष्टस्यमूषकस्यनकेवलंभक्ष्यालाभः किं
तुस्वरूपहानिरपीति । यथावा ॥ गोपालइतिकृष्णत्वंप्रचुर
क्षीरवाच्छया ॥ श्रितोमातृस्तनक्षीरमप्यलभ्यंत्वयाकृतं ॥ इदं
मर्थावाप्तिरूपेष्टार्थसमुद्यमादिष्टानवाप्तावनिष्टप्रतिलंभेचोदा
हरणं । अनर्थपरिहारार्थरूपेष्टार्थसमुद्यमात्तदुभयंयथा ॥ दिवि
श्रितवतश्चंद्रं सैहिकेयभयाद्भुवि ॥ शशस्यपश्यतन्वंगिसाश्रयस्य
ततोभयं ॥ अत्रनकेवलंशशस्यस्वानर्थपरिहारानवाप्तिः किंतुसा
श्रयस्याप्यनर्थावाप्तिरितिदर्शितांपरानिष्टप्रापणरूपेष्टार्थसमु
द्यमात्तदुभयंयथा ॥ दिधक्षन्मारुतेर्वालंतमादीप्यदृशाननः ॥

आत्मीयस्यपुरस्यैवसद्योदहनमन्वभूत्॥पुरस्यैवेत्येवकारेणप
रानिष्टप्रापणाभावोदर्शितः । अनिष्टस्याप्यवाप्तिश्चेतिश्लोकेऽ
निष्टावाप्तेरपिशब्दसंगृहीतायाइष्टानवाप्तिश्चप्रत्येकमपिविषम
पदेनान्वयः । ततश्चकेवलानिष्टप्रतिलंभः केवलेष्टानवाप्तिश्चे
त्यन्यदपिविषमद्वयलक्षितंभवति ॥—

तृतीयप्रकारमाह अनिष्टस्यापीति । अपिभिन्नक्रमः इष्टार्थसमुच्चमादनिष्टस्यावा
प्तिरपिच तद्विषमित्यर्थः । अपिनाइष्टानवाप्तिःसंगृह्यते चकारःपूर्वोक्तविषमसमुच्च
यार्थः । भक्ष्येति । अहिमंजूषांसर्पपेटिकांष्ट्रुभक्ष्यस्याशयाप्रविष्टआखुर्मूषकस्तेना
हिनाभक्षितइत्यन्वयः । यत्तुप्रविष्टइत्यस्यागम्यमानत्वाव्यूनपदत्वमितिकेर्नाचदुक्तंतदभि
निवेशदुष्टस्वहृदयानुभवविकत्थनमित्युपेक्षणीयं । अनिष्टस्यापिप्रतिलंभइत्यत्राप्यपिभि
न्नक्रमोबोध्यः । गोपालइति । हेकृष्णलंगोपालइतिहेतोर्बहुदुग्धवांछयाश्रितआश्रितः
त्वयातुमातृस्तनदुग्धमप्यलभ्यंकृतं मुक्तिदानेनेतिभावः । पूर्वत्रेष्टानवाप्तिरर्थगम्या इहत्व
पिशब्दगम्येतिविशेषः । इदमितिउदाहरणमितिचज्ञातावेकवचनं । दिवीति । भुविसैंहि
केवलस्यासैंहि पुत्रस्यासैंहस्यभयात्दिविआकाशेचंद्रमाश्रितवतःशशस्यसाश्रयस्याश्र
यसहितस्य ततःसैंहिकेयाद्राहोर्भयमेतत् हेतन्वंगिपश्येत्यन्वयः । परेति परस्यानिष्टावाप्ति
रूपोयइष्टार्थइत्यर्थः । तदुभयंइष्टानवाप्त्यनिष्टावाप्तिद्वयं । दिधक्षन्निति । दशाननोरावणो
मारुतेर्हनुमतोवालंपुच्छंदग्धुमिच्छन्तंवालमादीप्यदीपयतिस्मेत्यर्थः । प्रत्येकमपीति ।
अपिनाइष्टानवाप्तिसमुच्चितायाअनिष्टावाप्तेर्विषमपदेनान्वयःसमुच्चियते । विषमपदे
नविषमपरामर्शकेनतत्पदेन । तथाचतात्पर्यबलाद्वाक्यमावर्तनीयमितिभावः । य
त्त्वनिष्टस्यैवतदुत्तरापिशब्दसमुच्चितायाइष्टानवाप्तेरप्याप्रोतिनैवान्वयोनतुतत्पदपरामृ
ष्टेनविषमेणाव्युत्पत्तेरिति । तत्प्रागेवापिशब्दान्वयव्याख्यानेननिरस्तंवेदितव्यं ॥—

तत्रकेवलानिष्टप्रतिलंभोयथा॥ पद्मातपत्ररसिकेसरसीरुहस्य
किंबीजमर्पयितुमिच्छसिवापिकायां॥कालःकलिर्जगदिदंनरु
तज्ञमज्ञेस्थित्वाहरिष्यतिमुखस्यतवैवलक्ष्मीं ॥अत्रपद्मातपत्र
लिप्सयापद्मबीजावापंकृतवत्यास्तल्लाभोऽस्त्येवकिंतुमुखशो
भाहरणरूपोत्कटानिष्टप्रतिलंभः । केवलेष्टानवाप्तिर्यथा॥खि
न्नोसिमुंचशैलंबिभृमोवयमिति वदत्सुशिथिलभुजः ॥ भरभु
मविततबाहुषुगोपेषुहसनहरिर्जयाति ॥ अत्रयद्यपिशलस्योप

रिपतनरूपानिष्ठावाप्तिरपिप्रसक्तातथापिभगवत्करांबुजसं
सर्गमाहिम्नासानजातेतिशैलधारणरूपेष्ठानवाप्तिमात्रम् ॥—

पद्मेति । दयितांप्रतिनायकोक्तिः । पद्मस्यातपत्रंछत्रंतत्ररसिकेहेतन्विवापिकायां
सरसीरुहस्यपद्मस्यकंदमर्पयितुंकिमितीच्छसि । यतः हेअज्ञेकालियुगरूपःकालःइदं
जगत्कृतज्ञंचनभवति । ततःकिं तत्राह । इदंसरसीरुहंस्थित्वातवैवमुखस्यलक्ष्मीहरिष्य
ति नत्वन्यस्याइत्यर्थः । खिन्नोसीति । विभृमोधारयामः । वदत्सुगोपेषुशिथिलौभुजौ
यस्यसः भरेणशैलभारेणभुग्नावक्राःवितताविस्तीर्णात्राहवोयेषांतथाभूतेषुसत्सुहसन् ।
अत्रेति । नच भरभुग्नेत्यनेनबाहुगतास्थिसंधिभंगरूपानिष्टप्राप्तेः साक्षादुपात्तत्वात्स
र्वांगचूर्णीभावगर्वापहाररूपायाश्चस्फुटंगम्यमानत्वात्कथमिष्टप्राप्तिमात्रमित्युच्यतइ
तिवाच्यं । अस्थिसंधिभंगस्याशब्दार्थत्वाद्भगवद्भुजशैथिल्यप्रयुक्तभाराधिक्येनवक्र
तापात्रस्यशब्दोपात्तस्यचक्रेशविशेषानाधायकत्वेनानिष्टव्यपदेशानर्हत्वात् सुहृद्भूतानां
गोपानामनिष्टप्राप्तौहास्यानुपपत्तेश्च । अतएवनसर्वांगचूर्णीभावोपिगम्यः । गर्वप्रस
क्त्यभावाच्चनतदपहारोपि । यतश्चिरकालशैलधारणजन्यश्रमपरिजिहीर्षयागोपानांप्र
वृत्तिरिहावगम्यतइतिनिरवधं ॥—

यथावा ॥ लोकेकलंकमपहातुमयंमृगांकोजातोमुखंतवपुन
स्तिलकच्छलेन॥तत्रापिकल्पयसितन्विकलंकरेखानार्यःसमा
श्रितजनंहिकलंकयंति॥अत्रानिष्टपरिहाररूपेष्ठानवाप्तिः । य
थावा ॥ शापोप्यदृष्टतनयाननपद्मशोभेसानुग्रहोभगवताम
यिपातितोयं॥कृष्यांदहन्नपिखलुक्षितिमिंधनेद्वोबीजप्ररोहज
ननींदहनःकरोति ॥ अत्रपरानिष्टप्रापणरूपेष्ठानवाप्तिः । स्व
तोऽनिष्टस्यापिमुनिशापस्यमहापुरुषार्थपुत्रलाभावदयंभावग
र्भतयादशरथेनेष्टत्वेनसमर्थितत्वात् । यत्रकेनचित्स्वेष्टसिद्धय
र्थनियुक्तेनान्येननियोकुरिष्टमुपेक्ष्यस्वस्यैवेष्टंसाध्यतेतत्रापि
ष्ठानवाप्तिरूपमेवविषमं ॥—

लोकइति । हेतन्वि लोकेप्रसिद्धंकलंकमपहंतुंनिवारयितुंमृगांकस्तवमुखंजातस्त
त्रापिपुनस्तिलकव्याजेनकलंकरेखांकल्पयसिकरोषि । हियस्मान्नार्यःसमाश्रि
तजनंस्वाश्रितजनंकलंकनंकुर्वतीत्यन्वयः । शापोपीति । मृगयायांप्रमादतोहतपुत्रेण
तापसेनत्वमपिपुत्रशोकान्मरिष्यसीतिशापेदत्तेतंप्रतिदशरथस्येयमुक्तिः । अदृष्टपुत्रमु

खर्पकजशोभेमयिभगवताख्यापातितोऽयंशापोऽपिसानुग्रहोभवतिखलुनिश्चितं इंधनै
रिद्धोदीप्तोदहनः कृषियोग्याक्षितिदहन्नपिबीजांकुरजननंकिरोतीतिदृष्टांतः । परेति ।
परस्यदशरथस्यानिष्टप्रापणरूपंयदिष्टंतस्यानवाप्तिरर्थात्तापसस्येत्यर्थः । कुतस्तत्राह
स्वतइति । नियोक्तुःप्रेषयितुः ॥—

यथा॥यंप्रतिप्रेषितादूतीतस्मिन्नेवल्यंगता॥ सख्यःपश्यतमौ
दृढंमेविपाकंवाविधेरमुं ॥ तस्मिन्नेवल्यंगतेतिनायकेदूत्याः
स्वाच्छंद्यंदर्शितं । यथावा ॥ नपुंसकमितिज्ञात्वाप्रियायैप्रेषि
तंमनः ॥ तनुतत्रैवरमतेहताःपाणिनिनावयं॥एतानिसर्वथैवे
ष्टानवाप्तेरुदाहरणानि ॥कदाचिदिष्टावाप्तिपूर्वकंतदनवाप्तिर्य
थामदीयेवरदराजस्तवे । भानुर्निशासुभवद्रंघ्रिमयूखशोभालो
भात्प्रताप्यकिरणोत्करमाप्रभातं॥तत्रोद्धृतेहुतवहात्क्षणलुप्त
रागेतापंभजत्यनुदिनंसहिमंदतापः ॥ यथावा ॥ त्वद्वक्त्रसाम्य
मयमंबुजकोशमुद्राभंगान्ततत्सुषुममित्रकरोपकृत्या ॥ ल
ब्ध्वापिपर्वणिविधुःक्रमहीयमानःशंसत्यनीत्युपचितांश्रिय
माशुनाशाम् ॥—

यंप्रतीति । मौढ्यंमूढत्वम् । एवंविधायामाप्तत्वबुद्धेर्विधेर्देवस्यविपाकंपरिपाकम् फ
लमितियावत् । भानुरिति । हेहरेभानुःसूर्योभवच्चरणकिरणशोभायालोभात्स्वीय
किरणसमूहंनिशासुप्रभातपर्यंतम्प्रताप्यरात्रौसूर्यकिरणानामग्नौप्रवेशात्तापयित्वातत्रत
स्मिन्किरणोत्करेहुतवहादग्नेःसकाशादुद्धृतेसति रक्ततादर्शनान्मंदसंतापःसन्क्षणमा
त्रेणलुप्तरागेनष्टलौहियेसत्यनुदिनंतापंभजतीत्यन्वयः । तद्वक्त्रेति । हेहरेअयंविधुःप
र्वणिपूर्णमायामंबुजस्यकोशःकुटुम्बलःसएवांबुजरूपभांडःरगृहंतस्यमुद्रामुकुलीभावोमु
द्रणंच तस्यभंगेनात्तागृहीतातत्सुषुमातच्छोभायैस्तादृशयेमित्रकराः सूर्यकिरणाःसुहृ
त्पाणयश्चतेषामुपकृत्यालाभेनत्वद्वक्त्रस्यकांतिलब्ध्वाऽपिक्रमेणहीयमानः क्षीयमाणःस
न्ननीसोपचितांप्रवृद्धांश्रियंआशुनाशोयस्यास्तांशंसतिकथयतीत्यन्वयः ॥ —

अत्राद्यश्लोकेसूर्यकिरणानांरात्रिष्वग्निप्रवेशनमागमसिद्धं । सू
र्यस्यनिजकिरणेषुभगवच्चरणारुणिमप्रेप्सयातत्कृतंतेषामग्नौप्र
तापनंपरिकल्प्यतेषामुदयकालदृश्यमरुणिमानंचतप्तोद्धृतना
राचानामिवाग्निसन्तापनप्रयुक्त्वारुणिमानुवृत्तिम्परिकल्प्यसूर्य

स्यमहतापिप्रयत्नेनतात्कालिकेष्टावाप्तिरेवजायते नसार्वका-
लिकेष्टावाप्तिरितिदर्शितं । द्वितीयश्लोकेचंद्रस्यभगवन्मुखल
क्ष्मीलिप्समानस्यसुहृत्त्वेनमित्रशब्दश्लेषवशात्सूर्यपरिकल्प्य
तत्किरणस्यकमलमुकुलविकासनंचंद्रानुप्रवेशनंच सुहृत्पाणे
भगवन्मुखलक्ष्मीनिधानकोशगृहमुद्रामोचनपूर्वकमततोगृही
तभगवन्मुखलक्ष्मीकस्यतयाभगवन्मुखलक्ष्म्या चंद्रप्रसाधना
र्थंचंद्रस्पर्शरूपंचपरिकल्प्यैतावतापिप्रयत्नेन पौर्णमास्यामेव
भगवन्मुखसाम्यरूपेष्टप्राप्तिर्जायते नसार्वकालिकेतिदर्शितं ।
क्वचिदिष्टानवाप्तावपितदवाप्तिभ्रमनिबंधनविच्छित्तिविशेषः ।
यथावा ॥ बल्लालक्षोणिपालत्वदहितनगरेसंचरंतीकिरातीर-
त्नान्यादायकीर्णान्युरुतरखदिरांगारशंकाकुलांगी ॥क्षिप्वाश्री
खंडखंडंतदुपरिमुकुलीभूतनेत्राधमन्तीश्वासामोदप्रसक्तैर्मधुक
रपटलैर्धूमशंकांकरोति ॥ अत्रप्रभूताग्निसंपादनोद्योगात्तत्संपा
दनालाभेऽपितल्लाभोभ्रमोपन्यासमुखेननिबद्धः ॥ ८९ ॥

अत्रेति । आगमसिद्धंतस्माद्विवाग्निरादित्यंप्रविशतिरात्रावादित्यस्तमितिश्रुति
सिद्धंप्रवेशनंतत्कृतंसूर्यकृतंतेषांकिरणानामग्नौप्रतापनरूपंपरिकल्प्यउत्प्रेक्ष्य एवंतेषां
किरणानामरुणिमानमारक्तलंचारुणिामनुवृत्तिरूपंपरिकल्प्य इतिदर्शितमित्यन्वयः ।
एवमग्रेपिसुहृत्त्वेनसूर्यंपरिकल्प्यतत्किरणस्यचंद्रानुप्रवेशंचशास्त्रसिद्धंसुहृत्पाणेर्यथोक्त
विशेषणविशिष्टस्यचंद्रस्पर्शरूपंचपरिकल्प्य इतिदर्शितमित्यन्वयः । बल्लाले
ति । हे एतन्नामकभूपाल त्वच्छत्रुनगरेसंचरंतीभिल्लीप्रकीर्णानिरत्नान्यादाय
उरुतरामहतीयाखदिरांगारस्यशंकाभ्रांतिस्तयान्याकुलांगीतदुपरिश्रीखंडकाष्ठशकलं
क्षिप्वामुकुलीभूतनेत्राफूत्कारंकुर्वतीसती श्वासपरिमलेनप्रसक्तैरागतैर्भ्रमरसमूहैर्धूमशं
कांकरोतीत्यन्वयः । प्रभूतेतिबहुलैरर्थः । एतेषुचसर्वेषूत्पाद्योत्पादकभावरूपसंब
धगर्भेषुप्रभेदेषुकार्यकारणयोःक्वचिद्विलक्षणगुणशालित्वेनानुरूप्याभावात्क्वचिच्चेष्टोपा
दकत्वेनाभिमतस्यकारणस्येष्टानवाप्त्यानिष्टावाप्तिरूपकार्येणानुरूप्याभावत्सामान्यल
क्षणसमन्वयोबोध्यः ॥ ८९ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांविषामालंकारः ॥

समस्याद्वर्णनंयत्रद्वयोरप्यनुरूपयोः ॥ स्वा
नुरूपंकृतंसद्गहारेणकुचमंडलम् ॥ ९० ॥

प्रथमविषमप्रतिद्वंद्वीदंसमं । यथावा ॥ कौमुदीवतुहिनांशु
मंडलंजान्हवीवशशिखंडमंडनं ॥ पश्यकीर्तिरनुरूपमाश्रिता
त्वांविभातिनरासिंहभूपते॥चित्रंचित्रंबतबतमहच्चित्रमेतद्विचि
त्रंजातोदैवादुचितघटनासंविधाताविधाता॥यन्निंबानांपरिण
तफलस्फीतिरास्वादनीया यच्चैतस्याःकवलनकलाकोविदःका
कलोकः ॥ पूर्वस्तुतिपर्यवसायीदंनिंदापर्यवसायीतिभेदः ॥९०॥

सममिति । अनुरूपयोरिखनंतरंसंबंधस्येतिशेषः । परस्परमनुरूपयोः । संब
धस्यवर्णनंसमंनामालंकारः । सन्नस्थानम् । शशिखंडमंडनंचंद्रकलाभूषणंहरं । चित्रमि
ति । अत्रचित्रबतशब्दयोर्वीप्साविस्मयातिशयद्योतनाय । परिणतंपक्वम् । स्फीतिः
समृद्धिः । एतस्याःफलसमृद्धेःकवलनकलाभक्षणचातुर्यंतत्रकोविदःपंडितः ॥ ९० ॥

सारूप्यमपिकार्यस्यकारणेनसमंविदुः ॥ नी

चप्रवणतालक्ष्मीर्जलजायास्तवोचिता॥९१॥

इदंद्वितीयविषमप्रतिद्वंद्विसमं । यथावा ॥ दवदहनादुत्पन्नो
धूमोघनतामवाप्यवर्षेस्तं ॥ यच्छमयतितद्युक्तंसोपिचदवमेव
निर्दहति ॥ यथावा ॥ आदौहालाहलहुतभुजादत्तहस्तावलं
बोबाल्येशंभोर्निटिलमहसाबद्धमैत्रीनिरूढः ॥ प्रौढोराहोरणि
मुखविषेणांतरंगीकृतोयःसोयंचंद्रस्तपतिकिरणैर्मामितिप्राप्त
मेतत् ॥ पूर्वत्रकारणस्वभावानुरूप्यंकार्यस्यात्रार्गतुकतदीयदु
ष्टसंसर्गानुरूप्यमितिभेदः ॥ ९१ ॥

सारूप्यमपीति । कार्यस्यकारणेनसारूप्यमपिसमालंकारः । नीचेति । नीचप्रव
णतानीचासक्तता । जलजायाःसमुद्ररूपजलाज्जातायाः । उचितेति जलस्यतादृशत्वा
दितिभावः । दवेति । घनतांमेघरूपतांवर्षैर्जलवर्षणैःशमयतिनाशयति । हियस्मा
त्सोपिदवदहनोपिदवमेवस्वोत्पादकंविनिर्दहति । तथाचकारणस्यस्वोत्पादकनाश
कत्वात्कार्यस्यापिधूमस्यतथात्वमुचितमित्यर्थः । आदाविति । विरहिण्याइयमुक्तिः ।
सोयंचंद्रोमांकिरणैस्तपतीत्येतत्प्राप्तं न्यायप्राप्तमित्यर्थः । सकः यआदौहालाहलरूपे
णहुतभुजाऽग्निनादत्तोहस्तावलंबोयस्यसः । निटिलंललाटंतत्संबंधिमहसानेत्राग्निनाब
द्धयासंबद्धयामैत्र्यानिरूढःप्रसिद्धः । प्रौढोयुवा । राहोर्मुखसंबंधिभिर्विषैरंतरंगीकृतः

ग्रहणकालेसंपर्कातिशयादंतरंगतांप्रापितइत्यर्थः । अत्रकार्यस्यतापस्यकारणीभूतचंद्र
गतदुष्टसंसर्गानुरूपत्वम् ॥ ९१ ॥

विनानिष्टंचतत्सिद्धिर्यमर्थकर्तुमुद्यमः॥ युक्तो
वारणलाभोयंस्यान्नतेवारणार्थिनः ॥ ९२ ॥

इदंसममनिष्टस्याप्यवाप्तिश्चेत्यर्थिसंगृहीतस्यत्रिविधस्यापिवि
षमस्यप्रतिद्वंद्वि । इष्टावाप्तिरनिष्टस्याप्रसंगाच्च । अत्रगजार्थि
तयाराजानमुपसर्पंतं तदौवारिकैर्वार्यमाणं प्रतिनर्मवचनमुदा
हरणं । नचात्रनिवारणमनिष्टमापन्नमित्युनुदाहरणत्वंशंक
नीयं । राजद्वारिक्षणनिवारणसंभावितमितितदंगीकृत्यप्रवृत्त
स्यविषमालंकारोदाहरणेष्विवातर्कितोत्कटाऽनिष्टापत्त्यभावा
त् । किंच यत्रातर्कितोत्कटानिष्टसत्त्वैश्लेषमहिम्नाइष्टार्थप्रति
पत्तिस्तत्रापिसमालंकारोऽप्रतिहतएव । उच्चैर्गजैरटनमर्थय
मानएवत्वामाश्रयन्निहचिरादुषितोस्मिराजन् ॥ उच्चाटनंत्व
मपिलंभयसेतदैवमामद्यनैवविफलामहतांहिसेवा॥अत्रयद्यपि
व्याजस्तुतोस्तुत्यानिंदाभिव्यक्तिविवक्षायांविषमालंकारस्तथा
पिप्राथमिकस्तुतिरूपवाच्यविवक्षायांसमालंकारोननिवार्यते॥—

भेदांतरमाह । विनेती । अनिष्टंविनायमर्थकर्तुमुद्यतस्तत्सिद्धिरपिसममित्यनु
वृत्त्यायोज्यं । यदर्थमितिपाठेयश्चासावर्थश्चेत्यर्थः । युक्तइति । वारणंनिवाणं वार
णोगजश्च युक्तोनस्यादपितुस्यादेवेत्यर्थः । शोभतइतिकचित्पाठःसाधुरेव । अपि,
संगृहीतस्यापिशब्दसंगृहीतस्य । नर्मवचनंपरिहासवचनम् । अत्रेष्टावाप्तिःश्लेषकल्पि
ताबोध्या । इष्टार्थप्रतीतिरितिइष्टार्थत्वेनप्रतीतिरित्यर्थः । अप्रतिहतइति । अ
निष्टस्येष्टाभिन्नत्वेनज्ञानकालेऽनिष्टत्वेनाप्रतिभासादितिभावः । उच्चैरिति । गजैरट
नंतदारोहणपूर्वकंगमनम् । इहत्वनगरे उषितोस्मिवासंकृतवानस्मि । तदैवम
त्प्रार्थ्यमानमेवउच्चाटनंदूरनिरसनमेव । उच्चैर्गजैरटनंप्रतिमालंभयसेप्रापयसि । हिय
स्मात् महतांसेवाविफलानभवतीतिमुखेस्तुतिः । ततोदूरनिरसनरूपार्थांतरपरिग्रहे
णविषमालंकारस्फूर्त्यानिंदायांपर्यवसानम् । एतेनवैषम्यस्यनिंदारूपस्यव्याजस्तु
तिविषयत्वेनतयाऽपवादइतिनिरस्तम् । विषमस्यानिंदाभूलत्वेनतद्रूपत्वाभावादिति॥—

एवंयत्रेष्टार्थावाप्तिसत्त्वेपिश्लेषवशादसतोनिष्ठार्थस्यप्रतीतिस्त
त्रापिसमालंकारस्यनक्षतिः । यथा॥शस्त्रंनखलुकर्तव्यमितिपि
त्रानियोजितः ॥ तदेवशस्त्रंरुतवान्पितुराज्ञानलंघिता ॥ अत्र
पितुराज्ञानलंघितेत्यनेनविरोधालंकाराभिव्यक्त्यर्थंनखल्वित्य
त्रपदद्वयविभागात्मकरूपांतरस्थापिविवक्षायाःसत्त्वेपिनखलुना
तीतिनखल्वित्येकपदेन वस्तुसदर्थीतरपररूपांतरमादाय समा
लंकारोप्यस्त्येव । श्लेषलब्धासदिष्टावाप्तिप्रतीतिमात्रेणापिगत
मुदाहरणं । यथा ॥सत्यंतपःसुगत्त्यैयत्तत्त्वांबुषुरविप्रतीक्षंसत् ॥
अनुभवतिसुगतिमज्जंतवत्पदजन्मनिसमस्तकमनीयं ॥ ९२ ॥

इष्टार्थावाप्तिसत्त्वेपिवास्तविकेष्टार्थाप्तिसत्त्वेपिनक्षतिरिति । अनिष्टप्रतीतेराभासरूप
त्वेनापर्यवसानादितिभावः । शस्त्रमिति । तदेवनखल्वेव । एकपदत्वेनेत्युपलक्षणेनृती
या । एकपदत्वोपलक्षितंयद्वस्तुसदर्थीतरपररूपांतरमित्यर्थः । अर्थांतरंचवास्तविकं
पदव्युत्पत्तिकथनेनदर्शितमेव श्लेषलब्धेति । श्लेषेणलब्धाअसतीवस्तुतोऽविद्यमाना
याइष्टावाप्तिस्तत्प्रतीतिमात्रेणसमालंकारोदाहरणमपिगतमधिगतम् । मात्रपदेनानिष्टा
वाप्तिप्रतीतिव्यवच्छेदः । युक्तोवारणलाभोयमित्यत्रकिंचिदनिष्टस्योच्चैरित्यत्रचोत्कटा
निष्टस्यप्रतीतिसत्त्वादुदाहरणांतरमाह यथेति । नायिकांप्रतिनायकस्योक्तिः । हेतन्वि
तपःशोभनगत्यैवभवतीतिसत्यंयद्यस्मादब्जंकमलमंबुषुजलेषुरविप्रतीक्षतेतादृशंसत्तत्त्वा
तपःकृत्वात्तत्पदरूपेजन्मनिसमस्तेभ्यःकमलेभ्यःकमनीयंसुंदरंसत्सुगतिंशोभनांगतिमनु
भवतीत्यन्वयः । अत्रकमलस्योत्तमलोकरूपगतिप्राप्तयेतपस्यतस्तदलाभेपिशोभनगम
नस्यगतिशब्दश्लेषबलादिष्टत्वेनप्रतीतेरिष्टावाप्तिप्रतीतिमात्रंनखनिष्टप्रतिभासोपीति॥
॥ ९२ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांसमालंकारः ॥

विचित्रंतत्प्रयत्नश्चेद्विपरीतः फलेच्छया ॥ नमं
तिसंतस्त्रैलोक्यादपिलब्धुंसमुन्नतिम् ॥ ९३ ॥

यथावा ॥ मलिनयितुंखलवदनंविमलयतिजगंतिदेवकीर्ति
स्ते ॥ मित्राल्हादंकर्तुमित्रायद्रुह्यतिप्रतापोपि ॥ ९३ ॥

विचित्रमिति । फलेच्छयाविपरीतःप्रयत्नश्चेद्विचित्रंनामालंकारः । इष्टविपरी
ताचरणमितियावत् । नमंतीति नम्रीभवतीत्यर्थः । समुन्नतिमुच्चताम् । मलिनयितु

मिति मलिनीकर्तुमितिर्थः । विमलयति निर्मलीकरोति । जगंतित्रिभुवनानि । मित्रं
सुहृन्मित्रः सूर्यश्च ॥ ९३ ॥ इतिविचित्रालंकारः

अधिकंपृथुलाधारादाधेयाधिक्यवर्णनं ॥ ब्र
ह्मांडानिजलेयत्रतत्रमांतिनतेगुणाः ॥ ९४ ॥

अत्रयत्रमहाजलौघेऽनंतानिब्रह्मांडानिबुद्बुदकल्पानीत्याधार
स्यातिविशालत्वंप्रदर्शयतत्रनमांतीत्याधेयानांगुणानामाधि
क्यंवर्णितं । यथावा ॥ युगांतकालप्रतिसंहृतात्मनोजगंतिय
स्यांसविकाशमासत॥तनौममुस्तत्रनकैटभद्विषस्तपोधनाभ्या
गमसंभवामुदः ॥ ९४ ॥

अधिकमिति । पृथुलादाधेयापेक्षयाविशालादाधारादाधेयस्याधिक्यवर्णनमेको
धिकालंकारः । युगांतेति । युगांतकालेप्रलयेप्रतिसंहृतःस्वस्मिंल्लयंप्रापितआत्मा
स्वविलासरूपःप्रपंचोयेनतादृशस्यकैटभद्विषःश्रीकृष्णस्य यस्यांतनौजगंतिभुवनानिवि
काशसहितंयथास्यात्तथाआसतस्थितानि तत्रतस्यांतनौतपोधनस्यनारदस्याभ्यागमा
त्संभवोयासांतामुदःप्रीतयो नममुरित्यन्वयः ॥ ९४ ॥

पृथ्व्याधेयाद्यदाधाराधिक्यंतदपितन्मतं ॥ किय

द्वाक्ब्रह्मयत्रैतेविश्राम्यंतिगुणास्तव ॥ ९५ ॥

अत्रैतदितिप्रत्यक्षदृष्टमहावैभवत्वेनोक्तानां गुणानां विश्राम्य
तीत्यसंबाधावस्थानोक्तयाधारस्यवाग्ब्रह्मणआधिक्यंवर्णितं ।
यथावा ॥ अहोविशालंभूपालभुवनत्रितयोदरं ॥ मातिमातुम
शक्योपियशोराशिर्यदत्रते ॥ अत्रयद्यप्युदाहरणद्वयेपिकिय
द्वाग्ब्रह्मेति अहोविशालमितिचाऽधारयोःप्रशंसाक्रियते तथा
पितनुत्वेनसिद्धवत्कृतयोःशब्दब्रह्मभुवनोदरयोर्गुणयशोरा
त्तदधिकरणत्वेनाधिकत्वंप्रकल्प्यैवप्रशंसाक्रियतइतितत्प्रशं
साप्रस्तुतगुणयशोराशिप्रशंसायामेवपर्यवस्यति ॥ ९५ ॥

पृथ्वीति । विशालादाधेयाद्यदाधारस्याधिक्यंतदप्यधिकं । कियदिति अपरि
मितमित्यर्थः । वाक्शब्दएवब्रह्म इयंचपरमेश्वरंप्रतिभक्तस्योक्तिः । असंबाधेति । असं
कटेत्यर्थः । अहोइति । मातिसंमाति । मातुमशक्योऽपरिमितः । अत्रभुवनत्रयोदरे । न
न्वाधारयोःशब्दब्रह्मभुवनोदरयोरप्रस्तुतत्वेनाप्रशंसनीयत्वात्तदाधिक्यवर्णनमयुक्तमि

शाशंक्याह । अत्रेति । नचात्राप्रस्तुतप्रशंसाशंकनीया । प्रस्तुतस्याप्यभिधानादि
ति । इत्थंचाधाराधेयान्यतरस्यतनोरप्याधिक्यवर्णनमिति सामान्यलक्षणं बोध्यं ॥ ९५ ॥
इसलंकारचंद्रिकायामधिकालंकारः ॥

अल्पंतुसूक्ष्मादाधेयाद्यदाधारस्यसूक्ष्मता ॥ म
णिमालोर्मिकातेऽद्यकरेजपवदीयते ॥ ९६ ॥

अत्रमणिमालामयोर्मिकातावदंगुलिमात्रपरिमितत्वात्सूक्ष्मा
साऽपिविरहिण्याः करेकंकणवत्प्रवेशितातस्मिन्जपमालावल्लं
बतइत्युक्त्याततोऽपिकरस्यविरहकार्यदतिसूक्ष्मतादर्शिता ।
यथावा ॥ यन्मध्यदेशादपितेसूक्ष्मंलोलाक्षिदृश्यते ॥ मृणाल
सूत्रमपितेनसंमातिस्तनांतरे ॥ ९६ ॥

अल्पमिति । यदितिसामान्येनपुंसकं । स्वापेक्षयासूक्ष्मादाधेयादाधारस्यसूक्ष्मता
यत्तदल्पनामालंकारः । मणीति । मणिपंक्तिरूपाऊर्मिकाअंगुलीयकंतेकरेअद्यविरहाव
स्थायांजपमालायतइत्यर्थः । वटशब्दस्यगुटिकापर्यायत्वात् । अतिसूक्ष्मता आधे
यभूतमालापेक्षयापिसूक्ष्मता । यदिति । हेचंचलाक्षितवमध्यभागादपियत्सूक्ष्मं दृश्य
तेतत्मृणालसूत्रमपितवस्तनयोरंतरेमध्येनमातीत्यन्वयः ॥ ९६ ॥ इसल्वालंकारः ॥

अन्योन्यंनामयत्रस्यादुपकारःपरस्परं ॥ त्रिया
माशशिनाभातिशशीभातित्रियामया ॥ ९७ ॥

यथावा । यथोर्ध्वाक्षःपिबल्यंबुपधिकोविरलांगुलिः ॥ तथाप्रपा
पालिकापिधारांवितनुतेतनुं ॥ अत्रप्रपापालिकायाःपथिकेन
स्वासक्त्यापानीयदानव्याजेन बहुकालंस्वमुखावलोकनमभि
लषंत्याविरलांगुलिकरणतश्चिरंपानीयदानानुवृत्तिसंपादनेनो
पकारःकृतः । तथाप्रपापालिकयापिपानीयपानव्याजेनचिरंस्व
मुखावलोकनमभिलषतःपथिकस्यधारातनूकरणतश्चिरंपानी
यपानानुवृत्तिसंपादनेनोपकारःकृतः । अत्रोभयोर्व्यापाराभ्यां
स्वस्वोपकारसद्भावेपिपरस्परोपकारोपिनिवार्यते ॥ ९७ ॥

अन्योन्यमिति । यत्रपरस्परमुपकारःस्यात्तत्रान्योन्यंनामालंकारः । त्रिया
मारात्रिः । यथेति । ऊर्ध्वाक्षऊर्ध्वनयनः । प्रपापालिकाप्रपादानाधिकृताकाचि
द्वनिता । धारांजलधारां । तनुंसूक्ष्मां । अत्रेति । प्रपापालिकायापथिकेनो

पकारःकृतइत्यन्वयः । स्वासत्तयेत्यादिप्रपापालिकायाविशेषणं । संपादनेनकरभू
तेन । एवंप्रपापालिकयापिपथिकस्योपकारःकृतइत्यन्वयः । यत्तुस्वमुखावलोकनम
भिलषंसाइत्यत्रस्वशब्दस्यप्रपापालिकाबोधकत्वमेवन्याय्यंनपार्थबोधकत्वं । यद्विशेषण
घटकत्वेनस्वनिजादिशब्दाउपात्तास्तद्धोधकाइतिव्युत्पत्तिरितिकैश्चिदुक्तंतदयुक्तं ।
मुख्यविशेष्यविशेषणघटकस्यैवस्वनिजादिशब्दस्यमुख्यविशेष्यमात्रगामित्वव्युत्प-
त्तेःयथादेवदत्तस्यपुत्रःस्वमातृकभक्तइत्यादौस्वशब्दस्यतादृश्यपुत्रगामित्वंनतुगुणभूतदे
वदत्तगामित्वं । अतएवैहशस्थलएव निजतनुस्वच्छलावण्यवापीसंभूतांभोजशोभां
विदधमभिनवोदंडपादोभवान्याइत्यत्राभवन्मरुयोगत्वंदूषणमुदाहृतंमम्मटभट्टैःकाव्यप्र
काशिकायां । अन्यप्रतुनस्वविशेष्यगामित्वनियमः । स्वाश्रितानांविप्राणामयंपाल
कःस्वाज्ञाकारिणाभृत्यानामयंकल्पवृक्षइत्यादौव्यभिचारात् । नचैवंस्वदाररतानांवि
प्राणामहंभक्तइत्यत्रमदीयदाररतानामितिप्रतीतिःस्यादितिवाच्यं । तात्पर्यस्यनि
यामपकलेनापसभावादिति ॥ ९७ ॥ इसन्योन्यालंकारः ॥

विशेषःख्यातमाधारंविनाप्याधेयवर्णनं ॥ ग

तेपिसूर्येदीपस्थास्तमश्छिंदंतितत्कराः ॥ ९८ ॥

यथावा ॥ कमलमनंभासिकमलेकुवलयएतानिकनकलतिका
यां ॥ साचसुकुमारसुभगेत्युत्पातपरंपराकेयं ॥ अत्राद्येसूर्यस्य
प्रसिद्धाधारस्याभावेपितत्कराणामन्यत्रावस्थितिरुक्ता । द्विती
येत्वंभसः प्रसिद्धाधारस्याभावेपिकमलकुवलययोरन्यत्रावस्थि
तिरुक्ता । क्वचित्प्रसिद्धाधाररहितानामाधारांतरनिर्देशांविनैवा
प्रलयमवस्थितेर्वर्णनंदृश्यते । यथा ॥ दिवमप्युपयातानामा
कल्पमनल्पगुणगणायेषां ॥ रमयंतिजगंतिगिरःकथमिवकवयो
नतेवंध्याः ॥ अत्रकवीनामभावेपितद्विरामाधारांतरनिर्देशांवि
नैवाप्रलयमवस्थितिर्वर्णिता ॥ ९८ ॥

विशेषइति । ख्यातंप्रसिद्धं । तदुक्तं । 'विनाप्रसिद्धमाधारमाधेयस्यव्यवस्थिति
रिति' । छिंदंतिनाशयंति । तत्कराःसूर्यकिरणाः । रात्रावादिसस्याग्नौप्रवेशश्रव
णादीपस्थत्वं । कमलमिति । अप्रकमलत्वादिनामुखादेरध्यवसानंबोध्म्यं । कुवल
येनेत्रे । एतानिकमलकुवलयानि कनकलतारूपायांकामिन्यां । साचकनकलतिका
च । निर्देशःकथनं । आप्रलयंप्रलयपर्यंतंदिवमिति । दिवमुपयातानामपियेषामन
ल्पगुणगणयुक्तागिरः । आकल्पंकल्पपर्यंतंजगंतिभुवनानिरमयंतीत्यन्वयः ॥ ९८ ॥

विशेषःसोपियद्येकंवस्त्वनेकत्रवर्ण्यते ॥ अं

तर्बहिःपुरःपश्चात्सर्वदिक्ष्वपिसैवमे ॥ ९९ ॥

यथावा ॥ हृदयान्नापयातोसिदिक्षुसर्वासुदृश्यसे ॥ वत्सराम

गतोसीतिसंतापेनानुमीयसे ॥ ९९ ॥

प्रभेदांतरमाह । यदीति ॥ ९९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

किंचिदारंभतोऽशक्यवस्त्वंतरकृतिश्चसः ॥ त्वां

पश्यतामयालब्धंकल्पवृक्षनिरीक्षणं ॥ १०० ॥

यथावा ॥ स्फुरदद्भुतरूपमुत्प्रतापज्वलनंत्वांसृजतानवद्यवि

द्यं॥विधिनाससृजेनवोमनोभूर्भुविसत्यंसवितावृहस्पतिश्च ॥

अत्राद्येराजदर्शनारंभेणकल्पवृक्षदर्शनरूपाशक्यवस्त्वंतरकृ

तिः । द्वितीयेराजसृष्ट्यारंभेणमनोभवादिसृष्टिरूपाशक्यव

स्त्वंतरकृतिः ॥ १०० ॥

तृतीयंप्रकारमाह । किंचिदिति । किंचित्पदार्थारंभेणाशक्यस्यवस्त्वंतरस्यकृतिः

करणंचसविशेषः । त्वामितिप्रभुंप्रतिपाद्यकोक्तिः । स्फुरदिति । उत्कटःप्रतापरू

पोज्वलनोऽग्निर्यस्येत्यर्थः । उक्तविशेषणंत्वांसृजताविधिनाभुविनवोमनोभवादिससृजेसृ

ष्टृतिसत्यमित्यन्वयः । अत्रचोक्तभेदत्रयान्यतमत्वंसामान्यलक्षणंबोध्यं ॥ १०० ॥ इ

त्यलंकारचंद्रिकायांविशेषालंकारः ॥

स्याद्व्याघातोऽन्यथाकारितथाकारिक्रियेतचेत् ॥

यैर्जगत्प्रीयतेहंतितैरेवकुसुमायुधः ॥ १०१ ॥

यद्यत्साधनत्वेनलोकेऽवगतंतत्केनचित्तद्विरुद्धसाधनंक्रियेतचे

त्सव्याघातः । यद्वा । यत्साधनतयाकेनचिदुपात्तंतदन्येनतत्प्र

तिद्वंद्विनातद्विरुद्धसाधनंक्रियेतचेत्सोऽपिव्याघातः । तत्राद्यउ

दाहृतः । द्वितीयोयथा ॥ दृशादग्धंमनसिजंजीवयंतिदृशैवयाः॥

विरूपाक्षस्यजयिनीस्ताःस्तुवेवामलोचनाः ॥ १०१ ॥

स्यादिति । तथाकारितत्कार्यसाधनवस्तु अन्यथाकारितत्कार्यविरुद्धकार्यसाधनं

चेत्क्रियेत तदाव्याघातोऽलंकारःस्यादित्यर्थः । यैरिति । यैःकटाक्षविभ्रमादिभिर्जगत्प्री

यतेसंतुष्यतितैरेवकुसुमायुधोहंतीत्यन्वयः । विरूपाक्षस्यहरस्य । जयिनीर्विजयका

रिणीः । स्तुवेस्तौमि ॥ १०१ ॥

सौकर्येणनिबद्धापिक्रियाकार्यविरोधिनी ॥ दद्या

चेद्बालइतिमय्यपरित्याज्यएवते ॥ १०२ ॥

कार्यविशेषनिष्पादकतयाकेनचित्संभाव्यमानादर्थादन्येनकार्यविरोधिक्रियासौकर्येणसमर्थ्यतेचेत्सोपिव्याधातः। कार्यविरुद्धक्रियायांसौकर्यकारणस्यसुतरांतदानुगुण्यं । यथा जैत्रयात्रोन्मुखेनराज्ञायुवराजस्यराज्यएवस्थापनेयत्काणत्वेनसंभावितंबाल्यंतत्प्रत्युततद्विरुद्धस्यसहनयनस्यैवकारणतयायुवराजेनपरित्यागस्यायुक्तत्वंदर्शयतासमर्थ्यते । यथावा ॥ लुब्धो नविसृजत्यर्थंनरोदारिद्र्यशंकया ॥ दातापिविसृजत्यर्थंतयैवननुशंकया ॥ अत्रपूर्वोत्तरार्द्धेपक्षप्रतिपक्षरूपेकयोश्चिद्वचनेइतिलक्षणानुगतिः ॥ १०२ ॥

भेदांतरमाह । सौकर्येणेति । कारणस्यानुगुण्याधिक्येनेत्यर्थः । निबद्धाकविर्वाणिता । कार्यविरोधिनीपराभिमतकार्यविरुद्धा । दयेति । दिग्विजयायप्रस्थितंराजानंप्रतियुवराजस्योक्तिः । बालइत्यतोमयिदयायौवराज्येस्थापनरूपाचेत्तदातस्मादेवहेतोरहंतवापरित्याज्यएव किनुस्वेनसहनेतव्यइत्यर्थः । अर्थादितिहेतौपंचमी । अन्वयश्चास्यसमर्थ्यते इत्यनेन अन्येनवक्त्रा । जैत्रेति । जयसाधनेत्यर्थः । लुब्धइति । तयैवशंकया दारिद्र्यशंकयैव । ननुनिश्चितं । अत्रपूर्वार्धेलुब्धस्यदानाभावसाधकत्वाभिमतदारिद्र्यशंकारूपपूर्वपक्षनिरूपणं । दातुस्तुसैवविरुद्धदानसाधकत्वेनसंमतेतिपूर्वविरुद्धपक्षनिरूपणमुत्तरार्द्धे । यद्यपिदारिद्र्यस्यतात्कालिकत्वेनजन्मांतरीयत्वेनचशंकाभिन्ना तथाप्यभेदाध्यवसायान्नलक्षणासमन्वयइतिबोध्यं । सामान्यलक्षणंपूर्ववदन्यतमघटितमनुसंधेयमितिदिक् ॥ १०२ ॥ इतिव्याघातालंकारः ॥

गुंफःकारणमालास्याद्यथाप्राक्प्रांतकारणैः ॥ नये

नश्रीःश्रियात्यागस्त्यागेनविपुलंयशः ॥ १०३ ॥

उत्तरोत्तरकारणभूतपूर्वपूर्वैः पूर्वपूर्वकारणभूतोत्तरोत्तरैर्वावस्तुभिःकृतोगुंफःकारणमालाआद्योदाहृता॥ द्वितीयायथा ॥ भवंतिनरकाःपापात्पापंदारिद्र्यसंभवं ॥ दारिद्र्यमप्रदानेनतस्माद्धानपरोभवेत् ॥ १०३ ॥

गुंफइति । रचनेत्यर्थः । कैस्तत्राह यथेति । प्राक्चप्रांतंचप्राक्प्रांते तेअनतिक्र

म्येतियथाप्राकृष्टांतिं यानिकारणानितैः । पूर्वपूर्वप्रतिकारणैरुत्तरोत्तरप्रतिकारणैश्चेत्यर्थः ।
एवंचोत्तरोत्तरेत्यादिव्युत्क्रमेणाभिधानमुदाहरणक्रमानुरोधेनेतिज्ञेयं ॥ १०३ ॥ इति
अलंकारचंद्रिकायां कारणमालालंकारः ॥ १०३ ॥

गृहीतमुत्तरीत्यार्थश्रेणिरेकावलिर्मता ॥ नेत्रेकर्णीत
विश्रांतेकर्णीदोस्तंभदोलिनौ ॥ १०४ ॥ दोस्तंभौजा
नुपर्यंतप्रलंबनमनोहरौ ॥ जानुनीरत्नमुकुराकारेत
तस्यहिभूभुजः ॥ १०५ ॥

उत्तरोत्तरस्यपूर्वपूर्वविशेषणभावः पूर्वपूर्वस्योत्तरोत्तरविशेषण
भावोवा गृहीतमुत्तरीतिः । तत्राद्यः प्रकारउदाहृतः । द्वितीयो
यथा । दिक्कालात्मसमैवयस्यविभुतायस्तत्रविद्योततेयत्रामु
ष्यसुधीभवंतिकिरणाराशेः सयासामभूत् ॥ यस्तत्पित्तमुषः
सुयोऽस्यहविषेयस्तस्यजीवातवे वोढायद्रुणमेषमन्मथरिपो
स्ताः पांतुनोमूर्त्तयः ॥ १०४ ॥ १०५ ॥

गृहीतेति । वक्ष्यमाणयागृहीतमुत्तरीत्यानिबद्धार्थपंक्तिरेकावलिरलंकारः । नेत्रइ
ति । तस्यभूभुजइतिसर्वत्रसंबध्यते । दोस्तंभयोर्भुजस्तंभयोर्दोलितमांदोलनंययोस्तौ ।
दोलनावितिपाठेदोलादोलनंययोरस्तीतिविग्रहः । रत्नमुकुरोरत्नदर्पणः । दिक्काले
ति । दिक्कालात्मभिस्तुल्यायस्याकाशस्यविभुता । यश्चतत्राकाशेविशेषेणद्योततेसूर्यः ।
यत्रचचंद्रेअमुष्यसूर्यस्यकिरणाअमृतरूपाभवन्ति । सचचंद्रोयासामपाराशेःसमुद्रादभूत् ।
यश्चाग्निस्तासामपांपित्तंभवति । 'शुचिरपिपित्तमितिकोशात्' । यश्चयजमानउषस्सुप्रातः
कालेप्यस्यवन्हेर्हविषेहविर्दानायभवति । यश्चवायुःप्राणरूपस्तस्ययजमानस्यजीवात
वेजीवनौषधायभवति । यस्याश्चपृथिव्यागुणंगंधंमेषवायुर्वोढातामन्मथरिपोर्हरस्याष्टौमू
र्त्तयोवोयुष्मान्पांतिस्त्वयः ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ इत्येकावल्यलंकारः ॥—

दीपकैकावलीयोगान्मालादीपकमिष्यते ॥ स्मरे

णहृदयेतस्यास्तेनत्वयिकृतास्थितिः ॥ १०६ ॥

अत्रस्थितिरितिपदमेकं स्मरेणतस्याहृदयेस्थितिःकृता हृदयेन
त्वयिस्थितिःकृतेत्येवंवाक्यद्वयान्वयि अतोदीपकं । गृहीतमुत्त
रीतिसद्भावादेकावलीचेतिदीपकैकावलीयोगः । यथावा ॥

संग्रामांगणमागतेनभवताचापेसमारोपिते देवाकर्णययेनयेन
सहसायद्यत्समासादितं॥कोदंडेनशराःशरैररिशिरस्तेनापिभूमं
डलं तेनत्वंभवताचकीर्तिरतुलाकीर्त्याचलोकत्रयं ॥ अत्रयेनये
नसहसायद्यत्समासादितमितिसंक्षेपवाक्यस्थितमेकं समासा
दितपदं कोदंडेनशराइत्यादिषुषट्स्वपिविवरणवाक्येषु तत्तदु
चितलिंगवचनविपरिणामेनान्वेतीतिदीपकं । शरादीनामुत्तरो
त्तरविशेषणभावादेकावलीचेतिदीपकैकावलीयोगः ॥ १०६ ॥

मालादीपकमिति । मालादीपकंनामालंकारः । एकमितिवाक्यद्वयान्वयीत्यनेनान्वि
तं । अतइति । एतावन्मात्रेणदीपसादृश्यादीपकंनतुप्रागुक्तदीपकालंकारः । प्रकृता
प्रकृतानांसादृश्यस्यगम्यत्वेतदंगीकारादितिभावः । संग्रामेति । कोदंडेनधनुषाशराः
समासादिताः शरैःशत्रुमस्तकंसमासादितं तेनशत्रुमस्तकेनापिभूमंडलं तेनभूमंडलेन
नलंपालकःसमासादितो भवताकीर्तिरासादिता कीर्त्याचलोकत्रयंसमासादितमित्यनु
पंगेणन्वायः ॥ १०६ ॥ इसलंकारचंद्रिकायामालादीपकं ॥

उत्तरोत्तरमुत्कर्षःसारइत्यभिधीयते ॥ मधु

रंमधुतस्माच्चसुधातस्याःकवेर्वचः ॥ १०७ ॥

यथावा ॥ अंतर्विष्णोस्त्रिलोकीनिवसतिफणिनामीश्वरेसोपि
शेतेसिंधोःसोप्येकदेशेतमपिचुलकयाकुंभयोनिश्चकार ॥ धत्ते
खद्योतलीलामयमपिनभसिश्रीनृसिंहक्षितींद्रत्वत्कीर्त्तैःकर्णनी
लोत्पलमिदमपिचप्रेक्षणीयंविभाति ॥ अयंश्लाघ्यगुणोत्कर्षः ।
अश्लाघ्यगुणोत्कर्षोयथा । तृणाल्लघुतरस्तूलस्तूलादपिचयाच
कः॥ वायुनाकिन्ननीतोसौमामयंप्रार्थयेदिति॥उभयरूपोयथा॥
गिरिर्महान्गिरिरब्धिर्महानब्धेर्नभोमहत् ॥ नभसोपिमहद्ब्रह्मत
तोप्याशागरीयसी ॥ अत्रब्रह्मपर्यंतेषुमहत्त्वंश्लाघ्यगुणः । प्रकृ
तार्थाशायामश्लाघ्यगुणः ॥ १०७ ॥

सारइति । सारोनामालंकारः । तस्याःसुधातः । अंतरिति । विष्णोरंतरुदरे ।
त्रयाणांलोकानांसमाहारस्त्रिलोकी सोपिविष्णुरपिफणिनांनागानामीश्वरेशेषेशेतेनि
द्राति । सोपिशेषोपिसिंधोरेकदेशेतिष्ठतीतिविशेषः । तमपिसिंधुमपिकुंभयोनिरगस्त्यश्च
लकयांचकारपीतवान् । अयमगस्त्योपिनभसिगगनेखद्योतशोभांधत्ते । इदंगगनमपि

प्रेक्षणीयमुंदरं तत्कीर्तिः कर्णभूषणं नीलोत्पलं विभाती सन्वयः । तूलः कार्पासः प्रकृतार्थांशायाम् । प्रकृतार्थरूपायामाशायाम् ॥ १०७ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां सारालंकारः ॥

यथासंख्यं क्रमेणैव क्रमिकाणां समन्वयः ॥ ३

त्रुमित्रं विपत्तिं च जयरं जयभंजय ॥ १०८ ॥

यथावा ॥ शरणं किं प्रपन्नानि विषवन्मारयंति वा ॥ न त्यज्यते न भुज्यंते रूपेण धनानि यत् । अमुं क्रमालंकारइतिकेचिद्व्याजः ॥ १०८ ॥

यथासंख्यमिति । क्रमिकाणां क्रमेणोक्तानां पदार्थानां । तेनैव क्रमेणान्वयो यथासंख्यं नामालंकारः । शरणमिति । रूपेण धनानि यत् न त्यज्यंते तत्किं तानि शरणं प्रपन्ना नियच्च न भुज्यंते तत्किं विषवन्मारयंतीति क्रमेणान्वयः । केशिद्वामनादयः ॥ १०८ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां यथासंख्यालंकारः ॥

पर्यायो यदि पर्यायेणैकस्यानेकसंश्रयः ॥ ५

अमुक्तागताचंद्रं कामिनीवदनोपमा ॥ १०९ ॥

अत्रैकस्य कामिनीवदनसादृश्यस्य क्रमेण पद्मचंद्ररूपानेकाधारसंश्रयणं पर्यायः । यद्यपि पद्मसंश्रयणं कंठतो नोक्तं तथापि पद्ममुक्तेति तत्परित्यागोक्त्या प्राक्तत्संश्रयाक्षेपेण पर्यायनिर्वाहः । अतएव “श्रोणीबंधस्त्यजति तनुतां सिवते मध्यभागः पद्मं चांमुक्ता स्तरलगतयः संश्रिता लोचनाभ्यां ॥ धत्ते वक्षः कुचसचिवताम द्वितीयं तु वक्रं त्वद्वात्राणां गुणविनिमयः कल्पितो यौवनेन” इत्यत्र पर्यायं काव्यप्रकाशरुदुदाजहार । सर्वत्र शाब्दः पर्यायो यथा ॥ नन्वाश्रयस्थिति रियंतवकालकूटकेनोत्तरोत्तरविशिष्टपदोपदिष्टा ॥ प्रागर्णवस्य हृदये वृषलक्ष्मणो थकंठे धुनावससिवाचिपुनः खलानां ॥ सर्वोप्ययं शुद्धपर्यायः । संकोचपर्यायो यथा ॥ प्रायश्चित्वावसुधामशेषां छायासु विश्रम्यत तस्तरूपां ॥ प्रौढिं गते संप्रति तिग्मभानौ शैत्यं शनैरंतरपामयासीत् ॥ अत्र शैत्यस्योत्तरोत्तरमाधारसंकोचात् संकोचपर्यायः । विकासपर्यायो यथा ॥ बिंबोष्ठ एव रागस्ते तन्वि पूर्वमदृश्यत ॥ अधुना हृदये प्येष मृगशावा

क्षिद्यते ॥ अत्र रागस्य पूर्वाधारापरित्यागेनाधारांतरसंक्रमण
मिति विकासपर्यायः ॥ १०९ ॥

पर्यायइति । पर्यायेणक्रमेण । अनेकसंश्रयोऽनेकाश्रितत्वं । तदुक्तं । एवंक्रमेणाने
कस्मिन्पर्यायइति । पञ्चमिति । रात्रौपञ्चसंकोचाख्यागः । अतएवसागेनपूर्वसंश्रयणा
क्षेपादेव । श्रोणीति । जघनबंधस्तनुतांकुशतांस्तजतिमध्यभागस्तांसेवतेआश्रयति । व
क्षःस्थलंकुचसचिवतांकुचसहितत्वंधत्ते । वक्त्रंलद्वितीयं अत्रपूर्ववक्षसोऽद्वितीयत्वावगमा
त्पर्यायसंभवोज्ञेयः । अद्वितीयत्वंद्वितीयरहितत्वमनुपमत्वंचैकत्वेनाध्यवसितं । एवंचो
दाहरणद्वयेपिपूर्वाधारसमाश्रयणंगम्यं उत्तराधारसमाश्रयणंशाब्दमितिसर्वत्रसर्वाधार
समाश्रयणांशे । नन्विति । हेकालकूटउत्तरोत्तरविशिष्टमुत्कृष्टंपदस्थानंयस्यांतादृशीइ
यमाश्रयस्थितिस्तवकेनोपदिष्टेयन्वयः । हृदयेअभ्यंतरे । अबसइतिशेषः । अथानंतरं
वृषलक्ष्मणोहरस्यकंठे । अधुनापुनरितिसंबधः । शुद्धः संकोचविकासामिश्रितः । प्राय
इति शैशंप्रायोशेषां वसुधाहंमंतेचरित्वाततोवसंतेतरूपांछायासुविश्रम्यसंप्रतिग्रीष्मेति
ग्मभानौसूर्येप्रौढिंप्रागलभ्यंप्राप्तेसतिशनैरपांजलानामंतरभ्यंतरेअयासीत्गच्छतिस्मेत्य
र्थः । विंबोष्ठएवेति । विंबफलसदृशोष्ठे । रागोरक्तिमाअनुरागश्च । एषरागः । अ
त्ररागस्यभेदेप्यभेदाध्यवसायादेकत्वं । यत्तुएकसंबंधनाशोत्तरमपरसंबंधेसखेवलोकेपर्या
यपदप्रयोगात् श्रोणीबंधइतिप्रकाशोदाहृतेतथैवदृष्टत्वाच्चविंबोष्ठएवेत्यत्रपर्यायकथनमयु
क्तमितिकेनचिदुक्तंतत्प्रकाशएविंबोष्ठइत्युदाहरणपर्यायसमर्थनात्प्रांतप्रलपनमिवो
पेक्षणीयं । आलंकारिकपरिभाषितानांशब्दानांलोकव्यवहारविसंवादास्याकिंचित्कर
त्वाच्चेतिदिक् ॥ १०९ ॥

एकस्मिन्यद्यनेकंवापर्यायःसोपिसंमतः ॥ अ

धुनापुलिनंतत्रयत्रस्त्रोतःपुराजनि ॥ ११० ॥

यथावा ॥ पुराभूदस्माकंप्रथममविभिन्नातनुरिर्यंततोनुत्वंप्रे
यान्वयमपिहताशाःप्रियतमाः । इदानींनाथस्त्वंवयमपिकल
त्रंकिमपरंहतानांप्राणानांकुलिशकठिनानांफलमिदं ॥ अत्रदं
पत्योःप्रथममभेदस्ततःप्रेयसीप्रियतमभावस्ततोभार्यापतिभा
वइत्याधेयपर्यायः ॥ ११० ॥

भेदांतरमाह एकस्मिन्निति । पर्यायेणेत्यनुवर्तते । एकस्मिन्नाधारेक्रमेणयद्यनेकंभवति
सोपिपर्यायालंकारःसंमतइत्यर्थः । पुरेति । अस्माकमित्यस्मदोद्वयोश्चेतिद्वयोरपिबहुवच
नं । पुरेत्यनेनस्थूलोतीतकालउच्यते । तत्रापिप्रथमतनुरविभिन्नाऽभूत् ततोनुवितर्कं लं
प्रियतमः वयंप्रियतमाः । इदानींतुलनाथःपतिः वयंभार्याः । इतोपरंकिमनिष्टमितिशेषः ।

कुलिशं वज्रं । अत्र लंघेयानि सेकवचनेन एकरूपमेव पात्रत्वं व्यज्यते प्रियतमा इत्यादि बहुवचनेनैकरूपतयातिरेक इति बोध्यं ॥ ११० ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां पर्यायालंकारः ॥

परिवृत्तिर्विनिमयो न्यूनाभ्यधिकयोर्मिथः ॥ ज
ग्राहकं शरं मुक्ताकटाक्षात्सरिपुश्रियं ॥ १११ ॥

यथावा ॥ तस्य च प्रवयसो जटायुषः स्वर्गिणः किमिव शोच्यते धुना ॥ येन जर्जरकलेवरव्ययात् क्रीतमिंदुकिरणोज्ज्वलं यशः ॥ १११ ॥

परिवृत्तिरिति । न्यूनाधिकयोर्मिथः परस्परं विनिमयः परिवृत्तिरलंकारः । जग्राहेति । कटाक्षपूर्वकमेकं शरं मुक्ताकिरणैः श्रियं जग्राहेत्यर्थः । तस्य चेति । प्रवयसोऽतिवृद्धस्य जटायुषो गृध्रविशेषस्य स्वर्गगतवतः किमिव शोचनीयं न किंचित् । जर्जरं जीर्णतरं कलेवरं शरीरं तस्य व्ययोरावणेन सह युद्धे सागस्तस्माद्यशः क्रीतं । शरीरं दत्त्वा यशो गृहीतमित्यर्थः ॥ १११ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां परिवृत्तलंकारः ॥

परिसंख्यानिषिध्यैकमेकस्मिन् वस्तुयंत्रणं ॥ स्ने
हक्षयः प्रदीपेषु न स्वांतेषु न तभ्रुवां ॥ ११२ ॥

यथावा ॥ विलंघयंति श्रुतिवर्त्मयस्यां लीलावतीनां नयनोत्पलानि ॥ बिभर्तियस्यामपि वक्रिमाणमेको महाकालजटार्धचंद्रः ॥ आद्योदाहरणे निषेधः शाब्दो द्वितीयेत्यर्थः ॥ ११२ ॥

परिसंख्येति । एकं वस्तु प्रतिषिध्या परस्मिन् वस्तुनो निधं यंत्रणं नियमनं परिसंख्यालंकारः । स्नेहेति । स्नेहस्तैलादिस्निग्धद्रव्यमनुरागश्च । स्वांतेषु चित्तेषु । विलंघयंतीति । यस्यामुज्जयिनीपुर्यां । श्रुतिः कर्णो वेदश्च । वर्त्ममार्गं । वक्रिमाणं कौटिल्यं वक्राकारतां च । महाकाल इति तत्रैव ख्यातं शिवलिंगं ॥ ११३ ॥ इति परिसंख्यालंकारः ॥

विरोधेतुल्यबलयोर्विकल्पालं कृतिर्मता ॥ स
द्यः शिरांसि चापान्वानमयं तु महीभुजः ॥ ११३ ॥

अत्र संधिविग्रहप्रमाणप्राप्तयोः शिरश्चापनमनयोर्युगपदुपस्थितयोर्युगपत्कर्तुमशक्ययोर्विकल्पः । यथावा ॥ पतत्यविरतं वारि नृत्यंति च कलापिनः ॥ अद्यकांतः कृतांतो वा दुःखस्यांतं करिष्यति ॥ प्रियसमागमश्चेन्न मरणमाशंसनीयं मरणे तु न प्रियसमागमसंभव इति तयोराशंसायां विकल्पः ॥ ११३ ॥

संभिविग्रहप्रमाणेति । संभिविग्रहयोः कर्तव्यताबोधकप्रमाणेत्यर्थः ॥ ११३ ॥
इत्यलंकारचंद्रिकायां कल्पालंकारः ॥

बहूनां युगपद्भावभाजांगुंफः समुच्चयः ॥ नश्यं
ति पश्चात्पश्यंति त्रस्यंति च भवद्विषः ॥ ११४ ॥

अविरोधेन संभावितयौगपद्यानां नाशादीनां गुंफनं समुच्चयः ।
यथावा ॥ बिभ्राणा हृदये त्वया विनिहितं प्रेमाभिधानं नवं श
ल्यं यद्विदधाति सा विधुरिता सा धोतदाकर्ण्यतां ॥ शेते शुष्यति ता
म्यति प्रलपति प्रम्लायति प्रैषति भ्राम्यत्युल्लुठति प्रणश्यति गल
त्युन्मूर्च्छति त्रुटयति ॥ अत्र कासांचित्क्रियाणां किंचित्कालभेद
संभवे पिशत पत्रपत्रशतभेदन्यायेन यौगपद्यं विरहातिशयोक्त
नायविवक्षितमितिलक्षणानुगतिः ॥ ११४ ॥

बहूनामिति । युगपद्भावो भवन्तद्भाजां बहूनां गुंफो निबन्धो वर्णनमिति यावत् स समु
च्चयालंकारः । बिभ्राणेति । नायकं प्रति दूसा इमुयक्तिः । हे सा धोतया हृदये विनिहितं
प्रेमाभिधानं नवं शल्यं धारयंती विधुरिता विरहविह्वला सानायिका यद्विदधाति तदाकर्ण्य
तामित्यन्वयः । किंतु दित्यपेक्षायामाह । शेते निद्राति । ताम्यति ग्लानिं प्राप्नोति । प्र
कर्षेण म्लायति । प्रैषति चलति । प्रणश्यति नैर्बल्यातिशयेन मृतप्राया भवति । गल
ति खेदातिशयात् । त्रुटयति क्षीणा भवतीति । कासांचित् शयनभ्रमणादीनां । शतपत्र
स्य कर्मलस्य पत्रशतं दलशतं ॥ ११४ ॥

अहं प्राथमिकाभाजामेककार्यान्वयेऽपि सः ॥ कु
लरूपं वयोविद्याधनं च मदयंत्यमुम् ॥ ११५ ॥

ये त्रैकः कार्यसिद्धिहेतुत्वेन प्रकृतस्तत्रान्येऽपि यद्यहमहमिकया
खलेकपोतन्यायेन तत्सिद्धिं कुर्वतिसोऽपि समुच्चयः । यथा मदे आ
भिजात्यमेकं समग्रं कारणन्ताद्देवैरूपादिकमपि तत्साधनत्वे
नावतरतीति । यथावा ॥ प्रदानं प्रच्छन्नं गृहमुपगते संभ्रमविधि
निरुत्सेको लक्ष्म्या मनभिभवगंधाः परकथाः ॥ प्रियंकृत्वामौनं
सदसिकथनंचाप्युपकृतेः श्रुतेत्यन्तासक्तिः पुरुषमभिजातं कथ
यति ॥ ११५ ॥

अहंप्राथमिकेति। अहंपूर्विकेत्यर्थः। 'अहंपूर्वमहंपूर्वमित्यहंपूर्विकास्त्रियामित्यमरः'। एक
कार्यान्वयेएककार्यसाधकत्वे । स समुच्चयालंकारः । अहमहमिकयापरस्परालंकारेण ।
आभिजात्यंकुलीनत्वं । समग्रपुष्कलं । प्रदानमिति । प्रच्छन्नमुत्तं । गृहंप्रत्युपगतेऽर्थाद
तिथौ । लक्ष्म्यांसत्यानिरुत्सेकोगर्वाभावः । अभिभवोर्निदातद्वंधून्त्याः । मौनमनुद्
घाटनं । सदसिसभायांपरेणकृतायाउपकृतेःकथनं । श्रुतेशास्त्रश्रवणे । सर्वप्रथमांतानां
पुरुषमभिजातंप्रथयतीत्यनेनान्वयः । अभिजातंकुलीनं । प्रथयतिकथयति ॥ ११५॥
॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांसमुच्चयालंकारः ॥

क्रमिकैकगतानांतुगुंफःकारकदीपकं ॥ गच्छ

त्यागच्छतिपुनःपांथःपश्यतिपृच्छति॥११६॥

यथावा ॥ निद्रातिस्नातिभुंक्तेचलतिकचभरंशोषयत्यंतरास्ते
दीव्यत्यक्षैर्नचायंगदितुमवसरोभूयआयाहियाहि॥ इत्युद्वडैःप्र
भूणामसकृदधिकृतैर्वारितान्द्वारिदीनानस्मान्पश्याऽब्धिकन्ये
सरसिरुहरुचामंतरंगैरपांगैः ॥ आद्योदाहरणे श्रुतस्य पांथस्य क
र्तृकारकस्यैकस्य गमनादिष्वन्वयः द्वितीयेत्वध्याहृतस्य प्रभुक
र्तृकारकस्य निद्रादिष्वन्वय इत्येकस्यानेकवाक्यार्थान्वयेन दीप
कच्छायापत्त्याकारकदीपकं प्रथमसमुच्चयप्रतिद्वंद्वीदं ॥११६॥

क्रमिकेति । क्रमिकाणामर्थात्क्रियाणामेककारकगतानांतुगुंफोर्निबंधः कारकदीपकं
नामालंकारः । तदुक्तं 'सैवक्रियासुबन्धीषुकारकस्येतिदीपकमिति' । सैवसकृद्वृत्तिः ।
पश्यतिसार्थं । पृच्छतिमार्गं । निद्रातीति । हेअब्धिकन्येप्रभूणामुद्यतदंडैर्द्वारिअधिकृतै
र्द्वारपालैरित्यसकृद्वारितानतएवदीनानस्मान्सरसिरुहरुतीनांपरमपरिचितैरपांगैःकटा
क्षैःपश्येत्सन्वयः । इति किं । प्रभुर्निद्रातीत्यादि । अंतःअंतःपुरे । अक्षैःपाशैर्दीव्यतिक्रीड
ति । भूयःपुनः । छायासादृश्यमुख्यदीपकस्यपूर्वोक्तप्रकारेणसंभवादितिभावः । प्र
तिद्वंद्विविपरीतं ॥ ११६ ॥ इतिकारकदीपकालंकारः ॥

समाधिःकार्यसौकर्यकारणांतरसंनिधेः ॥ उत्कं

ठिताचतरुणीजगामास्तंचभानुमान् ॥ ११७॥

यथावा ॥ मानमस्यानिराकर्तुं पादयोर्मपतिष्यतः ॥ उपका
रायदिष्टैतदुदीर्णघनगर्जितं॥केनचिदारिप्सितस्यकार्यस्यका
रणांतरसन्निधानाद्यत्सौकर्यतत्सम्यगाधानात्समाधिः । द्वि

तीयसमुच्चयप्रतिद्वंद्वीअयंसमाधिः । तत्रबहूनाप्रत्येकंसमर्था
नांखलेकपोतिकान्यायेनयुगपत्कार्यसाधनत्वेनावतारः । अ
त्रत्वेकेनकार्येसमारिप्सितेऽन्यस्यकाकतालीयन्यायेनापतितस्य
तत्सौकर्याधायकत्वमात्रं । अत्रोदाहरणमुत्कंठितेति । उत्कं
ठैवप्रियाभिसरणेपुष्कलंकारणनांधकारागममपेक्षते'अत्यारूढो
हिनारीणामकालज्ञोमनोभव'इतिन्यायात् । दैवादापततात्वंध
कारेणतत्सौकर्यमात्रंकृतमिति । एवंद्वितीयोदाहरणेपियोज्यं१७

समाधिरिति । कारणांतरसंनिधेर्वशात्कार्यस्यसुकरत्वंसमाधिरलंकारः । उत्कंठिता
नायकसमीपंगतुं । मानमिति । मानंनिराकर्तुमस्याःपादयोःपतिष्यतोममोपकारायदि
ष्टयाभाग्येनेदंघनगर्जितमुदीर्णमुद्रुतमित्यन्वयः । समुच्चयेकारणानांतुल्यकक्षलमिहतुत
द्विपरीतमतुल्यकक्षलमितिप्रतिद्वंद्विसंतत्रेयादिनादर्शितं॥१९७॥ इतिसमाध्यलंकारः॥

प्रत्यनीकंबलवतःशत्रोःपक्षेपराक्रमः ॥ जैत्र

नेत्रानुगौकर्णवुत्पलाभ्यामधःकृतौ ॥ ११८॥

यथावा ॥ ममरूपकीर्तिमहरद्भुवियस्तदनुप्रविष्टहृदयेयमि
ति ॥ त्वयिमत्सरादिवनिरस्तदयःसुतरांक्षिणोतिखलुतांम
दनः ॥ एवंबलवतिप्रतिपक्षेप्रतिकर्तुमशक्तस्यतदीयबाधनंप्र
त्यनीकमितिस्थितेसाक्षात्प्रतिपक्षेपराक्रमःप्रत्यनीकमितिकै
मुतिकन्यायेनफलति । यथा॥मधुव्रतौघःकुपितःस्वकीयमधुप्र
पापघ्ननिमीलनेन ॥ बिंबंसमाक्रम्यबलात्सुधांशोःकलंकमंकै
ध्रुवमातनोति ॥ ११८ ॥

प्रत्यनीकमिति । बलवतःशत्रोःपक्षेपक्षांतःपातिनितदीयेयःपराक्रमस्तत्प्रत्यनीकं
नामालंकारः । अनीकप्रतिनिधिरूपत्वात् । जैत्रेति उत्पलाभ्यांस्वजयकारिनेश्रानुसा
रिणौकर्णावधःकृतौतिरस्कृतौ । अवतंसतयातदुपरिस्थितत्वादधस्तात्कृतौचेतिश्लेषः ।
ममेति । भुविभूलोकेममरूपख्यातिर्योहृतवान् तस्मिन्ननुप्रविष्टमनुरक्तंहृदयंयस्यास्तस्या
नुप्रविष्टहृदयंयस्यांवाताद्गयमितिलयिमत्सरादिवखलुनिश्चितंनिरस्तदेयामदनस्तां
क्षिणोतिक्षीणांकरोतीत्यन्वयः । अत्रमत्सरादिबेतिहेब्रंशोउत्प्रेक्षासत्त्वेपितद्धेतुकप्रतिप
क्षसंबंधिबाधनंप्रत्यनीकालंकारस्यविविक्तोविषयइतिबोध्यं । अतएवमम्मटभट्टैरपि
'त्वंविनिर्जितमनोभवरूपःसाचसुंदरभवसनुरक्ता ॥ पंचभिर्गुणपदेवशरैस्तांतापयन्ननुश

यादिवकाम'इत्युदाहृतं । एवंचहेतूपेक्षयैवगतार्थत्वाभेदमलंकारांतरंभवितुमर्हतीतिक
स्यचिद्वचनमनादेयं । कैमुतिकेति । तत्संबंधिबाधनापेक्षयासाक्षात्तद्व्यवधानेविशेषादिति
भावः । मध्विति । भ्रमरौघः । स्वकीयमधुप्रपारूपस्यपद्मस्यनिमीलनेनकुपितःसन्मुधांशो
विबंबलात्समाकृष्यतस्यांकेमध्यभागेकलंकंध्रुवमातनोतीत्यन्वयः ॥ ११८ ॥ इत्यलं
कारचंद्रिकायांप्रसनीकालंकारः ॥

कैमुत्येनार्थसंसिद्धिःकाव्यार्थापत्तिरिष्यते ॥ सजि

तस्त्वन्मुखेनेंदुःकावार्तासरसीरुहाम् ॥ ११९ ॥

अत्रसइत्यनेनपद्मानियेनजितानीतिविवक्षितं तथाचसोपिये
नजितस्तेनपद्मानिजितानीतिकिमुक्तव्यमितिदंडापूपिका
न्यायेनपद्मरूपस्यार्थसंसिद्धिःकाव्यार्थापत्तिः । तांत्रिका
भिमतार्थापत्तिव्यावर्तनायकाव्येतिविशेषणं । यथावा ॥ अ
धरोयमधीराक्ष्याबंधुजीवप्रभाहरः ॥ अन्यजीवप्रभाहंतहरती
तिकिमद्भुतं ॥ स्वकीयंहृदयंभित्वानिर्गतौयौपयोधरौ । हृद
यस्यान्यदीयस्यभेदनेकाकृपातयोः ॥ ११९ ॥

कैमुत्येनेति । कैमुत्यन्यायेनेत्यर्थः । काव्येलंकाररूपार्थापत्तिःकाव्यार्थापत्तिः । दं
डापूपिकेति । दंडाकर्षणेतदवलंबिनामपूपानामाकर्षणंयथार्थसिद्धंतद्वदित्यर्थः । व्याव
र्तनायेति । लक्ष्यतावारणायेत्यर्थः । अधरोयमिति । बंधुजीवंबंधुकपुष्पंतत्प्रभाहरोबंधु
भूतानांजीवानांप्रभाहरश्चयत्वेतल्लक्षणमयुक्तं । कैमुतिकन्यायस्यन्यूनार्थविषयत्वेनाधि
कार्थापत्तावव्याप्तेः । यथा 'तवाग्रेयदिदारिद्र्यंस्थितंभूपद्विजन्मनां ॥ शनैःसवितुरप्यग्रे
तमःस्थास्यसंसंशयम्' ॥ अत्रशनैःशब्दमहिम्नाराजाग्रेदारिद्र्यस्थित्यपेक्षयासूर्याग्रेतमो
वस्थानंदुःशंकमेवेत्यवगतमपिन्यायसाम्यादापद्यते । ननुकैमुतिकन्यायेनेतिकेनचिदुक्तं
तत्रेदंवक्तव्यं । केनचिदर्थेनतुल्यन्यायत्वादर्थीतरस्यापत्तिरर्थापत्तिरितितदुक्तलक्षणम
युक्तं । कावार्तासरसीरुहामिसादिकैमुत्यन्यायविषयार्थापत्तावव्याप्तेः । कैमुतिकन्याय
स्यन्यूनार्थविषयत्वेनतुल्यन्यायत्वाभावादापादनाप्रतीतिश्चेति । नचात्रकैमुत्यन्यायता
मात्रंनत्वलंकारत्वमितियुक्तं । अलंकारतत्त्वाभियुक्तानांप्राचीनानांशून्यहृदयतायाअ
पामरेणसंभावयितुमशक्यत्वात् । लोकव्यवहारेपिकैमुत्यन्यायस्यचमत्कारित्वानुभवे
नतेनैवन्यायेनतस्यालंकारतासिद्धेश्च । इत्थंचतदुक्तार्थापत्त्युदाहरणेवक्ष्यमाणःसंभाव
नालंकारोयोऽन्यैर्यद्यर्थोक्तौचकल्पनमितियद्यर्थातिशयोक्तित्वेनोक्तः । यद्यर्थातिश
योक्तावापाद्यापादकयोर्विपरीतार्थविश्रांतत्वम् इहत्वापादकस्यसिद्धत्वमापाद्यस्यसंभा

व्यमानत्वमिति वैचित्र्यंतुतदवांतरभेदतायाःसाधकं नतुतद्बहिर्भूतताया इतिनतत्राव्या
प्तिशंकापीयलंविस्तरेण ॥ ११९ ॥ इत्यर्थापत्तिरलंकारः ॥

समर्थनीयस्यार्थस्यकाव्यलिंगंसमर्थनं ॥ जि
तोसिमंदकंदर्पमच्चित्तेऽस्तित्रिलोचनः॥१२०॥

अत्रकंदर्पजयोपन्यासोदुष्करविषयत्वात्समर्थनसापेक्षः । त
स्यमच्चित्तेस्तित्रिलोचनइतिस्वान्तःकरणेशिवसन्निधानप्रदर्श
नेनसमर्थनंकाव्यलिंगं । व्याप्तिधर्मतासापेक्षनैयायिकलिं
गव्यावर्तनायकाव्यविशेषणं । इदंवाक्यार्थहेतुकंकाव्यलिं
गंपदार्थहेतुकं ॥—

समर्थनीयस्येति । समर्थनापेक्षस्यार्थस्यसमर्थनंकाव्यलिंगमलंकारः । अर्थांतरन्या
सवारणायसमर्थनापेक्षस्येति । यदात्वर्थांतरन्यासप्रकरणेवक्ष्यमाणरीत्यासामान्यवि
शेषभावातिरिक्तत्वंनिवेद्यतेतदानोपादेयमेवैतदितिबोध्यं । दुष्करविषयत्वात्तुदुष्कर
विषयरूपत्वात् । समर्थनापेक्षस्येत्यनंतरमर्थस्येतिशेषः । नैयायिकेति । नैयायिकाभि
मतलिंगस्यलक्ष्यतावारणायेत्यर्थः ॥—

यथा ॥ भस्मोद्धूलनभद्रमस्तुभवतेरुद्राक्षमालेशुभंहासोपान
परंपरेगिरिसुताकांतालयालंकृते ॥ आद्याराधनतोषितेनवि
भुनायुष्मत्सपर्यासुखालोकोच्छेदिनिमोक्षनामनिमहामोहे
निलीयामहे ॥ अत्रमोक्षस्यमहामोहत्वमप्रसिद्धमितितत्स
मर्थनेसुखालोकोच्छेदिनीतिपदार्थोहेतुः । क्वचित्पदार्थवा
क्यार्थोपरस्परसापेक्षोहेतुभावंभजतः । यथावा ॥ चिकुरप्र
कराजयंतितेविदुषीमूर्द्धनियान्विभार्तिसा ॥ पशुनाप्यपुरस्कृ
तेनतत्तुलनामिच्छतुचामरेणकः ॥ अत्रचामरस्यदमयंतीकुं
तलभारसाम्याभावेविदुषीमूर्द्धनियान्विभार्तिसेतिवाक्यार्थः ।
पशुनाप्यपुरस्कृतेनेतिपदार्थश्चेत्युभयमिलितंहेतुः क्वचित्सम
र्थमीयार्थसमर्थनार्थेवाक्यार्थपदार्थोहेतुः ॥—

भस्मोद्धूलनेतिसंबोधनं । शुभमस्त्वितिशेषः । गिरिसुताकांतस्यशिवस्यालयःप्रासा
दस्तदलंकारभूतेसोपानपङ्केइत्यपिसंबोधनं । हेतिदैन्ये । विभुनाप्रभुणाशिवेन । युष्मा

कयासपर्यापूजातत्सुखस्यालोकःप्रकाशस्तदुच्छेदके । निलीयामहेवयमित्यर्थात् । चिकु
रेति । चिकुरप्रकराः केशपाशाः । विदुषीपंडितासादमयंती । अपुरस्कृतेनानादृतेन
पुरोभागेऽनिहितेनच । पदार्थश्चानेकपदार्थश्च ॥—

यथावा ॥ वपुःप्रादुर्भावादनुमितमिदंजन्मनिपुरापुरारेनका
पिक्वचिदपिभवंतंप्रणतवान् ॥ नमन्मुक्तःसंप्रत्यहमतनुरग्रे
प्यनतिमानितीशक्षंतव्यंतदिदमपराधद्वयमपि ॥ अत्रतावद
पराधद्वयंसमर्थनीयं । अस्पष्टार्थत्वात् । तत्समर्थनंचपूर्वापरज
न्मनोरनमनाभ्यांवाक्यार्थभूताभ्यांक्रियते । अत्रद्वितीयवा
क्यार्थेऽतनुत्वमेकपदार्थोहेतुः । अत्रापिसंप्रतिनमन्मुक्तइति
वाक्यार्थोनेकपदार्थोवाहेतुः । क्वचित्परस्परविरुद्धयोःसमर्थ
नीययोरुभयोःक्रमादुभौहेतुभावंभजतः ॥—

वपुरिति । पुरापूर्वस्मिन्कापिजन्मनिक्वचिदपिक्षणेभवंतंप्रणतवान् । इतीदंवपुषः
शरीरस्यप्रादुर्भावादनुमितं । संप्रतिनमन्नातिकुर्वन्मुक्तः । अतनुरशरीरः । अहमग्रेप्यनति
मान्नतिरहितः । समर्थनीयंहेतुकथनेनोपपादनीयं । अस्पष्टार्थत्वादस्पष्टहेतुकत्वात् ।
अत्रानयोर्वाक्यार्थयोर्मध्ये । द्वितीयवाक्यार्थेअग्रेप्यनतिमानितिवाक्यार्थे । अत्राप्यतनु
त्वेपि । नमन्मुक्तइत्यस्यावाक्यत्वादाह अनेकपदार्थोवेति ॥—

यथा ॥ असोढातत्कालोल्लसदसहभावस्यतपसःकथानांवि
स्त्रंभेष्वथचरसिकःशैलदुहितुः ॥ प्रमोदंवोदिश्यात्कपटबटुवे
षापनयनेत्वरशैथिल्याभ्यांयुगपदभियुक्तःस्मरहरः ॥ अत्रशि
वस्ययुगपत्कृत्रिमब्रह्मचर्यवेषापनयनत्वरतदनुवर्तनेच्छयो
र्विरुद्धयोःक्रमाद्विरिजातीव्रतपसोसहिष्णुत्वंतत्संज्ञापकौतुकं
चेत्युभावर्थोहेतुत्वेननिबद्धौ । क्वचित्परस्परविरुद्धयोरुभयोः
समर्थनीययोरेकएवहेतुः । यथा ॥ जीयादंबुधितनयाधररस
मास्वादयन्मुरारिरयं ॥ अंबुधिमथनक्लेशंकलयन्विफलंच
सफलंच ॥ अत्रविफलत्वसफलत्वकलनयोरुभयोर्विरुद्धयोरे
कएवांबुधितनयाधररसास्वादोहेतुः । इदंकाव्यलिंगहेत्वलं
कारइतिकेचिद्व्याजन्हुः ॥—

असोढेति । तपस्यंतीमुमांप्रतिबुद्धेषणागतस्यहरस्यवर्णनं । कपटेनयोबटोर्ब्रह्मचारिणोवेषस्तस्यापनयनेखागेलराशैथिल्याभ्यांयुगपदभियुक्तआक्रांतः । त्वराशैथिल्यहेतुगर्भक्रमेणविशेषणद्वयमाह । तत्कालेउल्लसन्प्रादुर्भवन्नसहभावोदुःसहस्रमर्थाद्वैर्यायस्यतादृशस्यतपसः असोढासहनासमर्थः शैलकन्यायाःकथानांविस्मंभेषुविश्वासेषुरसि कश्चेति । ब्रह्मचर्यंब्रह्मचारिवेषः । जीयादिति । अंबुधेस्तनयायालक्ष्म्याअधररसमास्वादयन्नयंमुरारिर्जीयात्सर्वोत्कर्षेणवर्ततां । कीदृशः । समुद्रमंथनकेशमेवंविधांगनालाभात्सफलंकलयन्जानन् । एतदधरमाधुर्येससमृतस्यंवैयर्थ्याद्विफलंचकलयन्निसर्थः ॥—

‘हेगोदावरिदेवितावकतटोद्देशेकलिंगःकविर्वाग्देवींबहुदेशदर्शनसखीत्यक्त्वाविरक्तिंगतः ॥ एनामर्णवमध्येसुप्तमुराभिन्नाभीसरोजासनम्ब्रह्माणंगमयक्षितौकथमसावेकाकिनीस्थास्यती’त्यत्रब्रह्मणःप्रापणंकथंगोदावर्याकर्तव्यमित्यसंभावनीयार्थोपपादकस्यार्णवमध्येत्यादितद्विशेषणस्यन्यसनं श्लेषाख्योगुणइतिश्लेषोविघटमानार्थघटकार्थस्यवर्णनमितिश्लेषलक्षणमितिचजयदेवेनोक्तं । वस्तुतस्त्वत्रापिपदार्थहेतुककाव्यलिंगमेव तद्भेदकाभावात् । ननु साभिप्रायपदार्थवाक्यार्थविन्यसनरूपात्परिकरात्काव्यलिंगस्यकिंभेदकं । उच्यते । परिकरेपदार्थवाक्यार्थबलात्प्रतीयमानार्थोवाच्योपस्कारकतांभजतः । काव्यलिंगेतुपदार्थवाक्यार्थवैवहेतुभावंभजतः । ननु यद्यपिसुखावलोकोच्छेदिनीत्यादिपदार्थहेतुककाव्यलिंगोदाहरणेऽप्येनानतिमानित्यादिवाक्यार्थहेतुककाव्यलिंगोदाहरणेचपदार्थवाक्यार्थवैवहेतुभावंभजतस्तथापिपशुनाप्यपुरस्कृतेनेतिपदार्थहेतुकोदाहरणे मच्चित्तेऽस्तित्रिलोचनइतिवाक्यार्थहेतुकोदाररणेच प्रतीयमानार्थस्यापिहेतुकोव्यनुप्रवेशोदृश्यते । पशुनेतिह्यविवेकित्वाभिप्रायगर्भं विदुषीत्यस्य ॥—

हेगोदावरीत्यत्रार्णवमध्येत्यादिब्रह्मविशेषणस्यन्यसनंश्लेषाख्योगुणइतिजयदेवेनोक्तमित्यन्वयः । तावकतटोद्देशेत्तदीयतीरभूमौकलिंगाख्यःकविर्बहुनादेशानांदर्शनेसहचारिणींविराक्तिमुक्तिंएनांसरस्वतींब्रह्माणंप्रतिगमयनयेतिसंबंधः । कीदृशं । अर्णवमध्येसुप्तोयोमुराभिन्मुरारिस्तन्नाभिकमलस्थं । श्लेषोऽविघटमानेत्यत्राकारप्रश्लेषः ।

अविघटमानस्यानुपपद्यमानस्यार्थस्य घटक उपपादको योऽर्थस्तस्य वर्णनं श्लेषाख्यो गुणः
सर्थः । पदार्थहेतुकं समस्तपदार्थहेतुकं । पदार्थवाक्यार्थेति द्वंद्वः । प्रतीयमानोर्थो व्यंग्योर्थः ॥—

प्रतिनिर्देश्यत्वात्रिलोचनइतिचकंदर्पदाहकतृतीयलोचनत्वा
भिप्रायगर्भकंदर्पजयोपयोगित्वात्तस्य सत्यं तथापिनतयोः
परिकरएव किंतु तदुत्थापितंकाव्यलिंगमपि । प्रतीयमानावि
वेकविशिष्टेनपशुनाऽप्यपुरस्कृतत्वस्यानेकपदार्थस्यप्रतीयमा
नकन्दर्पदाहकतृतीयलोचनविशिष्टस्यशिवस्यचित्तेसान्निधान
स्यचवाक्यार्थस्यवाच्यस्यैवहेतुभावात् । नहितयोर्वाच्ययोर्हेतु
भावेताभ्यांप्रतीयमानंमध्येकिंचिद्भारमस्ति । यथासर्वाशुचिनि
धानस्येत्यादिपदार्थपरिकरोदाहरणे सर्वाशुचिनिधानस्येत्या
दिनानेकपदार्थेनप्रतीयमानंशरीरस्यासंरक्षणीयत्वं । तथाच
वाक्यार्थपरिकरोदाहरणे पर्यायोक्तविधयातत्तद्वाक्यार्थेनप्रती
यमानन्नाहंव्यासइत्यादितस्मात्पशुनेत्यत्रत्रिलोचनइत्यत्र
च प्रतीयमानंवाच्यस्यैवपदार्थस्यवाक्यार्थस्यचहेतुभावोपपा
दकतयाकाव्यलिंगस्यांगमेवायथा यत्त्वन्नेत्रसमानकांतिसलि
लेमग्रंतदिंदीवरमित्यनेकवाक्यार्थहेतुककाव्यलिंगोदाहरणे
त्वन्नेत्रसमानकांतित्यादिकानि इंदीवरशशिहंसविशेषणानि
तेषांवाक्यार्थानांहेतुभावोपपादकानीति तत्रवाक्यार्थहेतुक
काव्यलिंगेपदार्थहेतुककाव्यलिंगे पदार्थहेतुककाव्यलिंगमंग
मिति नतयोःकाव्यलिंगोदाहरणत्वेकाचिदनुपपत्तिः ॥१२०॥

प्रतिनिर्देश्यत्वादिति । निर्देश्यते उच्चार्यते इति निर्देशः शब्दः । तेन विपरीतार्थकशब्दत्वा
दिसर्थः । तस्य तादृशतृतीयलोचनत्वस्य । तथाचोभयत्रपरिकरालंकारसत्तात्काव्यलिंगो
दाहरणत्वमनुपपन्नमितिभावः । तयोःपशुनेत्याद्युक्तोदाहरणयोः । तदुत्थापितंपरिकरो
पपादितं । व्यंग्यस्यहेतुकोटावेवानुप्रवेशादितिभावः । एतदेवविवृणोति प्रतीयमानेति ।
वाच्यस्यैवेत्येवकारसूचितं व्यंग्याद्वारकत्वं नहीत्यादिनाविवृतंतदयमर्थः । यदिपश्वादिप
दव्यंग्यं केशपाशसाम्याभावादेरर्थस्य साक्षादुपपादकं स्यात्तदात्रपरिकरएवस्यान्नकाव्य-
लिंगं । न त्वेवमस्ति पशुपदप्रतीताविवेकित्वात्रेण साम्याभावस्योपपादनासंभवात् । किं

तु तद्विशिष्टपशुपुरस्कृतत्वाभावएवसाक्षादुपपदाकइति तत्कोटिनिविष्टं व्यंग्यं काव्यालिं
गरूपस्य तस्यांगमेव । व्यंग्यांतरंतु नोक्तकाव्यालिंगगम्यमर्थोपपादकमस्तीति निराबाध
मेव काव्यालिंगमिति । ननु स्वयमन्योपपादकस्य काव्यालिंगस्याप्युपपादकं कदृष्टमिशां
क्योदाहरति यत्त्रेतेति । एतत्प्रतीपालंकारे प्रागुदाहृतं । अनेकवाक्यार्थहेतुकेति पूर्वपाद
त्रयवाक्यार्थत्रयस्य चतुर्थपादार्थहेतुत्वमिति ज्ञेयं हेतुभावोपपादकानीति । इंदीवरस्य ने
त्रसमानकांतिस्त्रिंविनापटादेरिव तददर्शनस्य दैवगतकांतासादृश्यविनोदासहिष्णुत्वे हेतु
त्वासंभवादिति भावः । समाहितमर्थमुपसंहरति । इतीति । तयोः पशुनापीति मञ्चिते
स्तीक्ष्णतयोः ॥ १२० ॥ इति काव्यालिंगालंकारः ॥

उक्तिरर्थांतरन्यासः स्यात्सामान्यविशेषयोः ॥ हनु
मानव्यिमतरदुष्करं किं महात्मनाम् ॥ १२१ ॥
गुणवद्वस्तुसंसर्गाद्यातिस्वल्पोपि गौरवम् ॥ पुष्पमा
लानुसंगेन सूत्रं शिरसि धार्यते ॥ १२२ ॥

सामान्यविशेषयोर्द्वयोरप्युक्तिरर्थांतरन्यासस्तयोश्चैकम् प्रस्तुतम
न्यदप्रस्तुतं भवति ततश्च विशेषे प्रस्तुते तेन सहा प्रस्तुतसामान्य
रूपस्य सामान्ये प्रस्तुते तेन सहा प्रस्तुतविशेषरूपस्यार्थांतरस्य
न्यसनमर्थोपरन्यास इत्युक्तं भवति । तत्राद्यस्य द्वितीयाद्वैमुदा
हरणं द्वितीयस्य द्वितीयश्लोकः । नन्वयं काव्यालिंगान्नातिरि
च्यते । तथाहि । उदाहरणद्वयेऽप्यप्रस्तुतयोः सामान्यविशेषयोरु
क्तिः प्रस्तुतयोर्विशेषसामान्ययोः कथमुपकरोतीति विवेक्तव्यं ।
न हि सर्वथैव प्रस्तुतानन्वय्यप्रस्तुताभिधानं युज्यते । न तावदप्र
स्तुतप्रशंसायामिव प्रस्तुतव्यञ्जकतया प्रस्तुतयोरपि विशेषसा
मान्ययोः स्वशब्दोपात्तत्वाद्वाऽप्यनुमानालंकार इव प्रस्तुतप्रती
तिजनकतया तद्वदिह व्याप्तिपक्षधर्मताद्यभावात् । नापि दृष्टान्ता
लंकार इव उपमानतया 'विस्त्रब्धघातदोषः स्ववधाय खलस्य वी
रकोपकरः । न वतरुभंगध्वनिरिव हरिनिद्रातस्करः करिण' इत्या
दिषु सामान्ये विशेषस्योपमानत्वदर्शनेऽपि विशेषे सामान्यस्य क
चिदपि तददर्शनात् ॥ उपमानतया तदन्वये सामंजस्याप्रतीतिश्च
तस्मात्प्रस्तुतसमर्थकतयैवाप्रस्तुतस्योपयोग इहापि वक्तव्यः ॥—

प्रस्तुतव्यं जकतयेति । अप्रस्तुताभिधानं युज्यत इत्यनुषज्यते । एवमग्रेपि । विस्रब्धेति । खलस्य विश्वस्तघातरूपो दोषः स्वस्यैव वधाय भवति यतो वीराणां कोपकारकः । सिंहनिद्रा पहारीनवतरुभंगजन्यध्वनिः करिणो वधाय येत्यर्थः । तददर्शनादुपमानस्वाददर्शनात् । ननु महापुरुषाकृतिरिव गंभीरेयमस्या कृतिरिवा दौ सामान्यस्याप्युपमानतादृष्टेरुचेराह उपमानतेति । इवाद्यभावात्तात्पर्याभावाच्चोपमानतया ऽन्वयस्य सामंजस्येनाप्रतीतेरित्यर्थः । इहापीत्यपि नाकाव्यलिंगसमुच्चयः ॥—

ततश्च वाक्यार्थहेतुकं काव्यलिंगमेवात्रापि स्यान्न त्वलंकारांतरस्यावकाश इति चेत् अत्र केचित्समर्थनसापेक्षस्यार्थस्य समर्थने काव्यलिंगं निरपेक्षस्यापि प्रतीतिवैभवात् समर्थने ऽर्थान्तरन्यासः । न हियत्त्वन्नेत्रसमानकांतीत्यादिकाव्यलिंगोदाहरणेष्विव 'अथोपगूढेशरदाशशकिप्रावृज्ययौशांततडित्कटाक्षा ॥ कासांनसौभाग्यगुणोंगनानांनष्टः परिभ्रष्टपयोधराणां' ॥—

प्रतीतिवैभवात् प्रतीतिदार्ढ्यरूपप्रयोजनवशात् । प्रयोजनस्यापि हेतुत्वविवक्षया पंचमी । उक्तवैलक्षण्यमुदाहरणनिष्ठतया दर्शयति नहीत्यादिना । इत्यादिकाव्यलिंगोदाहरणेष्विव अथेत्याद्यर्थान्तरन्यासोदाहरणेषु प्रस्तुतस्य समर्थनार्थत्वं न ह्यस्तीतिसंबंधः । शरदाशशकि उपगूढे आलिंगिते सति । अथानंतरं । शांतातडिद्रुपाः कटाक्षायसाः साम्राट्पुत्रयौ गतवती । उक्तं विशेषरूपमर्थसामान्यरूपेणार्थान्तरेण समर्थयति । परिभ्रष्टपयोधराणां कासामंगनानां सौभाग्यगुणो न नष्ट इति । पयोधराः कुचामेषाश्च ॥—

'दिवाकराद्रक्षतियोगुहासुलीनं दिवाभीतमिवांधकारं ॥ क्षुद्रेपि नूनं शरणं प्रपन्ने मम त्वमुच्चैः शिरसामतीव' इत्याद्यर्थान्तरन्यासोदाहरणेषु प्रस्तुतस्य समर्थनापेक्षत्वमस्तीति । वस्तुतस्तु प्रायोवादोऽयं अर्थान्तरन्यासेऽपि हि विशेषस्य सामान्येन समर्थनानपेक्षत्वेऽपि सामान्यं विशेषेण समर्थनमपेक्षत एव निर्विशेषं न सामान्यमिति न्यायेन 'बहूनामप्यसाराणां संयोगः कार्यसाधक' इत्यादिसामान्यस्य 'तृणैरारभ्य तेरज्जुस्तयानागोपबध्यत' इत्यादिसं प्रतिपन्नविशेषावतरणं विना बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वासंभवात् ॥—

दिवाकरादिति । कुमारसंभवे हिमालयवर्णनं । यो हिमालयः । मम त्वमदीयता बुद्धिः ।

शिरोमस्तकंशिखरंच । समर्थानर्थित्वंसमर्थनापेक्षत्वं । अयमर्थान्तरन्यासेसमर्थानामनपेक्षत्वरूपः । सामान्यस्येत्यस्यबुद्धौप्रतिष्ठितत्वासंभवादित्यनेनान्वयः ॥—

नचतत्रसामान्यस्यकासांनसौभाग्यगुणोंगनानामित्यादिविशेषसमर्थनार्थसामान्यस्येवलोकसंप्रतिपन्नतयाविशेषावतरणंविनैवबुद्धौप्रतिष्ठितत्वंसंभवतीतिश्लोकेतन्नयसनंनापेक्षितमस्तीतिवाच्यं । सामान्यस्यसर्वत्रलोकसंप्रतिपन्नत्वनियमाभावात् । नहियोयोधूमवान्सोग्रिमानितिख्याप्तिरूपसामान्यस्यलोकसंप्रतिपन्नतयायथामहानसइतितद्विशेषरूपदृष्टांतानुपादनसंभवमात्रेणाप्रसिद्धव्याप्तिरूपसामान्योपन्यासेपितद्विशेषरूपदृष्टांतोपन्यासनैरपेक्ष्यंसंभवति।नचैवंसामान्येनविशेषसमर्थनस्थलेपि क्वचित्तस्यसामान्यस्यलोकप्रसिद्धत्वाभावेनतस्यबुद्धावारोहायपुनर्विशेषांतरस्यन्यासप्रसंगइतिवाच्यं दृष्टापत्तेः । अत्रैवविषयेविकस्वरालंकारस्यानुपदमेवदर्शयिष्यमाणत्वात् ॥—

संप्रतिपन्नेति । वक्तृश्रोतृसंमतेत्यर्थः । विशेषावतरणंविशेषावगमं । तत्रबहूनामित्यादौ सामान्यस्येतिविशेषावतरणंविनैवबुद्धौप्रतिष्ठितत्वंसंभवतीत्याग्रिमेणान्वितं । तन्नयसंनृतुगैरित्यादिविशेषन्यसनं ॥—

किंचकाव्यलिंगेपिनसर्वत्रसमर्थनसापेक्षत्वनियमः । चिकुरप्रकराजयान्तिते इत्यत्रतदभावादुपमानवस्तुषुवर्णनीयसाम्याभावेननिंदायाःकविकुलक्षुण्णत्वेनाऽत्रसमर्थनापेक्षाविरहात् । नहि 'तदास्यदास्येपिगतोधिकारितानंशारदःपार्वणशर्वरीश्वर'इत्यादिषुसमर्थनंदृश्यते।'नविषेणनशस्त्रेणनाग्निना नचमृत्युना॥अप्रतीकारपारुष्याःस्त्रीभिरेवस्त्रियःकृता'इत्यादिकाव्यलिंगविषयेषुसमर्थनापेक्षाविरहेष्यप्रतीकारपारुष्या इत्यादिनासमर्थनदर्शनाच्च । नहितत्रस्त्रीणांविषादिनिर्मितत्वाभावप्रतिपादनंसमर्थनसापेक्षं प्रसिद्धत्वात्।तस्मादुभयतोव्यभिचारात्समर्थनापेक्षसमर्थनेकाव्यलिंगन्तन्निरपेक्षसमर्थ

नेऽर्थीतरन्यासइतिनविभागः किंतुसमर्थ्यसमर्थकयोः । सा
मान्यविशेषसम्बंधेऽर्थीतरन्यासस्तदितरसंबंधेकाव्यलिंगमि
त्येवव्यवस्थावधारणीया । प्रपंचश्चित्रमिमांसायांद्रष्टव्यः ॥—

नन्वेवमप्यर्थीतरन्यासेकचिदेवसमर्थनापेक्षाकाव्यलिंगेतुसर्वत्रसेयस्तुभेदइत्याशंक्याह ।
किंचेति । कविकुलक्षुण्णत्वेनकविसमूहाभ्यस्तत्वेन । तदास्यदास्येनलमुखदास्ये पर्व
णिपूर्णमायांभवःपार्वणः शर्वरीश्वरश्चंद्रः । नविषेणेत्यादेःस्त्रियःकृताइत्यनेनान्वयो
ऽपितुल्लीभिरेव । यतःप्रतीकाररहितंपारुध्यंक्रौर्ययासांतथाभूताः । उभयतोऽन्वयव्य
तिरेकाभ्यां समर्थनापेक्षायामपितदास्यदास्येपीत्यादौतदभावात् । नविषेणेत्यादाव
पेक्षाविरहेपिसमर्थनसत्त्वात् ॥—

एवमप्रकृतेनप्रकृतसमर्थनमुदाहृतं । प्रकृतेनाप्रकृतसमर्थनंय
था ॥यदुच्यतेपार्वतिपापवृत्तयेनरूपमित्यव्यभिचारितद्वचः॥
तथाहितेशीलमुदारदर्शनेतपस्विनामप्युपदेशतांगतं ॥ यथा
वा ॥ दानंददत्यपिजलैःसहसाधिरूढेकोविद्यमानगतिरासि
तुमुत्सहेत ॥ यद्वंतिनःकटकटाहतटान्मिमंक्षोर्मक्षूदपातिप
रितःपटलैरलीनां ॥ १२१ ॥ १२२ ॥

अप्रकृतेनेति । आद्येमहात्मनांसर्वसुकरत्नेनाप्रकृतेनसामान्येनहनुमदब्धितरणस्य
प्रकृतविशेषस्यसमर्थनं द्वितीयेपुष्पमालासूत्रवृत्तांतेनाप्रकृतेनविशेषरूपेणप्रकृतस्यगुण
वत्संगप्रयुक्तपूज्यत्वस्यसामान्यरूपस्यसमर्थनमित्यर्थः । यदुच्यतेइति । हेपार्वति रूपमा
कृतिसौंदर्यं पापवृत्तयेदुष्टाचरणायनभवति । यत्राकृतिस्तत्रगुणावसंतीतिन्यायादिति
यदुच्यतेतद्वचनमव्यभिचारियथार्थं । तथाहि । उदारंरमणीयंदर्शनंयस्यास्तथाभूतेपार्व
तितवशीलमाचरणंतपस्विनामप्युपदेशरूपतांप्राप्तमितिप्रकृतेनविशेषेणाप्रकृतस्यसामा
न्यस्यसमर्थनं । दानमिति । दानंवितरणंमदजलंच । जलैरूढकैऽर्जडैश्च । लडयोरभेदा
त् । अधिरूढेआक्रांतिसति । विद्यमानगतिःसगतिकोबुद्धिमांश्चकआसितुंस्थातुमुत्सहे
त्शक्रुयात् । यस्मात्तुमिमंक्षोर्मज्जनंकर्तुमिच्छोर्दितिनोगजस्यकटो गंडएवकटाहस्तस्यतटा
दग्रादलीनांपटलैःसमूहैःपरितोमंक्षुशीघ्रमुदपातिउत्पतितमित्यन्वयः । अत्रापिपूर्वाद्धौ
क्रमप्रकृतसामान्यमुत्तराद्धौक्तेनप्रकृतेनविशेषणसमर्थितं ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ इत्य
लंकारचंद्रिकायामर्थीतरन्यासालंकारः ॥

यस्मिन्विशेषसामान्यविशेषाःसविकस्वरः ॥

ती सनजिग्येमहांतेहिदुर्द्धर्षाःसागराइव ॥१२३॥

यत्रकस्याचिद्विशेषस्यसमर्थनार्थसामान्यविन्यस्यतत्प्रसिद्धाव
प्यपरितुष्यताकविनातत्समर्थनायपुनर्विशेषांतरमुपमानरी
त्यार्थांतरन्यासविधयावाविन्यस्यतेतत्रविकस्वरालंकारः । उ
त्तरार्द्धयथाकथंचिदुदाहरणं । इदंतुव्यक्तमुदाहरणं ॥ अनंतर
त्नप्रभवस्ययस्यहिमंनसौभाग्यविलोपिजातं ॥ एकोहिदोषो
गुणसन्निपातेनिमज्जतींदोःकिरणेष्विवांकः ॥ इदमुपमानरी
त्याविशेषांतरस्यन्यसनेउदाहरणं । अर्थांतरन्यासविधयाय
था॥कर्णारुंतुदमंतरेणरणितंगाहस्वकाकस्वयंमाकंदमकरंदशा
लिनमिहत्वांमन्महेकोकिलं ॥धन्यानिस्थलवैभवेनकतिचिद्व
स्तूनिक्स्तूरिकांनेपालक्षितिपालभालपतितेपंकेनशंकेतकः॥
मालिन्यमज्जशशिनोर्मधुलिट्कलंकौधतोमुखेतुतवद्वक्तल
कांजनाभां ॥ दोषावितःक्वचनमेलनतोगुणत्वंवक्तुर्गुणौहिवच
सिभ्रमविप्रलंभौ ॥ १२३ ॥

यस्मिन्निति । यस्मिन्काव्येइत्यर्थात् । निषध्यतइतिशेषः । समर्थ्यसमर्थकभावा
पन्नलंतुनलक्षणेनिवेशनीयं । तद्विनाचमत्काराभावेनचमत्कारित्वविशेषणमावश्यवक्त
व्येनैवानतिप्रसंगात् । एवमेवार्थांतरन्यासलक्षणेपिवोध्यं । सनेति । सप्रकृतोराजान
जिग्येनजितोऽर्थात्परैरितिशेषः प्रकृतः । तत्समर्थनंमहांतोहिदुर्धर्षाअनाक्रमणीयाइति
सामान्येनतस्यापि सागराइवेतिविशेषोपमेयेतिज्ञेयं । प्रसिद्धेरल्पत्वात्तत्रापरितोषोबो
ध्यः । यथाकथंचिदिति । महतामनाक्रमणीयत्वस्यातिप्रसिद्धत्वेनतत्समर्थनापेक्षाभावा
च्चंद्रलोकगतमेतन्नसमंजसमितिभावः । इदंवक्ष्यमाणं । व्यक्तमिति । गुणसमुदायेएकस्य
दोषस्यानाकलनमनतिप्रसिद्धतयासमर्थनापेक्षामिंदेरित्यादिविशेषणसमर्थ्यतइत्यतः ।
स्फुटमित्यर्थः । कर्णेति । हेकाककर्णयोररुंतुदंपीडाजनकरंणितंशब्दितंअंतरेणविनास्वयं
मकरंदःपुष्परसस्तच्छालिनंमाकंदमाभ्रवृक्षंगाहस्वआश्रय इहाभ्रतरौत्वावयंकोकिलंम
न्महेजानीमहे । यतःस्थलवैभवेनस्थानमाहात्म्येनकतिचिद्वस्तूनिधन्यानिभवतीतिसा
मान्येनपूर्वोक्तविशेषसमर्थनं । अत्रापितदाकांक्षायांविशेषरूपमर्थार्थांतरन्यसति । नेपालभू
मिपालस्यभालेपतितेपंकेकस्तूरिकांकोनशंकेतापितुसर्वइति । मालिन्यमिति । मधुलि
ट्भ्रमरःकलंकश्चैतावज्जशशिनोर्मालिन्यंधत्तः कुरुतः । तवमुखेतुद्वक्चतिलकांजनंच
तयोराभांशोभांधत्तइत्यनुषज्जते । अंजनाभेइतिपाठेद्वितीयादिवचनं । उक्तमर्थसामान्येन

समर्थयति। दोषावपि क्वचित् मेलनतो मिथो मिलनात् गुणलंघितः प्राप्नुत इति कथमेतत्तत्राह।
हियतः वक्तुर्वचसि भ्रमविप्रलंभौ भ्रातिप्रतारणे गुणौ भवतः । घटवति घटाभावनिर्णीय
परप्रतारणाय घटोस्तीति प्रयुक्ते वाक्ये प्रमाजनकत्वात्तयोर्गुणत्वमिति भावः ॥ १२३ ॥
इसलंकारचंद्रिकायां विकस्वरालंकारः ॥ १२३ ॥

प्रौढोक्तिरुत्कर्षाहेतौ तद्धेतुत्वप्रकल्पनं ॥ कचाः

कलिंदजातीरतमालस्तोममेचकाः ॥ १२४ ॥

कार्यातिशयाहेतौ तद्धेतुत्वप्रकल्पनं प्रौढोक्तिः । यथा तमालग
तनैल्यातिशयाहेतौ यमुनातटरोहणे तद्धेतुत्वप्रकल्पनं । यथा
वा ॥ कल्पतरु कामदोग्ध्रीचिंतामणिधनदशंखानां ॥ रचितो
रजोभरपयस्तेजःश्वासांतरांबरैरेषः । अत्र कल्पवृक्षाद्यैकैकवि
तरणातिशायिवर्णनीयराजवितरणातिशयाहेतौ कल्पवृक्षपरा
गादिरूपपंचनिर्मितत्वे तद्धेतुत्वप्रकल्पनं प्रौढोक्तिः ॥ १२४ ॥

प्रौढोक्तिरिति । उत्कर्षस्याहेतावुत्कर्षहेतुत्वकल्पनं प्रौढोक्तिः । कलिंदजायमुना ।
स्तोमः समूहः । मेचकाः श्यामाः । रोहणे उद्भवे । कल्पेति । एष राजा कल्पवृक्षादीनां क्र
मेण रजोभरादिभिः पंचभिरचित इत्यन्वयः । धनदः कुबेरः । शंखो निधिविशेषः । रजोभरः
परागसमूहः । पयोदुग्धं । श्वासः प्रसिद्धः । अंतरांबरं शंखाभ्यंतरमाकाशं । अतिशायीत्य
ग्रिमवितरणेनान्वितं । अहेतौ पंचनिर्मितत्वे इति सामानाधिकरण्येनान्वयः ॥ १२४ ॥
इसलंकारचंद्रिकायां प्रौढोक्त्यलंकारः ॥ ॥

संभावनाय दीप्त्यस्यादित्यूहोन्यस्य सिद्धये ॥ यदि

शेषो भवेद्वक्ता कथिताः स्युर्गुणास्तव ॥ १२५ ॥

यथावा ॥ कस्तूरिका मृगाणामंडाद्रंधगुणमखिलमादाय ॥ य
दि पुनरहं विधिः स्यां खलजिह्वायां निवेशयिष्यामि ॥ यद्यर्थोक्तौ
च कल्पनमतिशयोक्तिभेद इति काव्यप्रकाशकारः ॥ १२५ ॥

संभावनेति । ऊहस्तर्कः । कस्तूरिकेति । अहं यदि सृष्टिकर्ता स्यां तदा कस्तूरिका मृगा
णामंडादखिलं गंधरूपं गुणमादाय खलजिह्वायां निवेशयिष्यामीत्यन्वयः ॥ १२४ ॥
इसलंकारचंद्रिकायां संभावनालंकारः ॥ ॥

किंचिन्मिथ्यात्वसिद्धयर्थमिथ्यार्थोत्तरकल्पनं ॥ मि
थ्याध्यवसितिर्वेश्यां वशयेत्स्वस्त्रजं वहन ॥ १२६ ॥

अत्रवेश्यावशीकरणस्यात्यन्तासंभावितत्वसिद्धयेगगनकुसुम
मालिकाधारणरूपार्थांतरकल्पनंमिथ्याध्यवसितिः । यथा
वा ॥ अस्यक्षोणिपतेःपरार्धपरयालक्षीकृताःसंख्ययाप्रज्ञाच
क्षुरवेक्ष्यमाणबधिरश्राव्याःकिलाकीर्तयः ॥ गीयन्तेस्वरमष्टमं
कलयताजातेनबंध्योदरान्मूकानांप्रकरेणकूर्मरमणीदुग्धोदधे
रोदसि॥अत्राद्योदाहरणंनिदर्शनागर्भं द्वितीयंतुशुद्धं । असंबंधे
संबंधरूपातिशयोक्तितोमिथ्याध्यवसितेःकिंचिन्मिथ्यात्वसि
द्धयर्थमिथ्यार्थांतरकल्पनात्मनाविच्छित्तिविशेषेणभेदः॥१२६॥

किंचिदिति । कस्यचिदर्थस्यमिथ्यात्वसिद्धयर्थमिथ्याभूतार्थांतरकल्पनंमिथ्याध्य
वसितिरलंकारः । वेद्यामित्युदाहरणं । खस्रजगगनमालां । अत्र पुष्पमालाधारण
मिववेश्यावशीकरणमितिनिदर्शनापिबोद्ध्या । अस्मेति । परार्धपरयापरार्द्धसंख्याम
तिक्रांतया । लक्षीकृताउपलक्षिताः । प्रज्ञाचक्षुषाअंधेनावेक्ष्यमाणाश्चताबधिरश्राव्या
श्चेतिकर्मधारयः । कलयताकुर्वता । प्रकरेणसमूहेन । कूर्मरमणीकच्छपी । रोधसितीरे ।
मिथ्याध्यवसितेरित्यस्यभेदइत्यत्रान्वयः । कल्पनाविच्छित्तिविशेषेणकल्पनाप्रयुक्तवि
च्छित्तिविशेषेण । कल्पनात्मनेतिपाठेकल्पनास्वरूपेणेत्यर्थः । उपधेयसंकरेप्युपाधेरसं
करात् । विच्छित्तिविशेषेणेत्यतस्तस्यैवविशेषणं । विच्छित्तेर्विशेषोयस्मादिति विच्छि
त्तिविशेषयतिव्यावर्तयतीतिवाच्युत्पत्तेः । एतेनप्रौढोक्त्यैवगतार्थतामाचक्षाणानिरस्ता
वेदितव्याः । नचमिथ्याध्यवसितेरलंकारांतरत्वे ॥ 'हरिश्रृङ्गेणसंजप्ताःप्रगीताधर्मसूनु
ना ॥खेलंतिनिगमोत्संगेमातर्गगेगुणास्तवे'त्यादौहरिश्रृङ्गादिसंबंधाद्गुणानांसत्यताप्रती
तेः । सत्याध्यवसितिरपितथास्यादितिवाच्यं । सत्यताप्रतीत्यर्थकस्याप्यर्थस्यकविप्र
तिभाकल्पितत्वाभावेनशब्दमात्रेणालंकारतायाअसंभवात् । कविप्रतिभामात्रकल्पिता
अर्थाः । काव्येअलंकारपदास्पदमितिविषमालंकारप्रकरणेत्यैवाभिधानादित्यलंवि
स्तरेण ॥ १५६ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायामिथ्याध्यवसितिरलंकारः ॥

कर्णेस्याद्वर्ण्यवृत्तांतप्रतिबिंबस्यवर्णनं ॥

ललितंनिर्गतेनीरेसेतुमेषाचिकीर्षति ॥ १२७॥

प्रस्तुतेधर्मिणियोवर्णनीयोवृत्तांतस्तमवर्णयित्वातत्रैवतत्प्रति
बिंबरूपस्यकस्यचिदप्रस्तुतवृत्तान्तस्यवर्णनंललितं यथाकथं
चिद्वाक्षिण्यसमागततत्कालोपेक्षितप्रतिनिवृत्तनाधिकान्तरा

सक्तनायकानयनार्थसखीप्रेषयितुकामानायिकामुद्दिश्यसख्या
वचनेनतद्व्यापारप्रतिबिंबभूतगतजलसेतुबंधवर्णनं नेयमप्र
स्तुतप्रशंसा प्रस्तुतधर्मिकृत्वात् नापिसमासोक्तिः । प्रस्तुत
वृत्तान्तेवर्ण्यमानेविशेषणसाधारण्येनसारूप्येणवाऽप्रस्तुतवृ
त्तांतस्फूर्त्यभावात् अप्रस्तुतवृत्तांतादेवसरूपादिहप्रस्तुतवृत्तां
तस्यगम्यत्वात् नापिनिदर्शना प्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोःश
ब्दोपात्तयोरैक्यसमारोपएवतस्याःसमुन्मेषात् ॥—

प्रस्तुतइति । ललितमितिलक्ष्यनिर्देशः । निर्गतइत्युदाहरणं । दाक्षिण्येत्यादिक्तप्र
त्ययांतचतुष्टयं नायकविशेषणं । दाक्षिण्यमनुरोधशीलत्वं । तद्व्यापारेति । सखीप्रेषणरू
पनाइकाव्यापारस्वरूपेत्यर्थः । सारूप्यं चात्रनैरर्थक्यं । कृत्वालंकारेण्वतर्भावमाशंक्यनि
राकरोतिनेयमित्यादिना प्रस्तुताप्रतुतेति । तथाचप्रकृतेऽप्रस्तुतवृत्तांतस्यैकस्यैवोपादा
नाभिदर्शनानयुक्तेतिभावः ॥—

यदिविषयविषयिणोःशब्दोपात्तयोःप्रवर्तमानएवालंकारोवि
षयिमात्रोपादानेपिस्यात्तदारूपवमेवभेदेप्यभेदरूपायाअति
शयोक्तेरपिविषयमाक्रामेत् । ननुतर्ह्यत्रप्रस्तुतनायकादिनिग
रणेनतत्रशब्दोपात्ताप्रस्तुतनिराद्यभेदाध्यवसायइतिभेदेअभे
दरूपातिशयोक्तिरस्तु । एवंतर्हिसारूप्यनिबंधनाअप्रस्तुत
प्रशंसाविषयेपिसैवातिशयोक्तिःस्यात् । अप्रस्तुतधर्मिकृत्वा
न्नभवतीतिचेत् । तत्राप्यप्रस्तुतधर्मिवाचकपदस्यापिप्रसिद्धा
तिशयोक्त्युदाहरणेष्विवप्रस्तुतधर्मिलक्षकत्वसंभवात् । न
न्वप्रस्तुतप्रशंसायांसरूपादप्रस्तुतवाक्यार्थात्प्रस्तुतवाक्यार्थो
ऽवगम्यते नत्वातिशयोक्ताविविषयवाचकैस्तत्तत्पदैर्विषया
लक्ष्यन्तइतिभेदइतिचेत् तर्हिइहापिप्रस्तुतगतादप्रस्तुतवृत्तां
तरूपाद्वाक्यार्थात्तद्वतप्रस्तुतवृत्तान्तरूपोवाक्यार्थोवगम्यतइ
त्येवातिशयोक्तितोभेदोस्तु ॥—

ननूभयोःशब्दोपात्तलइवाप्रस्तुतमात्रस्यतत्त्वेपिनिदर्शनास्तित्वाशंक्याह । यदति । प्रति
बंधातावत्परिहरति । तर्हिसारूप्येति । 'एकःकृतीशकुतेषुयोन्यंशक्रान्नयाचत'इत्यादा

वित्यर्थः । अप्रस्तुतेति । अप्रस्तुतस्य शकुन्तादेस्तत्र वर्णनीयत्वादतिशयोक्तिस्थले च वापीकापीत्यादौ वापीत्यादिना प्रस्तुतनाभ्यादेर्वर्ण्यत्वान्नातिशयोक्तिस्तत्रापादयितुं शक्येति भावः । अप्रसिद्धोयं हेतुरित्याह तत्रेति । प्रसिद्धेति । वापीकापीत्यादिसर्वसंमतेत्यर्थः । तद्वदेति । प्रस्तुतगतेत्यर्थः ॥—

वस्तुतस्तु 'सोऽपूर्वोरसनाविपर्ययविधिस्तत्कर्णयोश्चापलं दृष्टिः सामदविस्मृतस्वपरदिक्किंभूयसोक्तेन वा ॥ पूर्वनिश्चितवानसि भ्रमरहेयद्वारणोद्याप्यसावंतः शून्यकरो निषेव्यत इति भ्रातः कएष ग्रह' इत्याद्यप्रस्तुतप्रशंसोदाहरणे प्रथमप्रतीतादप्रस्तुतवाक्यार्थात्प्रस्तुतवाक्यार्थोऽवगम्यत इत्येतन्नघटते । अप्रस्तुते वारणस्य भ्रमरासेव्यत्वे कर्णचापलमात्रस्य भ्रमरनिराकरणहेतुत्वसम्भवे पिरसनाविपर्ययांतः शून्यकरत्वयोर्हेतुत्वासम्भवेन मदस्य प्रत्युत तत्सेव्यत्व एव हेतुत्वेन च रसनाविपर्ययादीनान्तर्गते हेतुत्वान्वयार्थे वारणपदस्य दुष्प्रभुरूपविषयक्रोडीकारेणैव प्रवृत्तेर्वक्तव्यत्वात् । एवं सत्यपि यद्यप्रस्तुतसंबोधनादिविच्छित्तिविशेषात्तत्राप्रस्तुतप्रशंसाया अतिशयोक्तितोभेदो घटते ॥ तदात्रापि प्रस्तुतंधर्मिणं स्वपदेन निर्दिश्य तत्राप्रस्तुतवर्णनारूपस्य विच्छित्तिविशेषस्य सद्भावात्ततोभेदः सुतरां घटते ॥—

अप्रस्तुतप्रशंसायां कचित्प्रस्तुताप्रस्तुतयोरभेदाध्यवसानमप्यप्रस्तुतवाक्यार्थप्रतीतिका लेदृश्यते । ललितेतु नक्कापीति सुतरामतिशयोक्तितोभेद इत्याह सोऽपूर्व इत्यादिना । रसनाविपर्ययः अग्निशापात्करिणां जिह्वापरिवृत्तिः । पूर्वविपरीताभिधानंच । कर्णचापलं प्रसिद्धं पिशुनप्रतार्यत्वं । मदः प्रसिद्धः गर्वश्च । तेन विस्मृतास्वपरयोर्दिङ्मार्ग आस्ता नाप्तविभागश्च यया सा दृष्टिः वारणो गजो वारकश्च । शून्यः सरंधोधनरहितश्च । करः शृङ्गा हस्तश्च । ग्रह आग्रहः । कुतो न घटते तत्राह अप्रस्तुत इति । एतच्च भ्रमरासेव्यत्व इत्यस्य विशेषणं । भ्रमरनिरासकरणस्येति च कर्णचापलमात्रस्येति च क्रोडीकारः । स्वार्थेन सममभेदाध्यवसायः । अप्रस्तुतसंबोधनादीति । आदिना सारूप्यनिबन्धनप्रस्तुतवाक्यार्थावगतिपरिग्रह अत्रापि ललितालंकारेपि । वर्णनारूपस्येति । चमत्कारितारूपाया विच्छित्तेस्तदवच्छेदकवर्णनारूपत्वमित्यभिप्रायः ॥—

'पश्य नीलोत्पलद्वंद्वान्निस्सरन्ति' 'वापीकापि स्फुरति गगने तत्प

रंसूक्ष्मपद्या'इत्यादितुषुप्रस्तुतस्यकस्यचिद्धर्मिणःस्ववाचकेना
निर्दिष्टत्वादतिशयोक्तिरेवैतेनगतजलसेतुबंधवर्णनादिष्वस
म्बन्धेसंबंधातिशयोक्तिरस्त्वितिशंकापिनिरस्ता । तथासति
कस्त्वंभोःकथयामीत्यादावपितत्प्रसंगात्सारूप्यनिबंधनप्रस्तु
तवाक्यार्थावगतिरूपविच्छित्तिविशेषालंकारांतरकल्पनंत्वि
हापितुल्यं । तस्मात्सर्वालंकारविलक्षणमिदंललितं । यथा
वा ॥ कसूर्यप्रभवोवंशःकचाल्पविषयामतिः ॥ तितीर्षुर्दुस्तरं
मोहादुडुपेनास्मिसागरं ॥ अत्रापिनिदर्शनाभ्रांतिर्नकार्या ।
अल्पविषययामत्यासूर्यवंशंवर्णयितुमिच्छुरहमितिप्रस्तुतवृ
त्तांतानुपन्यासात्तत्प्रतिबिंबभूतस्यउडुपेनसागरंतितीर्षुरस्मी
त्यप्रस्तुतवृत्तांतस्यवर्णनेनादौविषमालंकारविन्यसनेनचकेव
लंतत्रतात्पर्यस्यगम्यमानत्वात् ॥—

कस्यचिन्नेत्रद्वंद्वादेः । स्ववाचकेननेत्रादिपदेन । अनिर्दिष्टत्वादप्रतिपादितत्वात् ।
अतिशयोक्तिरस्तीति । अतिशयोक्तिरेवास्तीत्यर्थः । तत्प्रसंगात्संबोध्यल्लोच्चारयि
तृत्वयोरसंबंधेपिसंबंधवर्णनादतिशयोक्तिमात्रप्रसंगात् । अलंकारांतरंकस्त्वमिद्यादाव
प्रस्तुतप्रशंसाप्रकृतेतुललितमिति । तत्प्रतिबिंबेति । प्रस्तुतार्थप्रतिबिंबरूपस्याप्र
स्तुतार्थस्येत्यर्थः । आदौपूर्वार्द्धे । विषमेति । स्वमतिस्वर्यवंशयोरसंताननुरूपत्वरूपे
त्यर्थः । तात्पर्यस्यतादृशमतिकरणकसूर्यवंशवर्णनेच्छाभिप्रायस्य ॥—

यथावा ॥ अनायिदेशःकतमस्त्वयाद्यवसंतमुक्तस्यदशांव
नस्य॥त्वदाप्तसंकेततयाकृतार्थाश्राव्यापिनानेनजनेनसंज्ञा॥
अत्रकतमोदेशस्त्वयापरित्यक्तःइतिप्रस्तुतार्थमनुपन्यस्यवसं
तमुक्तस्यवनस्यदशामनायीतितत्प्रतिबिंबभूतार्थमात्रोपन्या
साल्ललितालंकारः ॥ १२७ ॥

अनायीति । नलंप्रतिदमयंसाउक्तिः । हेनलअद्यत्नयाकतमोदेशोषसंतमुक्तस्यवनस्य
दशामनायिप्रापितः । त्वयिप्राप्तसंकेततयाकृतार्थासंज्ञानामाप्यनेनमल्लक्षणेनजनेननश्रा
व्यानश्रवणार्हाअपितुश्राव्यैवेति । अत्रचतादृशवनदशारूपस्याप्रस्तुतार्थस्यप्रस्तुतेदे
शेकथनात्प्रस्तुतवृत्तांतस्योक्तरूपस्यप्रतीतिः । नचात्रवारणेंद्रलीलामितिवत्पदार्थनि
दर्शनायुक्तेतिवाच्यं । तत्रपूर्वार्धेनप्रकृतवृत्तांतोपादानेनसादृश्यपर्यवसानरूपनिदर्शना
सत्वेप्यत्रतदनुपादानेनतद्व्यंग्यताप्रयुक्तविच्छित्तिविशेषवत्त्वेनललितालंकारस्यैवोचित

त्वात् । एतेनदशापदलक्षितनिःश्रीकत्वरूपकार्यद्वारेणकारणस्वराजकर्तृकत्यागकर्मल
स्याभिधानात्पर्यायोक्तमित्यपिनिरस्तं उपधेयसंकरेप्युपाधेरसंकराच्चेतिसंक्षेपः ॥ २७ ॥
इत्थलंकारचंद्रिकायांललितप्रकरणम् ॥

उत्कंठितार्थसंसिद्धिर्विनायत्नं प्रहर्षणं ॥ तामे
वध्यायतेतस्मैनिमृष्टासैवदूतिका ॥ १२८ ॥

उत्कंठाइच्छाविशेषः । 'सर्वेन्द्रियसुखास्वादोयत्रास्तीत्यभिमन्य
ते ॥ तत्प्राप्तीच्छासंसंकल्पा मुत्कंठा कवयोविदुः' इत्युक्तलक्षणा
त्तद्विषयस्यार्थस्यतदुपायसंपादनयत्नं विनासिद्धिः प्रहर्षणं । उ
दाहरणं स्पष्टं । यथावा ॥ मेघैर्मंदुरमंबरंवनभुवःश्यामास्तमा
लद्रुमैर्नक्तंभीरुरयंत्वमेवतदिमंराधेगृहंप्रापय ॥ इत्थंनंदनिदे
शतश्चलितयोः प्रत्यध्वकुंजद्रुमंराधामाधवयोर्जयंतियमुनाकू
लेरहःकेलयः ॥ अत्रराधामाधवयोः परस्परमुत्कंठितत्वं प्रसिद्ध
तरमग्रेचग्रंथकारेणनिबद्धमित्यत्रोदाहरणेलक्षणानुगतिः १२८ ॥

तामेवेति । दूतिकामेवेत्यर्थः । निमृष्टाप्रेषिता । संसंकल्पांमनोरथसहितां । मेघैरिति ।
मेदुरंतुंदिलं नक्तंरात्रिरस्तीतिशेषः । नंदनिदेशतो नंदस्याज्ञावशात् । प्रत्यध्वकुंजद्रुम
मध्वसंबंधिकुंजद्रुमंद्रुमंप्रति । ग्रंथकारेणगीतगोविंदकृता ॥ १२८ ॥

वाञ्छितादधिकार्थस्यसंसिद्धिश्चप्रहर्षणं ॥ दी
पमुद्योजयेद्यावत्तावदभ्युदितोरविः ॥ १२९ ॥

स्पष्टं । यथावा ॥ चातकस्त्रिचतुरान्पयःकणान्याचतेजलधरं
पिपासया ॥ सोपिपूरयतिविश्वमंभसाहंतहंतमहतामुदारता १२९

चातकइति । यत्तुचातकस्यत्रिचतुरकणमात्रार्थितयाजलदकर्तृकेणांभसाविश्वपूर
णेनहर्षाधिक्याभावादयुक्तमुदाहरणमितितत्तुच्छं । हेत्तुसिद्धेः । नहिश्चुदुपशमायत
त्पर्याप्तान्नमात्रार्थिनस्तदधिकान्नलाभेहर्षाधिक्यं नास्तीतिवक्तुं शक्यते । तदानीमुपयो
गाभावेपिस्वस्यैवकालांतरेतदुपयोगसत्त्वात् । नचचातकस्यजलसंग्रहानुपयोगाद्वैष
म्यंशंकनीयं । चातकवृत्तांतस्याप्रस्तुततयातद्व्यंगेप्रस्तुततादृयाचकवृत्तांतिकाव्यस्यपर्य
वसानादिति ॥ १२९ ॥

यत्नादुपायसिद्धयर्थात्साक्षालाभःफलस्यच ॥ निध्नं
जनौषधीमूलंस्वनतासाधितोनिधिः ॥ १३० ॥

फलोपायसिद्धयर्थद्यत्नान्मध्येउपायसिद्धिमनपेक्ष्यसाक्षात्फलस्यैवलाभोपिप्रहर्षणम् । यथानिध्यंजनसिद्धयर्थमूलिकांस्वनतस्तत्रैवनिधेर्लाभः । यथावा ॥ उच्चित्यप्रथममधस्थितंमृगाक्षीपुष्पौघंश्रितविटपंग्रहीतुकामा ॥ आरोहुंपदमदधादशोकयष्टावामूलंपुनरपितेनपुष्पिताभूत् ॥ अत्रपुष्पग्रहणोपायभूतारोहणसिद्धयर्थात्पदनिधानात्तत्रैवपुष्पग्रहणलाभः १३०

तृतीयंप्रभेदमाह । यत्नादिति । प्रहर्षणमित्यनुवर्तते । निध्यंजनेति । निधिदर्शनसाधनंयदंजनंतत्साधनौषधीमूलमित्यर्थः । साधितोलब्धः । उच्चित्येति । अधःस्थितंवृक्षस्याधोदेशेस्थितं । अवस्थितमितिपाठेसमीपाशोकयष्टाववस्थितमित्यर्थः । श्रिताआश्रिताविटपाःशाखायेनेतिपुष्पौघविशेषणम् । अदधादाहितवती यष्टिःस्कंधः तेनपादाघातेन । पुनरप्यामूलंपुष्पिताभूदर्थदशोकयष्टिः । अत्रचतदसाध्यकयत्नात्तल्लाभइतिप्रकारत्रयसाधारणंसामान्यलक्षणंबोध्यं ॥ १३० ॥ इतिप्रहर्षणम् ॥

इष्यमाणविरुद्धार्थसंप्राप्तिस्तुविषादनम् ॥ दी

पमुद्योजयेद्यावन्निर्वाणस्तावेदेवसः ॥ १३१ ॥

यथावा ॥ रात्रिर्गमिष्यतिभविष्यतिसुप्रभातंभास्वानुदेष्यतिहसिष्यतिपंकजश्रीः ॥ इत्थंविचिंतयतिकोशगतेद्विरेफेहाहंतहंतनलिर्निगजउज्जहार ॥ १३१ ॥

इष्यमाणविरोधोयोऽर्थस्तत्संप्राप्तिर्विषादनमलंकारः । उद्योजयेदुद्दीप्तंकुर्यात् । उद्योजयेद्यावदित्यनेनतदिच्छामात्रंनतुतत्करणमितिविषमाद्भेदः । एवमग्निमोदाहरणेपीच्छामात्रंनलिष्टोत्पत्त्यनुकूलाचरणमिति ॥ १३१ ॥ इतिविषादनम् ॥

एकस्यगुणदोषाभ्यामुल्लासोन्यस्यतौयदि ॥ अपि

मांपावयेत्साध्वीस्नात्वेतीच्छतिजान्हवी ॥ १३२ ॥

काठिन्यंकुचयोःस्त्रुष्टुवांछत्यःपादपद्मयोः ॥ निन्दं

तिचविधातारंत्वद्वाटीष्वरियोषितः ॥ १३३ ॥

तदभाग्यंधनस्यैवयन्नाश्रयतिसज्जनम् ॥ लाभो

यमेवभूपालसेवकानांनचेद्वधः ॥ १३४ ॥

यत्रकस्यचिद्गुणेनान्यस्वगुणोदोषेणदोषोगुणेनदोषोदोषेणगु

णोवावर्ण्यतेसउल्लासः। द्वितीयाद्धमाद्यस्योदाहरणम्। तत्रप
तिव्रतामहिमगुणेनतदीयस्नानतोगंगायाःपावनत्वगुणोवर्णि
तः। द्वितीयश्लोकेद्वितीयस्योदाहरणम्। तत्रराज्ञोधाटीषुव
नेपलायमानानामरातियोषितांपादयोर्धावनपरिपन्थिमाद्व
दोषेणतयोःकाठिन्यमसृष्ट्वाव्यर्थंकुचयोस्तत्सृष्टवतोधातुर्निद्य
त्वदोषोवर्णितः। तृतीयश्लोकस्तृतीयचतुर्थयोरुदाहरणम्।
तत्रसज्जनमहिमगुणेनधनस्यतदनाश्रयणंदोषत्वेनराज्ञःक्रौर्य
दोषेणतत्सेवकानांवधंविनाविनिर्गमनंगुणत्वेनवर्णितं॥—

एकस्येति। एकस्यगुणदोषाभ्यामन्यस्यतौगुणदोषौयदिभवतस्तदोल्लासालंकारः।
अपीति। अपिसंभावनायम्। साध्वीपतिव्रतास्नात्तामांपावयेदितिजान्हवीश्छती
त्यन्वयः। तवधाटीषुयुद्धयात्रासुकुचयोः। सृष्टंकाठिन्यंपादपद्मयोर्वीछंत्योरियोषितो
विधातारंनिंदंतीत्यन्वयः। स्रष्टुमितिपाठेकुचयोःकाठिन्यंपादयोःस्रष्टुमिच्छंत्यइत्यन्व
यः। लाभोयमिति। भूपालसेवकानामयमेवलाभोयदिवधोभवतीत्यन्वयः॥—

अनेनैवक्रमेणोदाहरणांतराणि॥यदयंरथसंक्षोभादंसेनांसोनि
पीडितः॥ एकःकृतीमदंगेषुशेषमंगंभुवोभरः॥ अत्रनायिका
सौंदर्यगुणेनतदंसनिपीडितस्यस्वांसस्यकृतित्वगुणोवर्णितः।
लोकानंदनचंदनद्रुमसखेनास्मिन्वनेस्थीयतांदुर्वैशैःपरुषैरसा
रहृदयैराक्रांतमेतद्वनं॥ तेह्यन्योन्यनिर्घर्षजातदहनज्वालाव
लीसंकुलानस्वान्येवकुलानिकेवलमिदंसर्वदहेयुर्वनं॥ अत्रवे
णुनांपरस्परसंघर्षणसंजातदहनसंकुलत्वदोषेणवननाशरूप
दोषोवर्णितः। दानार्थिनोमधुकरायदिकर्णतालैर्दूरीकृताःकरि
वरेणमदांधबुध्या॥ तस्यैवगंडयुगमंडनहानिरेषाभृंगाःपुनर्वि
कचपद्मवनेचरंति अत्रभ्रमरणामलंकरणत्वगुणेनगजस्यत
त्प्रतिक्षेपोदोषत्वेनवर्णितः। आघ्रातंपरिचुंबितंपरिमुहुर्ली
ढंपुनश्चर्वितंत्यक्तंवाभुविनीरसेनमनसातत्रव्यथांमाकृथाः॥
हेसद्रत्नतवैवेदेवकुशलंयद्वा नरेणादरादन्तःसारविलोकनव्य
सनिनाचूर्णीकृतंनाश्मना॥अत्रवानरस्यचापलदोषेणरत्नस्य

चूर्णनाभावोगुणत्वेनवर्णितः । अत्रप्रथमचतुर्थयोरुल्लासोन्व
र्थः ॥ मध्यमयोश्छत्रिन्यायेनलाक्षणिकः ॥ १३४ ॥

यदयमिति । रथस्यसंक्षोभाच्चलनाद्यदयमसौऽसेनार्थाद्व्यतायानिपीडितःसंगृष्टो
ममांगेषुमध्येसएवैकःकृतीकुशलः । अवशिष्टमंगंभूमेर्भारमित्यर्थः । दुर्वैशैर्दृष्ट्वेषुभिर्दु
ष्कुलैश्चेसादिःश्लेषोबोध्यः । वननाशरूपोवनसंबंधिनाशरूपः । वनस्येतियुक्ततरःपाठः ।
तत्प्रतिक्षेपोभ्रमरनिरासोगजस्यदोषत्वेनेतिसंबधः । आघ्रातमिति । मुहुःपरिलीढ
मास्वादितम् । नीरसेनमनसाकरणभूतेन वानरेणकर्त्रा । तत्रतस्मिन्सति । विचारणव्य
सनिनाविचारणतत्परेण । अश्मनापाषाणेन । प्रथमचतुर्थयोगेनगुणदोषेणवागुणइति
भेदयोः । उल्लासउल्लासशब्दः । अन्वर्थइति । उत्कष्टोल्लासःसुखंयत्रेसर्थानुगतइत्य
र्थः । छत्रिन्यायेनेति । केषुचिच्छत्रसंबंधाच्छत्र्यच्छत्रिसमुदायेछत्रिणोयांतीतिवदित्य
र्थः ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांउल्लासः ॥

ताभ्यांतौयदिनस्यातामवज्ञालंरुतिस्तुसा ॥ स्वल्प
मेवांबुलभतेप्रस्थंप्राप्यापिसागरं ॥ मीलंतियदिपद्मा
निकाहानिरमृतद्युतेः ॥ १३५ ॥

ताभ्यांगुणदोषाभ्यां । तौगुणदोषौ । अत्रकस्यचिद्गुणेनान्यस्य
गुणालाभेद्वितीयार्थमुदाहरणं । दोषेणदोषस्याप्राप्तौतृतीयार्थं ।
यथा । मदुक्तिश्चेदंतर्मदयतिसुधीभूयसुधियःकिमस्यानामस्या
दरसपुरुषानादरभरैः ॥ यथायूनस्तद्वत्परमरमणीयापिरमणी
कुमाराणामंतःकरणहरणंनैवकुरुते ॥ त्वंचेत्संचरसेवृषेणल
घुताकानामदिग्दन्तिनांव्यालैःकंकणभूषणानिकुरुषेहानिर्न
हेन्नामपि ॥ मूर्धन्यंकुरुषेसितांशुमयशःकिन्नामलोकत्रयीदी
पस्यांबुजबांधवस्यजगतामीशोसिकिंब्रूमहे ॥ अत्राद्येकवितार
मणीगुणाभ्यामरसबालकयोहृदयोल्लासरूपगुणाभावोवर्णि
तः । द्वितीयेपरमेश्वरानंगीकरणदोषेणदिग्गजादीनांलघुतादि
दोषाभावोवर्णितः ॥ १३५ ॥

प्रस्थंप्रस्थपरिमाणपात्रं । मदुक्तिरिति । ममोक्तिःकवितासुधियोतः करणंसुधी
भूयामृतीभूयचेन्मदयतितोषयतितदाऽस्यामदुक्तेःअरसानानीरसानाम्पुरुषाणामनादर
समूहैःकिंनामस्यान्नाकिंचिदित्यर्थःकचिदलसेतिपाठः । परमरमणीयापि । केव . रम

णीस्त्रीयूनस्तरुणस्ययथांतःकरणहरणंकुरुतेतद्वत्कुमाराणांबालानामित्यन्वयः। त्वंचेदि
ति । शिवंप्रतिकस्यापिकवेरुक्तिः । जलांशुंचंद्रपक्षेजडांशुं । अंबुजबांधवःसूर्यः । उल्ला
सरूपगुणाभावउल्लासरूपस्यगुणस्याभावः ॥ १३५ ॥ इत्यवज्ञाप्रकरणम् ॥

दोषस्याभ्यर्थनानुज्ञातत्रैवगुणदर्शनात् ॥ विप

दःसंतुनःशश्वद्यासुसंकीर्त्यतेहरिः ॥ १३६ ॥

यथावा ॥ मय्येवजीर्णतांयातुयत्त्वयोपकृतंहरे॥नरःप्रत्युपका
रार्थीविपत्तिमभिकांक्षति॥इयंहनुमंतंप्रतिराधवस्योक्तिः। अत्र
प्रत्युपकाराभावोदोषस्तदभ्युपगमेहेतुर्गुणोविपत्त्याकांक्षाया
अप्रसक्तिः। साचव्यतिरेकमुखप्रवृत्तेनसामान्येनविशेषसमर्थ
नरूपेणार्थीतरन्यासेनदर्शिता । यथावा ॥ ब्रजेमभवदंतिकं
प्रकृतिमेत्यपैशाचिकींकिमित्यमरसंपदःप्रमथनाथनाथामहे॥
भवद्भवनदेहलीविकटतुंडदंडाहतित्रुटन्मुकुटकोटिभिर्मघवदा
दिभिर्भूयते ॥ १३६ ॥

दोषस्येति । अभ्यर्थनाइच्छा । तत्रैवदोषएव । अनुज्ञेतिलक्ष्यनिर्देशः। शश्वन्निरंत
रसंकीर्त्यतइत्यनेनान्वयि । मय्येवेति । जीर्णतांप्रत्युपकाराक्षमतांहरिशब्दोवानरार्थः।
व्यतिरेकमुखेति । वैधर्म्यमुखेसर्थः । अस्यचार्थीतरन्यासेनेत्यनेनान्वयः । दर्शितेति ।
वैधर्म्यविपर्ययेप्रत्युपकारानभिलाषीविपत्तिनाकांक्षतीत्यर्थपर्यवसानादितिभावः । ब्र
जेमेति । हेप्रमथनाथहरपैशाचिकींपिशाचसंबन्धिनींप्रकृतिंपिशाचतामेत्यप्राप्यभ
वतोंतिकंसमीपदेशंभजेम । अमरसंपत्तीःकिमितिप्रार्थयामहे । यतोमघवदादिभिर्निद्र
प्रमुखैरपिभवद्भवनदेहलीवुविकटतुंडस्यवक्रतुंडस्यदंडाघातैःस्फुटन्मुकुटाग्रैर्भूयतइत्यर्थः
॥ १३६ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायामनुज्ञाप्रकरणं ॥

लेशःस्यादोषगुणयोर्गुणदोषत्वकल्पनं ॥ अखिले

षुविहंगेषुहंतस्वच्छंदचारिषु ॥ शुक्लपंजरबंधस्तेम

धुराणांगिरांपलम् ॥१३७॥

दोषस्यगुणत्वकल्पनंगुणस्यदोषत्वकल्पनंचलेशः । उदाहर
णंराज्ञोभिमतेविदुषिपुत्रेचिरंराजधान्याम्प्रवसतितद्दर्शनोत्कं
ठितस्यगृहेस्थितस्यपितुर्वचनमप्रस्तुतप्रशंसारूपं । तत्रप्रथमा
र्थेइतरविहगानामवकृत्वदोषस्यस्वच्छंदचरणानुकूलतयागुण

त्वंकल्पितमाद्वितीयार्धेमधुरभाषित्वस्यगुणस्यंपजरबंधहेतुत
यादोषत्वंकल्पितं । नचात्रव्याजस्तुतिराशंकनीया । नह्यत्र
विहगांतराणांस्तुतिव्याजेननिंदायांशुकस्यनिंदाव्याजेनस्तु
तौचतात्पर्यं । किंतुपुत्रदर्शनोत्कंठितस्यदोषगुणयोर्गुणदोष
त्वाभिमानएवात्रश्लोकेनिबद्धः ॥—

लेशइतिलक्ष्यनिर्देशः । प्रवसतीतिसतिसप्तम्यंतं । शुकस्यनिंदायानिंदाव्याजेन
स्तुतौचेत्यन्वयः ॥—

यथावा ॥ संतःसच्चरितोदयव्यसनिनःप्रादुर्भवद्यंत्रणाःस
र्वत्रैवजनापवादचकिताजीवंतिदुःखंसदा ॥ अव्युत्पन्नमतिः
कृतेननसतानैवासताव्याकुलौयुक्तायुक्तविवेकशून्यहृदययोध
न्योजनःप्राकृतः ॥ दंडीत्वत्रोदाजहार । “युवैषगुणवान्राजा
योग्यस्तेपतिरूर्जितः ॥ रणोत्सवेमनःसक्तंयस्यकामोत्सवाद
पि॥चपलोनिर्दयश्चासौजनःकिंतेनमेसखि ॥ आगःप्रमार्जना
यैवचाटवोयेनशिक्षिताः॥” अत्राद्यश्लोकेराज्ञोवीर्योत्कर्षस्तु
तिः । कन्यायानिरंतरसंभोगनिर्विवर्तिषयादोषत्वेनप्रतिभास
तामित्यभिप्रेत्यविदग्धयासख्याराजप्रकोपपरिजिहीर्षयासए
वदोषोगुणत्वेनवर्णितः । उत्तरश्लोकेसखीभिरुपदिष्टंमानंकर्तु
मशक्तयापितदग्रतोमानपरिग्रहानुगुण्यंप्रतिज्ञायतदनिर्वाह
माशंकमानयासखीनामुपहासम्परिजिहीर्षत्यानायिकयाना
यकस्यचाटुकारितागुणएवदोषत्वेनवर्णितः । नचाद्यश्लोकेस्तु
तिर्निंदापर्यवसायिनी द्वितीयश्लोकेनिंदास्तुतिपर्यवसायिनी
तिव्याजस्तुतिराशंकनीया ॥—

संतइति । सच्चरितस्योदयोदृढिःस्तद्व्यसनिनस्तत्पराःप्रादुर्भवद्यंत्रणंस्वेच्छाचर
णनिरोधेयेषांति । सर्वत्रैवविषये । दुःखमितिक्रियाविशेषणं । अव्युत्पन्नमतिरनिपु
णमतिः । सतासमीचीनेन कृतेनाचरणेन प्राकृतोनीचः युवैषइति । वरार्थिनींक
न्यकांप्रतिसखीवचनं । चपलइत्यादिचनायिकायाःसखींप्रति । उत्सेकइतिपाठेप्युक्त
र्षएवार्थः । कन्यायादोषत्वेनभासतामित्यन्वयः । निर्वर्तितुमिच्छानिर्विवर्तिषातद्व
पदोषत्वेनेत्यर्थः । निर्विवित्सोरितिपाठेराज्ञोविशेषणं ॥—

राजप्रकोपादिपरिहारार्थमिहनिंदास्तुत्योरन्याविदिततयाले
शतएवोद्धाटनेनततोविशेषादिति। वस्तुतस्त्विहव्याजस्तुति
सद्भावोपिनदोषः । न ह्येतावतालेशमात्रस्यव्याजस्तुत्यंतर्भा
वःप्रसज्यते । तदसंकीर्णयोरपिलेशोदाहरणयोर्दर्शितत्वात् ।
नापिव्याजस्तुतिमात्रस्यलेशांतर्भावःप्रसज्यते । भिन्नविषय
व्याजस्तुत्युदाहरणेषु 'कस्त्वंवानररामचंद्रभवनेलेखार्थसंवा
हको।यद्वक्त्रमुहुरीक्षसेनधनिनांब्रूषेनचाटूनमृषा' इत्यादिषुदोष
गुणीकरणस्यगुणदोषीकरणस्यचाभावात् । तत्रान्यगुणदोषा
भ्यामन्यत्रगुणदोषयोःप्रतीतेः ॥—

कुतस्ताहिगुणत्वेनवर्णनंतत्राह राजप्रकोपेति । अन्येनाविदितंयथास्यादितिक्रिया
विशेषणं । लेशतएवेति । तदुक्तं दंडिनैव । 'लेशमेकेविदुर्निंदास्तुतिंवालेशतःकृतामिति' ।
लेशमात्रस्येतिकृत्स्नार्थकं । उदाहरणयोरखिलेष्विषयाद्योः । भिन्नविषयेति । अन्यनिं
दयान्यस्यस्तुतिरन्यस्तुत्यान्यनिंदेत्सेवमादिरूपेस्यर्थः ॥—

विषयैक्येपि 'इंदोर्लक्ष्मत्रिपुरजयिनःकंठमूलंमुरारिर्दिङ्ना
गानांमदजलमपीभांजिगंडस्थलानि ॥अद्याप्युर्वीवलयतिल
कश्यामलिघ्नानुलिघ्नान्याभासन्तेवदधवलितंकिंयशोभिस्त्व
दीयैः' इत्याद्युदाहरणेषुलेशास्पर्शनात्। तत्रहींदुलक्ष्म्यादीनांध
वलीकरणाभावदोषएवगुणत्वेननपर्यवस्यति। किंतुपरिसंख्या
रूपेणततोन्यत्सर्वधवलितमित्यन्योगुणःप्रतीयते । क्वचिद्व्या
जस्तुत्युदाहरणेषुगुणदोषीकरणसत्वेऽपिस्तुतेर्विषयान्तरमपि
दृश्यते । यथा ॥ सर्वदासर्वदोसीतिमिथ्यासंस्तूयतेबुधैः॥ ना
रयोलेभिरेष्टृष्टंनवक्षःपरयोषितः॥ अत्रहिवाच्ययानिंदयापरि
संख्यारूपेणततोन्यत्सर्वमर्थिनामभिमतन्दीनारादिदीयतेइ
तिस्तुत्यंतरमपिप्रतीयते । एवंचयेषूदाहरणेषुकस्तेशौर्यमदोयो
द्धुमित्यादिषुगुणदोषादिषुगुणदोषीकरणादिकमेवव्याजस्तु
तिरूपतयावतिष्ठते तत्रलेशव्याजस्तुत्योःसंकरोस्तु । इत्थमे
वहिव्याजस्तुत्यप्रस्तुतप्रशंसयोरपिप्राक्संकरोवर्णितः॥१३७॥

ननु तथाप्येकविषयव्याजस्तुतिर्नलेशाद्भिद्येतेसाशङ्क्याह विषयैक्येपीति । लेशा
स्पर्शनादिसंग्रहेनेनान्वयः । इंदोरिति । हेउर्वीवलयतिलकरूपराजन् त्वदीर्यैर्यशोभिः
किं धवलितंतद्वद यतोद्यापिइंदुलक्ष्म्यादीनिश्यामलिम्नाश्यामवर्णेनानुलिप्तान्याभासं
तेइत्यन्वयः । लक्ष्मलाञ्छनं । दिङ्नागानांदिग्गजानांमदजलमेवमपीतद्भ्राजितशुक्ता
नि । परिसंख्येति । एतान्येवश्यामानीसेवंपरूपेस्यर्थः । विषयांतरंदोषीकृताद्भिन्नगुणरूप
मालंबनं । सर्वदेति । अरयःपृष्ठमर्थात्तवनलेभिरेऽप्राप्तवतःपलायनाभावात् । दीना
रःपरिमाणविशेषपरिच्छिन्नासुवर्णमुद्रा । एवंचलेशव्याजस्तुत्योरलंकीर्णविषयसत्वेचगु
णदोषीकरणादिकमित्यादिपदेनदोषगुणीकरणसंग्रहः । येष्वित्युपक्रममात्रेतिपाठोयु
क्ततरःअत्रेसपियुक्तएवाइदमोपियच्छब्दार्थपरामर्शकत्वात् ॥ ३७ ॥ इतिलेशालंकारः॥

सूच्यार्थसूचनंमुद्राप्रकृतार्थपरैःपदैः ॥ नितं

वगुर्वीतरुणीद्वयुग्मविपुलाचसा ॥ १३८ ॥

अत्र नायिकावर्णनपरेणयुग्मविपुलापदेनास्यानुष्ठुभोयुग्मवि
पुलानामत्वरूपसूच्यार्थसूचनंमुद्रा । यद्यप्यत्रग्रंथेवृत्तनाम्नोना
स्तिसूचनीयत्वंतथाप्यस्योत्तराद्धस्यलक्ष्यलक्षणयुक्तच्छंदःशा
स्त्रमध्यपातित्वेन तस्यसूचनीयत्वमस्तीतितदभिप्रायेणलक्ष
णंयोज्यं । एवंनवरत्नमालायांतत्तद्रत्ननामनिवेशेनतत्तन्नामक
जातिसूचनन्नक्षत्रमालायामश्यादिदेवतानामभिर्नक्षत्रसूच
नमित्यादावयमेवालंकारः । एवंनाटकेतुवक्ष्यमाणार्थसूचने
ष्वपि ॥ १३८ ॥

सूच्यार्थेति । सूचनीयस्यार्थस्येत्यर्थः । मुद्रेतिलक्ष्यानिर्देशः । द्वयुग्मविपुलंयस्याः
सा । अत्रग्रंथेअस्मिन्नलंकारग्रंथे । रत्नमालाशब्देनभगवत्स्तुतिपद्यावलीविशेषउच्यते ।
रत्ननामनिवेशेन प्रकृतार्थपररत्नवाचिपदघटनेन । तत्तन्नामकजातिसूचनं तन्ना
मप्रवृत्तिनिमित्तरत्नजातिसूचनं । नक्षत्रमालाशब्दार्थोपिपूर्वोक्तएव । अश्यादि
देवतानामभिर्नक्षत्राणांतदैवत्यानांसूचनंबोध्यं । वक्ष्यमाणेति । यथाअनर्घ्यराघवे 'यां
तिन्यायप्रवृत्तस्यतिर्यचोपिसहायताम् । अपंथानंतुगच्छंतंसोदरोपिविमुंचति' इतिसूत्र
धारवचनेनवक्ष्यमाणरावणवृत्तांतसूचनमितिबोध्यं ॥ १३८ ॥ इतिमुद्रालंकारः

क्रमिकंप्रकृतार्थानान्यासरत्नावलीविदुः । चतु
रास्यःपतिलक्ष्म्याःसर्वज्ञस्त्वंमहीपते ॥ १३९ ॥

अत्रचतुरास्यादिपदैर्वर्णनीयस्यब्रह्मविष्णुरुद्रात्मताप्रतीयत
इतिप्रसिद्धसहपाठानांक्रमेणनिवेशनरत्नावली । यथावा ॥र
त्याप्तप्रियलांछनेकठिनतावासेरसालिंगितेप्रल्हादैकरसेक्रमा
दुपचितेभूभृद्गुरुत्वापहे॥कोकस्पर्द्धिनिभोगभाजिजनितानंगे
खलीनोन्मुखेभातिश्रीरमणावतारदशकंबालेभवत्याःस्तने ॥
यथावा ॥ लीलाब्जानानयनयुगलद्राधिमादत्तपत्रःकुंभावैभौ
कुचपरिकरःपूर्वपक्षोचकार ॥ भ्रूविभ्रांतिर्मदनधनुषोविभ्र
मानन्ववादीद्वक्त्रज्योत्स्नाशशधररुचंदूषयामासयस्याः । अ
त्रपत्रदानपूर्वपक्षोपन्यासानुवाददूषणोद्भावनानि बुधजनप्र
सिद्धक्रमेणन्यस्तानि । प्रसिद्धसहपाठानांप्रसिद्धक्रमानुसरणे
प्ययमेवालंकारः ॥—

क्रमिकमिति । प्रकृतार्थानांक्रमिकंप्रसिद्धक्रमानुसारिन्यसनंप्रतिपादनंरत्नावलिर
लंकारः । प्रकृतत्वंचयथाकथंचित्प्रकृतसंबंधत्वंबोध्यं । चतुरेति । चतुरमास्यंस्यसचतु
मुखश्च । रसाप्तेति । हेवालेभवत्याःस्तनेश्रीरमणस्यविष्णोरवतारदशकंभातीत्यन्वयः ।
कीदृशे रतावाप्तप्राप्तप्रियस्यलांछनंचिन्हंनखक्षतांगरागादिकंयेनतथाभूते । कठिनताया
आवासेस्थानभूते । रसेनालिंगिते । प्रकृतालहादैकरसेतत्परे । क्रमाद्वदरामलकादि
परिमाणलाभेनोपचितेप्रवृद्धे । भूभृतांपर्वतानांगुरुत्त्वमपहंतिनाशयतितादृशे ततोपिम
हत्वात् । चक्रवाकस्पर्द्धाशीले तत्सदृशत्वात् । भोगःसुखंशरीरंवातद्भाजि । ज
नितमदने । खेर्ष्विद्विषुलीनाआसक्ताउन्मुखायस्मिन्तादृशे । एतैरेवविशेषणैरव
तारदशकरूपतापिस्तनस्यबोध्या । तद्यथा । रत्याप्राप्तःप्रियःकामस्तस्यलां
छनंमत्स्यस्तद्रूपे । कठिनतायाआवासेकूर्मे । रसयापृथिव्यास्वोद्धरणकालआलिंगिते
वराहे । प्रल्हादेणकोरसःप्रीतिर्यस्यतस्मिन्नृसिहे । क्रमःपादविक्षेपस्तदनुसारेणो
पचितेप्रवृद्धेवामने । भूभृतांराज्ञांगौरवनाशकेभार्गवे । कोकस्पार्द्धिनिनीतावियो
गातुरतयाचक्रवाकशापदेरामे । भोगःफणातद्भाजिशेषवतारेवलभद्रे । जनितमनं
गमंगस्यशरीरस्यविरुद्धंमौनभोगत्यागसमाधिप्रभृतियेनतस्मिन्बुद्धे । खलीनमश्व
स्यवल्गातदुन्मुखेकल्किनीति । क्रमानुसरणेपीति । तथाचप्रसिद्धसहपाठाना
मर्थानान्यसनंरत्नावलिरितिसामान्यलक्षणं । सक्रमाक्रमत्वेतत्प्रभेदावितिभावः ॥—

यथावा ॥ यस्यवन्हिमयोहृदयेषुजलमयोलोचनपुटेषुमा
रुतमयःश्वसितेषुक्षमामयोऽग्नेष्वाकाशमयःस्वान्तेषुपंचमहा

भूतमयोमूर्त्तइवाद्दृश्यतनिहतप्रतिसामंतांतःपुरेषुप्रतापः ।
 एवमष्टलोकपालनवग्रहादीनांप्रसिद्धसहपाठानांयथाकथंचि
 त्प्रकृतोपमानोपरंजकतादिप्रकारेणनिवेशनेरत्नावल्यलंका
 रः प्रकृतान्वयंविनाक्रमिकतत्तन्नाम्नाश्लेषभंग्यानिवेशनेक्रमप्र
 सिद्धरहितानांप्रसिद्धसहपाठानांनवरत्नादीनांनिवेशनेप्यय
 मेवालंकारः ॥ १३९ ॥

यस्येति । यस्यप्रतापःनिहतानांप्रतिशत्रुभूतानामंतःपुरेषुपंचमहाभूतमयोमूर्त्तइवाद्दृश्ये
 तेत्यन्वयः । पंचमहाभूतमयत्वमेवविशेषणैर्दर्शयति । वन्हिमयइत्यादि । अंगेषुक्षमा
 मयः पृथ्वीमयः पीडाभरसहिष्णुत्वात् । स्वांतेष्वंतःकरणेषुआकाशमयः तेषांशू
 न्यताश्रयत्वात् । यथाकथंचिदित्यस्यप्रपंचनंप्रकृतोपमानेत्यादि । उपमानंचोप
 रंजकंचोपमानोपरंजकेतयोर्भावस्तत्ता प्रकृतंप्रत्युपमानताउपरंजकताचेत्यर्थः । उपरं
 जकताचारोप्यमाणता । तदुक्तम् । 'उपरंजकतामेतिविषयीरूपकंतदेति' । तत्रोप
 मानतारविरिवप्रतिदिवसोपजायमानोदयइत्यादिवत् । उपरंजकतातु चतुरास्यइ
 त्याद्युदाहरणेवन्हिमयइत्यादिप्रतापवर्णनेचस्पष्टेति । प्रकृतान्वयंविनेति । मित्र
 चंद्रमुखीबालालोहिताधरपल्लवेत्यादावितिभावः । क्रमिकेत्युपलक्षणम् । तदभावे
 पिगुरुणाजघनेनैषातरुणीमंदगामिनीत्यादावप्ययमलंकारइतिबोध्यं ॥ १३९ ॥ इत्यलं
 कारचंद्रिकायांरत्नावल्यलंकारः ॥

तद्गुणःस्वगुणत्यागादन्यदीयगुणग्रहः ॥ पद्म
 रागायतेनासामौक्तिकंतेऽधरत्विषा ॥ १४० ॥

यथावा ॥ वीरत्वद्रिपुरमणीपरिधातुंपल्लवानिसंसृष्टश्च ॥ नहरति
 वनभुविनिजकररुहरुचिस्वचितानिपांडुपुत्रधियाः ॥ १४० ॥

तद्गुणइति । स्वगुणत्यागादनंतरमन्यदीयगुणग्रहणंतद्गुणालंकारः । पद्मेति । तवना
 सामौक्तिकमधरकांत्यापन्नरागवदाचरतीत्यर्थः । वीरेति । हेवीर त्वदरिकाभिनीवनभु
 विपरिधानंकर्तुंपल्लवानिकरेणसंसृष्टश्चपांडुपुत्रबुद्ध्यानहरतिनगृह्णाति । कीदृ
 शानि । निजकररुहाणांनखानारुच्याश्वेतकांसास्वचितानिव्याप्तानीत्यर्थः ॥ १४० ॥
 इत्यलंकारचंद्रिकायांतद्गुणालंकारः ॥

पुनःस्वगुणसंप्राप्तिःपूर्वरूपमुदाहृतं॥हरकंठां
 शुलिसोपिशेषस्त्वद्यशसासितः ॥ १४१ ॥

यथावा ॥ विभिन्नवर्णागरुडाग्रजेनसुर्यस्यरथ्याःपरितःस्फुरं
त्या॥रत्नैःपुनर्यत्ररुचारुचंस्वामानिन्यिरवंशकरीरनीलैः ॥ अ
यमेवतद्गुणइतिकेचिद्व्यवज-हः ॥ १४१ ॥

पुनरिति । स्वगुणत्यागानंतरंपुनःस्वगुणप्राप्तिःपूर्वरूपमलंकारः । इरेति । नीलोपी
तियुक्तःपाठः । विभिन्नेति । माघेरैवतकगिरिवर्णनं । गरुडाग्रजेनारुणेनविभिन्नवर्णा
मिश्रितवर्णाःसूर्यस्यरथ्याअथायत्रगिरौवंशांकुरवन्नीलैरत्नैःपरितःस्फुरंस्वारुचास्वारु
चंनीलद्युतिमानिन्यिरानीतवंतः । रुचाविभिन्नवर्णाइतिवान्वयः । केचिदिसस्वर
सबीजंतुपद्मरागायतइत्युदाहरणेतद्गुणालंकारो न स्यात् । नचेष्टापत्तिः । अनुभवसिद्धच
मत्कारस्यनिरालंबनत्वापत्तेरित्यूहनीयं । अथवायंतद्गुणएवेत्येवकारक्रमभंगेनकाव्यप्र
काशकारादिमतोपन्यासपरत्वेनव्याख्येयं । तैरत्रतद्गुणस्योदाहृतत्वात् । अत्रहिपूर्वमश्वाना
मरुणगुणत्वनंतरैरैवतकरत्नैरुभयेषांतद्गुणत्वमितितद्गुणद्वयमितितेषामभिमतं १४१

पूर्वावस्थानुवृत्तिश्चविकृतेसतिवस्तुनि ॥ दी

पेनिर्वापितेप्यासीत्कांचीरत्नैर्महन्महः ॥ १४२ ॥

लक्षणेचकारात्पूर्वरूपमितिलक्ष्यवाचकपदानुवृत्तिः । यथा
वा ॥ द्वारंखड्गिभिरावृतम्बहिरपिप्रस्विन्नगण्डैर्गजैरंतःकंचुकि
भिःस्फुरन्मणिधैरध्यासिताभूमयः ॥ आक्रान्तंमहिषीभिरे
वशयनंतत्त्वद्विषांमंदिरेराजन्सैवचिरंतनप्रणयिनीशून्येपिरा
ज्यस्थितिः ॥ १४२ ॥

पूर्वेति । वस्तुनिविकृतेविगतेसत्यपिपूर्वावस्थायाअनुवृत्तिरपिपूर्वरूपमलंकारः ।
महःप्रकाशः । द्वारमिति । हेराजनृतवविद्विषांमंदिरेशून्येपिचिरंतनःप्रणयोयस्याःसैव
राज्यस्यस्थितिर्मर्यादास्तीतिशेषः । यतोद्वारंखड्गिभिर्गण्डकाख्यपशुभिरेवखड्गधा
रिभिरावृतं । बिहिरपिभूमयोमदप्रस्विन्नगण्डैर्गजैरध्यासिताः । अंतःपुरभूमयोविलसन्म
णिधारिभिःकंचुकिभिःसर्पैरेवसौविद्विषैरध्यासिताः । शयनंतत्त्वमहिषीभिर्वनिताभि
रेवमहिषस्त्रीभिराक्रान्तमित्यन्वयः ॥ १४२ ॥ इतिपूर्वरूपालंकारः ॥

संगतान्यगुणामंगीकारमाहुरतद्गुणं ॥ चिरंरा

गिणिमञ्चितेनिहितोपिनरजसि ॥ १४३ ॥

यथावा ॥ गंडाभोगेविहरतिमदैःपिच्छलेदिग्गजानांवैरिस्त्री
णांनयनकमलेष्वंजनानिप्रमार्ष्टि ॥ यद्यप्येषाहिमकरकराद्वैत

सौवस्तिकीतेकीर्तिर्दिक्षुस्फुरतितदपिश्रीनृसिंहक्षितींद्र ॥ ननु
चान्यगुणेनान्यत्रगुणोदयानुदयरूपाभ्यामुल्लासावज्ञालंकरा
भ्यांतद्गुणातद्गुणयोःकोभेदः । उच्यते । उल्लासावज्ञालक्षणयो
र्गुणशब्दोदोषप्रतिपक्षवाची । अन्यगुणेनान्यत्रगुणोदयतदनु
दयौचनतस्यैवगुणस्यसंक्रमणासंक्रमणे किंतुसद्गुरूपदेशेनस
दसच्छिष्ययोर्ज्ञानोत्पत्त्यनुत्पत्तिवत्तद्गुणजन्यत्वेनसंभावित
योर्गुणांतरयोरुत्पत्त्यनुत्पत्ती । तद्गुणाऽतद्गुणयोः पुनर्गुणशब्दो
रूपरसगंधादिगुणवाची । तत्रान्यदीयगुणग्रहणग्रहणेचरक्त
स्फटिकवस्त्रमालिन्यादिन्यायेनान्यदीयगुणेनैवानुरंजनाननु
रंजनेविवक्षिते । तथैवचोदाहरणानिदर्शितानि । यद्यप्यवज्ञा
लंकृतिरतद्गुणश्चविशेषोक्तिविशेषावेव । 'कार्याजनिर्विशेषो
क्तिःसतिपुष्कलकारणे'इतितत्सामान्यलक्षणाक्रांतत्वात् । त
थाप्युल्लासतद्गुणप्रतिद्वंद्विनाविशेषाकारेणालंकारांतरतयापरि
गणितावितिध्येयं ॥ १४३ ॥

संगेतेति । संगतःस्वसंबद्धोऽन्यःपदार्थस्तद्गुणानंगीकारमतद्गुणालंकारमाहुः । चि
रमिति । 'रागिण्यनुरागिणिमंजिष्ठादिरंजनद्रव्ययुक्तेच । निहितोपित्वंनरज्जसिरक्तो
नुरागयुक्तश्चनभवसीति'श्लिष्टं । गंडेति । हे श्रीमन्नृसिंहाख्यभूपतेष्पातवकीर्तिर्मदैःपि
च्छलेपंकिलेदिग्गजानांगंडप्रदेशेयद्यपिविहरति तथैवैरिस्त्रीणांनयनकमलेषुस्थितान्यं
जनानिप्रमार्ष्टिप्रोच्छतितदपितथापिदिक्षुहिमकरस्यचंद्रस्ययत्किरणाद्वैतंतस्यसौवस्तिकी
स्वतीत्याहेत्यर्थेतदाहेतिमाशब्दादिभ्यष्टग्वाच्यइत्यनेनठक्प्रत्ययः । तत्सदृशीतियावत् ।
स्फुरतिप्रकाशतइत्यर्थः । विशेषाकारेणेति प्राकूलक्षितविशेषरूपेणेत्यर्थः ॥ १४३ ॥
इत्यलंकारचंद्रिकायामतद्गुणालंकारः ॥

प्राक्सिद्धत्वगुणोत्कर्षोऽनुगुणःपरसन्निधेः ॥ नी
लोत्पलानिदधतेकटाक्षैरतिनीलतां ॥ १४४ ॥

यथा ॥ कपिरपिचकापिशायनमदमत्तोवृश्चिकेनसंदष्टः । अ
पिचपिशाचग्रस्तःकिंब्रूमोवैकृतंतस्य ॥ अत्रकापित्वजात्यास्व
तःसिद्धस्यवैकृतस्यमद्यादिभिरुत्कर्षः ॥ १४४ ॥

प्रागिति । परसंनिधिवशात्पूर्वसिद्धस्यस्वगुणस्योत्कर्षोऽनुगुणोनामालंकारः । नी
लोत्पलानिकर्णवतंसीकृतानि । कपिरिति । कापिशायनंमद्यं ॥१४४॥ इसनुगुणः॥

मीलितंयदिसादृश्याद्भेदएव नलक्ष्यते ॥ रसो

नालक्षिलाक्षायश्चरणेसहजारुणे ॥ १४५ ॥

यथावा ॥ मल्लिकामाल्यभारिण्यःसर्वांगीणार्द्रचंदनाः ॥ क्षौ
मवत्योनलक्ष्यतेज्योत्स्नायामभिसारिकाः ॥ अत्राद्येचरणा
लक्तकरसयोररुणिमगुणसाम्याद्भेदानध्यवसायः । द्वितीयो
दाहरणेचंद्रिकाभिसारिकाणांधवलिमगुणसाम्याद्भेदानध्यव
सायः ॥ १४५ ॥

मीलितमिति लक्ष्यनिर्देशः । रसइति । स्वभावलोहितेचरणेलाक्षायारसोनालक्षि
नज्ञातः । मल्लिकेति । क्षौमदुकूलंतद्भारिण्यः ॥१४५॥ इसलंकारचंद्रिकायांमीलितं॥

सामान्यंयदिसादृश्याद्विशेषोनोपलक्ष्यते ॥ पद्मा

करप्रविष्टानांमुखंनालक्षिसुभ्रुवाम् ॥ १४६ ॥

यथावा ॥ रत्नस्तंभेषुसंक्रांतैःप्रतिबिंबशतैर्वृतः ॥ लंकेश्वरःस
भामध्येनज्ञातोवालिसूनुना॥मीलितालंकारेएकेनापरस्यभि
न्नस्वरूपानवभासरूपंमीलनंक्रियते । सामान्यालंकारेतुभिन्न
स्वरूपावभासेपिव्यावर्तकविशेषोनोपलक्ष्यतइतिभेदः । मी
लितोदाहरणेहिचरणादेर्वस्त्वंतरत्वेनागंतुकंयावकादिनभास
ते । सामान्योदाहरणेतुपद्मानांमुखानांचव्यक्त्यंतरतयाभान
मस्त्येव । यथारावणदेहस्यतत्प्रतिबिंबानांचकिंत्विदंपद्ममि
दंमुखमयंविंबोयंप्रतिबिंबइतिविशेषःपरंनोपलक्ष्यते । अत
एवभेदतिरोधानान्मीलितंतदतिरोधानेपिसाम्येनव्यावर्तका
नवभासेसामान्यमित्युभयोरप्यन्वर्थता । केचित्तुवस्तुद्वयस्य
लक्षणसाम्यात्तयोःकेनचिद्वलीयसातदन्यस्यस्वरूपतिरोधा—
नेमीलितंस्वरूपप्रतीतावपिगुणसाम्याद्भेदतिरोधानेसामान्यं ॥—

सामान्यमिति लक्ष्यनिर्देशः । विशेषोव्यावर्तकधर्मः । पद्मानामाकरः । रत्नस्तंभे
ष्विति । वालिसूनुनांगदेनएकेनचरणज्योत्स्नादिना । अपरस्यलाक्षारसाभिसा
रिकादेः । भिन्नस्वरूपेति । मुखपद्मादेर्भिन्नस्यस्वरूपस्यावभासेपीत्यर्थः । उक्तमेवार्थ

मुदाहरणारूढतयाविशदयतिमीलितोदाहरणेर्हासादिना । वस्त्वंतरत्वेननभासतइत्यन्वयः । तत्प्रतिबिंबानांचव्यक्त्यंतरतयाभानमस्त्येवेत्यनुषंगः । केचिदित्यस्याहुरित्यग्निमेणान्वयः । केचित्प्रकाशकारादयः । तदुक्तं 'समेनलक्ष्मणावस्तुवस्तुनायन्निगृह्यते ॥ निजेनागंतुनावापितन्मीलितमितिस्मृतम्' इति । तयोर्मध्ये एवंचेत्यस्येत्यत्रमीलितालंकारइत्यग्रेतनेनान्वयः ॥—

एवंच 'अपांगतरलेदृशौतरलवक्रवर्णागिरोविलासभरमंथरागतिरतीवकांतंमुखं ॥ इतिस्फुरितमंगकेमृगदृशांस्वतोलीलयातदत्रनमदोदयःकृतपदोपिसंलक्ष्यते' ॥ इत्यत्रमीलितालंकारः । अत्रहिदृक्तरल्यादीनानारीवपुषःसहजधर्मत्वान्मदोदयकार्यत्वाच्चतदुभयसाधारण्यादुत्कृष्टतरल्यादियोगिनावपुषामदोदयस्यस्वरूपमेवतिरोधीयते । लिंगसाधारण्येनतज्ज्ञानोपायाभावात् । मल्लिकामालभारिण्यइत्यादिषुतुसामान्यालंकारइत्याहुः । तन्मतेपद्माकरप्रविष्टानामित्यादौभेदाध्यवसायेपिव्यावर्तकास्फुरणेनालंकारांतरेणभाव्यं । सामान्यालंकारांतरांतरभेदेनवापूर्वस्मिन्मतेस्वरूपतिरोधानेऽलंकारान्तरेणभाव्यंमीलितावांतरभेदेनवा ॥ १४६ ॥

अपांगेति । अपांगस्तरलोययोस्ते । तरलाःसत्तरोच्चारणात्त्वक्वावक्रोक्तिगर्भावर्णायासुताःगिरोवाक्यरूपाः । इतिप्रकारेणमृगदृशामंगकेलीलास्वतःस्वभावात्स्फुरितंप्रकटीभूतंतत्तस्मादत्रांगकेकृतपदःकृतस्थितिः । भेदाध्यवसायेपीति । मुखपद्मयोर्भेदावभासेपीत्यर्थः । व्यावर्तकास्फुरणेनहेतुना । अलंकारांतरेणेति । स्वरूपातिरोधानेनमीलितासंभवद्भेदातिरोधानेनचसामान्यस्याप्यसंभवादितिभावः । सामान्येति । तथाचगुणसाम्याद्विशेषाग्रहइतिसामान्यालंकारसामान्यलक्षणं । विशेषाग्रहश्चकिच्चेदेष्टुमाणेकचिच्चाष्टुह्यमाणइत्याद्यप्रकारांतरगतितरत्रतन्मतेस्यादितिभावः । अवांतरभेदेनवेत्यनंतरभाव्यमित्यनुषज्यते । पूर्वस्मिन्निति । मीलितंयदिसादृश्यादित्यादिपूर्वोक्तचंद्रालोककृन्मतइत्यर्थः । स्वरूपतिरोधानेऽपांगतरलइत्यादिस्वरूपतिरोधानस्थले । अलंकारांतरेणेत्यादि । स्वरूपतोज्ञायमानेसादृश्याद्भेदाग्रहणमीलितमित्संगीकारेप्रथमःपक्षः । सादृश्याद्भेदाग्रहणमिसेतावन्मात्रमीलितलक्षणांगीकारेणद्वितीयइतिभावः ॥ १४६ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांसामान्यमलंकारः ॥

भेदवैशिष्ट्ययोःस्फूर्तावुन्मीलितविशेषकौ ॥ हि

माद्रित्वद्यशोमग्रसुराःशीतेनजानते ॥ लक्षिता

न्युदितेचंद्रेपद्मानिचमुखानिच ॥ १४७ ॥

मीलितन्यायेनभेदानध्यवसायेप्राप्तेकुतोपिहेतोर्भेदस्फूर्तौमी
लितप्रतिद्वंद्वमुन्मीलितं । तथासामान्यरीत्याविशेषास्फुरणे
प्राप्तेकुतश्चित्कारणाद्विशेषस्फूर्तौतत्प्रतिद्वंद्वविशेषकः । क्रमे
णोदाहरणद्वयं । तद्गुणरीत्यापिभेदानध्यवसायप्राप्तावुन्मीलि
तंदृश्यते । यथा ॥ नृत्यद्भर्गादृहासप्रचरसहचरैस्तावकीनैर्य
शोभिर्धावत्यंनीयमानेत्रिजगतिपरितःश्रीनृसिंहक्षितींद्र ॥ ने
दृग्यद्येषनाभीकमलपरिमलप्रौढिमासादयिष्यदेवानांनाभवि
ष्यत्कथमपिकमलाकामुकस्यावबोधः ॥ काकःकृष्णःपिकःकृ
ष्णःकोभेदःपिककाकयोः ॥ वसंतसमयेप्राप्तिकाकःकाकःपिकः
पिकः ॥ इदंविशेषकस्योदाहरणं । अत्रद्वितीयकाकपिकशब्दौ
काकत्वेनज्ञातःपिकत्वेनज्ञातइत्यर्थीतरसंक्रमितवाच्यौ । य
थावा ॥ वाराणसीवासवतांजनानांसाधारणेशंकरलाल्लनेपि ॥
पार्थप्रहारव्रणमुत्तमांगंप्राचीनमीशंप्रकटीकरोति ॥ १४७ ॥

भेदेति । वैशिष्ट्यं वैजात्यं । उन्मीलितंविशेषकश्चक्रमेणालंकारौ । मग्रंभेदाग्रहात्तदंत
र्गतं । लक्षितानीति । संकुचितत्वादितिभावः । सामान्यरीत्यासामान्यालंकारन्याये
न । एवंच 'वेप्रत्नचातुल्यरुचांवधूनांकर्णाग्रतोगंडतलागतानि ॥ भृंगाःसहेलंयदिनाप
तिष्यन्कोवेदयिष्यन्नवपंचकानि॥'इत्यपिविशेषकोदाहरणंबोध्यं । यस्वनुमानालंकारे
णैवगतार्थत्वान्नानयोरलंकारांतरत्वमितितदयुक्तम् । उदाहृतस्थलेभेदविशेषस्फूर्त्योर्वि
शेषदर्शनहेतुकप्रत्यक्षरूपत्वात् । अथापिस्वकपोलकल्पितपरिभाषयाऽनुमानालंकार
तांब्रूषेतथापिसादृश्यमहिम्नाप्रागनवगतयोर्भेदवैजात्ययोस्फुरणात्मनाविशेषाकारेण
मीलितसामान्यप्रतिद्वंद्विनायुक्तमेवालंकारांतरत्वं । अतद्गुणावज्ञयोरिवविशेषोन्त्यलंका
रादित्यलंविस्तरेण । नृसदिति । नृसंकुर्वतोभर्गस्यहरस्ययोऽदृहासस्तत्प्रसरस्यसमू
हस्यविस्तारस्यवासहचरैःसदृशैरित्यर्थः । ईदृक्कीर्त्तिवच्छुक्लपक्षकमलाकामुकोना
भिकमलपरिमलस्यप्रौढिसमृद्धियदिनासादयिष्यन्नाधारयिष्यदित्यन्वयः । यत्तुतद्गु
णस्यात्रनिर्बाधकत्वात्कथं तत्प्रतिद्वंद्वित्वमुन्मीलितस्येतितदनुक्तोपालंभरूपत्वादुपेक्ष्यं ।
तद्गुणेनभेदानध्यवसायमात्रसोक्तत्वात् । वाराणसीति । तृतीयलोचनादिचिन्हेसाधार

णेपिसतीत्यन्वयः । पार्थोर्जुनस्तेनकृतोयःप्रहारस्तेनव्रणोयत्रतादृशमुत्तमांगंशिरः । पूर्व
त्रस्वाभाविकगुणसाम्यमिहत्वांगंतुकगुणसाम्यमितिभेदः ॥ १४७ ॥ इत्युन्मीलितवि
शेषकावलंकारौ ॥

किंचिदाकूतसहितंस्याद्ब्रूढोत्तरमुत्तरं॥यत्रा
सौवेतसीपांथतत्रेयंसुतरासरित् ॥१४८॥

सरित्तरणमार्गं पृच्छंतं प्रतितं कामयमानाया उत्तरमिदं । वेतसी
कुंजे स्वाच्छंद्यमित्याकूतगर्भं । यथावा ॥ ग्रामेऽस्मिन् प्रस्तरप्रायेण
किंचित्पांथविद्यते ॥ पयोधरोन्नतिं दृष्ट्वा वस्तुमिच्छसि चेदसि ॥ आ
स्तरणादिकमर्थयमानं पांथं प्रत्युक्तिरियं । स्तनोन्नतिं दृष्ट्वा रंतुमि
च्छसि चेदसि । अविदग्धजनप्रायेऽस्मिन् ग्रामे कश्चिदवगमिष्य
तीत्येतादृशं प्रतिबंधकं किंचिदपि नास्तीति हृदयं । इदमुन्नेयप्र
श्नोदाहरणं । निबद्धप्रश्नोत्तरं यथा ॥ कुशलं तस्या जीवति कुश
लं पृच्छामि जीवतीत्युक्तं ॥ पुनरपि तदेव कथयसि मृतां नुकथया
मियाश्वसिति ॥ ईर्ष्यामानानंतरमनुत्पन्नायानायिकायाः सखी
मागतां प्रतितस्याः कुशलमिति नायकस्य प्रश्नः । जीवतीति
सख्या उत्तरम् । जीवत्याः कुतः कुशलमिति तदभिप्रायः । अन्य
त्पृष्टमन्यदुत्तरमिति नायकस्य पुनः कुशलं पृच्छामीति प्रश्नः ।
पृष्टस्योत्तरमुक्तमित्यभिप्रायेण जीवतीत्युक्तमिति सख्यावचन
म् । सखीवचनस्याभिप्रायो द्वाटनार्थं पुनरपि तदेव कथयसीति
नायकस्याक्षेपः । मृतां नुकथयामियाश्वसितीति स्वाभिप्रायो
द्घाटनं । सति मरणे खलु तस्याः कुशलं भवति मदागमसमये
पि श्वासेषु संचरत्सुकथं मृतां कथयेयमित्यभिप्रायः ॥ १४८ ॥

किंचिदिति । किंचिदभिप्रायसहितं गूढमुत्तरमुत्तरं नामालंकारः । वेतसीवेतसलता
मुखेन तरितुं योग्या सतुरा । ग्रामइति । प्रस्तरप्रायेपाषाणबहुलेपाषाणतुल्येच ।
प्रायोबाहुल्यतुल्ययोरितिकोशात् । किंचिदास्तरणादिकंसमागमप्रतिबंधकं । पयो
धरो मेघः स्तनश्च । कश्चिदवगमिष्यति ज्ञास्यतीत्येतादृशमित्यादिरूपम् । उन्नेयः कल्प्यः
प्रश्नोयेन तादृशस्योत्तरस्य । ईर्ष्यामानेति । ईर्ष्याहेतुकमानेत्यर्थः । अनुत्पन्नायाः पश्चा
त्तापयुतायाः ॥ १४८ ॥

प्रश्नोत्तरांतराभिन्नमुत्तरंचित्रमुच्यते ॥ केदा

रपोषणरताःकेखेटाःकिंचलंवयः ॥ १४९॥

अत्रकेदारपोषणरताइतिप्रश्नाभिन्नमुत्तरंकेखेटाःकिंचलमिति
प्रश्नद्वयस्यवयवइत्येकमुत्तरम् । उदाहरणांतराणिविदग्धमु
खमंडनेद्रष्टव्यानि ॥ १४९ ॥

प्रश्नोत्तरेति । प्रश्नश्चउत्तरांतरंचप्रश्नोत्तरांतरेताभ्यामभिन्नमुत्तरंचित्रमित्युच्यंतइत्य
र्थः । केदारेति । केदाराणांपोषणे रताः के इति प्रश्नः । केदारस्यक्षेत्रस्यपोषणे रता इति तदेवो
त्तरम् । केखेटाः खे आकाशे अटंतीति प्रश्नस्य यदुत्तरं वयः पक्षिण इति तत्किंचलमिति प्रश्नस्य
यदुत्तरांतरं वयस्ता रूण्यादी तितेनाभिन्नं ॥ १४९ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां मुत्तरमलंकारः ॥

सूक्ष्मंपराशयाभिज्ञेतरसाकूतचेष्टितं ॥ मयिप

द्यतिसाकेशैःसीमंतमणिमावृणोत् ॥ १५०॥

कामुकस्यावलोकनेन संकेतकालप्रश्नभावं ज्ञातवत्याश्चेष्टेयम् ।

अस्संगतेसूर्येसंकेतकालइत्याकूतं । यथावा ॥ संकेतकालमन
संविटंज्ञात्वाविदग्धया ॥ आसीन्नेत्रार्पिताकूतंलीलापद्मंनि
मीलितम् ॥ १५० ॥

सूक्ष्ममिति । पराशयाभिज्ञस्येतरस्मिन्परविषयेसाभिप्रायंचेष्टितंसूक्ष्मालंकारः ।
पराशयाभिज्ञासावितरश्चतस्यसाकूतचेष्टितमर्थात्परविषयइतिचार्थः । संकेतेति । सं
केतकालेमनोयस्यतज्जिज्ञासुभितियावत् । विटंजारं । नेत्राभ्यामर्पितमाकूतंतयस्मिन्ता
दृशंलीलासंबंधिपद्मंनेत्रेत्यादिक्रियाविशेषणंवा ॥ १५० ॥ इतिसूक्ष्ममलंकारः ॥

पिहितंपरवृत्तांतज्ञातुःसाकूतचेष्टितम् ॥ प्रिये

गृहागतेप्रातःकांतातल्पमकल्पयत् ॥ १५१ ॥

रात्रौसपत्नीगृहेजागरणेनश्रांतोसीतितल्पकल्पनाकूतं । यथावा ॥

वक्रस्यंदिस्वेदाबिंदुप्रबंधैर्दृष्ट्वाभिन्नंकुंकुमंकापिकंठे । पुंस्त्वंतन्व्या
व्यंजयंतीवयस्यास्मित्वापाणौखड्गरेखालिलेख ॥ अत्रस्वेदा
नुमितपुरुषायितंपुरुषोचितखड्गलेखनेनप्रकाशितम् ॥ १५१ ॥

पिहितमितिलक्ष्यनिर्देशः । तल्पंशयनम् । वक्रेति । वक्रप्रस्रवणशीलानांस्वे
दाबिंदूनांप्रबंधैर्धाराभिःकंठेभिन्नंलघुकुंकुमंदृष्ट्वाकापिवयस्यासखीस्मित्वास्मितंकृत्वापुं
स्त्वंव्यंजयंतीसतीतन्व्याःपाणौखड्गलेखालिलेखेखन्वयः । सूक्ष्मालंकारेपराभिप्रा

यमवगलसाकूतचेष्टितेनोत्तरसमर्पणं । पिहितालंकारेतुगुहं परवृत्तांतं ज्ञात्वा साकूतचेष्टया
तत्प्रकाशनमिति भेदो बोध्यः ॥ १५१ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां पिहितमलंकारः ॥

व्याजोक्तिरन्यहेतूक्त्या यदाकारस्य गोपनं ॥ स
खिपश्यगृहारामपरागैरस्मिधूसरा ॥ १५२ ॥

अत्र चौर्यरतकृतसंकेतभूपृष्ठलुंठनलग्नधूलिजालस्य गोपनं । य
थावा ॥ कस्यवानभवेद्रोषः प्रियायाः सव्रणधरे ॥ सभृंगंपद्म
माग्रासीर्वारितापिमयाधुना ॥ उपपत्तिना खंडिताधराया
नायिकायाः सकाशमागच्छंतं प्रियमपश्यंत्येव सख्यानायिकां
प्रतिहितोपदेशव्याजेन तं प्रतिनायिकापराधगोपनम् । छे
कान्हुतेरस्याश्चायं विशेषः । तस्यां वचनस्यान्यथानयनेनाप
न्हवः । अस्यामाकारस्य हेतुवन्तरवर्णनेन गोपनमिति ॥ लक्ष
णेलक्ष्यनाम्नि चोक्तिग्रहणमाकारस्य गोपनार्थं हेतुवन्तरप्रत्यायक
व्यापारमात्रोपलक्षणं ॥ —

व्याजोक्तिरितिलक्ष्यनिर्देशः । चौर्यरतेकृतं यत्संकेतभूतभूमिपृष्ठलुंठनमित्यन्वयः ।
उपपत्तिनाजारेण । तस्यां छेकापन्हुतौ ॥—

ततश्च 'आयांतमालोक्य हरिं प्रतोल्यामाल्याः पुरस्तादनुरागमे
का॥ रोमांचकंपादिभिरुच्यमानं भामाजुगूहप्रणमंत्यथैनं' इत्य
त्रापि व्याजोक्तिरेवातत्र ह्यनुरागकृतस्य रोमांचाद्याकारस्य भक्ति
रूपहेतुवन्तरप्रत्यायकेन प्रणामेन गोपनं कृतं । सूक्ष्मपि हितालंका
रयोरपि चेष्टितग्रहणमुक्तिसाधारणव्यापारमात्रोपलक्षणम् ।
ततश्च 'नालिनीदले बलाकामरकतपात्रद्वयदृश्यते शुक्तिः॥ इति
मम संकेतभुवि ज्ञात्वा भावं तदा ब्रवीदालीं' इत्यादिष्वपि सूक्ष्मा
लंकारः प्रसरति । अत्र श्लोके तावत्किमावयोः संकेतस्थानं भ
विष्यतीति प्रश्नाशयं सूचयति कामुकेतदभिज्ञाया विदग्धया त
दासखीं प्रतिसाकूतमुक्तमिति सूक्ष्मालंकारो भवति । यतोत्र ब
लाकायामरकतपात्रप्रतिष्ठितशुक्तयुपमया तस्यानिश्चलत्वेना

श्वस्तत्वं तेन तस्य प्रदेशस्य निर्जनत्वं तेन तदेवावयोः संकेतस्थान
मितिकामुकं प्रति सूचनं लक्ष्यते । न चात्र ध्वनिराशंकनीयः । दूरे व्य-
ज्यमानस्यापि संकेतस्थानप्रश्नोत्तरस्यैवाविष्कृतत्वात् ॥

आयांतमिति । प्रतोल्यां रथ्यायां । एकाकाचिद्रामावनितासख्याः पुरस्ताद्गोमां
चकंपादिभिरनुभावैर्व्यज्यमानमनुरागमेनं हरिं प्रणमंती सती जुगूह गोपितवती सन्वयः ।
सक्ष्यते व्यज्यते ॥—

एवंपिहितालंकारेऽप्युदाहार्यं । इदंचान्यदत्रावधेयं । यत्रासौवे-
तसीपांथेत्यादिषु गूढोत्तरसूक्ष्मपिहितव्याजोक्त्युदाहरणेषु भा-
वो न स्वोक्त्या विष्कृतः किंतु वस्तुसौंदर्यबलाद्बोद्धव्यविशेष-
विशेषिताद्भव्यः । तत्रैव वस्तुतोनालंकारत्वं ध्वनिभावास्पद-
त्वात् । प्राचीनैः स्वोक्त्या विष्करणे सत्यलंकारास्पदतास्तीत्यु-
दाहृतत्वादस्माभिरप्युदाहृतानि । शक्यं हि ‘यत्रासौवेतसीपां-
थतत्रेयं सुतरासरित् ॥ इति पृच्छंतमध्वानं कामिन्याह स सूच-
नं’ इत्याद्यर्थोत्तरकल्पनया भावाविष्करणमित्यतः प्राक्येषु
लिखितोदाहरणेषु संकेतकालमनसंपुंस्त्वं तन्व्याव्यंजयंती भा-
मा जुगुहेति भावाविष्करणमस्ति तेष्वेव तत्तदलंकारइति ॥ १५२ ॥

एवमिति । सूक्ष्मालंकारवदुक्तिरूपव्यापारवर्णनमित्यर्थः । उदाहर्तव्यमिति । य-
था वक्रस्थं दीतिपद्य एव आलीबालांसस्मितं प्राह मंदं मुग्धाक्षित्वा मद्यपश्यामि नाथमित्यु-
त्तरार्धनिर्माणेनाथमित्युक्त्या प्रकाशनमिति बोध्यं । वस्तुसौंदर्येति । वेतसी निकुंजरूप-
वस्तुसौंदर्यस्यार्थः । ध्वनिभावास्पदत्वात् ध्वनिस्तत्र श्रयत्वात् । उपसंहरति अत इति । ये-
ष्वित्यस्य भावाविष्करणमस्तीत्यनेनान्वयः ॥ १५२ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां व्याजोक्तिः ॥

गूढोक्तिरन्योद्देश्यं चेद्यदन्यं प्रतिकथ्यते । वृषा

पेहि परक्षेत्रादायाति क्षेत्ररक्षकः ॥ १५३ ॥

यं प्रतिकिंचिद्वक्तव्यं तत्तदस्यैर्माज्ञायीत तदेव तदन्यं कंचित्प्रति-
श्लेषेणोच्यते चेत्सा गूढोक्तिः । वृषेत्याद्युदाहरणं । परकलत्रं
भुंजानं कामुकं प्रति वक्तव्यं परक्षेत्रे सस्यानि भक्षयंतं कंचिदुक्षाणं
समीपे चरंतानि दिश्य कथ्यते । नेयमप्रस्तुतप्रशंसा । कार्यं

कारणादिव्यंग्यत्वाभावात् । नापिश्लेषमात्रमप्रकृतार्थस्य प्रकृतार्थान्वयित्वेनाविवक्षितत्वात् । तस्य केवलमितरवंचनार्थं निर्दिष्टतया विहितविशेषसद्भावात् ॥—

गूढोक्तिरिति । यदन्योद्देश्यकं वाक्यं तत्तदन्यं प्रतिकथ्यते चेद्गूढोक्तिरलंकारः । क्षेत्रं सस्यादेः कलत्रं च । अपेहिदूरीभव । अविवक्षितत्वादिति । अयं भावः । प्रकृताप्रकृतश्लेषेऽसावुदयमारूढइत्यादावप्रकृतार्थस्य प्रकृतार्थोपमानतयान्वयः । स्त्रीक्रियते सर्वथैव प्रकृतार्थसंबद्धस्याप्रकृतार्थस्य कथनेऽसम्बन्धार्थाभिधायकत्वापत्तेरतः प्रकृतेऽपिश्लेषवादिनाऽप्रकृतस्य प्रकृतसंबन्धोवाच्यः सचनसंभवतिविवक्षाविरहादिति । कुतस्तर्ह्यप्रकृतार्थकथनं तत्राह तस्येति । अप्रकृतार्थस्येत्यर्थः । ननु तादृशविवक्षाविरहेऽपि नानार्थविन्यासमात्रेणास्तु श्लेषएवेत्याशङ्क्याह विहितविशेषेति । तथाच श्लेषसत्त्वेऽपि विहितविशेषाद्गूढोक्तिरवश्यमङ्गीकार्येत्याशयः । अतएव श्लेषमात्रमितितन्मात्रनिराकरणमेवोपक्रान्तं ननु श्लेषनिराकरणमिति ॥—

यथावा ॥ नाथो मे विपणिं गतो न गणयत्येषा सपत्नी च मां त्यक्त्वा मामिह पुष्पिणीति गुरवः प्राप्ता गृहाभ्यन्तरं ॥ शय्यामात्रसहायिनीं परिजनः श्रान्तो न मां सेवते स्वामिन्नागमलालनीय रजनीं लक्ष्मीपतेरक्षमां ॥ अत्र लक्ष्मीपतिनाम्नो जारस्यागमनं प्रार्थयमानायास्तटस्थवंचनाय भगवंतं प्रत्याक्रोशस्य प्रत्यायनं ॥ १५३ ॥

नाथ इति । विपणिः पण्यवीथिका । पुष्पिणी रजस्वला । आगमेन वेदेन लालनीयः स्तुत्य आगमनेन लालनीयश्च रजनीं व्याप्येत्यत्यंतसंयोगे द्वितीया ॥ १५३ ॥ इति गूढोक्तिः ॥

विवृतोक्तिः श्लिष्टगुप्तं कविनाऽऽविष्कृतं यदि ॥

वृषापेहि परक्षेत्रादिति वक्तिसूचनं ॥ १५४ ॥

श्लिष्टगुप्तं वस्तु यथा कथंचित् कविनाऽऽविष्कृतं चेद्विवृतोक्तिः । वृषापेहीत्युदाहरणे पूर्ववद्गुप्तं वस्तु सूचनमिति कविना विष्कृतं । यथावा ॥ वत्सेमागाविषादं श्वसनमुरुजवं संत्यजोर्ध्वप्रवृत्तं कंपः कोवागुरुस्तेकिमिह बलभिदा जृम्भितेनात्र याहि ॥ प्रत्याख्यानं सुराणामिति भयशमनच्छद्मना कारयित्वा यस्मै लक्ष्मीमदाद्वः सदहतुदुरितं मथमुग्धः पयोधिः ॥ इदं परवंचनाय गुप्ताविष्करणं ॥—

श्लिष्टगुप्तमिति । श्लिष्टेत्युपलक्षणम् । अर्थशक्तिमूलगुप्तस्यापि गच्छाम्यच्युतेत्या

दौसंग्राह्यताः । वत्सेइति । वत्सेलक्ष्मिविषादं खेदं हरंच उरुजवं महावेगं उर्ध्वं प्रवृत्तं
श्वसनं श्वासं पवनं च संत्यजकं जलं पातीति तथावरुणः कम्पश्च गुरुर्महान् बृहस्पतिश्च बलं प्रसि
द्धं तद्भिदानाशकेन बलाख्यदैयनाशकेनैन्द्रेण च अत्र श्रीकृष्णसन्निधौ यादृङ् इति प्रकारेण भ
यनिवारणव्याजेन सुराणां प्रत्याख्यानं वर्जनं कारयित्वा मथो मन्थनं तेन मुग्धः पयोधिर्यस्मै
लक्ष्मीमदात्सवोदुरितं दहत्स्वन्वयः । परेति । परवंचनाय गुप्तस्य आविष्क
रणमित्यर्थः ॥—

त्रपागुप्ताविष्करणं यथा ॥ दृष्ट्या केशवगोपरागहतया किंचिन्न दृ
ष्टं मया तेनेह स्वलितास्मिनाथपतितां किन्नामनालंबसे ॥ एक
स्त्वं विषमेषु खिन्नमनसां सर्वा बिलानां गतिर्गोप्यैवंगदितः सले
शमवताद्गोष्ठे हरिर्वश्विरम् ॥ अत्र कृष्णस्य पुरतो विषमेषु परिस्व
लनमभिहितवत्यास्तं कामयमानाया गोपिकाया वचने विषम
पथि स्वलनपतनत्राणसंप्रार्थनरूपेण झटिति प्रतीयमानेनार्थे
न गुप्तं विवक्षितमर्थोत्तरं सलेशं सूचनमित्यनेनाविष्कृतं । एवं
नैषधादिषु चेतो नलं कामयते मदीयमिति दमयंती वाक्यादिक
मप्युदाहरणं । इदं शब्दशक्तिक्रोडीकृतगुप्ताविष्करणम् ॥—

अपेति । लज्जया गुप्तस्येत्यर्थः । दृष्ट्येति । गोपे लयि योराग आसक्तिस्तद्धतयाऽपहृ
तयागवांपरागैर्धूलिभिर्व्याप्तया च गोपेति संबोधनं वा किंचित्समविषमं युक्तायुक्तं
च इह लयि भूमौ च पत्युर्भावं पतितातां पतनं प्राप्तां च । विषमेषुः पंचशरस्तेन खिन्नमनसां
विषमेषु संकटेषु खिन्नमनसां च अबलानां स्त्रीणां बलरहितानां च सलेशं सूचनं गो
ष्ठंगोस्थानम् । चेतो नलमिति । लंकां न अयतेन गच्छतीत्यर्थे नलं कामयते इच्छतीत्यर्थो
गुप्तः तदाविष्करणं च ऋषीणां हृष्टाचेत्यनेनेति बोध्यम् । शब्दशक्तीति शब्दश्लेषवशेने
त्यर्थः । क्रोडीकृतः संगृहीतः ॥—

अर्थशक्तिमूलगुप्तार्थाविष्करणं यथा ॥ गच्छाम्यच्युतदर्शनेन भ
वतः किंतु सिरुपद्यते किंचैवं विजनस्थयोर्हतजनः संभावयत्य
न्यथा ॥ इत्यामंत्रणभंगिसूचितवृथाऽवस्थानस्वेदालसामाश्लि
ष्यन् पुलकोत्करांचिततनुर्गोपी हरिः पातुवः ॥ अत्र गच्छाम्य
च्युतेत्यामंत्रणेन त्वयारंतुं कामेच्छया स्थितं तन्न लब्धमित्यर्थः श
क्तिलभ्यं वस्तु तृतीयपादेनाविष्कृतम् । सर्वमेतत्कविनिबद्धव

क्तृगुप्ताविष्करणोदाहरणं । कविगुप्ताविष्करणं यथा ॥ सुभ्रुत्वं
कुपितेत्यपास्तमशनंत्यक्ताः कथायोषितांदूरादेवविवर्जिताः सुर
भयः स्रग्गंधधूपादयः ॥ कोपं रागिणिमुंचमय्यवनतेदृष्टेप्रसीदा
धुनासत्यंतद्विरहाद्भवंति दयिते सर्वाममांथादिशः ॥ अत्र ताव
दीर्घ्यामानकलुषितदयिताप्रसादनव्यापारविधिः प्रतीयते । दृ
ष्टिरोगार्त्तस्य दृष्टिंप्रत्याक्रोशोविवक्षितार्थः सच दृष्टेइत्यस्य पद
स्य लुप्तोच्चारणेन संबुद्धिरूपतामवगमय्याविष्कृतः । कविनि
बद्धवक्तृगुप्तं परवंचनार्थं कविगुप्तं स्वप्रौढिकथनार्थमिति भेदः १५४

गच्छामीति अच्युतमद्विषये अस्वलितेति गुप्तार्थः । चिरकालं लक्षणेनापिन तृप्तिरित्यर्थे
न दर्शनेन न तृप्तिरपितु संभोगेनेत्यर्थो गुप्तः । विजनस्थयोरेकांतगतयोः । हतश्चासौ जनः
अन्यथारत्यर्थं स्थितावितिसंभावयति । तेन द्वयोरकीर्तिर्जातैव दृष्टैवात्मानं वंचयावइ
ति गुप्तार्थः । आमंत्रणस्याच्युतेत्यादेर्भग्यारचनया सूचितो यो वृथावस्थानखेदस्तेनाल
सां । कविनिबद्धेति । कविनिबद्धेन वक्त्रा गुप्तस्येत्यर्थः । सुभ्रुत्वमिति शोभनभूर्दयिता
दृष्टिश्च तयोः संबोधनं । कोपो रोषो विकारश्च । रागिण्यनुरागिणीति । अवनतेन भ्रेइति च
मयीत्यस्य विशेषणं । पक्षे रागिणिरक्तिमशीलेन भ्रेइति द्वक्संबोधनं । एवं दृष्टेइत्यपि ।
उच्चारणेनेति । स्वरविशेषसहकृतोच्चारणेनेत्यर्थः ॥ १५४ ॥ इति विवृतोक्तिः ॥

युक्तिः परातिसंधानं क्रियया मर्मगुप्तये ॥ त्वामा
लिखंती दृष्ट्वान्यंधनुः पौष्पं करेलिखत् ॥ १५५ ॥

अत्र पुष्पचापलेखनक्रियया मन्मथो मया लिखित इति भ्रान्त्यु
त्पादनेन स्वानुरागरूपमर्मगोपनाय परवंचनं विवक्षितं । यथा
वा ॥ दंपत्योर्निशि जल्पतोर्गृहशुकेनाकर्णितं यद्वचस्तत्प्रातर्गु
रुसन्निधौ निगदतस्तस्यातिमात्रं वधूः । कर्णालंबितपद्मरागश
कलं विन्यस्य चंचूपुटे व्रीडार्ताविदधाति दाडिमफलव्याजेन वा
गंधनं ॥ अत्र शुकवाङ्मुद्रणया तन्मुखेन स्वकीयरहस्यवचन
शुश्रूषुजनवंचनं कृतं । व्याजोक्तावाकारगोपनं युक्तौ तदन्यगो
पनमिति भेदः । यद्वा व्याजोक्तावुक्त्या गोपनमिहतु क्रियया

गोपनमितिभेदः । एवंचआयांतमालोक्यहरिंप्रतोल्यामिति
श्लोकेपियुक्तिरेव ॥ १५५ ॥

युक्तिरिति । स्वस्यमर्मगोपनायक्रिययायत्परस्यातिसंभानवंचनंसायुक्तिरलंकारः ।
त्यामिति । नायकंप्रतिदूतीवचनं पुष्पस्येदंपौष्पं । दंपत्योरिति । तस्यश्रुकस्यअतिमा
त्रमस्यर्थं निगदतइतिसंबंधः । फलशब्दोबीजपरः । गोपनीयविषयभेदस्यविच्छित्तिभे
दाप्रयोजकत्वादाह यद्वेति । नन्वेवंसत्यायांतमालोक्येसादौव्याजोक्तिरेवेतिप्रागुक्तं
विरुध्येतेत्याशंक्याह एवंचेति । यद्वेति पक्षांगीकारेचेत्यर्थः । एवंचपूर्वग्रंथआद्यपक्षा-
भिप्रायेणेतिभावः ॥ १५५ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांयुक्तिः ॥

लोकप्रवादानुकृतिर्लोकोक्तिरितिभण्यते ॥ सह

स्वकतिचिन्मासान्मीलयित्वाविलोचने॥१५६॥

अत्रलोचनेमीलयित्वेतिलोकवादानुकृतिः । यथावा ॥ मदी
येवरदराजस्तवे । नामैवतेवरदवांछितदातृभावंव्याख्यात्यतो
नवहसेवरदानमुद्रां॥विश्वप्रसिद्धतरविप्रकुलप्रसूतेर्यज्ञोपवीत
वहनंहिनखल्वपेक्ष्यं॥अत्रोत्तरार्द्धलोकवादानुकारः ॥ १५६ ॥

लोकेति । अनुकृतिरनुकरणं । सहस्वेति । अर्थाद्विरहमासानभिख्याप्येत्यर्थः । ना
मैवेति । हेवरदतवनामैववांछितदातृत्वमाख्यातिकथयत्यतस्त्वंवरदानमुद्रामितरदैवत
वन्नधारयसि । यतोविश्वप्रसिद्धतरविप्रकुलेप्रसूतिरुत्पत्तिर्यस्यतादृशस्येत्यर्थः ॥ १५६ ॥
इत्यलंकारचंद्रिकायांलोकोक्तिः ॥

छेकोक्तिर्यदिलोकोक्तेःस्यादर्थान्तरगर्भिता ॥ भु

जंगएवजानीतेभुजंगचरणंसखे ॥ १५७ ॥

केनचित्कस्यचिद्वृत्तांतम्पृष्ठस्यसमीपस्थमन्यंनिर्दिश्यायमेव
तस्यवृत्तांतंजानातीत्युक्तवतोयमहेःपादानहिरैवजानातीति
लोकवादानुकारः । अत्रसचायंचलोकविदितेधनार्जनादि
व्यापारेसहचारिणावितिविदितविषयतयालोकोक्तयनुवाद
स्यप्रयोजनेस्थितेरहस्येप्यनंगव्यापारेतस्यायंसहचरइतिम
र्मोद्घाटनमपितेनगर्भीकृतं । यथावा॥ मलयमरुतांब्राताया
त्ताविकसितमल्लिकापरिमलभरोभग्नोग्रीष्मस्त्वमुत्सहसेयदि॥
घनघटयतंत्वन्निःस्नेहंयएवनिवर्ततेप्रभवतिगवांकिन्नश्छिन्नंस

एवधनंजयः ॥ अत्रधनलिप्सयाप्रोषितांगनासखीवचनेयएव
गवान्निवर्तनेप्रभवतिसएवधनंजयइत्यान्धजातिप्रसिद्धलोक
वादानुकारः । अत्रातिसौंदर्यशालिनीमिमामपहायधनलि
प्सयाप्रस्थितोरसानभिज्ञत्वाद्गोप्रायएव । तस्यनिवर्तकस्तुध
नस्यजेताधनेनाकृष्टस्यतद्विमुखीकरणेनप्रत्याक्षेपकत्वादित्य
र्थांतरमपिगर्भितं ॥ १५७ ॥

छेकोक्तिरितिलक्ष्यनिर्देशः । अर्थांतरमर्भिताअर्थांतरव्यंजकता । समीपस्थं
दृत्तांतःपृष्ठस्तत्समीपस्थं । सचायं चेति । पृष्ठयमानदृत्तांतस्तत्समीपस्थश्चेत्यर्थः । ते
नलोकोक्तयनुवादेन मलयेति । व्राताःसमूहाः यातागताः । विकासिनामल्लिकाकुसुमा
नांपरिमलस्यभरोयस्मिन्तादृशोग्रीष्मोभग्नोऽनष्टः । हेघनलंयदुसहसेउत्साहवान्भवसि
तदातंनिःस्नेहंनायकंघटयाऽनयासहसंयोजय गवान्निवर्तनेपरापहृतानांव्यावर्तनेयए
वप्रभवतिसएवधनंजयोऽर्जुनइत्यन्वयः । लिप्सयाप्रोषितस्ययांगनातत्सखीवचनइतिसं
बंधः । आंध्रस्तैलंगाः । इमामत्सर्खाः । गोप्रायोगोतुल्यः ॥ १५७ ॥ इतिछेकोक्तिः ॥

वक्रोक्तिःश्लेषकाकुभ्यामपरार्थप्रकल्पनं ॥ मुं
चमानंदिनंप्राप्तंनेहनंदीहरांतिके ॥ १५८ ॥

अत्रमानंमुंचप्रयातारात्रिरित्याशयेनोक्तायांवाचिनंदिनंप्राप्तं
मामुंचेत्यर्थांतरंश्लेषेणपरिकल्पितं । यथावा ॥ अहोकेनेदृशी
बुद्धिर्दारुणातवनिर्मिता ॥ त्रिगुणाश्रूयतेबुद्धिर्नतुदारुमयीक
चित् ॥ इदमविकृतश्लेषोक्तेरुदाहरणं । विकृतश्लेषवक्रोक्तेर्यथा ॥
भवित्रीरंभोरुत्रिदशवदनग्लानिरधुनासतेरामस्थातानयुधिपु
रतोलक्ष्मणसखः ॥ इयंयास्यत्युच्चैर्विपदमधुनावानरचमूर्लधि
ष्टेदंषष्ठाक्षरपरविलोपात्पठपुनः ॥ सर्वमिदंशब्दश्लेषमूलायाव
क्रोक्तेरुदाहरणं । अर्थश्लेषमूलायावक्रोक्तेर्यथा ॥ भिक्षार्थीसक्या
तःसुतनुबलिमखेताण्डवंकायभद्रेमन्येवृंदावनान्तेकनुसमृग
शिशुनैवजानेवराहं ॥ बालेकच्चिन्नदृष्टोजरठवृषपतिर्गोपएवा
स्यवेत्तालीलासंलापइत्थंजलनिधिहिमवत्कन्ययोस्त्रायतांनः
॥ काकायथा ॥ असमालोच्यकोपस्तेनोचितोयमितीरिता ॥

नैवोचितोयमितितन्ताडयामासमालया ॥ अत्रनैवोचितइ
तिकाकुस्वरविकारेणोचितएवेत्यर्थांतरकल्पनं ॥ १५८ ॥

वक्रोक्तिरिति । काकुर्ध्वनेर्विकारः । अपरार्थस्याभिप्रेतादर्थोदर्थोतरस्य । नंदीहर
स्यगणविशेषः । दारुणाक्रूरेष्वभिप्रेतंकाष्ठेनेतिकल्पनं विकृतत्वंचकस्यचिद्वर्णस्यावा
पोद्वापाभ्यां । भवित्रीति । सीतांप्रतिरावणोक्तिःपादत्रयं चतुर्थस्तंप्रतिसीतायाः ।
तेतवपतिःसरामोयुधिसंग्रामेपुरतोऽग्रतो नस्थातास्थास्यतीत्यर्थः । अतिशयेनलघुर्लघिष्ठ
स्तत्संबोधनम् । इदंपादत्रयं षष्ठाक्षरात्पराणांसप्तमानांत्रिनवीतिवर्णानां विलोपोयत्र
तादृशंपुनःपठेत्यर्थः । शब्दश्लेषेति । शब्दस्यपरिवृत्त्यसहत्वादितिभावः । भिक्षेति ।
जलनिधिश्चहिमवांश्चतत्कन्ययोर्लक्ष्मीपार्वत्योः क्रमेणइत्थंलीलयासंलापोमिथोभाष
णंनोस्मान्त्रायतामित्यन्वयः । इत्थंकीदृक्तदाह भिक्षार्थीति । हरमभिप्रेत्यलक्ष्म्या
वाक्यं बलेर्देवस्यमखेयज्ञेइतिवामनाभिप्रायंपार्वत्याः । भद्रेशोभनेताडवंनित्यमद्यक
वर्त्ततइतिलक्ष्मीप्रश्रयोत्तरं वृंदावनस्यांतेमध्येइतिश्रीकृष्णाभिप्रायं । मृगशिशुर्महादेवे
नकरेधृतः । परशुमृगवराभीतिहस्तंप्रसन्नमितिध्यानश्रवणात् । इदंलक्ष्म्यावाक्यं नैवे
तिपार्वत्याः । मृगःपशौकुरंगेचेतिविश्वः । कच्चिदितिप्रश्ने । जठरोजीर्णः वृषपतिवृष
श्रेष्ठइतिहरवृषभाभिप्रायंलक्ष्मीवाक्यं गोपोगवांपालकइतिकृष्णाभिप्रायमुत्तरमिति ।
अत्रभिक्षादिपदानांपरिवृत्तिसहत्वादर्थश्लेषमूलत्वं । असमालोच्येति । अविचारेत्यर्थः
मालयापुष्पमालया ॥ १५८ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांवक्रोक्तिः ॥

स्वभावोक्तिःस्वभावस्यजात्यादिस्थस्यवर्णनं ॥

कुरंगैरुत्तरंगाक्षैःस्तब्धकर्णैरुदीक्ष्यते ॥ १५९ ॥

यथावा॥तौसम्मुखप्रचलितौसविधेगुरूणांमार्गप्रदानरभसस्व
लितावधानौ ॥ पार्श्वोपसर्पणमुभावपिभिन्नदिकंकृत्वामुहु
र्मुहुरुपासरतांसलज्जम् ॥१५९॥

स्वभावोक्तिरितिलक्ष्यनिर्देशः । जात्यादिस्थस्यजात्यादिसंबंधिनः । आदिप
देनक्रियादिपरिग्रहः । उत्तरंगाणितरंगायमाणान्यक्षीणियेषांतेः । ताविति । तौ
प्रक्रांतौवधूवरौगुरूणांसमीपेअन्योन्याभिमुखंप्रचलितौ परस्परस्यमार्गप्रदानेयोरभसो
वेगस्तेनस्वलितंभ्रष्टमवधानंसावधानत्वंयोस्तादृशावुभावपिभिन्नदिकंक्रांमदक्षिणरूप
दिकसंबंधिपरस्परपार्श्वभागोपसर्पणंमुहुर्मुहुःकृत्वासलज्जंयथास्यात्तथोपसरतां उपसर्प
णंचक्रतुरित्यर्थः । पूर्वोदाहरणकुरंगजातिस्वभाववर्णनमत्रसलज्जक्रियास्वभाववर्ण
नमितिभेदः ॥ १२९ ॥ इतिस्वभावोक्तिः ॥

भाविकंभूतभाव्यार्थसाक्षात्कारस्यवर्णनं ॥

अहंविलोकयेऽद्यापियुध्यन्तेत्रसुरासुराः १६०

स्थानभीषणत्वोद्भावनपरमिदं ॥ यथावा ॥ अद्यापितिष्ठति
दृशोरिदमुत्तरीयंधर्तुंपुरस्तनतटात्पतितंप्रवृत्ते ॥ वाचंनिशम्य
नयनंनयनंममेतिकिंचित्तदायदकरोत्स्मितमायताक्षी १६०

भाविकमितिलक्ष्यनिर्देशः । अद्यापीति । ममनयनंनयनमितितस्यावाचंनिशम्यस्त
नतटात्पतितमुत्तरीयंधर्तुंपुरःप्रवृत्तेमयिसतितदाआयताक्षीयर्तिकिंचित्स्मितमकरोत् । इ
दमद्यापिमदृशो पुरःस्तिष्ठतीत्यन्वयः । अत्रनयनपदेनस्ववाचकत्वरूपशक्यसंब
धेननेत्रपदंलक्ष्यतेतस्माच्चवस्त्रप्रतीतिः । किंवास्ववाचकवाच्यत्वरूपशक्यसंबधेनवस्त्र
मेवलक्षयतीति वचोबाणैरित्यादिवल्लक्षितलक्षणावाबोध्या । नेत्रंपथिगुणेवस्त्रइति
विश्वः ॥ १६० ॥ इतिभाविकम् ॥

उदात्तमृद्वेश्वरितंश्लाघ्यंचान्योपलक्षणं ॥ सानौ

यस्याभवद्युद्धंतदूर्जटिकिरीटिनोः ॥ १६१ ॥

इदंश्लाघ्यचरितस्यान्यांगत्वेउदाहरणम् । ऋध्युदाहरणंयथा॥
रत्नस्तंभेषुसंक्रातैःप्रतिबिंबशतैर्वृतः ॥ ज्ञातोऽलंकेश्वरःकृच्छ्रा
दांजनेयेनतत्त्वतः ॥ १६१ ॥

उदात्तमिति । ऋद्वेःसमृद्वेश्वरितमुदात्तमलंकारः । तथाश्लाघ्यंचरितं । अन्यस्योप
लक्षणमंगंचेतदपितथा । सानौशिखरेयस्यपर्वतस्य । किरीटीअर्जुनः । कृच्छ्रात्कृष्टात् ।
आंजनेयेनहनूमता ॥ १६१ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायांउदात्तम् ॥

अत्युक्तिरद्भुतातथ्यशौर्यौदार्यादिवर्णनम् ॥ त्वयि

दातरिराजेंद्रयाचकाःकल्पशाखिनः ॥ १६२ ॥

इयमौदार्यात्युक्तिः । शौर्यात्युक्तिर्यथा ॥ राजन्सत्ताप्यकूपारा
स्त्वत्प्रतापाग्निशोषिताः ॥ पुनस्त्वद्वैरिवनिताबाष्पपूरेणपूरि
ताः॥संपदत्युक्तावुदात्तालंकारः । शौर्यात्युक्तावत्युक्त्यलंकार
इतिभेदमाहुः । अनयोरनवद्यांनिस्तनयोर्जंभमाणयोः ॥ अव
काशोनपर्याप्तस्तवबाहुलतांतरे ॥ अल्पंनिर्मितमाकाशमना
लोच्यैववेधसा ॥ इदमेवंविधंभाविभवत्याः स्तनमंडलं॥इति
सदसदुक्तितारतम्येनातिशयात्युक्त्योर्भेदः ॥ १६२ ॥

अत्युक्तिरिति लक्ष्यनिर्देशः । अद्भुतं च तदतथ्यमिध्यारूपं अकूपारः मुसद्वाः । आहु-
रिति । स्वमते तु तथ्यत्वात् तथ्यत्वाभ्यां भेद इति भावः । अतथ्ये अद्भुतस्य विशेषणस्य कृ-
त्यंदर्शयति । अनयोरित्यादि । एतत्पद्ययोगेऽप्ययोगोऽसंबन्धातिशयोक्तिरित्यत्र प्रागु-
दाहृतं । असदुक्तितारतम्येनेति । अनयोरित्यत्रासदुक्तिमात्रं । अल्पमिति पद्येत्वं
तासदुक्तिरितितारतम्येनेत्यर्थः । तथाचाद्भुतेति विशेषणादसंतातथ्यरूपललाभाच्चाति-
शयोक्तावतिव्याप्तिरिति भावः । अतएवानयोरिति पद्यानंतरंदंढिनोक्तं 'इतिसंभाव्य-
मेवैतद्विशेषाख्यानसंस्कृतं' इति । एवं 'लोकातीतइवात्यर्थमध्यारोप्यविवक्षितः ॥ योर्थ-
स्तेनातितुष्यंतिविदग्धानेतरेयथा' इत्युक्ता अल्पनिमित्तमित्याद्युदाहृत्य इदमत्युक्तिरित्यु-
क्तमिति च ॥ १६२ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायामत्युक्तिः ॥

निरुक्तिर्योगितोनाम्नामन्यार्थत्वप्रकल्पनं ॥ ईदृ

शैश्वरितैर्जनेसत्यंदोषाकरोभवान् ॥ १६३ ॥

यथावा ॥ पुराकवीनांगणनाप्रसंगे कनिष्ठिकाधिष्ठितकालिदासा ॥

अद्यापितत्तुल्यकवेरभावादनामिकासार्थवती बभूव ॥ १६३ ॥

निरुक्तिरिति लक्ष्यं । योगवशान्नाम्नामर्थविशेषाभिधायिनामर्थात्तरोपवर्णनमिति
लक्षणं । इदृशैरिति । चंद्रप्रतिविरहिण्या उक्तिः । इदृशैर्जनसंतापनरूपैः दोषायारा-
त्रैः कर्त्ता दोषाणामाकरश्च । पुरेति । कनिष्ठिकांगुलिविशेषः । अधिष्ठितः कालिदा-
सोऽस्यांसा अंगुलिविशेषरूपा । अर्थवती न विद्यते कविनामयस्यांसेत्यन्वर्थनामवती ॥
॥ १६३ ॥ इत्यलंकारचंद्रिकायां निरुक्तिः

प्रतिषेधः प्रसिद्धस्य निषेधस्यानुकीर्तनम् ॥ नद्यू

तमेतत्कितवक्रीडनं निशितैः शरैः ॥ १६४ ॥

निर्ज्ञातो निषेधः स्वतोऽनुपयुक्तत्वादर्थान्तरंगभीकरोति । तेन
चारुतान्वितोऽयं प्रतिषेधनामालंकारः । उदाहरणं युद्धरंगे प्रत्य-
वतिष्ठमानं शाकुनिकं प्रतिविदग्धवचनं । तत्र युद्धस्याक्षयूत-
त्वाभावो निर्ज्ञात एव कीर्त्यमानस्तत्रैव तव प्रागल्भ्यं न युद्धे व्युत्प-
त्तिग्रहोस्तीत्युपहासंगभीकरोति । तच्च कितवत्यनेनाविष्कृतं ।
यथावा ॥ न विषेण न शस्त्रेण नाग्निना न च मृत्युना ॥ अप्रतीका-
रपारुष्याः स्त्रीभिरेव स्त्रियः कृताः ॥ अत्र स्त्रीणां विषादिनिमित्तत्वा-
भावः प्रसिद्ध एव कीर्त्यमानस्तासां विषाद्यातिशयाधिक्रियामेति ।

अमुमर्थव्यक्तीकरोतीतिसचाप्रतीकारपारुष्याइतिप्रतीकारव
द्ध्योविषादिभ्यस्तासांविशेषं दर्शयताविशेषणेनाविष्कृतः १६४

कितवोदूतकृत । 'धूर्तोक्षदेवीकितवइत्यमरः' । ननु प्रसिद्धानुवादस्याचमत्कारित्वा
त्कथमलंकारत्वमतआह निर्ज्ञातइत्यादि । शकुनैःपाशकैर्दीव्यतीतिशाकुनिकः । आ
विष्कृतमितिध्वनितशंकानिवारणं । एवमग्रेपि ॥ १६४ ॥ इतिप्रतिषेधः ॥

सिद्धस्यैवविधानंयत्तदाहुर्विध्यलंकरतिं ॥ पंच
मोदंचनेकालेकोकिलः कोकिलोभवेत् ॥१६५॥

निर्ज्ञातविधानमनुपयुक्तिबाधितंसदर्थान्तरगर्भीकरणेनचारु
तरमितितंविधिनामानमलंकारमाहुः । उदाहरणेकोकिलस्य
कोकिलत्वविधानमनुपयुक्तंसदतिमधुरपंचमध्वनिशालितया
सकलजनहृद्यत्वंगर्भीकरोति । तच्चपंचमोदंचनेइतिकालविशे
षणेनाविष्कृतं । यथावा ॥ हेहस्तदक्षिणमृतस्यशिशोर्द्विजस्य
जीवातवेचिसृजशूद्रमुनौकृपाणं॥ रामस्यगात्रमसिनिर्भरगर्भ
खिन्नसीतानिवासनपटोःकरुणाकुतस्ते॥अत्ररामस्यस्वहस्तंप्र
तिरामस्यगात्रमसीतिवचनमनुपयुक्तंसद्रामस्येत्यनेनस्वस्या
त्यंतनिष्करुणत्वंगर्भीकरोति । तच्चनिर्भरेत्यादिविशेषणेना
विष्कृतं । यद्यप्यनयोर्विधिनिषेधयोरुदाहरणेषुव्यंग्यान्यर्थात्
रसंक्रामितवाच्यरूपाणितथापिनध्वनिभावास्पदानि।स्वोक्त्यै
वव्यंग्यविशेषाविष्करणत्वात् । व्यंग्याविष्करणेचालंकारत्वमेवे
तिप्राक्प्रस्तुतांकुरप्रकरणेव्यवस्थितत्वात् । पूर्वबाधितौप्रतिषे
धौआक्षेपभेदत्वेनोक्तौ । इहतुप्रसिद्धौविधिप्रतिषेधौतत्प्रति
द्विदिनावलंकारत्वेनवर्णितावितिभेदः ॥ १६५ ॥

पंचमस्यस्वरविशेषस्योदंचनमाविष्करणंयत्रतादृशेकालेकोकिलः कोकिलोमधुरध्व
निरभवदित्यर्थः । द्वितीयकोकिलपदस्यानुपयुक्तार्थत्वेनार्थांतरसंक्रामितत्वात् । सकल
जनहृद्यत्वप्रतीतिश्चप्रयोजनं । एवंचशालितयेत्यनंतरंलक्षितयेतिशेषोबोध्यः । पूर्ववत्
ध्वनित्वाशंकानिवारणायतच्चेत्यायुक्तं । हेहस्तेति । शूद्रतपस्याजनिताधर्मवशादपूर्णा
युषिद्विजबालकेमृतेतद्वधोद्यतस्यरामस्यस्वहस्तंप्रतीयमुक्तिः । जीवातवेजीवनाय शूद्र

एवतपश्चरणान्मुनिरिवमुनिस्तस्मिन्कृपाणंखड्गंविमृजनिक्षिप यतोरामस्याकरुणस्य
गात्रंशरीरमसि । निर्भरमतिशयेनगर्भखिन्नायाःसीतायाःप्रवासनंनिर्वासनंतत्रपटोर्दृढ
स्येत्यर्थः । अत्ररामपदमकरुणत्वरूपार्थंतरसंक्रमितं । तदतिशयोव्यंग्यः । सचात्यंत
मित्यनेनोक्तः । ध्वनिभावास्पदानिध्वनिप्रयोजकानिव्यवस्थितत्वादिति । 'शब्दा
र्थशक्त्याक्षिप्तोपिव्यंग्योर्थःकविनापुनः॥यत्राविष्क्रियतेस्वोक्तयासान्यैवालंकृतिध्वनेः'
इतिध्वनिकारवचनेननिर्णीतत्वादित्यर्थः । उक्ताविति । 'निषेधाभासमाक्षेपंबुधाःकेच
नमन्वते ॥ आक्षेपोन्योविधौव्यक्तेनिषेधेचतिरोहिते॥'इत्येताभ्यांनाहंदूतीगच्छगच्छसी
त्युदाहरणयोःप्रतिपादितावित्यर्थः । प्रसिद्धत्वाद्धाधितप्रतिद्वंद्वित्वं ॥ १६५ ॥ इतिविधिः ॥

हेतोर्हेतुमतासार्द्धवर्णनंहेतुरुच्यते ॥ असावु

देतिशीतांशुर्मानच्छेदायसुभ्रुवाम् ॥ १६६ ॥

यथावा ॥ एषतेविद्रुमच्छायोमरुमार्गइवाधरः ॥ कस्यनोतनु
तेतन्विपिपासाकुलितंमनः ॥ मानेनेच्छतिवारयत्युपशमेक्षमा
मालिखंत्यांहियांस्वातंत्र्येपरिवृत्यतिष्ठतिकरौव्याधूयधैर्यगते ॥
तृष्णेत्वामनुबध्नताफलमियत्प्राप्तंजनेनामुनायत्स्पृष्टो नपदास
एवचरणौस्पृष्टुंनसंमन्यते ॥ इत्युदाहरणं ॥ १६६ ॥

हेतोरिति । हेतुमताकार्येण । मानच्छेदःकार्यं । एषइति । विद्रुमच्छायःप्रवालकांतिर्वि
मरुनिर्जलदेशःगततरुछायश्च । मानेइति । मानेनेच्छतिअनिच्छतिसति एवमुपशमेवा
रयतिसति । न्हियांलज्जार्थाक्षमांभूमिमालिखंसां । भूम्युल्लेखनस्यतदनुभावत्वात् । स्वा
तंत्र्येचपरिवृत्यपराङ्मुखीभूयतिष्ठतिसति । धैर्येकरौव्याधूयममनानुमतमितिसूचना
यहस्तधूननंकृत्वागतेसतिहेतृष्णेत्वामनुसरताममुनाजनेनैतावत्फलंप्राप्तं यत्पादेनापियो
नस्पृष्टःसएवचरणौस्त्रीयौस्पृष्टुंनसम्यक्मन्यतेअनुजानातीत्यन्वयः । अत्रतृष्णारूपहे
तुतत्कार्ययोःस्पृष्टमभिधानं ॥ १६६ ॥

हेतुहेतुमतोरैक्यंहेतुंकेचित्प्रचक्षते ॥ लक्ष्मी

विलासाविदुषांकटाक्षावैकटप्रभोः ॥ १६७ ॥

अत्रचकार्यावश्यंभावतच्छैट्यादिप्रत्यायनार्थःकार्यकारणभेद
व्यपदेशः । यथावा ॥ आयुर्दानमहोत्सवस्यविनतक्षोणी
श्रुताम्भूर्तिमान्विश्वासोनयनोत्सवोमृगदृशांकीर्तेःप्रकाशःप
रः ॥ आनंदःकलिताकृतिःसुमनसांवीरश्रियोजीवितंधर्मस्यै

षनिकेतनंविजयतेवीरःकलिंगेश्वरः॥अत्रदानमहोत्सवायुष्क
रत्वादिनाऽध्यवसितेराज्ञितदायुष्मादिव्यपदेशः ॥ १६७ ॥

भेदांतरमाह । हेतुहेतुमतोरिति । केचिद्भट्टोद्भटप्रभृतयः । तदुक्तम् 'हेतुमतासह
हेतोरभिधानमभेदताहेतुः' इति । लक्ष्मीति । कटाक्षाविदुषालक्ष्मीविलासाइत्यन्वयः ।
अत्रविलासहेतोर्विलासाभिन्नत्वेनाभिधानम् । एवंविधलक्षणायाःप्रयोजनमाहअत्रे
ति । कार्यावश्यंभावश्चतच्छैट्र्यंचेतिविग्रहः । आदिनाअपध्याशनंरोगइत्यादौकार्य
गतोपादेयत्वानुपादेयत्वादिसंग्रहः । आयुरिति । वीरःकलिंगेश्वरःकलिंगदेशाधिपो
विजयतइत्यन्वयः । कीदृशःदानरूपस्यमहोत्सवस्यआयुरिति । कार्याभिन्नत्वेनाभिधान
मेवमग्रेपि । विशेषेणनतानांक्षोणीभृतांराज्ञांकलिताकृतिर्धृताकारः । वीरश्रियोवी
रलक्ष्म्यानिकेतनंस्थानम् ॥ १६७ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणाभिज्ञतत्सदुपाख्य
भट्टविठ्ठलसूरिवरात्मजश्रीरामचंद्रसूरिसूनुनावैद्यनाथेनकृतायामलंकारचन्द्रिकाख्या
यांकुवलयानंदटीकायांहेल्ललंकारप्रकरणंसंपूर्णम् ॥ ॥ ॥ ॥

इत्थंशतमलंकारालक्षयित्वानिदर्शिताः ॥ प्राचामा
धुनिकानांचमतान्यालोच्यसर्वतः ॥ १६८ ॥ रस
भावतदाभासभावशांतिनिबंधनाः ॥ चत्वारोरसव
त्प्रेयऊर्जास्त्रिसमाहितम् ॥ १६९ ॥ भावस्यचोदयः
संधिःशबलत्वामितित्रयः ॥ अष्टौप्रमाणालंकाराः
प्रत्यक्षप्रमुखाःक्रमात् ॥ एवंपंचदशान्यानप्यलंकारा
न्विदुर्बुधाः ॥ १७० ॥

तत्रविभावानुभावव्याभिचारिभिव्यंजितोरतिहासशोकादीश्चि
त्तृत्तिविशेषोरसः । सयत्रपरस्यांगंभवतितत्ररसवदलंकारः ।
विभावानुभावाभ्यामभिव्यंजितोनिर्वेदादिस्त्रयस्त्रिंशद्भेदोदेव
वतागुरुशिष्यद्विजपुत्रादावभिव्यज्यमानारतिश्चभावः । सय
त्रापरस्यांगंसप्रेयोऽलंकारः ॥—

भावेत्येति । निर्वेदादेर्व्यभिचारिभावस्येत्यर्थः । प्रत्यक्षप्रमुखाःप्रत्यक्षाद्याः ।
तेचप्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दार्थापत्त्यनुलब्धिसंभवैतिहाख्याः । विभावेत्यादि । रसा
देरालंबनोद्दीपनरूपाणिनायिकाचन्द्रोदयादीनिकारणानिकाव्येवर्ण्यमानानि विभाव
यंतीतिव्युत्पत्त्याविभावपदेनाभिधीयंते।कार्याणिचकटाक्षरोमांचादीनि । तथाविधान्ये

वानुपश्चाद्भवंतीतिव्युत्पत्त्यानुभावपदेन । एषामेवकार्याणारत्नादिनोत्पादनेकर्तव्येस
हकारिभूतान्युत्कंठादीनिचव्यभिचारिपदेन । विशेषादभितःसमंततोयेस्थायिनंचार
यंतीतिव्युत्पत्तेः । एवंतरितरासत्तयनुरागादिपर्यायबोध्यांतःकरणवृत्तिः । विकृत
विदूषिकादिचेष्टादर्शनजन्याचित्तस्यविकासरूपावृत्तिर्हासः । इष्टनाशानिष्टलाभादि
जन्याचित्तवृत्तिः । शोकःप्रसिद्धः । आदिपदेनक्रोधोत्साहभयजुगुप्साविस्मयनिर्वे
दाख्यानांषण्णांपरिग्रहः । विशेषपदेनचरसादेःस्थायित्वप्रयोजकंपरिपुष्टत्वंकांताविष
यत्नमितरानंगत्वंचविवक्षितं । तदुक्तं 'रसादिश्चेन्निरंगःस्याद्देवादिविषयोथवा॥अन्यांग
भावभाग्वास्यान्नतदास्थायिशब्दभाक्॥' इतिस्थायिनएवचाभिव्यक्तरसत्वं । यदाहुः
'कारणान्यथकार्याणिसहकारीणियानिच॥रसादेःस्थायिनालोकेतानिचेन्नाट्यकाव्य
योः॥विभावाअनुभावास्तत्कथ्यंतेव्यभिचारिणः॥व्यक्तःसतैर्विभावाद्यैःस्थायीभावोर
सःस्मृत'इति। अभिव्यक्तानांचरसादीनारसरूपाणांक्रमाच्छृंगारस्यकरुणरौद्रवीरभया
नकभीभत्साद्भुतशांतरूपविशेषसंज्ञाबोध्याः । निर्वेदादिरिति । 'निर्वेदग्लानिशंकाख्या
स्तथासूयामदश्रमाः॥ आलस्यंचैवदैन्यंचंचितामोहःस्मृतिर्धृतिः ॥ व्रीडाचपलतार्हर्ष
आवेगोजडतातथा ॥ गर्वोविषादऔत्सुक्यंनिद्राविस्मृतिरेवच ॥ स्वप्नोविबोधो
ऽमर्षश्चाप्यवहित्थमथोग्रता ॥ मतिर्व्याधिस्तथोन्मादस्तथामरणमेवच ॥ त्रासश्चैव
वितर्कश्चविज्ञेयाव्यभिचारिणः । त्रयस्त्रिंशदमीभावाःसमाख्यातास्तुनामत' इतिभरते
नोक्ताः । लज्जादिनाविकारगोपनमवहित्थाख्योभावः । देवतेसाद्यपरिपुष्टत्वादेरुपल
क्षणं । रतिरितिचापुष्टहासादेः॥—

अनौचित्येनप्रवृत्तोरसोभावश्चरसाभासोभावाभासश्चेत्युच्य
ते। सयत्रापरस्यांगंतदूर्जस्वित्।भावस्यप्रशाम्यदवस्थाभावशां
तिः। तस्याःपरांगत्वेसमाहितं।भावस्योद्भवावस्थाभावोदयः।
द्वयोर्विरुद्धयोर्भावयोःपरस्परस्पर्धाभावसंधिः।बहूनांभावानां
पूर्वपूर्वोपमर्देनोत्पत्तिर्भावशबलता।एतेषांनितरांगत्वेभावोद
यादयस्त्रयोलंकाराः।तत्ररसवदुदाहरणं॥ मुनिर्जयतियोगीं
द्रोमहात्माकुंभसंभवः॥येनैकचुलकेदृष्टौदिव्यौतौमत्स्यकच्छ
पौ॥अत्रमुनिविषयरतिरूपस्यभावस्याद्भुतरसोंगम् ॥—

अनौचित्येनेति । एतच्चोदाहरणेदर्शयिष्यामः । मुनिरिति । कुंभसंभवोऽगस्त्यः ।
एकचुलकेनसमुद्रेपयिमानेतदंगतयोरवताररूपयोमत्स्यकूर्मयोर्दर्शनेनगम्योऽद्भुतरसो
मुनिप्रभावातिशयपर्यवसन्नतयातद्विषयरतिपोषकत्वाच्चदंगमितिभावः॥—

यथावा ॥ अयंसरसनोत्कर्षीपीनस्तनविमर्दनः ॥ नाभ्यूरु
जघनस्पर्शीनीवीविस्रंसनःकरः ॥ अत्रकरुणस्यशृंगारोऽंगं ।
प्रेयोऽलंकारएवभावालंकारउच्यते । सयथा ॥ कदावाराणस्या
ममरतटिनीरोधसिवसन्वसानःकौपीनंशिरसिनिदधानोंजलि
पुटं ॥ अयेगौरीनाथत्रिपुरहरशंभोत्रिनयनप्रसीदेतिक्रोशान्नि
मिषमिवनेष्यामिदिवसान् ॥ अत्रशांतिरसस्यकदेतिपदसूचि
तचिंताख्योव्यभिचारिभावोऽंगं । यथावा ॥ अत्युच्चाःपरितः
स्फुरन्तिगिरयःस्फारास्तथांभोधयस्तानेतानपिबिभ्रतीकिमपि
नश्रांतासितुभ्यंनमः ॥ आश्चर्येणमुहुर्मुहुःस्तुतिमितिप्रस्तौमि
यावद्भुवस्तावद्विभ्रदिमांस्मृतस्तवभुजोवाचस्ततोमुद्रिताः ॥
अत्रप्रभुविषयरतिभावस्यवसुमतीविषयरतिभावोऽंगम् ॥—

अयमिति । भूरिश्रवसश्छिन्नहस्तमालोक्यतद्बधूनामुक्तिः । सपूर्वानुभूतोयंकरोयः
कांचीसमाकर्षणशीलः । नीवीवसनग्रंथिस्तस्याविस्रंसनोमोचकइतिस्मर्यमाणयाशृंगारा
वस्थयाकरुणरसपरिपोषः । कदेति । निमिषमिवदिवसान्कदानेष्यामीत्यन्वयः । की
दृशः । काश्यांगंगातीरेवसन् । अयेइत्यादिरितिक्रोशान्निसनेनान्वयः । अत्युच्चाइति ।
स्फाराविस्तीर्णाः । प्रस्तौमिप्रसंजयामि । भुवःपृथिव्याः । इमांभुवंविभ्रद्धारयमाणः ॥—

ऊर्जस्विद्यथा ॥ त्वत्प्रत्यर्थिवसुंधरेशतरुणीःसंत्रासतःसत्वरंयां
तीर्वीरविलुंठितुंसरभसंयाताःकिरातावने ॥ तिष्ठन्तिस्तिमिताः
प्ररूढपुलकास्तेविस्मृतोपक्रमास्तासामुत्तरलैःस्तनैरतितरांलो
लैरपांगैरपि ॥ अत्रप्रभुविषयरतिभावस्यशृंगाररसाभासोऽंगं । य
थावा ॥ त्वयिलोचनगोचरंगतेसफलंजन्मनृसिंहभूपते ॥ अज
निष्ठममेतिसादरंयुधिविज्ञापयतिद्विषांगणः ॥ अत्रकवेःप्रभु
विषयस्यरतिभावस्यतद्विषयद्विषद्वणरतिरूपोभावाभासोऽंगं ।
समाहितंयथा ॥ पश्यामः किमियंप्रपद्यतइतिस्थैर्यमयालंबितं
किंमांनालपतीत्ययंखलुशठःकोपस्तयाप्याश्रितः ॥ इत्यन्योन्य
विलक्ष्यदृष्टिचतुरेतस्मिन्नवस्थांतरेसव्याजंहसितंमयाघृतिह
रोमुक्तस्तुबाष्पस्तया ॥ अत्रशृंगारस्यकोपशांतिरंगम् ॥—

लत्प्रसर्थाति । हेवीरसंत्रासतोभयाद्वनेसत्तरंगच्छतीस्तवप्रसर्थिनःशत्रवोवसुंधरेशा
भूपास्तेषांतरुणीर्विलुंठितुंयाताः किराताभिच्छाः तासांतरुणीनामुत्तरलैरतिचपलैःस्त
नैरतितरामतिशयेनलोलैश्चलैरपांगैर्नेत्रप्रातैश्चैतैस्तिमिताःस्तब्धाप्रोद्धतरोमांचाविस्मृ
तउपक्रमोलुंठनरूपोयैस्तादृशास्तिष्ठंतीत्यन्वयः । अत्रशृंगारस्याननुरक्तराजवनिता
विषयत्वादनौचिसेनप्रवृत्तिरिखाभासरूपत्वं । त्वयीति । अजनिष्टअभूद्युधिसंग्रामे । तद्वि
षयेति । प्रभुविषयाद्विषद्वग्नस्यारतिस्तद्रूपइत्यर्थः । अत्रशत्रुविषयकत्वरूपानौचिसेन
प्रवर्तितत्वाद्भावस्याभासत्वं । पश्यामइति । नायकस्यस्वमित्रप्रतिनायिकावृत्तांतोक्तिः ।
मयितूष्णींभूतेकिमियंप्रपद्येतेकुरुतेतत्पश्याम इत्यभिप्रायेणमयास्थैर्यमौनरूपमालंबितमं
गीकृतं । पश्यामइतिबहुवचनंसखीसमानाभिप्रायं । एवंतयाप्ययंखलुशठोमांकिमिति
नालपतिभाषतइतिकोपआश्रितः । इत्यन्योन्यंपरस्परं विलक्ष्यालक्ष्यरहितायादृष्टिस्त
त्रचतुरेसव्याजंनिमित्तांतरव्याजसहितम् ॥—

भावोदयोयथा ॥ तदद्यविश्रम्यदयालुरोधिमेदिनंनिनीषामि
भवद्विलोकिनी ॥ अदर्शिपादेनविलिख्यपात्रिणातवैवरूपेण
समःसमत्प्रियः॥ अत्रनलंप्रतिदमयंत्याऔत्सुक्यरूपभावस्ये
दयःशृंगाररसस्यांगं । भावसंधिर्यथा ॥ एकाभूत्कुसुमायुधे
पुधिरिवप्रव्यक्तपुंरवावलीजेतुर्मंगलपालिकेवपुलकैरन्याकपो
लस्थली ॥ लोलाक्षींक्षणमात्रभाविविरहक्लेशासहंपदयतो
द्रागाकर्णयतश्चवीरभवतःप्रौढाहवाडंबरं॥ अत्ररमणीप्रेमरणौ
त्सुक्ययोःसंधिःप्रभुविषयभावस्यांगम् ॥—

तदिति । एधिभव । निनीषामिनेतुमिच्छामि । यतस्तवैवरूपेणसमःसमत्प्रियोनलःप
त्रिणाहंसेनपादेनविलिख्यअदर्शिदर्शितः । एकेति । हेवीरक्षणमात्रेणयुद्धप्रस्थानाद्वा
वीयोविरहक्लेशस्तदसहिष्णुलोलाक्षीदयिताम्पश्यतस्तथाप्रौढसंग्रामाडम्बरमाकर्णयत
श्चभवतःएकाकपोलस्थलीद्राक्षीघ्रंपुलकैःकुसुमायुधस्यमदनस्त्रेषुधिस्तरुणीमिवप्रव्य
क्तापुंखावलीशरपुंखपंक्तिर्यत्रतथाभूताऽभूत् । अन्याद्वितीयाजेतुर्जयशीलस्यमंगलपा
लिकामंगलरूपापालिकायाकुशकाशादिनिर्मिताउभयपार्श्वस्थस्तंभवत्क्षादपुबद्धामार्ग
पालीतिप्रसिद्धातद्वदभूदित्यर्थः । अत्रप्रेमपदोक्तायारतेरपरिपुष्टत्वाद्भावरूपत्वंबोध्यं ॥—

भावशबलंयथा ॥ काकार्यशशलक्ष्मणःकचकुलंभूयोपिदृश्ये
तसादोषाणांप्रशमायनःश्रुतमहोकोपेपिकांतंमुखं ॥ किंवक्ष्यं

त्यपकलमषाःकृताधियःस्वप्नेपिसादुर्लभाचेतःस्वास्थ्यमुपैहिकः
खलुयुवाधन्योऽधरंधास्यति ॥ अत्रवितर्कौत्सुक्यमतिस्मरणं
कादैन्यधृतिचिंतानांशबलताविप्रलंभशृंगारस्यांगम् । प्रमणा
लंकारेप्रत्यक्षंयथा ॥ क्रांतकांतवदनप्रतिबिंबेभग्नबालसहकार
सुगंधौ॥स्वादुनिप्रणदितालिनिशीतेनिर्विवारमधुनीन्द्रियवर्गः।
यथावा ॥ किंतावत्सरसिसरोजमेतदारादाहोस्विन्मुखमवभा
सतेयुवत्याः॥संशय्यक्षणाभिमितिनिश्चिकायकाश्चिद्विब्वोकैर्बकस
हवासिनांपरोक्षैः ॥ पूर्वत्रप्रत्यक्षमात्रमत्रतुविशेषदर्शनजन्यसं
शयोत्तरप्रत्यक्षमितिभेदः ॥—

क्वाकार्यमिति । शुक्रकन्यादेवयानीदृष्टवतोरान्नोययातेरियमुक्तिः । अकार्यब्राह्मण
कन्याऽऽसक्तिः । शशलांछनस्यचंद्रस्यकुलंसोमवंशः । अयंवितर्कः । तदुपमर्दन
भूयोपीत्सुक्क्यम् । एवमग्रेपि । श्रुतंशास्त्रश्रवणमितिमतिः । अहोकोपेपीतिस्मरणं ।
अपगतकलमषाःकृतेसुकृतेधीर्षांतेकिंवदिष्यंतीतिशंका । स्वप्नेपीतिदैन्यम् । हेचेतः
स्वास्थ्यमुपैहीतिधैर्यम् । कःखलुधन्योयुवातरुणोऽधरंधास्यतिपास्यतीतिचिंता । वि
प्रलंभोवियोगइतिपर्यायौ । क्रांतेति । इन्द्रियाणांवर्गःसमूहः । मधुनिमद्ये । नि
र्विवारनिवृत्तिप्राप । कथंभूते संक्रांतिप्रियमुखप्रतिबिंबे । भग्नकोमलाम्रपल्लववत्सु
गंधौस्वादुनि । आरवाधेप्रकृष्टनादयुक्तम्रमरयुतेशीतस्पर्शंचेति । अत्रेन्द्रियवृत्त्यातज्ज
न्यप्रत्यक्षमलंकारः । किमिति । आरादूरे । इतिक्षणंसंदिह्यकश्चिद्वकसहवासिनांकम
लानांपरोक्षैरदृश्यैर्विब्वोकैःमानात्प्रियकथालापेविब्वोकोनादरक्रिया इत्यतलक्षणैर्हार्वा
विशेषैर्मुखमितिनिश्चिकायनिर्णीतवान् । इतिप्रत्यक्षम् ॥—

अनुमानंयथा॥यथारंघ्रव्योम्लश्चलजलदधूमःस्थगयतिस्फुलिं
गानारूपंदधतिचयथाकीटमणयः ॥ यथाविद्युज्ज्वालोल्लसित
परिपिंगाश्चकभस्तथामन्येलग्नःपथिकतरुखंडेस्मरदवः ॥ य
थावा ॥ यत्रैतालहरीचलाचलदृशोव्यापारयंतिभ्रुवौयत्तत्रैव
पतंतिसंततममीमर्स्पृशोमार्गणाः ॥तच्चक्रीकृतचापपुंखित
शरप्रेखत्करःक्रोधनोधावत्यग्रतएवशासनधरःसत्यन्तदाऽऽसां
स्मरः॥पूर्वरूपकसंकीर्णमिदमतिशयोक्तिसंकीर्णमितिभेदः॥—
यथेति । यथाशब्दाअनुमानार्थाः । यथाशब्दस्तुनिर्दिष्टतुल्ययोगानुमानयोरिति

विश्वकोशात् । तथा च चपलजलदरूपाधूमाव्योम्न आकाशस्पर्धमवकाशयस्मात्स्थगय
तितस्माच्चक्रीटमणयः खद्योताः स्फुल्लिगानारूपंदधतिधारयन्ति । यस्माच्चविद्युद्भूपाभि
र्ज्वालाभिरुल्लसिताः प्रकाशीभूताः परितः पिङ्गवर्णाश्चक्रुर्भोदिशस्तस्मात्पथिकरूपाणां
तरूणां खंडे समूहे स्मरलक्षणोदवाग्निर्लग्नइति मन्येइत्यन्वयः । प्रयोगस्तु पथिकतरूखंडं स्मर
दावानलवत् व्योमव्यापिजलदधूमवत्त्वादित्यादिर्बोध्यः । यत्रैताइति । लहरीवच्चलाच
लाश्चंचलादृशोयासां तापताः कामिन्यो यत्र जने धूलतां व्यापारयन्ति प्रेरयन्ति तत्रैव भ्रूसंज्ञा
विषय एव यद्यस्मादमीमर्मस्पर्शिनो बाणाः संततं पतन्ति तत्तस्मान्मंडलीकृते चापे पुंस्त्रितायो
जितमुखा ये शरास्ते पुंस्त्रिचपलः करोयस्य तादृशः क्रोधनः स्मरः शासनमाज्ञातद्वारक
आसामग्रतो धावतीति सत्यमिन्वयः । अतिशयोक्तीति । मार्गणत्वेन दृशामध्यवसाना
दिति भावः । प्रयोगस्तु एताश्चक्रीकृतचापंसदापुरोधावदाज्ञाकरमदनकाः । मर्मभेदिबा
णपाताश्रयभ्रूसंज्ञास्थानकत्वादिति बोध्यः ॥—

शुद्धानुमानं यथा ॥ विलीयमानैर्विहगैर्निमीलद्भिश्चपंकजैः ॥ वि
कसंत्याचमालत्यागतोस्तं ज्ञायते रविः ॥ यथावा ॥ सौमित्रेन
नुसेव्यतां तरुतलंचंडांशुरुज्जुं भते चंडांशोर्निशिकाकथारघुपते
चंद्रोऽयमुन्मीलति ॥ वत्सैतद्विदितं कथं नुभवताधत्ते कुरंगं यतः
कासिप्रेयसिहाकुरंगनयने चंद्रानने जानकि ॥—

एवं विलीयमानैरित्यत्रापि । अयंकालः सूर्यास्तमयवान् पक्षि विलीयमानताद्याश्च
यत्नादिति । रविरस्तगमनवान् तादृशकालसंबन्धित्वादिति वा प्रयोगो ज्ञेयः । सौमित्रेइ
ति । विरहातुरस्य रामस्य लक्ष्मणं प्रत्युक्तिः । अत्राप्ययंचंद्रः कुरंगधारित्वादिति प्रयोगः ।
इत्यनुमानम् ॥—

उपमानं यथा ॥ तारोहिणीं विजानीहि ज्योतिषामत्रमंडले ॥
यस्तन्वितारकान्यासः शकटाकारमाश्रितः ॥ अत्रमन्मथमि
वातिसुंदरंदानवारिमिवादिष्यते जसं ॥ शैलराजमिव धैर्यशा
लिनं वेद्मि वैकटपतिं महीपतिं ॥ पूर्वोदाहरणे उपमानभूतमति
देशवाक्यं दर्शितं ॥ अत्रातिदेशवाक्यार्थसादृश्यप्रत्यक्षरूपमु
पमानं फलेन सह दर्शितमिति विशेषः ॥—

तामिति । तारकाणान्यासः संनिवेशः शकटस्याकारं संस्थानमाश्रितस्तारोहिणीं
विजानीहीत्यतिदेशवाक्यार्थज्ञानमिहोपमानं । इयं शकटाकारनक्षत्रव्यक्तिः रोहिणी
पदवाच्येत्युपमिति प्रतिकरणत्वात् । अत्रेति । अत्र एषुराजसुमध्ये मन्मथमिवाति

सुंदरं महीपतिर्वैकटपतिसंज्ञवेद्यीत्याद्यन्वयः । दानवारिर्विष्णुः शैलराजंहरं धैर्यशा-
लिनं मदनशासकत्वात् । प्रत्यक्षरूपमिति । सादृश्यविशिष्टपिंडप्रत्यक्षस्यापि फलायोग्य-
वच्छिन्नत्वेन करणत्वादिति भावः । फलेन उपमितिरूपेण । इत्युपमानं ॥—

शब्दप्रमाणं यथा ॥ विवृण्वतादोषमपि च्युतात्मना त्वयैक-
मीशं प्रतिसाधुभाषितं ॥ यमामनंत्यात्मभुवोपिकारणं कथं
सलक्ष्यप्रभवो भाविष्यति ॥ अत्र शिवः परमेष्ठिनोपिकारणमि-
त्यत्र श्रुतिरूपं शब्दप्रमाणमुपन्यस्तं ॥ एवं स्मृतिपुराणागमलौ-
किकवाक्यरूपाण्यपि शब्दप्रमाणात् युदाहरणीयानि ॥ तत्र स्मृ-
तिर्यथा ॥ बलात्कुरुत पापानि संतुतान्य कृतानिवः ॥ सर्वान्बल-
कृतानर्थान् कृतान्मनुरब्रवीत् ॥ पूर्वश्रुतिरभिमतार्थे प्रमाणत्वे-
नोपन्यस्ता । इहतुस्मृतिरनभिमतार्थे तद्दूषणपरेण प्रमाणत-
यानीति तेतिभेदः । आचारात्मनुष्ठयोऽपि मीमांसकोक्तधर्मप्रमा-
णयोर्वेदशब्दानुमापकतया शब्दप्रमाणत्वात्तर्भावः ॥—

विवृण्वतेति । कुमारसंभवे बटुवेषंहरं प्रतिपार्वत्या इयमुक्तिः । वरदोषं प्रकाशयतापि
स्खलितांतःकरणेन लयाईशं महादेवं प्रति एकमलक्ष्यजन्मलंसाधूक्तं । यतो यमीशमात्मभु-
वो ब्रह्मणोपिकारणमामनंति वेदाः । सकथं लक्ष्यः प्रभव उत्पत्तिस्थानं यस्य तादृग्भावि-
ष्यतीत्यन्वयः । विवक्षतेति क्वचित्पाठो वक्तुमिच्छतेति तदर्थः । बलादिति । नास्तिको-
क्तिरियं । हे जनाः पापानि बलात्कुरुत तानि च पापानि बोधुष्माकमकृतान्येव भवन्तु । य-
तो बलात्कारेण कृतान्सर्वानर्थान्मनुरकृतान्ब्रवीदित्यन्वयः । तद्दूषणपरेण सर्वाभिमत-
ार्थदूषणपरेण । आत्मनस्तुष्टिः प्रीतिर्वैकल्पिके विषये गर्भाष्टमेऽष्टमे वाब्दे ब्राह्मणस्योपनय-
नमिच्छादौ प्रमाणमित्युक्तं ॥—

तत्राचारप्रमाणं यथा ॥ महाजनाचापरं परेदृशीस्वनामनामा
ददतेन साधवः ॥ अतोभिधातुं न तदुत्सहे पुनर्जनः किलाचारमु-
चं विगायति ॥ आत्मनुष्ठिप्रमाणं यथा ॥ असंशयं क्षत्रपरिग्रह-
क्षमायदार्यमस्यामभिलाषिमे मनः ॥ संतां हि संदेहपदेषु वस्तु-
षु प्रमाणमंतःकरणस्य वृत्तयः ॥ अत्र दुष्यतेनात्मनुष्ठ्याशकुंत-
लापरिग्रहस्य धर्म्यत्वं श्रुत्यनुमतमनुमीयते । एवं श्रुतिलिंगादि

कमपिमीमांसोक्तंप्रमाणंसंभवदिहोदाहर्तव्यांतत्रश्रुतिर्यथा ॥
त्वंहिनामैववरदोनाधत्सेवंरमुद्रिकां ॥ नहिश्रुतिप्रसिद्धार्थेलिं
गमाद्रियतेबुधैः ॥ अत्रकरिगिरीश्वरस्यवरदइत्यभिधानश्रु
त्यासर्वाभिलाषितदातृत्वंसमर्थितं ॥—

महाजनेति । दमयंतींप्रतिनलस्योक्तिः । नामवितर्के नाददतेनगृह्णंति आचारमुच
माचारस्यागिनं विगायतिनिंदति । असंशयमिति । क्षेत्रेणक्षत्रियेणपरिग्रहेक्षमायोग्या
यतार्थ्यश्रेष्ठमममनोयस्यांशकुंतलायामभिलाषशीलांपदेषुविषयेषु । तंहीति।वरमुद्रिकां
वरमुद्रानाधत्सेनधास्यसि । श्रुतिर्वरदसंज्ञारूपालिंगंगमकं । पक्षेश्रुत्यातृतीयादिरूपया
प्रकर्षेणशीघ्रंसिद्धेऽर्थे अंगांगीभावेसतिलिंगमर्थप्रकाशनसामर्थ्यरूपमाद्रियते । यथैव्या
गार्हपत्यमुपतिष्ठतइतिश्रुत्यागार्हपत्योपस्थानेविनियुक्तस्यमंत्रस्यैद्रप्रकाशनसामर्थ्यरू
पेणलिङ्गेन्द्रोपस्थानेविनियोगोनाद्रियतेइत्यर्थः । करिगिरीश्वरःकालहस्तीश्वरः ॥—

लिङ्गंयथा॥विदितंवोयथास्वार्थानमेकाश्चित्प्रवृत्तयः॥ननुमूर्ति
भिरष्टाभीरित्थंभूतोस्मिसूचितः ॥ अत्रशिवस्यश्रुतिप्रसिद्धस
र्वोपकारकपृथिव्याद्यष्टमूर्तिपरिग्रहलिङ्गेनतत्प्रवृत्तीनांलोकानु
ग्रहैकप्रयोजनत्वंसमर्थितं ॥लिङ्गस्यमूलभूतवेदानुमापकतया
वैदिकशब्दप्रमाणएवांतर्भावः । एवंलौकिकलिङ्गानामपिलौ
किकशब्दोन्नायकतयालौकिकशब्दप्रमाणएवांतर्भावः । अतः
'लोलभ्रूलतयाविपक्षदिगुपन्यासेविधूतंशिरस्तद्वृत्तांतपरीक्ष
णेकृतनमस्कारोविलक्ष्यस्थितः ॥ ईषत्ताम्रकंपोलकांतिनि
मुखेदृष्ट्यानतःपादयोरुत्सृष्टोगुरुसंन्निधावपिविविधिर्द्वाभ्यांन
कालोचितः'इत्यादिचेष्टारूपंप्रमाणांतरंनाशंकनीयम् ॥—

विदितमिति । इत्थंभूतःपरार्थैकप्रवृत्तिकः । अतइत्यस्यचेष्टारूपंप्रमाणांतरंनाशंकनी
यमित्यग्रेतनेनान्वयः । लोलदिति । गुरुणांसंन्निधावपिद्वाभ्यानायकाभ्यांसमयो
चितोविधिर्नोत्सृष्टः । यथालोलद्भ्रूलतयानायिकयाविपक्षस्यसपत्न्योर्दंदिशउपन्यासे
तत्सकाशादागतोसीतिसूचनेकृतेनायकेननेतिसूचनायशिरोविधूतसंचालितम् । त
तस्तद्वृत्तांतपरीक्षणेनायिकयाकृतेससकृतनमस्कारोविलक्ष्यस्थितः । ततईषत्ता
म्राकपोलकांतिस्यतादृशेनायिकायामुखेकोपातिशयाज्जातेसतितत्पादयोर्दृष्टिपातेनै
वानतःप्रणतइति ॥—

क्वचिच्छब्दप्रमाणकल्पनयाचमत्कारोयथा॥ किमसुभिर्गल्पितै
र्जडमन्यसेमयिनिमज्जतुभीमसुतामनः॥ ममकिलश्रुतिमाहृत
तदर्थिकानलमुखेदुपराविबुधःस्मरः ॥ अत्रप्रियमाणानामन
श्रुतं प्रविशतीत्येतदर्थिकायाः श्रुतेर्नलमुखचंद्रविषयत्वेकल्पि
तेतथाव्याख्यातृस्मरवाक्यंप्रमाणतयौपन्यस्तं । अर्थापत्ति
र्यथा ॥ निर्णेतुंशक्यमस्तीतिमध्यंतवनिर्णयिनि ॥ अन्यथा
नोपपद्येतपयोधरभरस्थितिः ॥ यथावा ॥ व्यक्तंबलीयान्यदि
हेतुरागमादपूरयत्साजलार्धेनजान्हवी ॥ गंगौघनिर्भत्सित
शंभुकंधरासुवर्णमर्णःकथमन्यथास्यात् ॥ अनुपलब्धिर्यथा ॥
स्फुटमसदवलग्रंतन्विनिश्चिन्वतेतेतदनुपलभमानास्तर्कयंतो
पिलोकाः ॥ कुचगिरिवरयुग्मंयद्विनाधारमास्तेतदिहमकरके
तोरिंद्रजालंप्रतीमः ॥—

किमसुभिरिति । व्याख्यातंप्राकृत्येति । नलमुखचंद्रविषयत्वव्याख्यातुःस्मरस्येय
र्थः । तच्चासिद्धत्वात्कल्पितमितिभावः । इतिशब्दः ॥ निर्णेतुमिति । अस्तीतिनिर्ण
ेतुंशक्यमित्यन्वयः । व्यक्तमितिहेतुस्तर्कः । यदिव्यक्तंप्रकटंबलीयान्तदासाजान्हवीज
लार्धेनापूरयत् । अन्यथापूरणेसतिअर्णःसमुद्रस्यजलंगंगौघैर्निर्भत्सितंतिरस्कृतंसच्छं
भुकंदसमानवर्णनीलंकथंस्यादित्यन्वयः । इत्यर्थात्पत्तिः ॥ स्फुटमिति । हेतन्वितर्कयंत
स्तर्कशीलापिलोकास्तदवलग्रमनुपलभमानापश्यंतस्तवावलग्रमध्यमसदितिस्फुट
मेवनिश्चिन्वते । कुलपर्वतश्रेष्ठयुग्मत्वेनाध्यवसितंस्तनद्वंद्वमाधारंविनायदास्तेतत्त्वहम
करध्वजस्येंद्रजालंमायाचरितंप्रतीमइत्यन्वयः ॥ इत्यनुपलब्धिः ॥—

संभवोयथा ॥ अभूतपूर्वममभाविकिंवासर्वसहेमेसहजंहिदुःखं ॥
किंतुत्वदग्रेषारणागतानांपराभवोनाथनतेनुरूपः ॥ यथावा ॥
येनामकेचिदिहनःप्रथयंत्यवज्ञान्ज्ञानतितेकिमपितान्प्रतिनैषय
त्नः॥उत्पत्स्यतेस्तिममकोपिसमानधर्माकालोह्ययंनिरवधिर्विपु
लाचपृथ्वी॥यथावा॥भ्रातःपांथकुतोभवान्नगरतोवार्त्तानवावर्त्तते
बाढंब्रूहियुवापयोदसमयेत्यक्त्वाप्रियांजीवति ॥ सत्यंजीवति
जीवतीतिकथितावार्तामयापिश्रुताविस्तीर्णाष्टथिवीजनोपिवि

विधः किं किं न संभाव्यते ॥ अत्राद्योदाहरणे अभूतपूर्वमभावि
किंवेति संभवप्रमाणसिद्धार्थो दर्शितः । द्वितीयोदाहरणे संभवो
पपादकं कालानंत्यादिकमपि दर्शितं । तृतीयोदाहरणे तु संभवोपि
कंठोक्त इति भेदः । ऐतिह्यं यथा ॥ कल्याणीवतगाथेयं लौकिकी प्र
तिभाति मे ॥ एति जीवंतमानंदो न रं वर्षशतादपि ॥ अत्र लौकि
कीगाथेयमित्यनिर्दिष्टप्रवक्तृकप्रवादपारंपर्यरूपता दर्शिता ॥

अभूतेति । ईश्वरं प्रतिभक्तस्योक्तिः । पूर्वमभूतमभूतपूर्वतादृशं मम किं वा भाविना किंचित्
सर्वशीतातपादिद्वंद्वं सहे हियतो मम सहजमेव दुःखमस्ति किंतु हे नाथ ते तव शरणागतानां
भक्तानां त्वदग्रे पराभवो नानुरूपो नोचित इत्यन्वयः । अथ वा तवनानुरूप इत्यन्वयः । अत्र
दुःखादेः संभवाख्यप्रमाणसिद्धस्य कथनं येनामेति भवभूतेरुक्तिः । नामेति कुत्सने । नाम
प्राकाश्यं संभाव्यक्रोधोपगमकुत्सन इत्यमरः । किमपीति काकुर्ने किमपीत्यर्थः । एष का
व्यनिर्माणरूपः । मम कोपि स मानधर्मासदृशो य उत्पत्स्यते अस्ति वा तं प्रति यत्नः । हिय
स्मान्निरवधिरयं कालः पृथ्वीच विपुलेति क्रमेण योज्यं । अत्र कालो ह्ययमिषादिना सोपप
त्तिकं संभवाख्यप्रमाणमुपदर्शितं । भ्रातरिति पथिकं पतिग्रामस्थस्य प्रश्नः । कुत इत्यनंत
रमागत इति शेषः । नगरादित्युत्तरं । वार्तेति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः । बाढमित्युत्तरमंगीकारे अ
स्तीत्यर्थः । ब्रूहीति पूर्वस्योक्तिः । युवेत्यादिपांथवचनं । ससंजीवतीति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः । जीव
तीत्यादिसर्वपांथवचनं । इति संभवः ॥ अनिर्दिष्टप्रवक्तृकेति । अनिर्दिष्टो विशेषतो नुक्तः
प्रवक्तायस्येत्यर्थः । एवं चैतदेवैति ह्यलक्षणमिति दर्शितं । इत्यलंकारचंद्रिकायां प्रमाणा
लंकारप्रकरणं संपूर्णं ॥

अथैतेषामलंकाराणां यथासम्भवं कचिन्मेलने लौकिकालंकारा
णामेलन इव चारुत्वातिशयोपलम्भान्नरसिंहन्यायेन पृथगलं
कारावस्थितौ तन्निर्णयः क्रियते तत्र तिलतंडुलन्यायेन स्फुटाव
गम्यभेदालंकारमेलने संसृष्टिः । नीरक्षीरन्यायेनास्फुटभेदालं
कारमेलने संकरः । सचांगांगिभावेन समप्राधान्येन संदेहेन एक
वाचकानुप्रवेशेन चतुर्विधः । एवं नृसिंहाकाराः पंचालंकाराः ॥—

यथा संभवमिति । संसृष्टिसंकराभ्यां द्वयोस्तदधिकानां वेतियथा संभवमित्यर्थः । स्फुटे
ति । स्फुटमवगम्यमानो भेदो येषामिति विग्रहः । एकस्मिन्वाचकेऽनुप्रवेशोऽवस्थि
तिः । एतत्सर्वमुदाहरणे व्यक्तीभविष्यति ॥—

तत्रसंसृष्टिर्यथा॥ कुसुमसौरभलोभपरिभ्रमद्भ्रमरसंभ्रमसंभृत
शोभया ॥ चलितयाविदधेकलमेखलाकलकलोलकलोलदृ
शान्यया॥अत्रशब्दालंकारानुप्रासयमकयोःसंसृष्टिः । लिप
तीवतमोंगानिवर्षतीवांजननभः॥असत्पुरुषसेवेवदृष्टिर्निष्फ
लतांगता ॥अत्रोत्प्रेक्षयोरुपमायाश्चेत्यर्थांलंकाराणांसंसृष्टिः।
आनंदमंथरपुरंदरमुक्तमाल्यंमौलौहठेननिहितंमहिषासुरस्य
॥ पादांबुजंभवतुमेविजयायमंजुमंजीरसिंजितमनोहरमंबि
कायाः ॥ अत्रशब्दार्थांलंकारयोरनुप्रासोपमयोःसंसृष्टिः ॥

कुसुमेति । माघेऋतुवर्णनेपद्यमिदं । अन्ययाकयापिवनितयाचलितयाकलस्वरोमेख
लायाःकांच्याःकलकलःकोलाहलोविदधे । किंभूतया कुसुमसौरभलोभेनपरिभ्रमतां
भ्रमराणांसंभ्रमेणस्त्राविशेषेणसंभृतासमृद्धाशोभायस्यास्तया अलकालौलायस्यांतादृ
शीदृग्यस्यास्तथाभूतयेति । आनंदेति । आनंदेनमंथरंयथास्यात्तथापुरंदरेणेंद्रेणमुक्त
मपितंमाल्यंयत्रतादृशंमहिषासुरस्यमौलौहस्तकेहठेननिहितंमंजुमनोङ्गंमंजीरस्यनूपुरस्य
सिंजितंरणितंयत्रतादृशमनोरममम्बिकायाःपादांबुजमंबुजसदृशंचरणंनोऽस्माकंविज
यायभवत्सिखन्वयः । अत्रपादांबुजमित्युपमितसमासएव नतुमयूरव्यंसकादिवत्पादए
वांबुजमिति । तथासखंबुजप्राधान्येमंजीरासिंजितान्वयायोगादित्युपभैवनरूपकमिति
ज्ञेयम् ॥ इतिसंसृष्टिः ॥

अंगांगीभावसंकरोयथा ॥ तलेष्वेवंपंतमहीरुहाणांछायास्तदा
मारुतकंपितानां॥शशांकसिंहेनतमोगजानांलूनाकृतीनामिव
गात्रखंडाः ॥ अत्रशशांकसिंहेनेतितमोगजानामितिचरूपकं।
यद्यप्यत्रशशांकएवसिंहस्तमांस्येवगजाइतिमयूरव्यंसकादि
समासाश्रयणेनरूपकवच्छशांकःसिंहइवतमांसिगजाइवेत्यु
पमितसमासाश्रयणेनोपमापिवक्तुंशक्या । तथापिलूनाकृती
नामितिविशेषणानुगुण्याद्रूपकसिद्धिः । तस्यहिविशेषणस्य
प्रधानेनसहान्वयेनभाव्यंनतुगुणेन।गुणानांचपरार्थत्वादसंबं
धःसमत्वात्स्यादितिन्यायादुपमितसमासाश्रयणेतस्यपूर्वप
दार्थप्रधानत्वाच्छशांकस्यतमसांचप्राधान्यंभवेत् । तत्रनवि
शेषेणमुख्यार्थान्वयस्वारस्यमस्ति ॥-

तलेष्विति । तदामारुतकंपितानां महीरूपाणां तलेषु छाया अवपंतकंपमाना आसन् । तत्रोत्प्रेक्षते । शशांकरूपेण सिंहेन छिन्ना कृतीनां तमोलक्षणगजानां शरीरखंडा इवेति । गुणानां चेतितार्तीयाधिकरणसूत्रं । अस्यार्थः गुणानां गुणभूतानां पदार्थानां परार्थत्वा न्मुख्यप्रधानार्थत्वात्परस्परमसंबंधः । कुतः समत्वादप्रधानत्वसाम्यादिति । यथा भाष्यकारमते पावमानेष्टीनामाधानस्य चाहवनीयाद्यर्थत्वात्परस्परनंगांगीभावसंबंधः । यथावार्तिककारमतेऽग्निसमिधनार्थानां मंत्रविशेषरूपाणां निविदां सामीधेनीनां चेतिसंक्षेपः । एतदधिकरणपूर्वपक्षसिद्धांतौ प्रकृतानुपयोगान्नदर्शितौ ॥—

स्वरूपनाशरूपोपचरिताकृतिलवनकर्तृत्वकर्मत्वान्वयसंभवे
पिमुख्यार्थान्वयस्वारस्यमेवादरणीयं । स्वरूपनाशक्रोडीकरण
प्रवृत्त्यालक्षणा मूलातिशयोक्त्यारूपकसिद्धिः । तच्च रूपकमु
त्प्रेक्षाया अंगंतदुत्थापकत्वात् । रूपकाभावे हि छाया लूनगात्र
खंडा इवावेपंतेत्येतावदुक्तावुपमैव सिद्धयेत् । वेपनादिसाधर्म्या
नछायानां सद्यःकृतगात्रखंडतादात्म्यसंभावनारूपोत्प्रेक्षा ॥—

स्वरूपनाशेति । स्वरूपनाशरूपमुपचरितंगौण्यदाकृतिलवनमित्यर्थः । नन्वेवमपि त
मोशेऽस्य विशेषणस्यान्वयात्कथं रूपकसिद्धिरित्याशंक्याह स्वरूपेति । क्रोडीकारेण
निगरणेन । लक्षणामूलेति । साध्यवसानलक्षणामूलेत्यर्थः । तथा च तमोशे उपचारेणा
न्वयइति भावः । नचैवं सत्युपमांगीकारेपि किं बाधकमिति वाच्यं । तदंगीकारे प्रधानान्व
येऽप्युपचाराश्रयणापत्तेः । तदपेक्षयाऽप्रधानेतमोशेतदंगीकारेण रूपकस्यैवौचित्यादिति ।
नछायानामिति । सिद्धयेदित्यनुवर्तते । उत्प्रेक्षानसिद्धयेदित्यन्वयः । इवशब्दस्य सा
दृश्येप्रसिद्धतरत्वेनासतितात्पर्यग्राहके संभावनावोधकत्वासंभवादिति भावः ॥—

ननु शशांकेन लूनाकृतीनां तमसांगात्रखंडा इवावेपंतेत्येतावदु
क्तावपि सिद्धयेत्युत्प्रेक्षा । तादात्म्यसंभावनोपयुक्तलूनाकृति
त्वरूपाधिकविशेषणोपादानात् । सत्यं । तथोक्तावाकृतिलव
नादिधर्मरूपकार्यसमारोपनिर्भिताशशांकतमसोर्हृतृहंतव्यचे
तनवृत्तांतसमारोपरूपासमासोक्तिरपेक्षणीया । एवमुक्तौ रूप
कमिति विशेषः । एवमत्रातिशयोक्तिरूपकोत्प्रेक्षाणामंगांगी
भावेन संकरः । समप्राधान्यसंकरो यथा ॥ अवतुनः सवितुस्तु
रगावली समतिलंघिततुंगपयोधरा ॥ स्फुरितमध्यगता रुणनाय

कामरकतैकलतेवनभःश्रियः ॥ अत्रपयोधरादिशब्दश्लेषमू
लातिशयोक्त्यांगभूतयोत्थाप्यमानैवसवितृतुरगावल्यांमरक
तैकावलीतादात्म्योत्प्रेक्षानभोलक्ष्म्यानायिकाव्यवहारसमा
रोपरूपसमासोक्तिगर्भैवोत्थाप्यते । पयोधरश्लेषस्योभयोपका
रकत्वात् । ततउत्प्रेक्षासमासोक्त्योरैकःकालःपरस्परापेक्षयाचा
रुत्वसुन्मेषश्चोभयोस्तुल्यइतिविनिगमनाविरहात्समप्राधान्यं॥—
रूपकंविनाप्युत्प्रेक्षायांतात्पर्यग्राहकमस्तीतिशङ्कतेनन्विति । एवमुक्तौतमोगजानामि
त्युक्तौ तथाचसाधकांतरस्यसाधकांतरादूषकत्वादूषकस्योत्प्रेक्षांगत्वमविकृतमितिभा
वः । अवलिति । सवितुःसूर्यस्यतुरगावलीअश्वपंक्तिर्नोऽस्मानवतु । केव नभःश्रियोगगनल
क्ष्म्याःमरकतमणीनामेकलताएकावलीवेत्युत्प्रेक्षा । सूर्यतुरंगाणांहरितवर्णत्वात् । कथंभू
तासम्यगतिलंघितास्तुंगाउच्चाःपयोधरामेघायया एकावलीपक्षेपयोधरौस्तनौ । तथा
स्फुरितोदीप्तिमान् । मध्यगतोऽरुणरूपोनायकोनेतासारथिर्यस्याःसा पक्षेअरुणआ
रक्तोनायकोहारमध्यमणिः । नायकोनेतरिश्रेष्ठेहारमध्यमणावपीतिविश्वः । अतिश
योक्त्यामेघानांस्तनत्वेनाध्यवसानरूपया । गर्भैवेत्यनेनतिलतंडुलन्यायेनस्फुटावगम्य
मानभेदायाःसंसृष्टेःसकाशाद्वैलक्षण्यंदर्शितम् । एवमत्रेति । एकस्यचमत्कृतिजनने
परापेक्षत्वादंगांगीभावमाशङ्क्याह परस्परेति ॥—

यथावा ॥ अंगुलीभिरिवकेशसंचयंसन्निकृष्यतिमिरंमरीचि
भिः॥कुड्मलीकृतसरोजलोचनंचुंबतीवरजनीमुखंशशी ॥अ
त्रांगुलीभिरितिवाक्योक्तोपमयातत्प्रायपाठान्मुख्यकुड्मली
करणलिंगानुगुण्याच्चोपमितसमासाश्रयणेनलब्धयासरोज
लोचनमितिसमासोक्तोपमयांगभूतयोत्थाप्यमानैवशशिकर्तृ
कनिशामुखचुंबनोत्प्रेक्षानिशाशशिनोर्दापत्यव्यवहारसमा
रोपरूपसमासोक्तिगर्भैवोत्थाप्यते । उपमयोरुभयत्रोत्था
पकत्वाविशेषात्समासोक्तिगर्भतांविनाचुंबनोत्प्रेक्षाथानिरा
लंबनत्वाच्च । ततश्चात्राप्युत्प्रेक्षासमासोक्त्योरैककालयोःसम
प्राधान्यं । यद्यप्यत्रोपमाभ्यांशशिनिशगतावेवधर्मौसमर्थ्येते
नतुशशिनायकयोर्निशानायिकयोश्चसाधारणधर्मौ । साधार
णधर्मसमर्पणंचोत्प्रेक्षासमासोक्त्योरपेक्षितं । उत्प्रेक्षायाःप्रकृ

ताप्रकृतसाधारणगुणक्रियानिमित्तसापेक्षत्वात्समासोक्तेर्विशे-
षणसाम्यमूलकत्वाच्च । तथापि वाक्योक्तोपमायामिवकारस्य
मरीचिभिरिवेत्यन्वयान्तरमभ्युपगम्यान्वयभेदलब्धप्रकृताप्र-
तयोरैकैकविषयस्यार्थद्वयस्यसमासोक्तोपमायांसरोजसदृशं
लोचनमितिसमासांतरमभ्युपगम्यसमासभेदलब्धार्थद्वयस्य
चाभेदाध्यवसायेनसाधारण्यसंपाद्यतयोरुत्प्रेक्षासमासोक्तयो-
रंगतानिर्वाह्या ॥—

अंगुलीभिरिति । शशीअंगुलीभिरिवमरीचिभिः केशसंचयमिवतिमिरंसंनिगृह्यकु-
ड्मलीकृतसरोजलोचनंलोचनमिवसरोजंयत्रतादृशंरजनीमुखंचुंबतीवेत्यन्वयः । तत्प्रा-
येति । उपमाबहुलेसंदर्भेपाठादिसर्थः । मुख्येति । मुख्यार्थरूपंयत्कुड्मलीकरणरूपंलिङ्गं
पुष्पासाधारणधर्मस्तस्यानुकूल्यादिसर्थः । उत्थापकत्वाविशेषत्वादंगत्वाविशेषात् । चंद्र-
स्यचुंबनोत्प्रेक्षायांदांपश्यव्यवहारसमारोपात्मकसमासोक्तौचापेक्षितस्यनायकसाधर्म्य-
स्योक्तोपमाभ्यामपमर्णात्कथंतयोस्तदंगत्वमितिशंकते यद्यपीति । मरीचिभिरिवेति ।
मरीचिभिरिवांगुलीभिस्तिमिरमिवकेशसंचयमित्येवंरूपमिसर्थः । एकैकविषयस्यार्थ-
द्वयस्याभेदाध्यवसानेनेत्यन्यः । तयोर्वाक्यसमासोक्तोपमयोः ॥—

यद्वा इहप्रकृतकोटिगतानांमरीचितिमिरसरोजानामप्रकृत-
कोटिगतानांचांगुलीकेशसंचयलोचनानांचतनुदीर्घावरणत्व-
नीलनीरंध्रत्वकांतिमत्त्वादिनासदृशानांप्रातिस्विकरूपेणभेद-
वदनुगतसादृश्यप्रयोजकरूपेणाभेदोप्यस्तिसचात्रविवक्षित-
एवभेदाभेदोभयप्रधानोपमेत्यालंकारिकसिद्धांतात् । तत्र
चप्रयोजकांशानिष्कर्षन्यायेनाभेदगर्भतांशोपजीवनेनसाधार-
ण्येसंपाद्यप्रधानभूतोत्प्रेक्षासमासोक्त्यंगतानिर्वाह्या ॥—

आवश्यकभेदाध्यवसायेनोपपत्तौकृतमन्वयांतरसमासांतरकल्पनागौरवेणेत्याशयेनाह-
यद्वेति । तनुदीर्घसादौपूर्वनिपातनियमानुरोधेनयथासंख्यक्रमपरिखागः । तथाचां-
गुलिमरीचयोस्तनुत्वनिरंध्रत्वाभ्यांतिमिरकेशसंचययोरावरणरूपत्वनीलत्वाभ्यांसरोज-
लोचनयोर्दीर्घत्वकांतिमत्त्वाभ्यांचसादृश्यंबोध्यं । प्रातिस्विकरूपेणअंगुलित्वमरीचित्वा-
दिनाअनुगतेति । अनुगतंयत्सादृश्यप्रयोजकरूपंतनुत्वादिकंतेनेत्यर्थः । एतच्चसादृश्यम-
तिरिक्तमित्यभिप्रायेण । सिद्धांतादिति । तदुक्तंसाधर्म्यत्रिविधंभेदप्रधानमभेदप्रधानंभे-

दाभेदप्रधानंचेत्युपक्रम्यविधानाथेनउपमानन्वयोपमेयोपमास्मरणानांभेदाभेदसाधारणसाधर्म्यमूलत्वमिति ॥—

नहिप्रकाशशीतापनयनशक्तिमतःसौरतेजसः शीतापनयनशक्तिमात्रेणशीतालूपयोगितानदृष्टा । एवमनभ्युपगमेच 'पांज्यायमंसार्षितलंबहारःकृतांगरागोहरिचंदनेन॥ आ भातिबालातपरक्तसानुःसनिर्झरोद्गारइवाद्विराजः' इत्याद्युपमापिननिर्वहेत् । नह्यत्राद्विराजपांज्ययोरुपमानोपमेययोरनुगतःसाधारणधर्मोनिर्दिष्टः । एकत्रबालातपनिर्झरावन्यत्रहरिचंदनहारावितिधर्मभेदात् । तस्मात्तत्रातपहरिचंदनयोर्निर्झरहारयोश्चसदृशयोरभेदांशोपजीवनमेवगतिः । 'पिनष्ठीवतरंगाग्रैःसमुद्रःफेनचंदनं॥तदादायकरैरिंदुर्लिपतीवदिगंगनाः'इत्यत्रोत्प्रेक्षयोःकालभेदेपिसमप्राधान्यं । अन्योन्यनिरपेक्षवाक्यद्वयोपात्तत्वात् । तदादायेतिफेनचंदनरूपकमात्रोपजीवनेनपूर्वोत्प्रेक्षानपेक्षणात् । नचैवंलिपतीवतमोंगानीतिवदुत्प्रेक्षाद्वयस्यसंसृष्टिरेवैषमितिवाच्यं । लौकिकसिद्धपेषणलेपनपौर्वापर्येच्छायानुकारिणोत्प्रेक्षाद्वयपौर्वापर्येणचारुतातिशयसमुन्मेषतःसंसृष्टिवैषम्यात् । तस्माद्दर्शादिवदेकफलसाधनतयासमप्रधानमिदमुत्प्रेक्षाद्वयं । एवंसमप्रधानसंकरोपिव्याख्यातः ॥—

ननुभेदाभेदरूपांशद्वयोपेतायाउपमायाभेदांशस्यानुपयोगात्कथंतस्याउत्प्रेक्षाद्युपयोगित्वमित्याशङ्क्यपरिहरति । नहीति । प्रकाशश्चशीतापनयनंचेतिद्वंद्वः । शीतालुःशीतार्तःशीतोष्णतृप्तेभ्यस्तदसहचइतिवालुः । उक्तसिद्धांतस्यनिर्युक्तिकत्वेनाश्रदेयत्वमाशङ्कमानंप्रत्याह एवमिति । पांज्योयमिति । पांज्यनामाऽयंनृपोऽद्विराजइवाभातिकथंभूतःअंसयोरर्षितोलंबोहारोयेनसः । तथाहरिचंदनेनरक्तचंदनेनकृत्तः । कृत्तोंगरागोनुलेपनयेनतथाभूतः । अद्विराजःकीदृक् बालातपेनरक्तानिसानूनिप्रस्थानियस्यसः । तथानिर्झरस्योद्गारेणोद्गमेनसहितः । पिनष्ठीतिव्याख्यातंप्राक् । पौर्वापर्येणेति । तथाचचमत्कारप्रयोजकपौर्वापर्यघटकत्वेनभेदानवभासात्संसृष्टिवैलक्षण्यमितिभावः । दर्शादिवद्वर्शपौर्णमासादिवत् । अयंचभिन्नकालीनयोरपिसमप्राधान्येदृष्टांतः । फलंतत्रस्वर्गः । प्रकृतेतुचमत्कृतिविशेषः ॥—

संदेहसंकरोयथा ॥ शशिनमुपगतेयंकौमुदीमेघमुक्तंजलनिधि
मनुरूपंजन्हुकन्यावतीर्णा॥इतिसमगुणयोगप्रीतयस्तत्रपौराः
श्रवणकटुनृपाणामेकवाक्यंविवब्रुः ॥ अत्रइयमितिसर्वनाम्ना
यद्यजंवृतवतींदुमतीविशिष्टरूपेणनिर्दिश्यतेतदाबिंबप्रतिबिंब
भावापन्नधर्मविशिष्टयोःसदृशयोरैक्यारोपरूपानिदर्शना । य
दितेनसास्वरूपेणैवनिर्दिश्यतेबिंबभूतोधर्मस्तुपूर्वप्रस्तावात्स
मगुणयोगप्रीतयेइतिपौरविशेषणाच्चावगम्यतेतत्रप्रस्तुतेधर्मि
णितद्वृत्तांतप्रतिबिंबभूताप्रस्तुतवृत्तांतारोपरूपंललितमित्यन
ध्यवसायात्संदेहः । विलीयेदुःसाक्षादमृतरसवापीयदि
भवेत्कलंकस्तत्रत्योयदिचविकचेंदीवरवनं ॥ततःस्नानक्रीडाज
नितजडभावैरवयवैःकदाचिन्मुंचेयंमदनशिखिपीडापरिभवं॥
अत्रयद्येतावत्साधनंसंपद्येततदातापःशाम्यतीत्यर्थेकविसरंभ
श्चेत्तदैतदुपात्तसिद्धयर्थमूहइतिसंभावनालंकारः । एतावत्साधनं
कदापिनसंभवत्येवातस्तापशांतिरपिगगनकुसुमकल्पेत्यर्थेक
विसरंभश्चेदुपात्तमिथ्यात्वासिद्धयर्थमिथ्यार्थोत्तरकल्पनारूपा
मिथ्याध्यवसितिरित्युभयतासंभवात्संदेहः । एवम् 'सिक्तंस्फ
टिकुंभांतःस्थितिश्वेतीकृतैर्जलैः ॥ मौक्तिकं चेच्छतांसूतेतत्पु
ष्पैस्तेसमंयशः' इत्यादिष्वपिसंभावनामिथ्याध्यवसितिसंदे
हसंकरोद्रष्टव्यः ॥—

शशिनमिति । अत्रअजस्येंदुमत्यास्वयंवरेसमगुणयोरजेंदुमत्योयोगेनप्रीतिर्येषांतेपौ
रानागरिकानृपाणामन्येषांश्रवणयोःकटुपीडाकरमितिपूर्वार्द्धरूपमेकमेववाक्यंविवब्रु
रुच्चारयामासुरित्यन्वयः । तेनसर्वनाम्ना साइंदुमती बिंबभूतोधर्मः अजकर्मकंवरणं त
त्रतस्मिन्पक्षे । विलीयेति । अग्निसंयोगेनघृतादिवत्केनापिहेतुनाविलीनतांप्राप्येत्यर्थः ।
विकचंविकसितं । जडभावःशैत्यं । मदनएवशिखीवन्दिः । सरंभस्तात्पर्यं । सिक्तमि
ति । स्फटिककुंभांतस्थित्याश्वेतीकृतैर्जलैःसिक्तंमौक्तिकमित्यन्वयः ॥—

मुखेनगरलंमुचन्मूलेवसतिचेत्फणी ॥फलसंदोहगुरुणातरुणा
किंप्रयोजनं॥अत्रमहोरगवृत्तातिवर्ण्यमानेराजद्वाररूढखलवृत्तां

तोपिप्रतीयते । तत्रकिंवस्तुतस्तथाभूतोरगवृत्तांतएव प्रस्तुतेऽ
प्रस्तुतःखलवृत्तांतस्ततःप्रतीयतइतिसमासोक्तिः । यद्वा प्र
स्तुतखलवृत्तांतप्रत्यायनायाप्रस्तुतमहोरगवृत्तांतकीर्त्तनमप्रस्तु
तप्रशंसा । यद्वा वर्ण्यमानमहोरगवृत्तांतकीर्त्तनेनसमीपस्थित
खलमर्मोद्धाटनंक्रियतइतिउभयस्यापिप्रस्तुतत्वात्प्रस्तुतांकुर
इतिसंदेहः ॥ एकवाचकानुप्रवेशसंकरस्तुशब्दार्थालंकारयो
रेवेतिलक्षयित्वाकाव्यप्रकाशकारउदाजहार । स्पष्टोच्छ्रुस
त्किरणकेसरसूर्यबिंबविस्तीर्णकर्णिकमथोदिवसारविंदं ॥ श्लि
ष्टाष्टदिग्दलकलापमुखावतारबद्धांधकारमधुपावलिंसंचुकोच ॥
अत्रैकपदानुप्रविष्टौरूपकानुप्रासौयत्रैकस्मिन्श्लोकेपदभेदेनश
ब्दार्थालंकारयोःस्थितिस्तत्रतयोःसंसृष्टिरिहतुसंकरइति । अलं
कारसर्वस्वकारस्तु एकस्मिन्वाचकेऽनुप्रवेशोवाच्ययोरेवालंकार
योःस्वारसिकोवाच्यप्रतियोगिकत्वाद्वाचकस्येतिमत्त्वाऽर्थाहं
कारयोरप्येकवाचकानुप्रवेशसंकरमुदाजहार ॥—

मुखेनेति । संदोहःसमूहः । लक्षयित्वेति । स्फुटमेकत्रविषयेशब्दार्थालंक्रुतिद्वयमि
तिसूत्रेणेत्यर्थः । स्पष्टेति । अथोऽनंतरं दिवसरूपमरविंदंकमलंसंचुकोचसंकोचमगम
त् । कीदृक् स्पष्टमुच्छ्रुसंतउल्लसंतःकिरणाएवकेसराणियस्यास्तथाभूतासूर्यबिंबरूपा
विस्तीर्णाकर्णिकावराटोयस्यतत् । श्लिष्टाः प्रकाशाभावेनपरस्परंमिलिताः अष्टदिशाएव
दलानांकलापस्तन्मुखेनावतारोयस्यास्तादृशीबद्धांधकाररूपामधुपावलिर्येन तथाभू
तमित्यर्थः । पदभेदेनेति । “सोणत्थि एथगामेजोएअंमहमहंतलाअण्णं ॥ तरुणाणंहिअ
अलूडिंपरिसप्यंतिणिवारेइ” सनास्सत्रग्रामेयएतांस्फुरल्लावण्यान्तरुणानांहूदयलुठनंप
रिसर्पतिनिवारयतीतिसंस्कृतं अत्रपूर्वाद्धेऽनुप्रासस्तृतीयपादेरूपकमितितयोःसंसृष्टिः ।
वाच्यप्रतियोगिकत्वादिति । वाच्यप्रतियोगिप्रतिसंबंधियस्यतद्वाच्यप्रतियोगिकंत
त्वादित्यर्थः । एवंचकाव्यवाच्यस्यानुप्रासादेःशब्दालंकारस्यतदनुप्रवेशोनवाचकानुप्र
वेशइतिवक्तुंयुक्तमितिभावः ॥—

सत्पुष्करद्योतितरंगशोभिन्यमंदमारब्धमृदंगवाद्ये ॥ उद्यान
वापीपयसीवयस्यामेणीदृशोनाट्यगृहेरमंते ॥ अत्रनाट्यगृह
वापीपयसोःसत्पुष्करेत्यादिविशेषणशब्दसाम्यंश्लेषः । अमं
दमारब्धेत्यादिविशेषणेऽर्थसाम्यमुपमातदुभयमेकस्मिन्निव
शब्देनुप्रविष्टमितितदपिनमन्यामहे । सत्पुष्करेत्यादिविशेष
णेपिश्लेषभित्तिकाभेदाध्यवसायरूपातिशयोक्तिलभ्यस्यधर्म
साम्यस्यैवतत्रेवशब्दप्रतिपाद्यतयाशब्दसाम्यस्यतदप्रतिपाद्य
त्वात् । श्लेषभित्तिकाभेदाध्यवसायनर्धमसाम्यमतानंगीका
रे । अहोरागवतीसंध्याजहातिस्वयमंबरमित्यादिश्लिष्टविशे
षणसमासोक्त्युदाहरणेविशेषणसाम्याभावेनसमासोक्त्यभा
वप्रसंगात् । शब्दसाम्यस्यैवशब्दप्रतिपाद्यत्वेपितस्योपमावा
चकत्वस्यैवप्राप्त्याश्लेषवाचकत्वाभावाच्च । शब्दतोऽर्थतोवा
कविसंमतसाम्यप्रतिपादनेसर्वविधेष्युपमालंकारस्वीकारात् ।
अन्यथा“यथाप्रल्हादनाञ्चंद्रःप्रतापात्तपनोयथा॥तथैवसोभूद
न्वर्थोराजाप्रकृतिरंजनात्” इत्यत्राप्युपमानस्यात् । नह्यत्रा
न्वर्थनामरूपशब्दसाम्यंविनाकिंचिदर्थसाम्यंकविविवक्षितम
स्ति । तस्माद्यत्रैकस्मिन्नर्थेप्रतिपाद्यमानेअलंकारद्वयप्रतीति
स्तत्रतयोरलंकारयोरेकवाचकानुप्रवेशः ॥—

सत्पुष्करेति । यस्यानंगर्यामेणीदृशउद्यानसंबंधिवापीपयसीवनाट्यगृहेरमंतेक्रीडं
ति । कीदृशैःसमीचीनैःपुष्करैःकमलैर्द्योतिनोयेतरंगास्तच्छोभावति । गृहपक्षेसमीचीनैः
पुष्करैर्वाद्यभांडमुखैर्द्योतितोयोरंगोनृसभूमिस्तच्छोभिनीत्यर्थः । पुष्करंकरिहस्ताग्रेवाद्य
भांडमुखेजले । व्योम्निखड्गफलेपद्मइत्यमरः । श्लेषभित्तिकेति । श्लेषोभित्तिरिवभित्ति
मूलंयस्येत्यर्थः । रागवतीति । रागोऽनुरागोरक्तिमाच । अंबरमाकाशंवस्त्रं च । नन्व
अविशेषणसाम्यायाभेदाध्यवसायापेक्षणेपिसत्पुष्करेत्यादौशब्दसाम्यमात्रेणाप्युपमोप

पत्तेर्नतदपेक्षेतआह शब्देति । शब्दतोऽर्थतोवेति । शब्दप्रयुक्तमर्थप्रयुक्तं वायत्कविसंम
तं साम्यं तत्प्रतिपादन इत्यर्थः । सर्वविधे सर्वप्रकारे । यथेति । चदिआलहादन इति धात्व
नुसाराच्चंद्रपदमन्वर्थ । अन्वर्थोऽन्वर्थनामा । तस्मान्मतद्वयस्याप्ययुक्तत्वात् ॥—

यथा ॥ विधुकरपरिरंभादात्तनिष्यंदपूर्णैः शशिदृषदुपकृतैराल
वालैस्तूपाणां ॥ विफलितजलसेकप्रक्रियागौरवेणव्यरचिस
हृतचित्तस्तत्रभैमीवनेन ॥ अत्रहिप्रतिपाद्यमानोर्थसंमृद्धिम
द्वस्तुवर्णनमुदात्तमितिलक्षणानुसारादुदात्तालंकाररूपः असं
बंधे संबंधकथनमतिशयोक्तिरितिलक्षणादतिशयोक्तिश्च । नच
सर्वत्रोदात्तस्यासंबंधे संबंधवचनरूपत्वं निर्णीतामिति न विवि
कालंकारद्वयलक्षणसमावेशोस्तीति वाच्यं । दिव्यलोकगतसं
पत्समृद्धिवर्णनादिष्वतिशयास्पृष्टस्योदात्तस्य शौर्यौदार्यदारि
द्र्यादिविषयवर्णनेषूदात्तास्पृष्टाया अतिशयोक्तेश्च परस्परविवि
क्ततया विश्रांतेः । तयोश्चेहार्थवशसंपन्नसमावेशयोर्नीगांगी
भावः । एकेनापरस्यानुत्थापनात्स्वातंत्र्यपारतंत्र्यविशेषादर्श
नाच्च । नापिसमप्रधान्यं । यैः शब्दैरिह संबंधिवस्तुप्रतिपाद्य
तैर्नैरेव तस्यैव वस्तुनो संबंधे संबंधरूपस्य प्रतिपाद्यमानतयाभि
न्नप्रतिपादकशब्दव्यवस्थितार्थभेदाभावान्नापिसंदेहसंकरः ।
एकालंकारकोट्यांतदन्यालंकारकोटिप्रतिक्षेपाभावात् । त
स्मादिहोदात्तातिशयोक्तयोरेकवाचकानुप्रवेशलक्षणः संकरः ।
क्वचित्संकराणामपि संकरोद्दृश्यते ॥—

विधुकरेति । सहसस्तत्रभैमीवनेन दमयंसा उद्यानेन हृतचित्तो व्यरचिकृत । कथं
भूतेन । चंद्रकिरणाश्लेषादात्तैरंगीकृतैर्निष्यंदैः पूर्णैश्चंद्रकांतघटितैस्तूपाणामालवालैर्वि
फलीकृतजलसेकप्रकाररूपगौरवेणेत्यर्थः । शब्दव्यवस्थितेति । शब्दप्रयुक्तेत्यर्थः । तथा
चसमप्रधान्यमर्थभेदविषयमिति भावः । प्रतिक्षिप्यते निवार्यते कोऽर्थतरमनेनेति प्र
तिक्षेपो विरोधः ॥—

यथा । मुक्ताः केलिविसूत्रहारगलिताः संमार्जनीभिर्हृताः प्रा-
 तःप्रांगणसीमिमंथरचलद्वालांग्रिलाक्षारुणाः॥ दूरादाडिमबी
 जशंकितधियःकर्षन्तिकेलीशुका याद्विद्वद्भवनेषुभोजनृपतेस्त-
 त्यागलीलायितं ॥ अत्रतावद्विदुषांसंपत्समृद्धिवर्णनमुदात्ता-
 लंकारस्तन्मूलकोबालांग्रिलाक्षारुणाइत्यत्रतद्गुणालंकारस्त-
 त्रैववक्ष्यमाणभ्रांत्युपपादकः । पदार्थहेतुककाव्यलिंगालंका-
 रश्चेतितयोरेकवाचकानुप्रवेशसंकरस्तन्मूलःशंकितधियइत्य-
 त्रभ्रांतिमदलंकारस्ताभ्यांचोदात्तालंकारश्चारुतांनीतइतितयो-
 र्श्चतस्यचांगांगीभावसंकरः । एवंविद्वद्ब्रह्मवैभवस्यहेतुमतो-
 राज्ञोवितरणविलासस्यहेतोश्चाभेदकथनंहेत्वलंकारः सच रा-
 ज्ञोवितरणविलासस्यनिरतिशयोत्कर्षाभिव्यक्तिपर्यवसायी ।
 एतावन्मात्रेकविसंरंभश्चेदुक्तरूपोदात्तालंकारपरिष्कृतेहेत्वलं-
 कारेविश्रांतिः । कीदृशीसंपदितिप्रश्नोत्तरतयानिरतिशयैश्व-
 र्यवितरणरूपाप्रस्तुतकार्यमुखेनतदीयसंपदुत्कर्षप्रशंसनेकवि-
 संरंभश्चेत्कार्यनिबंधनाप्रस्तुतप्रशंसांलंकारेविश्रांतिः । कार्य-
 स्यापिवर्णनीयत्वेनप्रस्तुतत्वाभिप्रायेतुप्रस्तुतांकुरोविश्रांतिः ।
 अत्रविशेषानध्यवसायात्संदेहसंकरः । किंचविद्वद्ब्रह्मवैभववर्ण-
 नस्यासंबंधसंबंधकथनरूपतयाऽतिशयोक्तेरुदात्तालंकारेणस-
 हैकवाचकानुप्रवेशसंकरः । निरतिशयवितरणोत्कर्षपर्यवसा-
 यिनोहेत्वलंकारस्याप्यद्भुतातथ्यौदार्यवर्णनात्मिकयात्युक्त्या
 सहैकवाचकानुप्रवेशसंकरः । तन्मूलकस्याप्रस्तुतप्रशंसांलं-
 कारस्यप्रस्तुतांकुरस्यवाराजसंपत्समृद्धिवर्णनात्मकोदात्तालं-
 कारेणसहैकवाचकानुप्रवेशसंकरः ॥—

मुक्ताइति । विदुषांपंदिरेषुभवनेषुकेलौसुरतक्रीडायांविछिन्नसूत्राद्वाराद्गलिताः

संमार्जनीभिरपसारिताः प्रातः कालेऽगणसीमांतेमंदचलतां बालानां चरणलाक्षारसेनारु
णामुक्ताः दूराद्वाडिमबीजशंकितधियः क्रीडाशुकायत्कर्षसाकर्षितितद्गोजनुप्रतेस्त्याग
स्यदानस्यलीलायितमित्यन्वयः । तत्रैव बालांघ्रिलाक्षारुणा इत्यत्रैव । वक्ष्यमा
णेति । शंकितधिय इति वक्ष्यमाणेत्यर्थः । तयोस्तद्गुणकाव्यलिंगयोः । तन्मूलः संकरमू
लः । ताभ्यां संकरभ्रांतिमद्भ्यां । तयोः संकरभ्रांतिमतोः । तस्य उदात्तस्य । हेतुमतः कार्य
स्य अभेदकथनं तत्प्रागलीलायितस्य कार्यमितिवक्तव्ये तदेव त्यागलीलायितमित्यभेद
कथनं । तदीयेति राजकीयेत्यर्थः । अतथ्यौदार्येति असत्यौदार्येत्यर्थः ॥ तन्मूलक
स्येति वितरणोत्कर्षपर्यवसायिहेललंकारमूलकस्येत्यर्थः ॥—

वाचकशब्दस्य प्रतिपादकमात्रपरतया व्यञ्जकसाधारण्यादेषां
च त्रयाणामेकवाचकानुप्रवेशसंकराणां समप्राधान्यसंकरः ।
न ह्येतेषां परस्परमन्यत्रांगत्वमस्ति । उदात्तादिमात्रस्यैव हेत्व
लंकारादिचारुतापादकत्वेनातिशयोक्तिसंकरस्यांगतयाऽनपे
क्षणात् । एवमत्र श्लोके चतुर्णामपि संकराणां यथायोग्यसंकरः ।
एवमन्यत्राप्युदाहरणांतराण्यूह्यानि ॥—

न नुराजसंपत्समृद्धेर्व्यजनागम्यत्वेनावच्यत्वात्कथं तद्वर्णनात्मकोदात्तालंकारेण सैकवा
चकानुप्रवेशकथनमिच्छाशंकायामाह वाचकशब्दस्येति । त्रयाणामिति । एक उदात्ता
तिशयोक्तयोरपरोहेलत्युक्तयोरन्योव्यंग्योदात्ताप्रस्तुतप्रशंसाप्रस्तुतांकुरान्यतरयोरित्ये
वं त्रयाणां परस्परमित्यर्थः । उदात्तालंकारस्य हेललंकारांगतायाः पूर्वमुक्तत्वादुदात्तातिश
योक्तिसंकरस्यापि तदंगत्वमिति शंकां निरस्यति उदात्तादिमात्रस्यैवेति । उदात्तादीनां
दिपदेन हेललंकारपरिग्रहः । हेललंकारादीत्यादिपदेन चाप्रस्तुतप्रशंसापरिग्रहः । त
त्रापि निरतिशयैश्वर्यवितरणोत्कर्षपर्यवसायिनो हेललंकारस्यैव तादृशवितरणरूपकार्य
परिष्कारद्वारा तद्वन्मयप्रस्तुतराजसंपदोत्कर्षप्रशंसारूपायामप्रस्तुतप्रशंसायामंगलनल्लु
तातथ्यवर्णनारूपात्युक्तिसंकरस्यापेक्षेति भावः । यथायोग्यमिति । तथा हि । उदा
त्ततद्गुणयोरंगांगिभावसंकरस्य भ्रांतिमदुदात्तयोरंगांगिभावसंकरस्य चांगांगिभावे च सं
करः । तथा भ्रांतिमदुदात्तयोरंगांगिभावसंकरस्योदात्तांगकहेललंकारादिसंदेहसंकरस्य
चांगांगिभावेन संकर इति सूक्ष्ममतिभिरुहनीयम् ॥

अमुंकुवलयानंदमकरोदप्पदीक्षितः ॥ नियोगाद्वैकटपतेर्नि
रुपाधिकृपानिधेः ॥ १७१ ॥ चंद्रालोकोविजयतांशरदागम
संभवः ॥ हृद्यः कुवलयानंदोयत्प्रसादादभूदयम् ॥ १७२ ॥
इति श्रीमद्वैतविद्याचार्यश्रीमद्विजकुलजलधिकौस्तुभश्रीरंग
राजाध्वरीन्द्रवरदसूनोरप्पदीक्षितस्यकृतिः कुवलयानंदः संपूर्णः ॥

स्वकीर्त्तनुवृत्तयेग्रंथनामस्वनामचोपनिबध्नन्ग्रंथपूर्तिमनुवदति । अमुमिति । स्वग्रंथ
स्यप्रामाणिकत्वं सूचयितुमाह । चंद्रालोकइति । शरदागमसंज्ञकश्चंद्रालोकमूलभूतोग्रं
थः । शरत्कालागमनेनचंद्रस्यालोकइतिश्लेषः । तस्माच्चकुवलयानंदःस्वग्रंथोऽभूत् ।
कुवलयस्यकुमुदस्यानंदइतिचश्लेषइतिशिवमास्ताम् ॥ विद्वद्वृंदमहामान्यरामचंद्रात्मजन्म
ना ॥ विदुषावैद्यनाथेनकृतालंकारचंद्रिका ॥ एनांकुवलयानंदप्रकाशनविशारदाम् ।
विदांकुर्वतुविद्वांसःकाव्यतत्त्वविदांवराः । असौकुवलयानंदश्चंद्रालोकोत्थितोपिसन् ॥
प्रतिष्ठांलभतेनैवविनालंकारचंद्रिकाम् । इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणज्ञतत्सद्रामभट्टा
त्मजवैद्यनथकृताऽलंकारचंद्रिकाख्याकुवलयानंदटीकासंपूर्णा ॥ ॥ ॥

इदंपुस्तकं खांडेकरोपाख्यवासुदेवात्मजकाशीनाथेनमुंबईनगर्यां ज
गदीश्वराख्यमुद्रणयंत्रे मुद्रापितम् ॥ शकाब्दाः १८०७
पार्थिवनामसंवत्सरः ॥

॥ संपूर्णोयं सचंद्रिकः कुवलयानंदग्रंथः ॥